ĐAM MÊ

(Dâm Tình Tiểu Thuyết)

HOÀNG THIẾU BẢO

NỬA ĐÊM 1993

Đam Mê

Hoàng Thiếu Bảo

Phần 1

Những tia nắng thủy tinh len qua khung cửa sổ tràn vào khiến căn phòng bừng sáng hẳn lên. Mai Hoa chợt tỉnh giấc. Nàng chớp chớp đôi mi cong vút vài lần, rồi mở hẳn mắt ra. Nàng vươn vai, ngáp dài một cái, bước xuống giường. Nàng có thói quen phải pha ngay một ly cà phê thật đậm để uống ngay khi thức dậy. Không có chất cà phê vào người, nàng sẽ không có thể làm bất cứ việc gì, dù là vào phòng tắm để tầm láp vào buổi sáng.

Vừa nhấm nháp cà phê, Mai Hoa vừa hồi tưởng lại những chuyện đã xảy ra đêm hôm qua. Hôm qua nàng đi trình diễn tại một căn cứ, chỉ cách Sài gòn có một giờ đồng hồ lái xe. Theo sự thỏa thuận, thì sau màn trình diễn vũ thoát y, người ta sẽ đưa nàng về Sài gòn ngay. Nhưng mọi sự đã diễn ra ngoài ý muốn của nàng.

Màn trình diễn rất thành công. Thật ra thì tất cả các màn trình diễn thoát y vũ của nàng đều thành công. Người xem, bất luận là một đám đông đứng dưới bãi cỏ nghển cổ nhìn lên sân khấu, hay chỉ có mươi người ngồi trong một căn phòng, tất cả đều vỗ tay hoan hô mỗi khi nàng cởi áo, cởi váy, hay cởi sì-líp. Nhất là khi nàng cởi cái sì-líp ra xong thì thùng hoan hô vang dội gần như không bao giờ dứt.

Mai Hoa nhớ lại những ngày đầu đi trình diễn ở các vũ trường tại Sài gòn. Vì luật lệ không cho phép, nên tại những nơi này nàng chỉ được thoát y 50 phần trăm hay nhiều lắm là 70 phần trăm thôi. Khán giả ngồi xem có vỗ tay tán thưởng tài nghệ của nàng thật đó nhưng họ đều tiếc rẻ vì không được nhìn thấy nàng cởi hết! Vì vậy sự hoan hô chỉ có lệ. Sau một buổi trình diễn một trăm phần trăm, Mai Hoa mới cảm thấy cái uy lực, sự hấp dẫn của phần kín đáo nhất trên cơ thể của nàng. Sự cổ võ, hoan hô của khán giả đã khiến Mai Hoa hứng chí nên thay vì chỉ để cho thiên hạ xem vài ba phút rồi bước vào hậu trường, hôm ấy nàng đã đi vòng vòng trên sân khấu, thỉnh thoảng lại nẩy nẩy cái bụng để cho khán giả nhìn rõ hơn. Nàng vừa cười vừa nói:

- "Các anh thích nhìn thì đây, tôi cho các anh nhìn nó cho thật đã." Nhưng tiếng phát âm của nàng đã bị tiếng nhạc và tiếng vỗ tay làm át hẳn đi...

Vài ngày sau, trong một màn trình diễn ở một tư gia của một kẻ có quyền thế, với số khán giả chỉ vỏn vẹn mười lăm người, Mai Hoa đà uốn éo trước mặt họ và ỡm ờ hỏi: "Các anh thấy em có đẹp không?"

- Ồ Mai Hoa đẹp lầm chứ sao không đẹp?

- Thế các anh thích vẻ đẹp ở chỗ nào nhất?

Các ông nhao nhao trả lời:

- Cái gì cũng đẹp hết! Thích hết!

Mai Hoa bèn chống hai tay vào cạnh sườn, ưỡn bụng ra phía trước và hỏi:

- Nếu ngay bây giờ em mặc sì-líp vào thì các anh có thấy thích nữa không?

Không có ai trả lời câu hỏi này.

Mai Hoa cười khanh khách:

- Vậy là các anh tự dối lòng rồi. Các anh chỉ thích nhìn lồn em thôi? Có phải vậy không?

Từ hôm đó trở đi, Mai Hoa luôn luôn tự nói với mình rằng: đàn ông đều thích lồn, vậy mình phải khai thác nhược điểm của họ. Kể từ nay ta phải dùng cái lồn như là

một thứ võ khí để khuất phục đàn ông mới được?

Trong mấy năm vừa qua Mai Hoa đã làm cho nhiều người đàn ông phải điêu đứng vì nàng. Tất cả cũng chỉ vì họ muốn được vuốt ve, hôn hít của quí của nàng.

Mai Hoa chưa từng lụy vì một gã đàn ông nào cả, và nàng luôn luôn nằm thạch động mỗi khi làm tình.

Riêng có đêm hôm qua là nàng đã bị một người đàn ông hiếp dâm. Đúng, đây là lần đầu nàng bị hiếp dâm, bị hiếp một cách tàn bạo

nhưng nàng không sao chống cự lại được vì gã kia khỏe quá. Lại nữa hắn ta đã gạt nàng, cho nàng uống thuốc kích dâm cho nên nàng chỉ chống cự hắn ta trong mười lăm hoặc hai mươi phút gì đó. Rồi vì tác dụng của chất thuốc quá mạnh nàng đã để cho hắn mặc sức chơi.

Về khuya, khi hắn đã đụ nàng ba lần rồi, chính nàng đã đòi hỏi hắn phải làm nữa, đụ thêm mấy cái nữa nàng mới cảm thấy thỏa mãn. Bây giờ ngồi nghĩ lại, Mai Hoa còn rùng mình. Chẳng hiểu tên đó đã cho nàng uống thử thuốc gì mà nàng nứng quá sức, nứng kinh khủng trong suốt mấy giờ đồng hồ liền...

Ly cà phê đã cạn. Mai Hoa nhìn đồng hồ. Đã gần mười hai giờ trưa rồi. Nàng vừa định vào phòng tắm thì có tiếng chuông điện thoại reo.

- Ai đó? à, mày đó hả Lệ Khanh? Ừ, tao vừa thức dậy xong. Tao mệt quá. Mỏi dừ cả người ra đây này. Tiếng người ở đầu giây bên kia:

- Sao? Bộ sau khi ở Hậu Nghĩa về, mày gọi kép đến chơi à?

- Tối hôm qua tao có đụ, chẳng phải chỉ đụ vài cái mà làm đến sáu bảy cái.

- Cha ! Kép nào mà dai phông dữ vậy mày? Đụ đến sáu, bảy cái?

Mai Hoa nghiến răng:

- Mày nghe tao nói đây. Tối hôm qua tao bị hiếp dâm.

- Hiếp dâm? Nói giỡn hay thiệt đó mày?

Mai Hoa lại nghiến răng trèo trẹo:

- Tao nói láo mày làm gì ! Thằng tỉnh trường ở đó đã gạt tao, cho tao uống thuốc kích thích rồi hắn đụ tao cả đêm.

- Thật vậy à? Rồi mày không kêu la cầu cứu hay sao?

Mai Hoa cười khẩy:

- Kêu la cầu cứu? Mày không biết mốc xì gì cả !

- Xung quanh toàn là bộ hạ của nó mà kêu la cầu cứu thì có ích gì? Đứa nào dám nhẩy vào mà can thiệp?

Lệ Khanh chặc lưỡi ở đầu dây bên kia:

- Vậy là mày bị nạn ! Đâu mày kể cho tao nghe theo từ đầu xem nào...

- Lúc tao vũ xong, còn trần truồng, tao chạy vào bên trong định mặc quần áo thì tên tỉnh trưởng đã đứng chờ sẵn ở đó. Hắn quàng lên người tao một chiếc áo choàng bằng len rồi dìu tao ra xe và bảo:

"Em để tụi nó đem quần áo về tư dinh anh rồi sẽ mặc sau. Về chỗ ở của anh ăn uống cho no nê đã rồi anh sẽ bảo tụi nó lái xe đưa em về." Tao thấy hắn có vẻ ga-lăng nên vui lòng để hắn dìu ra xe, chạy thẳng về tư dinh của hắn. ở đó đã có dọn sẵn một bàn tiệc. Chẳng có ma nào cùng dự tiệc cả. Chỉ có tao với hắn. Tao vừa ngồi xuống ghế thì hắn đâ đẩy đến trước mặt một ly co ca to tướng. Đang khát, nên tao cầm ly uống cạn.

Hắn mời tao ăn yến chưng đường phèn. Kế đó, lúc tao đang mắc bận cả hai tay loay hoay với con chim bồ câu quay thì hắn khẽ tuột cái áo choàng từ trên người tao xuống chân.

Tao phản đối thì hắn cười hề hề: "Thì anh và mọi người đã nhìn thấy em trần truồng lúc em ở trên sân khấu rồi, có gì mà em mắc cỡ nữa."

Tao nói: "Ở trên sân khấu khác. Bảy giờ ở đây khác"

Tao mới nói tới đó thì hắn đã bồng tao lên và đi vài bước đến một cái giường kê gần đó. Tao giẫy dua, hắn ôm tao chặt cứng. Hắn đặt tao xuống giường, tao co hai chân lên định tông vào người hắn thì hắn đã nắm hai mắt cá chân tao và banh hai đùi tao ra. Chẳng hiểu hắn làm sao mà tao đành nằm im, đôi chân banh ra.

Thế rồi hắn cúi xuống liếm lồn tao. Hai tay hắn vẫn giữ chặt đôi chân của tao. Cái lưỡi của hắn le ra dài thượt. Hắn liếm khắp mu lồn tao vài bận rồi thọc lưỡi vào ngay chỗ cái lỗ của tao, khiến tao rú lên...

Lúc ấy, cũng là lúc chất thuốc kích dâm cực mạnh, mà hắn đã pha sẵn trong ly co ca đưa cho tao uống lúc mới về đến nhà, ngấm vào trong cơ thể tao. Người tao nóng như lửa, lồn tao nứng lên dữ dội. Trong khi ấy thì hắn vẫn liếm và bú lồn tao. Hắn làm cho tao nứng dữ hơn mỗi khi cái lưỡi của hắn đưa sâu vào trong âm đạo. Bấy giờ thì tao chẳng còn muốn chống cự gì hết ráo. Hai tay tao thả xuống giường, buông xuôi. Hắn nhìn tao, biết rằng tác dụng của chất thuốc đã có hiệu lực. Khi đó hắn mới buông hai cổ chân tao ra, để cho tao được thong thả.

Hắn cởi quần áo trong nháy mắt. Có lẽ hắn đã chuan bị từ trước nên chẳng có mặc quần áo lót gì cả. Khi hắn đã trần truồng, tao cúi xuống nhìn về phía hạ bộ của hắn. Có tiếng cười khúc khích ở đầu dây điện thoại:

- Cặc của nó to hay nhỏ?

- To, to lắm. Tao đã đụ nhiều thằng nhưng chưa hề thấy tháng nào có con cặc bự như của nó.

Lại có tiếng cười ré lên ở phía bên kia.

- Ừ tao nói thật đó. Cặc nó gần như cặc ngựa mày ạ.

- Tao thấy của nó to và dài quá nên sợ muốn chết, mặc dù lúc ấy tao đang nứng.

- Củ của nó to thì đụ càng sướng chứ sao mà mày sợ?

- Tại mày chưa nhìn thấy đó thôi. Tao nghĩ cặc của mấy trắng đen chưa chắc đã to hơn của nó...

- Rồi sao? Kể tiếp đi cho tao nghe.

- Ừ để tao kể tiếp cho mày nghe. Nhưng mày đừng ngắt lời tao đấy nhé. Sau khi hắn cởi quần áo ra rồi tao cứ tưởng hắn sẽ đút ngay cu của hắn vào, không ngờ hắn cứ tiếp tục màn bú, liếm. Lúc ấy, nước từ trong âm đạo chảy ra lênh láng, nhưng hắn liếm sạch.

Hắn lấy đầu lưỡi khẽ đánh vào cái hột le của tao, đánh nhẹ và nhanh

khiến tao sướng muốn phát điên. Tao ưỡn người, nẩy mông lên để cho lưỡi hắn càng sát vào lồn tao. Hắn đánh đầu lưỡi một lát thì ngậm luôn cái mồng đóc của tao vào miệng mà bú. Hắn bú nhẹ nhàng chứ không làm chùn chụt. Hắn vừa bú vừa tiếp tục lướt nhẹ lưỡi hắn vào hột le của tao khiến tao rú lên từng chập vì sướng. Tao không ngớt nẩy nẩy cái mông lên, chân tao co giụi liên hồi. Tao không hiểu từ trước tới nay mày đã được bú lồn bao nhiêu lần và sướng như thế nào, chứ riêng tao, đã từng được nhiều tên chịu khó bú nhưng tao chưa hề thấy tên nào bú có kỹ thuật như tên tỉnh trưởng này. Hắn càng bú cái mồng đóc, tao càng ra tợn. Một lát, hắn nhả cái mồng đóc ra, xoay qua liếm nước khí của tao từ trong lồn chảy ra.

Hắn thọc lưỡi vào cái hang của tao, liếm khắp bốn phía. Tao sướng quá, ôm thịt đầu hắn vào lồn tao, khiến hắn gần nghẹt thở.

Phần tao thì thở dồn dập !

- Thế hắn cứ kéo dài mãi cái màn bú liếm à? Chắc hắn biết rõ mày rất thích được bú lồn!

- Hắn bú tao một lúc khá lâu, tao nứng quá, quên rằng hắn đang hiếp tao, chứ không phải tao tự ý cho hắn. Tao vừa thở vừa hổn hển nói:

Anh... anh... em nứng quá rồi. Em chịu không nổi nữa... nữa đâu. Anh leo lên đút vào, đụ em đi cho em sướng. Đừng bắt em chờ lâu hơn nữa.

Đợi tao năn nỉ đến mấy lần hắn mới chồm dậy đút con cặc bự của hắn vào lồn tao. Hắn vừa đút vào, tao la lên:

- Úi cha, đau quá. Nhè nhẹ chứ anh.

Thật ra hắn đâu có đút mạnh vào đâu. Hắn có thừa kinh nghiệm để biết rằng cặc của hắn bự, đút vào mạnh sẽ làm tao đau, nên hắn làm nhè nhẹ. Có điều vì cặc hắn bự quá nên làm cho tao đau đó thôi!

Hắn đút từ từ vào cho tới khi trọn con cặc của hắn đã vào gọn trong lồn tao. Cũng nhờ tao ra nước nhiều nên khá trơn tru chứ không thì chắc tao đau lắm. Hắn nắc nhẹ, rút ra cũng nhẹ mà đút vào cũng nhẹ

nhàng. Được một lúc khi thấy tao đã bắt đầu quen quen với con cặc của hắn, lúc ấy hắn mới nắc mạnh. Càng lúc càng mạnh.

Tao sướng mê tơi, tưởng chừng như đang bay bống trên chín từng mây xanh.....

Lệ Khanh cười hình hích:

- Nghe mày tả tao đã nứng lên rồi đây nè.

Mai Hoa cũng cười rúc rích:

- Mày nứng hả, ráng chịu! Không có kép nào ở bên cạnh à? Thôi, để tao kể tiếp...

Hắn càng nắc tao càng sướng hơn. Một lát hắn bắn khí ra, cùng lúc ấy tao cũng ra nữa.

Hắn nằm đè lên người tao, thở phì phò độ mươi phút. Rồi hắn tuột xuống đi rót một ly nước, à không, tao thấy rõ đó không phải là co ca mà là một thứ rượu thuốc hắn đựng trong cái bồn để ở góc nhà...

Tao đang nằm chơi vơi vì vẫn còn nứng thì hắn đã đến bên giường, bảo tao:

- Bây giờ đến lượt anh nằm dưới. Em leo lên phi ngựa một lúc đi, rồi anh sẽ lại leo lên tiếp tục.

Tao nhìn xuống cặc hắn. Trời đất! Mới đó mà hắn đã nứng trở lại rồi. Con cặc của hắn đỏ lườm lườm, ngóc ngóc cái đầu, trông giống con gà đá độ lúc sắp lâm trận. Tao đang nứng nên nghe hắn nói thế, tao lẳng lặng vật hắn xuống và leo lên đút con cặc của hắn vào lồn. Rồi tao cứ nhấp nhô trên người hắn. Đã lắm mày ạ ? Tao ra thêm một lần nữa, khí chảy xuống đùi hắn. Như vậy mày đủ hiểu tao ra nhiều như thế nào, và dĩ nhiên ra nhiều thì tao cũng được hưởng khoái lạc nhiều.

Sau khi tao ra rồi, hắn để tao nằm nghỉ trên bụng hắn một lát thì lật tao nằm xuống. Hắn ở trong tư thế nửa ngồi, nửa quì, gác hai chân tao lên vai hắn và hắn thọc cu vào Lúc ấy lồn tao đầy chất khí vì tao

vừa mới ra nên tuy hắn thọc vào có hơi mạnh song tao chẳng thấy đau đớn gì cả Và cứ thế hắn thọc vào, rút ra như cái mấy, trước chậm sau nhanh. Vì hắn làm mạnh bạo nên tao sướng quá phát rên lên, và nói lảm nhảm. Rồi chi vài chục phút sau đó là tao lại ra, cùng lúc ấy hắn cũng ra. Khí của tao và của hắn hòa hợp nhau khiến tao sướng muốn chết.

- Tóm lại trong suốt đêm hôm qua hắn đụ mày tơi bời cho tới sáng mới tha cho mày về.

- Đúng vậy. Hắn bắt tao làm đủ kiểu. Nằm nghiêng, nằm ngửa, ngồi, đứng, chả thiếu kiểu nào.

- Chơi đứng nữa? Vậy là mày hoàn toàn chịu hắn ta rồi, còn oan ức cái gì mà la lối rằng hắn hiếp mày?

- Con khỉ? Thì lúc đầu tao đâu có thuận cho hắn chơi? Chỉ vì hắn cho tao uống thuốc kích dâm làm cho tao nứng nên tao mới để cho hắn đụ đấy chứ.

- Nhưng mày cũng đã được hưởng khoái lạc với hắn rồi, vậy là huề...

- Huề sao được mày ? Tao sẽ cho mấy anh quan sáu thượng cấp của nó chơi và xúi tụi nó trả thù giùm cho tao. Tao thề sẽ làm cho hắn mất chức mới hả giận?

- Cũng khó lẩm. Và rồi mày sẽ phải để cho nhiều tên khác đụ dài dài, có lợi gì đâu?

- Mày chẳng biết gì cả thì im đi. Bộ mày tưởng tao chỉ nhờ mấy anh quan sáu có bấy nhiêu đó thôi hay sao? Tao phải lợi dụng nhiều chuyện khác nữa chứ.

- Ừ, mày tính sao được thì tính. À, tao mới được mời trình diễn tại tư gia của một ông hai sao.

- Bao giờ? ông ấy có quyền hành gì ở vùng này không? Tên gì, mày cho tao biết được không?

- Họ mời tao vào tối thứ bảy sắp tới. ông hai sao ấy là ông Đề. Mày

biết chứ? ổng chưa có vợ.

- Họ chỉ mời một mình mày thôi à?

- Họ có mời ai khác nữa không thì tao không biết. Nếu mày muốn tham dự thì để tao gọi cho tên chánh văn phòng của ổng nói có mày muốn cùng trình diễn chung với tao.

- Ừ, nhờ mày. Từ nay trở đi, bắt luận có dịp nào có thể làm quen với những ông có mang sao, ngày đừng quên gọi tao. Càng quen được với những ông đeo sao, càng dễ có dịp để trả thù tên tỉnh trưởng mắc dịch tối hôm qua.

- Được rồi, tao sẽ gọi mày trong nay mai. Tao phải đi có chuyện đây. Cúp nhé.

Phần 2

Mai Hoa là con một ông công chức trung cấp. Nàng chỉ có một em gái, kém nàng hai tuổi. Học xong lớp đệ nhị, đang chuẩn bị để thi Tú Tài vào năm sau thì cha của nàng qua đời thình lình sau một cơn bạo bệnh. Còn lại ba mẹ con, mẹ nàng phải xoay sở chật vật mới đủ gạo cho ba miệng ăn. Thật ra, bà Hải chẳng có một nghề nghiệp nào trong tay nên bà chỉ biết chạy áp-phe, đủ loại áp-phe. Dĩ nhiên chạy áp-phe thì vất vả, có khi cả tháng mới trúng một mối, chẳng đủ đâu vào đâu.

Vì cảnh gia đình, Mai Hoa đành phải nghỉ học ở nhà chạy phụ với mẹ. Tuy vậy, chỉ một năm sau ngày ông Hải qua đời, gia đình Mai Hoa đã lâm vào cảnh túng thiếu. Bà Hải vay nợ tứ tung, mua chịu đủ mọi thứ nhu yếu phẩm. Cứ vài ba ngày lại có chủ nợ đến hỏi thăm sức khóc; còn tiệm chạp phô và tiệm tạp hóa trong xóm thì tuyên bố ngừng mọi sự giao dịch với bà Hải vì bà đã nợ họ quá nhiều.

Sau mỗi lần khất nợ, cả ba mc con ngồi ôm nhau khóc sướt mướt. Hoa cảm thấy thương mẹ, nàng càng tủi thân vì cảnh nghèo túng của gia đình và muốn làm một sự liều lĩnh nào đó, đc có thật nhiều tiền. Nhưng một cô nữ sinh mới mười tám tuổi như nàng thì làm được trò trống gì Sự quen biết, giao thiệp của nàng chỉ thu hẹp trong số những người quen biết với gia đình, như thế làm thế nào nàng có thể thực hiện được ước mơ trở thành một tay buôn lậu?

Một buổi tối sau khi em gái nàng đã đi ngủ, mẹ nàng bảo bà có chuyện quan trọng muốn bàn với nàng.

Bà Hải ngập ngừng mãi mới cho nàng biết chuyện quan trọng mà bà muốn nói với nàng như sau:

"Có một ông goá vợ, năm nay đã 45 tuổi từng là chỗ quen biết với ông Hải ngày trước, muốn cưới Mai Hoa. Ông ta biết rõ cảnh túng thiếu của gia đình này. ông ta hứa nếu Mai Hoa thuận làm vợ thì ông sẽ cho nàng tất cả những gì ông đang làm chủ. Gia sản của ông gồm ba căn phố lầu hai tầng và một cái nhà kiểu cổ, giống như một biệt thự. Tiền cho thuê ba căn phố lầu thừa đủ để cho gia đình bà Hải sống trong sung túc.

Sau khi trình bày tất cả những chi tiết, bà Hải bảo Mai Hoa:

- Lý ra thì mẹ không nên cho con biết về đề nghị của ông Triệu vì con mới mười tám tuổi làm thếnào để có thế về làm vợ một người đàn ông đã bốn mươi lăm. Con lại chưa hề nói chuyện với ông tA Lìn nào, thì đâu có biết tính nết ông ấy ra sao. Nhưng sau nhiều đêm nghĩ đi nghĩ lại, mẹ quyết định lấy hết can đảm để nói cho con nghe về đề nghị này và để tùy con quyết định. Con cũng biết gia đình ta bây giờ quá đỗi nghèo túng, mẹ chẳng còn biết xoay sở cách nào, áp-phe thì toàn trật vuột, nếu con hy sinh lấy ông Triệu thì mẹ sẽ đỡ vất vả và em gái của con nó sẽ có thể tiếp tục đi học cho tới khi nó đạt được mộng ước của nó là trở thành một bác sĩ y khoa..."

Nói tới đây bà Hải òa khóc rấm rứt. Mai Hoa ngồi lặng yên suy nghĩ. I~âu lắm nàng mới nói:

- Mẹ để cho con suy nghĩ chuyện này. Con phải nghĩ cho thật kỹ. Con rất thương mẹ và em Thu Cúc nhưng đây là chuyện quan hệ đến cả cuộc đời của con...

Bà Hải sụt sùi:

- Mẹ biết, nếu con ưng lấy ông Triệu là cả một sự hy sinh. Mẹ không có quyền đòi hỏi con phải hy sinh quá nhiều như thế. Bởi vậy mẹ mới nói là mọi sự đều tùy nơi

quyết định của con.

Đêm hôm đó Mai Hoa nằm trằn trọc suốt cho đến sáng. Trong đêm vắng lặng nàng sụt sùi khóc vì tự thấy thương cho thân phận của mình. Tại sao nàng lại sinh ra trong một gia đình nghèo như thế này, nghèo đến nỗi mẹ nàng đã nghĩ đến chuyện gả bán nàng cho một ông nhà giàu, xấp xỉ tuổi với cha nàng.

Mai Hoa nghĩ đến Dương, người mà nàng đang yêu. Anh chàng này đồng tuổi với nàng và là bạn học cùng lớp từ ba năm nay. Con trai 'mười làm thì ngây thơ, ngờ

nghệch chứ không tinh ranh lanh lợi như con gái.

Dương cũng là con của một công chức và gia đình của chàng chỉ hơn có gia đình của Mai Hoa vì ông bố của Dương còn sống, còn đang kéo cày, nên còn có long hàng tháng. Bà mẹ của Dương mở tiệm tạp hóa ở nhà nên cũng kiếm thêm được chút ít, nhưng tựu chung thì vẫn là một gia đình nghèo.

Mai Hoa nghĩ nếu nàng về làm vợ Dương thì chắc chắn cuộc sống của nàng cũng chẳng hơn gì hiện tại. Vả chăng Dương còn quá trẻ để lập gia đình.

Nghĩ đến Dương, Mai Hoa chợt mỉm cười một mình. Dễ thương thì có dễ thương thật đấy nhưng trông ngờ nghệch quá ! Có lẽ chàng chưa biết đàn bà là gì. Ví dụ

như chàng cưới nàng làm vợ, chắc chắn trong đêm tân hôn nàng sẽ phải dậy chàng cách làm tình!

Mai Hoa chợt nghĩ đến Tấn. Anh chàng này ở cùng một con đường với nàng, có xe bốn bánh và làm cho một Tòa Đại Sứ ngoại quốc. Trông anh ta không đẹp trai như Dương, nhưng có vẻ khỏe mạnh và lanh lợi. Tấn, trạc hai mươi bốn hay hai mươi lăm tuổi, đã đeo đuổi nàng từ hai năm nay. Chàng thường hay đón nàng ở cổng trường, thời gian Mai Hoa còn đi học. Chàng chở nàng về đến gần nhà thì bỏ nàng xuống, để nàng đi bộ về, tránh sự đàm tiếu của những người ở cùng khu phố.

Tấn đã tặng nàng vài món quà đáng giá . nên Mai Hoa rất có cảm tình với chàng trai này, tuy rằng nàng không yêu anh ta.

Sau một tuần lễ đắn đo, suy tính, Mai Hoa quyết định sẽ cho Dương được hưởng trinh tiết của nàng vì nàng yêu chàng. Nàng cũng quyết định, sau đó, sẽ "cho" anh chàng Tấn tha hồ làm tình với nàng cho tới ngày nàng về làm vợ ông Triệu. Còn chuyện sau khi đã về với ông Triệu nàng có tiếp tục gặp Dương hoặc Tấn nữa hay không thì còn tuỳ vào hoàn cảnh.

Mai Hoa ra điều kiện cho mẹ:

- Con sẽ về ở với ông Triệu để gia đình ta thoát khỏi cảnh túng quẫn, nhưng từ nay tới ngày con về nhà chồng, mẹ phải để cho con được

tự do, đi đây đi đó, tuỳ ý con. Mẹ có chịu điều kiện ấy không?

Bà Hải thỏa thuận. Bà biết Hoa có bạn trai và nếu nàng có mất trinh trước khi về nhà chồng cũng chả có gì để trách nàng. Chằng lẽ người bỏ tiền ra "mua" cuộc đời của con gái bà, lại còn được hưởng luôn cái màng trinh quí báu của con gái bà nữa hay sao? Mai Hoa nặn nỉ một người bạn gái để mượn căn gác trọ của cô này, dùng làm nơi hẹn hò giữa nàng và Dương.

Hoa biết Dương còn là một trai tân, như.vậy chuyện nàng hiến dâng cho chàng cái màng trinh chằng có gì là quá đáng, vì hai người yêu nhau. Duy có điều Mai Hoa biết chắc là cuộc làm tình sẽ diễn ra rất lụp chụp vì Dương đã có kinh nghiệm nào đâu!

Căn gác trọ chỉ kê có cái giường, một bàn viết và cái ghế. Hoa và Dương ngồi trên giường nói chuyện được vài phút thì Hoa ôm đầu Dương hôn vào môi chàng. Hai người đã từng hôn nhau nhiều lần nhưng nụ hôn nào cũng đắm đuối, tựa hồ như hai đôi môi cứ dính vào nhau mãi, không rời ra được.

Một lúc Hoa nói:

- Trời nóng quá. Để em cởi cái áo đầm này ra cho nó mát.

Nói xong Hoa cởi cái áo đầm ra ngay. Trên người nàng chỉ có cái quần lót ni lông trắng, mỏng tanh và nhỏ xíu.

Dương tròn mắt nhìn tấm ngực trần no tròn, căng phồng của người yêu. Đôi gò bồng đảo trông như hai trái bưởi nhỏ, hai đầu núm vú đỏ hồng, núm vú cương lên, vì lúc ấy Mai Hoa đã bị kích thích mạnh. Nàng thích thú được đóng vai chủ động, tuy rằng trong thâm tâm nàng chỉ muốn Dương đóng vai chủ động. Hoặc giả Dương đè nàng xuống giường ngay lúc ấy và hiếp dâm nàng thì Mai Hoa sẽ sung sướng lắm. Nhưng Dương đâu có can đảm ấy. Chàng còn đang ngồi đờ đẫn nhìn trân trối bộ ngực của Mai Hoa.

Mai Hoa ngước nhìn Dương:

- Anh, em cảm thấy mỗi lưng quá hà. Anh có thể đấm lưng cho em một lát được không?

Dương ấp úng:

- Được chứ, được chứ, ...à ... à em nằm sắp xuống đi, anh đấm lưng cho.

Chàng vẫn còn bàng hoàng không ngờ Hoa không mặc áo lót mà lại cởi áo đầm ra trước mặt chàng như thế. Nhìn bộ ngực trắng ngần với đôi núm vú đỏ hồng hồng, Dương cảm thấy thèm được vuốt ve, mân mê đôi vú và bú núm vú như lúc còn là con nít chàng vẫn hay bú vú mẹ.

Mai Hoa đã nằm sắp xuống giường, nàng giục:

- Nhanh lên đi anh. Còn ngồi ngẩn ngơ gì nữa đó?

Dương đấm đấm lưng Mai Hoa một lát thì nàng bảo:

- Anh cởi áo quần ra đi, chỉ mặc quần lót cũng đủ rồi. Dấm bóp mà mặc đủ cả áo quần nó vướng lắm.

Dương vội vàng làm theo lời Mai Hoa.

Bấy giờ thì trên người của cả hai chỉ còn có cái quấn lót Nhưng quần lót của Mai Hoa mỏng dính, chỉ vừa đủ che một nửa đôi bờ mông.Nàng nũng nịu:

- Anh! Bây giờ em muốn anh xoa, nắn, bộ ngực của em anh có chiều theo ý em không?

Vừa nói nàng vừa trở mình, lật người lại và nằm ngửa trên giường, hai chân nàng hơi xoạc ra.

Cái sì-líp hiệu Valisère quá mỏng và lại là loại ni lông trắng nên mớ lông đen hiện rõ dưới lớp vải.

Dương nhìn trân trối cái sì-líp mỏng. Hai tai chàng nóng bừng, tuy rằng đây không phải là lần đầu chàng nhìn thấy một người con gái chỉ mặc vỏn vẹn có cái sì-líp bằng ni lông trắng.

Năm ngoái, trong dịp đi nghỉ hè chung với gia đình ông Hảo, bạn của ba, mẹ chàng, Dương đã có dịp nhìn thấy cái mu của Thu, con gái ông bà Hảo.

Thu hơn Dương ba tuổi. Nàng đã đi làm cho một cơ quan của người ngoại quốc, nói tiếng Anh rất giỏi, nên Dương phục lắm.

Thỉnh thoảng Thu có ghé nhà ba má Dương, chuyện trò với em gái Dương. Nàng có vào buồng riêng của Dương, tức là cái gác ở mãi trên sân thượng. Gác này mẹ

của Dương gọi thợ làm để Dương có chỗ học hành yên tịnh.

Thu thường đem cho Dương mượn những quyển tạp chí bằng tiếng Anh có in đầy hình ảnh của các nam, nữ tài tử màn bạc Mỹ. Dương mê xi-nê nên thích những tờ tạp chí này lắm, tuy rằng chàng không đọc được tiếng Anh, chỉ biết đọc tên các tài tử quen thuộc. Có nhiều nữ tài tử chụp hình để ngực trần. Thu ngồi trên cái giường nhỏ của Dương, sát cạnh chàng, tay lật lật mấy tờ báo có in hình mấy cô đào để ngực trần và hỏi Dương:

- Dương thuộc làu tên các nữ tài tử nhưng chắc Dương chưa thấy họ khỏa thân trên màn bạc bao giờ phải không?

Dương cười xòa:

- Làm gì có chuyện đó chị Thu. Họ chỉ cho chụp ảnh nghệ thuật để đăng báo thế thôi. Có nữ tài tử nào cởi trần trên màn ảnh bao giờ? Chị cũng là một cây xi-nê mà còn giả bộ hỏi em.

Thu chúm chím cười:

- Thì chị biết chứ sao không. Ngoài những ảnh cởi trần này, đôi khi có cô cũng cho mấy ông phó nhòm chụp khỏa thân hoàn toàn nữa. Nhưng họ không cho đăng báo, chỉ giữ để chơi thôi.

- Được làm nhiếp ảnh viên của mấy cô ấy sướng nhỉ, có phải không chị Thu?

- Thì hẳn nhiên rồi, tha hồ mà được chiêm ngưỡng những thân hình

vệ nữ.

Nói xong, Thu đứng lên, đi lại phía cửa phòng, đóng cửa, gài chốt cẩn thận rồi nói với Dương.

- Chị tập thể dục hàng ngày nên thân thể chị cũng nẩy nở không kém gì mấy cô đầm Mỹ. Để chị cho em xem.

Thu vừa dứt lời, nàng cởi phăng ngay áo ngoài, áo nịt vú ra và đứng ưỡn ngực cho Dương nhìn. Nàng hỏi:

- Em thấy thế nào. Ngực chị có nở nang như ngực mấy cô đào xi-nê hay không?

Dương trố mắt nhìn bộ ngực no tròn, với đôi núm vú căng lên.

Một lát, chàng gật gù:

- Chị Thu có bộ ngực nở nang lắm. Có tập thể dục vẫn hơn.

Ngoài việc tập thể dục, chị còn đi hồ tắm bơi mỗi ngày nữa. Mấy cậu thường đến hồ tắm vẫn khen chị có bộ ngực đẹp, nở nang, tuy rằng họ chỉ thảy qua lớp vải của mảnh áo tắm, chớ đâu có được nhìn thấy rõ như em bây giờ.

Nói xong Thu cười ngất. Nàng ngồi xuống cạnh Dương rồi bảo:

Chị có mua mấy ảnh hiệu Canon, tốt lắm. Chị biết chụp ảnh từ lâu. Nếu em muốn học chụp ảnh thì chị sẽ dậy và sẽ mua tặng em một cái mấy ảnh.

Dương reo lên:

- Thật hả chi Thu? Em biết chụp ảnh rồi thì em sẽ chụp cho chị hãng trăm tấm.

- Tất nhiên. Chị dậy cho em chụp ảnh thì chủ ý của chị là để cho em chụp cho chị những tấm ảnh đẹp. Chẳng hạn như bây giờ đây, chị đang cởi trần mà em biết bấm mấy ảnh thì hay quá. Chị sẽ bảo em chụp nhiều kiểu.

Hôm đó Thu và Dương chuyện trò lâu lắm trong khi hai người ngồi trên giường và Thu không mặc áo.

Vài hôm sau, Thu đem cái mấy ảnh Canon của nàng lại đưa cho Dương, với bài học chụp ảnh mà nàng đã dịch ra từ báo Mỹ. Thu dậy cho Dương mấy ngày là chàng đã chụp được, tuy chưa đẹp lắm nhưng cũng không quá tệ.

Tại căn gác của Dương, Thu đã cởi trần đứng ngồi nhiều kiểu để cho Dương chụp. Nhưng chưA Lìn nào nàng hoàn toàn khỏa thân. Thu sợ có ai lên gác của Dương bắt gặp thì xấu hổ lắm.

Chuyện chụp ảnh chỉ là một trò mà Thu cố ý bày ra để dụ dỗ Dương. Nàng đã mất trinh từ ba năm về trước, đã có hai nhân tình nhưng cả gia đình nàng chẳng ai hay biết gì hết. Xa hơn nữa là, gần đây, vì muốn giữ chỗ làm với số lương cao, cao gấp mười lần lương của các cô thư ký đi làm cho các hãng do người Việt làm chủ, nên Thu đã để cho viên Giám Đốc Nhân Viên nơi nàng làm việc được thỏa mãn.

Thu không sợ chuyện cho đàn ông chơi. Một là vì bác sĩ khám nàng đã cho nàng biết, trừ phi nàng chịu giải phẩu, không thì nàng không thể nào có thai. Hai, là Thu có máu dâm. Dâm nặng. Kể từ khi để cho một bạn trai phá trinh đến giờ, lúc nào Thu cũng thấy thèm đàn ông. Tên Giám Đốc Nhân Viên mỗi lần chơi Thu thì làm hùng hục nhưng Thu chẳng ngán chút nào. Nàng còn nói thầm trong bụng:

"Thằng này, mình cứ tưởng nó là dân lông lá thì cặc của nó phải to, chẳng ngờ cặc nó còn nhỏ hơn cặc Việt Nam. Phải chi mà nó làm hùng hục như thế này mà cặc. nó to thì sướng biết mấy."

Nàng đọc sách khiêu dâm của Mỹ thấy tả cảnh những màn đàn ông bú, liếm đàn bà thì muốn bắt chước. Nàng ra lệnh cho tên giám đốc phải bú lồn nàng, bú cho

tới khi nàng sướng quá, không chịu nổi nữa thì nàng mới cho tên kia leo lên đút vào chơi.

Anh chàng đã phá trinh nàng thì Thu chê yếu. Anh thứ nhì Thu cũng chê nên đá đít, cho de. Hiện thời, bồ của Thu là gã huấn luyện viên

trong câu lạc bộ thể thao. Anh này Thu tạm chất nhận vì hắn chịu khó bú lồn nàng, mace dù cu của anh ta hơi nhỏ.

Thu tự biết nàng có máu dâm nặng. Chỉ trừ những hôm nàng có kinh nguyệt, còn những ngày khác nàng đều cần phải có đàn ông.

Ngồi nói chuyện tục với Kim Chi, bạn làm chung sở và chung cảnh ngộ với nàng, Thu không dấu diềm Kim Chi về căn bệnh của nàng. Kim Chi cùng làm chung sở

với Thu và cũng bị một tên lông lá, xếp của nàng, bắt phải cho thỏa mãn. Kim Chi và Thu vì đồng cảnh ngộ nên thông cảm nhau. Cả hai đều thích nói tục, nên ngồi xáp lại là họ lôi đàn ông ra mà mổ xẻ với những danh từ thật bạo.

Thu nói với Kim Chi về căn bệnh dâm của nàng:

- Không biết mày làm sao, chứ tao mà không có đàn ông một ngày là tao bứt rứt lắm. Ngày nào cũng phải có một con cặc đút vào lồn thì tối về tao mới ngủ yên được. Vì vậy tao mới cho thằng Jack nó đụ chứ tao đâu có can gì phải giữ cái chỗ làm này. Tao đến Tòa Đại Sứ nào cũng có thể xin được việc mà.

Kim Chi cười rũ:

- Thế ngoài thằng Jack ra mày có mấy thằng bồ bản xứ? Tao cũng đâu có kém mày. Lúc nào thấy đàn ông nhìn tao, là tao nứng lên ngay. Thằng James đụ không dai nên tao chán lắm. Bởi vậy, cứ cuối tuần đi nhảy là tao bắt kép đem về đụ. Tao độc thân, ở riêng một mình một cõi, nên dễ hơn mày còn ở chung với bố mẹ. Đêm thứ sáu, thứ bảy và ngày chủ nhật nào tao cũng gọi kép đến đụ dài dài. Mày có thiếu kép cứ cho tao biết.

- Tao có thể mượn buồng của mày được không?

- Được chứ sao không, nhưng tao đề nghị mình chơi tập thể nó đã hơn là chơi riêng rẽ.

- Mày muốn nói là chơi hội đồng? Mày đã chơi hội đồng bao giờ chưa hay chỉ mới nghĩ ra chuyện ấy thôi?

- Có rồi. Đã lẩm. Tao đã cho bốn thằng vừa đụ vừa bú lồn. Tụi nó thay phiên nhau, vậy mà chỉ có mình tao là gái. Đụ từ chập tối, tới sáng thì tụi nó đều rơi đài hết.

Thu mở tròn mắt:

- Ghê nhỉ. Vậy mà tao cứ tưởng mày vì hoàn cảnh nên buộc lòng phải cho thằng James nó đụ chứ tao đâu có dè mày quá xá như vậy. Mày cho bốn thằng đụ trong một đêm mà không biết mệt thì tao cũng chào thua mày rồi.

Kim Chi cười hình hích:

- Mày có muốn thử không? Tao sẽ gọi mấy tên qui sứ ấy đến. Tụi mình hai đứa thì phải gọi sáu tên là ít. Như vậy mới đã.

- Nói thật với mày, tao chỉ thích được bú lồn thôi. Thằng Jack chỉ bú một cách miễn cưỡng, còn thằng bồ Việt Nam của tao thì cũng không thể làm tao thỏa mãn. Vả lại bắt nó bú mãi nó sẽ sợ, nó bỏ trốn lại mất công đi tìm kép khác. Nếu bọn mấy chúng bạn của mày chịu khó bú lồn tao dài dài thì tao mới nhập băng bề hội đồng của mày...

Phần 3

Thu muốn bắt xác Dương chỉ vì nàng biết Dương còn là trai tân. Nàng nghe nói con trai chưa ngủ với gái bao giờ, lúc đụ ra nhiều tinh khí lắm và có thể đụ năm, bảy lần trong một đêm nên nàng muốn thử. Vả lại, Dương ở gần nhà nàng, người trong hai gia đình qua lại không ai để ý như vậy lúc nào thuận tiện là nàng có thể có ngay một con cu để phục vụ, tiện hơn là phải xách xe chạy đi tìm thằng bồ, có khi tìm không gặp đành phải trở về nhà thủ dâm với củ cà rốt hay dưa leo, chán chết!

Muốn được cùng Dương ở một nơi vắng vẻ nên Thu bày ra chuyện đi Long Hải tắm biển và rủ Dương và cả bố mẹ chàng cùng đi.

Ra tới Long Hải là nàng kéo Dương đi rất xa về phía những ngọn đồi, nơi đây không có ai bén mảng tới. Nàng rủ Dương cùng xuống tắm biển. Hai người đùa giỡn với những ngọn sóng nhấp nhô. Thu luôn luôn tìm dịp chạm vào cu của Dương. Chỉ trong nháy mắt, mặc dầu đang ở dưới nước, cu của Dương đã dựng lên. Biết Dương đã nứng, Thu bèn bày trò đuổi bắt. Nàng chạy lên bãi, đến chỗ có cây cối, bụi rậm, để cho Dương chạy theo. Tới chỗ một bụi cây mọc dưới chân ngọn đồi, nàng dừng lại để cho Dương ôm người nàng, rồi sẵn trớn nàng kéo chàng té ngồi xuống bãi cát. Thu ôm đầu Dương đặt môi nàng lên môi chàng. Nụ hôn kéo dài, tuy rằng Dương rất ngờ nghệch không biết bú lưỡi Thu. Khi Thu buông Dương ra thì chàng đờ đẫn... Thu đi tìm cái túi có đựng mấy ảnh và bảo Dương sẵn sàng để chụp nàng.

Rồi, thong thả, rất thong thả, nhẹ nhàng, Thu cởi bộ quần áo tắm một mảnh ra, ngay trước mặt Dương. Nàng chống hai tay vào cạnh sườn, hơi ưỡn người ra phía trước một chút rồi hỏi:

- Em thấy chị có đẹp không? Thân hình của chị có đều đặn nở nang không?

Dương còn chưa hết ngạc nhiên về sự việc Thu cởi truồng ra trước mặt chàng nên nghe Thu hỏi, chàng ấp úng trả lời:

- Đẹp! Đẹp lắm. Chị có thân hình nở nang và thon, đẹp chàng kém gì mấy cô tài tử màn ảnh.

Thu được khen, nở hẳn mũi ra. Nàng bảo Dương chụp cho nàng nhiều kiểu, đứng, ngồi, nằm trên bãi cát. Dương vừa chụp ảnh tra run. Mắt chàng không rời khỏi mu lồn của nàng. ói cha, đây là lần đầu tiên trong đời, Dương mới được chiêm ngưỡng cái lồn đàn bà. Trông nó đẹp quá ! Cái mu mum múp, trắng phau, mớ lông đen hơi quăn trông thật thích thú và hấp dẫn. Cu chàng cứng hẳn lên, gần như muốn đâm xuyên qua cái quần tắm. Dương ngượng quá, tai chàng nóng bừng nhưng chàng chẳng có cách gì để che dấu con cu đang nứng.

Thu để cho Dương chụp ảnh một lúc mới nói:

- Thôi chụp vậy cũng tạm đủ rồi. Dương nằm xuống đây với chị.

Hai người nằm trên tấm mền Thu đã trải ra lúc nãy. Nàng vụt hỏi:

- Dương nứng lắm rồi phải không? à, đừng sợ, chị không trách gì em đâu. Chị biết con trai mới lớn mà nhìn thấy con gái trần truồng như chị, thì tất phải nứng.

Rồi, rất tự nhiên, Thu đặt tay lên cái quần tầm và nói:

- Để chị xem cái của quí của em nó ra sao?

Thu tuột quần tắm của Dương xuống và quăng nó qua một bên. Nàng mân mê con cu cứng ngắc, cứng như một cây củi. Tay trái nàng mân mê hai hòn dái, còn tay phải nàng vuốt ve con cu, trong khi mắt nàng nhìn thẳng vào mắt Dương.

Nhưng, vào lúc này mắt Dương đang đờ đẫn. Chàng đâu có nhìn thấy gì nữa. Hai bàn tay của Thu đang tạo cho chàng sự đê mê mà chàng chưa từng được hưởng.

Một lát, Thu khẽ nói vào tai Dương:

- Để chị hôn nó nghe. Trông nó dễ thương quá!

Không đợi Dương trả lời, Thu cúi xuống le lưỡi liếm hai hòn dái, tay nàng vẫn nắm khúc gân ở trên. Rà rà quanh hòn dái một lúc Thu đưa lưỡi lần lên trên.

Dương đê mê nhìn xuống phía hạ bộ của chàng. Chàng không thể nào ngờ được chị Thu lại có nhiều tài nghệ như vậy. Chắc chị Thu đã có bồ và việc mà chị Thu

đang làm chắc hẳn đã do bồ của chị ấy dậy.

Bỗng Dương rên lên vì sướng. Thu đã ngậm hẳn cu của chàng vào miệng và đang dùng lưỡi liếm liếm chỗ qui đầu Rồi nàng bú ngay chỗ ấy khiến Dương nhổm hẳn người lên vì cảm giác quá bắt ngờ.

Thu nói thầm trong bụng:

- Cặc thằng nhỏ này vừa vặn, không to cũng không nhỏ. To quá cũng mất hứng. à, xem nào mình thử để cho nó bắn khí vào miệng xem khí của con trai tân nó như thế nào?

Thật ra thì Thu cũng chưa hề nuốt tinh khí của người đàn ông nào. Bú thì có bú. Kinh nghiệm bú là do tên bồ hiện tại của nàng chỉ dậy.

Thu vừa bú được thêm vài phút thì cu của Dương giựt giựt liên hồi. Nàng vội nắm nó đưa sâu vào miệng. Tinh khí bắn qua cuống họng nàng từng đợt. Thu nuốt hết. Sau vài ba đợt phọt ra thì tinh khí ngừng bắn, chỉ còn những giọt nhiễu xuống chầm chậm. Thu lôi con cu ra khỏi miệng rồi nàng từ từ liếm chỗ qui đầu nơi những giọt tinh khí sau cùng còn đọng lại. Dương lại nhẩy nhổm lên vì lúc này chỗ qui đầu là nơi nhậy cảm nhất sau khi tinh khí vừa bắn ra.

Thu liếm sạch qui đầu của Dương. Nàng nói thầm:

"Chỉ thấy mùi nồng nồng chứ không có mùi vị gì cả. Té ra tinh khí đàn ông đâu có tanh hôi như mình vẫn tưởng tượng . "

Liếm xong Thu ngẩng lên, thản nhiên hỏi:

- Dương có cảm thấy sướng lúc chị hôn nó không?

- Sướng, sướng lắm. Em chưa được người con gái nào hôn chỗ ấy của em. Đây là lần đầu em mới được hưởng cảm giác sung sướng này. à, chị Thu, việc chị vừa làm tức là làm tình đó phải không? Trai, gái hôn qua hôn lại của nhau tức là... là... giao hợp phải không chị?

Thu cười ngất:

- Không phải? Đấy mới chỉ là màn giáo đầu tuồng. Trai, gái trước khi giao hợp, nếu thương yêu nhau thì thường hôn của quí của nhau, như chị vừa làm đó.

- Vậy là chị Thu thương em lắm phải không? Em cám ơn chị. Thế bây giờ em có phải làm y như chị vừa làm, nghĩa là em cũng sẽ hôn chỗ ấy của chị?

Thu nhoẻn cười:

- Ừ, nếu Dương cũng thương chị thì Dương cũng phải đáp lễ lại. Như thế mới công bằng. Có điều con trai muốn hôn con gái thì phải hiểu rành rẽ mới làm cho người

con gái sướng được. Đừng lo. Để chị dậy cho em.

Thu nằm xuống tấm mền. Nàng xoạc hai chân ra và bảo Dương nằm giữa hai đùi nàng, đầu cúi sát xuống cái mu. Nàng hỏi Dương:

- Chắc đây là lần đầu Dương nhìn thấy chỗ kín đáo nhất của con gái?

- Vâng, tự hồi nào tới giờ em đã có bạn gái nào đâu mà được nhìn thấy cái này. . .

Thu chỉ chỉ vào cái mu rồi hỏi tiếp:

Thế còn cái tên của nó em có biết gọi không? Chị không nói tới chữ chim, vì đó là tiếng gọi bóng gió cho nó đỡ tục chị muốn hỏi em cái danh từ mà giới bình dân vẫn gọi nó kìa ?

Dương gãi gãi tai:

- Thì em nghe gọi là chim. Của đàn ông cũng là chim mà của đàn bà

cũng là chim.

Thu lắc đầu:

- Không phải. Em nghe chị nói đây. Tên của cái của quí của em đúng ra là con cặc chứ không phải chim. Còn cái này của chị, tên của nó là cái lồn em nghe rõ chưa.

Dạ, dạ em nghe rồi.

Việc lúc nãy chị làm cho em sướng, tiếng bình dân gọi là bú cặc. Còn bây giờ chị sắp chỉ em cái vụ em làm cho chị sướng, chuyện này gọi là bú lồn. Dương lập lại

cho chị nghe xem nào?

- Dạ, dạ em biết rồi, gọi là bú lồn.

- Đúng. Bây giờ chị bắt đầu dậy em cách bú lồn đàn bà, làm sao cho họ sướng.

Trong suốt một giờ đồng hồ sau đó, Thu dậy Dương phải làm thế nào để đem lại khoái lạc cho đàn bà chỉ với đôi bàn tay, cái lưỡi và đôi môi.

Đây là lần đầu tiên Dương bú lồn đàn bà, tuy chàng có hơi ngờ nghệch nhưng nhờ sự chỉ bảo của Thu, Dương đã đem lại cho Thu những giây phút đê mê, chơi vơi trong khoái lạc.

Khởi đầu, Thu bảo: "Dùng một bàn tay vuốt ve cái mu và lông, còn tay kia thì vòi lên phía trên se se núm vú. Trong khi vuốt ve cái mu, ngón tay giữa phải lách vào

giữa cái khe, để ngón tay cọ sát vào hai mép nhỏ ở phía bên trong..." Dương làm theo lời Thu. Kế đó, khi thấy nước nhờn đã chảy ra, chàng phải cúi xuống liếm, đồng thời hai tay vạch lông mu và cắn nhẹ, cắn thật nhẹ khắp cái mu. Cắn và liếm mu một lúc rồi dùng hai tay banh mép lớn ra le lưỡi liếm hai mép nhỏ ở bên trong.

Lúc ấy nước nhờn của Thu chảy ra khá nhiều. Nàng bảo Dương

banh hai mép nhỏ ra để tìm cái lỗ.

Thu cúi xuống hỏi:

- Em đã tìm thấy cái lỗ chưa?

- Em thấy rồi. Nó nhỏ tí xíu hà!

- Ừ đúng là nó đó. Các ông bác sĩ gọi nó là cửa mình, nhưng trong lúc này, em cứ gọi nó là cái lỗ lồn nghe cho nó .xuôi tai. Bây giờ em liếm xung quanh cái lỗ

đi ừ, ừ liếm như thế, đưa lưỡi em vào sâu trong lỗ rồi quậy quậy cái lưỡi khắp tứ phía ở bên trong.

Dương quậy lưỡi mau chừng nào, Thu càng uốn long lên cao chừng nấy. Miệng nàng rên nho nhỏ. Nàng muốn mặt Dương úp sát hơn nữa vào mu lồn, bèn lấy tay khẽ ấn đầu chàng vào.

Dương gần như muốn nghẹt thở, nhưng cố gắng liếm âm đạo của Thu như ý nàng muốn. Nước nhờn của Thu tuôn ra mãi khiến chàng phải tiếp tục liếm như thế một lúc lâu.

Bỗng Thu ngừng rên, nàng vừa thở hổn hển vừa nói:

- Em liếm chỗ ấy đủ rồi. Bây giờ em rà rà cái lưỡi lên phía trên một chút, lên nữa, thêm chút nữa, ừ, ừ đúng chỗ chị muốn rồi đấy. Em lấy tay banh hai mép ra, nhìn cho rõ xem cái chỗ mà em vừa đặt lưỡi vào nó có hình thù như thế nào.

Dương banh hai mép nhỏ nhìn chăm chú vào chỗ mà chàng vừa chạm lưỡi vào.

- à nó là một cục thịt, không, dường như là cục gân, nó giống cái của em, nhưng nhỏ lắm, nhỏ lắm. Trông nó đỏ như cái mồng gà.

- Cái đó người ta gọi là hột le, còn các ông đốc tờ gọi là mồng đóc. Đó là chỗ nhạy cảm nhất trong cơ thể người phụ nữ. Em thử lấy tay rờ nhẹ nó và vuốt nó bằng ngón tay xem nào...

Dương làm theo lời Thu.

Nàng ưỡn hẳn người lên, khẽ rên nho nhỏ rồi nói qua hơi thở đứt quãng:

- Ừ em vuốt như vậy chị chịu lắm. Bây giờ em cúi xuống, tay vẫn banh hai mép lồn chị, và đưa lưỡi em vào ngay cái hột le đó đi. Chạm lưỡi nhè nhẹ thôi... ôi cha,

chị sướng quá, sướng quá... em... em cứ rà rà lưỡi trên cái ấy nữa đi, nữa đi...

Dương rà rà đầu lưỡi trên cái mồng đóc chỉ mấy phút thì nó cương lên cứng ngắc. Chàng bèn ngậm nó vào đôi môi, mớm mớm nó và bú nhè nhẹ.

Thu rú lên vì khoái lạc. Nàng uốn cong người lên như một con tôm, tay nắm tóc Dương, hơi thở nàng dồn dập.

Chỉ trong chốc lát, nước nhờn từ âm đạo tuôn ra như suối. Thu đã đạt được khoái lạc tột đỉnh, nàng hét lên một tiếng nhỏ rồi lịm hẳn người đi. Hồn Thu bay bổng lên mây, nàng chẳng còn biết gì nữa hết...

Đó chính là lúc Thu sướng đến cực điểm nên nàng ngất hẳn đi đến nửa phút đồng hồ.

Dương thấy nàng đang cong người lên, tay đang nắm tóc chàng, bỗng dưng nàng xuôi tay, người không còn cong lên nữa và nàng trở thành bất động thì hoảng hốt

ngỡ rằng đã trúng gió hay làm sao rồi. Chàng nhả cái mồng đóc ra, trườn người lên trên thân thể Thu khẽ gọi:

- Chị Thu, chị Thu, chị làm sao vậy?

Một lát Thu mới tỉnh dậy. Khi hồn nàng đã nhập trở lại với thể xác, nàng mở mắt ra, nhìn Dương đắm đuối và nhoẻn miệng cười:

- Em mới học bài học đầu tiên, mới nhập môn mà đã làm cho chị

sướng quá. Chị cám ơn em.

Nàng ôm đầu Dương hôn vào môi. Lúc ấy con cu của Dương cứng như một thỏi sắt. Vì chàng nằm đè lên người nàng nên con cu ép sát vào mu lồn Thu.

Thu khẽ luồn lay xuống phía dưới:

- Cặc em vẫn còn cửng như khúc củi đây nè. Bây giờ xong màn bú rồi, chị sẽ chỉ em cách giao hợp. Tiếng tục gọi là “đụ” đó Dương biết không?

- Dạ, dạ, em biết tiếng đụ vì bọn con trai mất dậy tụi nó vẫn chửi thề như thế hoài, nhưng em chưa biết đụ ra sao cả.

- Thì em sắp biết, ngay bây giờ đây.

Nói đoạn, Thu xoạc chân ra thật xa, một tay nàng nắm đầu con cu của Dương rà rà giữa hai mép nhỏ để tìm cái lỗ Khi nàng đã đặt đầu cu vào ngay chỗ cái lỗ, nàng hỏi:

- Vì em chưa biết đụ như thế nào nên chị phải cầm cặc em để cho nó ngay vào lỗ lồn của chị, đây nè. Bây giờ em ấn lưng xuống đi. Dó, đó cặc em từ từ chui vào lồn

chị rồi đó. ấn xuống nữa đi. Xong rồi, nó đã vào hết rồi. Tốt lắm. Giờ đến lúc em phải nhấp nhô người em trên bụng chị. Em chống hai tay xuống đất đi để cho có thế, được rồi đó, bây giờ cứ thế em nhấp nhổm, lên xuống, để cho cặc em nó rút ra, đưa vào lồn chị.

Dương răm rắp làm theo lệnh của Thu. Chàng có cảm giác sung sướng khi cu chàng đút vào rồi rút ra khối âm đạo... Nước nhờn của Thu lại tràn ra ướt đẫm...

Thu hối thúc:

- Em làm mạnh lên, nhanh lên, bây giờ em đã biết phải làm sao rồi thì phải làm mạnh vào và càng nhanh càng tốt. Việc em đang làm người ta gọi là "nắc" đấy. Và "nắc" tức là đụ...

Dương nhấp nhấp mạnh hơn và nhanh hơn. Bỗng cu chàng giựt giựt liên hồi rồi tinh khí bắn phọt ra, sâu vào trong âm đạo của Thu. Thu rên lên vì khoái lạc. Thằng nhỏ này ra mau quá, nhưng khí nó bắn vào mạnh quá khiến Thu lại sướng đê mê. Nàng co hai đùi lên, quặp đùi vào lưng Dương…

Khi khí đã bắn ra hết, con cu xìu xuống thì Dương cũng cảm thấy rã rời. Chàng buông hai tay chống, nằm ẹp trên thân thể Thu.

Nàng lấy tay khẽ luồn qua mớ tóc bồng bềnh của Dương, chải chải. Một tay nàng vuốt trên sống lưng chàng, vuốt nhẹ từ gấy xuống đến mông.

Dương thở phì phò một lúc lâu rồi nói:

- Lúc tinh khí của em bắn vào trong lồn chị, em cảm thấy sướng quá.

Cái đó người ta gọi là khoái lạc đó em... Bây giờ em đã biết đụ rồi, em có thích được đụ chị trong nay mai nữa không?

Dương hôn lên môi Thu:

- Thích chữ chị? Nhưng mai mốt mình về Sài gòn rồi thì mình đâu có thể làm chuyện này ở trên căn gác của em. Lỡ có người lên bắt gặp thì chết...

- Em đừng lo. Chị sẽ mượn buồng của bạn và dắt em lại đó Nhưng em phải tuyệt đối dấu kín chuyện này

nghe! Ba má em và ba má chị mà biết chuyện này thì cả hai đứa sẽ ăn đòn nhừ tử đó nghe em... Thôi bây giờ hai đứa mặc quần áo vào đi về chứ. ở nhà không thấy hai đứa đâu bổ đi tìm thì hỏng bét!

Mấy ngày sau khi trở về Sài gòn, lâu lâu Thu lại mượn buồng đưa Dương đến. Nàng lần lượt dậy cho Dương tất cả những gì mà nhân tình nàng bày vẽ cho nàng. Ngoài ra, mỗi lần hẹn hò Thu còn đem theo một xấp hình 36 kiểu để hai người nhìn theo đó mà thực hành.

Do đó Dương đã thu thập được nhiều kinh nghiệm...

Và điều chàng biết một cách chắc chắn là chơi kiểu 69 sướng hơn đụ. Với điều kiện là khi chàng ra thì Thu nuốt hết tinh khí của chàng cũng như lúc Thu ra thì chàng phải liếm, liếm cho đến hết chất khí của nàng.

Phần 4

Trở lại vụ Dương và Mai Hoa hẹn hò nhau.

Mai Hoa thấy Dương nhìn trân trối phía hạ bộ của mình thì thích thú lắm. Nàng nói thầm:

- Anh này chắc chắn là chưa nhìn thấy của quí của con gái bao giờ nên mới dán mắt vào sì-líp của mình như thế kia. Trông hắn đờ đẫn đôi mắt mình thích quá. Bao nhiêu những điều ưùnh học trong sách "ái Tình Bửu Giám" mình sẽ đem ra áp dụng. Và dậy cho Dương luôn thể! Điệu này mình mà không chỉ bảo, chắc anh ta đâu có biết cái lỗ nó ở chỗ nào mà đút cu vào!

Nghĩ đến đây, Mai Hoa nhoẻn miệng cười:

- Anh Dương, bây giờ chúng mình chơi trò bác sĩ và bệnh nhân đi!

- Trò ấy như thế nào?

- Thếnày mình giả vờ anh là bác sĩ, còn em là bệnh nhân. Em đến phòng mạch xin anh khám bệnh. Anh có đi khám bệnh bao giờ chưa?

- À, à có rồi. Anh biết ý em muốn nói gì? Vậy bắt đầu khám em nhé.

Vừa nói chàng vừa cúi xuống áp tai vào ngực Mai Hoa.

Nàng cười khúc khích:

- Ừ anh khám ngực em trước đi, rồi thì... sẽ khám bụng dưới và... bộ phận sinh dục của em nữa. Phải làm y như thật nó mới thú vị chứ.

Dương áp má vào ngực Mai Hoa giả vờ nghe một lát rồi nói to:

- Tim cô đập đều lắm. Tốt lắm. CÔ hít vào rồi thở ra xem nào.

Mai Hoa cố nhịn cười, nàng làm theo lời Dương.

Dương hạ thấp dần xuống phía bụng Mai Hoa, vừa áp tai vào nghe

ngóng, vừa lấy mấy ngón tay gõ gõ vào hai bên cạnh sườn.

- Cô có nghe đau ở chỗ nào không? Có đau thì phải khai thật đấy nhé ? Để cho tôi còn trị bệnh cho cô chứ.

Mai Hoa vừa cười vừa nói:

- Dạ thưa bác sĩ em chả thấy đau gì ở chỗ bụng.

Dương cũng cười:

- Thế cô đau ở chỗ nào. Chỉ cho tôi biết đi để tôi khám.

- À… à em thấy đau đau ở chỗ này...

Vừa nói nàng vừa xoa xoa chỗ sì-líp. Chiếc sì-líp ni lông trắng mỏng tanh và nhỏ xíu chỉ vừa đủ che cái mu của nàng. Nhưng mớ lông đen hình tam giác thì hiện rõ vì vải ni lông quá mỏng.

Mai Hoa vừa khúc khích cười vừa hói:

- Bác sĩ, em cởi luôn sì-líp ra để cho bác sĩ khám nhé...

Dương giả bộ nghiêm nghị:

- Thì phải cởi ra mới khám được chứ?

Mai Hoa tuột ngay chiếc sì-líp ra và quăng nó vào một góc nhà. Nàng co hai chân lên rồi dạng ra để cho Dương nhìn. Nàng đo lường phản ứng của Dương bằng

cách nhìn thừng vào mắt chàng.

Dương đâu còn lạ gì với cái mu của đàn bà nữa vì chàng đã làm tình với Thu đến mấy chục lần rồi. Tuy nhiên chàng cũng dán mắt vào cái mu của Hoa vì chàng

thấy mu của nàng đẹp. Nó mum múp như một ngọn đồi và mớ lông hơi quăn trông như những cái cây tô điểm cho ngọn đồi.

Dương nuốt nước bọt, rồi nói:

- Bây giờ tôi khám bộ phận sinh dục của cô nhé. Mai Hoa gật đầu. Nàng càng dạng hai chán ra xa sợ thằng Dương không có đủ can đảm cúi xuống khám lồn

nàng. Nàng vẫn nghĩ Dương còn là trai tân, chưa nhìn thấy lồn đàn bà bao giờ.

Dương banh hai mép lớn ra, nhìn vào trong. "Nó cũng đỏ hồng hồng y như của chị Thư', Dương nghĩ như thế.

Thuận tay, chàng vuốt ve hai mép nhỏ, ngay nơi chỗ cái lỗ.

Mai Hoa trân mình lên. Nàng có cảm giác như bàn tay của Dương là một gióng điện êm ái, luồng điện chuyển vào cơ thể nàng khiến tứ chi nàng bủn rủn và rồi

nước nhờn từ trong âm đạo tràn ra.

Dương để một ngón tay vào chỗ cửa mình. Chàng di động ngón tay thật nhẹ. Mai Hoa càng thấy sướng hơn. Nàng hơi cong người lên, hai mắt nàng nhắm lại. Từ thuở sinh ra đời đến bây giờ nàng mới được thụ hưởng cảm giác khoan khoái này. Nàng còn là một xử nữ, đã biết mùi đời bao giờ đâu. Hôm nay nàng táo bạo bày ra cái trò chơi "bác sĩ khám bệnh nhân" này là vì có con nhỏ bạn nó đã chỉ dậy cho nàng. Con nhỏ bảo: "Chơi trò bác sĩ vâ bệnh nhân thú lắm, sướng lắm vì chàng của mình được sờ mó khắp người mình. Chính mình cho phép mà? Có thế chàng mới bạo dạn sờ mó, mò mẫm, chứ con trai anh nào dám làm cái trò ấy? Các ông ấy nhát bỏ xừ đi ấy. Cứ sợ bị ăn tát tai thì còn làm sao mà dám vuốt ve, hôn hít cơ thể bọn mình. Mày thử làm xem khắc biết."

Bây giờ thì Hoa đã biết. Nàng đang lâng lâng, bỗng nàng rú lên vì ngón tay của Dương vừa chạm vào cái hột le của nàng. Sướng quá. Chẳng hiểu anh Dương làm gì mà mình có cảm giác như bị điện giật, và sướng điên người lên như thế này.

Mai Hoa khởi sự rên nho nhỏ. Nàng quên hẳn là hai đứa đang chơi trò bác sĩ và bệnh nhân. Nàng hổn hển bảo Dương:

- Anh, anh đừng lấy tay ra khỏi chỗ anh vừa đụng đến. Em cảm thấy tê mê, sướng lắm, khi anh chạm ngón tay vào chỗ ấy. Chiều em đi nghe anh.

Dương tiếp tục dùng ngón tay trỏ rờ rờ thật nhẹ vào chỗ cái mồng đóc. CƠ phận này còn nhỏ xíu chứ không nở nang như của chị Thu. Dương nói thầm như thế. à, có gì khó hiểu đâu. Là vì mồng đóc của chị Thu đã được đàn ông bú và liếm nhiều lần rồi nên nó nở nang còn mồng đóc của bé Mai Hoa đây còn trinh nguyên thì nó phải nhỏ tí xíu là đúng rồi.

Dương càng rờ, Mai Hoa càng trân người lên, đôi khi nàng rên to lên... Nước nhờn chảy ra lênh láng, chảy cả xuống giường.

Muốn cho Mai Hoa sướng hơn nữa, Dương lấy ngón tay cái khẽ ấn vào chỗ cửa mình, ấn nhè nhẹ. Mai Hoa rú lên vì khoái lạc. Một lát Mai Hoa nứng quá, sướng quá nàng bảo Dương:

- Anh còn chờ gì nữa mà không cởi quần ra, nằm lên đây ôm em cho em sướng hơn nữa. Mau đi anh...

Dương cởi bỏ quần lót trong nhấy mắt. Chàng leo lên người Mai Hoa. Hai cánh tay nàng siết chặt lưng chàng. Nàng bỗng cảm thấy có vật gì cứng cứng cọ vào mu lồn "À, đúng rồi", Hoa nghĩ thầm, "Con cu của Dương đây mà. Nó đã cứng lên rồi vì anh chàng cũng nứng như mình." Nàng nghĩ:

"Chắc Dương chưa biết cái lỗ ở chỗ nào. Bây giờ nếu mình muốn cho anh ấy phá trinh thì mình phải hướng dẫn chứ. "

Nghĩ vậy, Mai Hoa nói qua hơi thở:

- Anh! Anh! Em yêu anh lắm! Em cho anh cái quí báu nhất của em đây? Anh nhận nó không?

Dương vờ hỏi:

- Cho anh cái gì?

- Em cho anh phá trinh em đấy. Em cho anh tất cả. Anh để em hướng dẫn cái của anh vào chỗ cửa mình của em. Rồi anh đút nó vào. Đút lừ từ, nhè nhẹ thôi. Làm

mạnh em sẽ đau lắm. Anh đã sẵn sàng chưa?

Dương hôn vào môi Mai Hoa, gật đầu. Chàng cố ý đóng kịch. Chàng tự nhủ: "Mình phải hết sức thận trọng, làm ra vẻ trai tân, ngờ nghệch, cứ để cho Hoa nó hướng dẫn, như thếnó mới không nghi ngờ gì cả."

Dương vẫn nằm trên người Mai Hoa. Nàng thò tay xuống phía dưới nằm con cu của Dương trong bàn tay. Nàng nói thầm: "ôi cha? Sao mà nó cứng thế! Và nó

nóng như lửa. Để nó đâm vào cái lỗ nhỏ tí xíu của mình chắc là đau lắm. Nhưng làm sao được! Phải ráng chịu đau chứ. Chả lẽ lại để dành cái màng trinh này cho cái ông già đã mua mình, như mua một con bò?"

Nghĩ vậy nên Hoa thu hết can đảm, cầm đầu cu của Dương để nó vào chỗ cửa mình.

Nàng muốn được hưởng cảm giác của sự cọ xát giữa hai bộ phận sinh dục nên cầm đầu cu khác ngoáy ngoáynơi cái lỗ.

"Cha mẹ ơi, sao mà nó sướng quá?"

Mai Hoa vừa suýt soa vừa tự nhủ thầm như thế. Nàng ngoáy ngoáy đầu ở chỗ ấy một lúc lâu mới đút nó vào. Nhưng nó chỉ vào được một chút xíu là Mai Hoa đã

khứng lại vì nàng cảm thấy đau đau. Dương vẫn nằm trên người nàng. Hai khuỷu tay chàng chống xuống nệm. Chàng cứ để mặc cho Mai Hoa tiến hành mọi sự. Đã giả vờ thì phải giả vờ cho đến chót.

Một lát Mai Hoa bảo nhỏ:

- Anh khẽ đút nó vào đi. Em đã để cho nó nằm đúng chỗ rồi. Nhắn vào nhè nhẹ.

Dương làm theo lời. Chàng cũng cảm thấy đau. Không giống như lúc chàng đút vào âm hộ của chị Thu. Mặc dù dâm thủy của Mai Hoa cũng ra nhiều như chị Thu.

Dương đẩy vào thật nhẹ nhàng. Vào được một chút thì Mai Hoa la lên:

- Đau quá. Tạm ngừng lại đi anh?

Dương ngừng lại. Chàng ôm má Mai Hoa hôn, hôn vào môi nàng, thủ thỉ:

- Anh cũng cảm thấy đau. Hay là mình dừng lại, để hôm khác.

Mai Hoa vuốt tóc người yêu, lắc đầu:

- Không được! Em đã quyết định dâng hiến hết cho anh hôm nay. Bộ anh tưởng dễ mà mượn được căn phòng này lắm sao? Có thể là mình không còn có dịp nào nữa...

Mai Hoa nói thế là vì nàng nghĩ đến chuyện nàng phải về nhà chồng. Về với ông chồng già? Lúc ấy thì còn làm sao gặp Dương được nữa. Nghĩ vậy nên Mai Hoa lại

phắn khởi, thu hết can đảm bảo Dương:

- Anh tiếp tục đút vào đi. ân nhẹ nhàng, cử từ từ, nhưng đừng có ngừng. Dù cho em có la lên, lần này anh cứ tiếp tục mặc em, em la lên thì la chứ em chịu đau

được mà. Cố gắng lên. Khi anh đã đâm thủng màng trinh em rồi, tự nhiên em sẽ thấy dễ chịu hơn.

Được Mai Hoa khuyến khích và cho phép, Dương nhấn vào. Sao mà âm hộ của con bé nó chật quá thế này. Chàng nghĩ như thế. Cu của Dương đã vào được một

phần. Mai Hoa đau và rát lắm nhưng nàng cắn răng chịu đựng. Nước mắt nàng đã dâng lên rồi. Bỗng Dương nhấn vào một cái thật mạnh. Mai Hoa hét lên một tiếng lớn:

- Chết em rồi. Chết em rồi anh ơi!

Nước mắt nàng trào ra. Nàng oà khóc thật sự. Vì đau quá.

Lúc ấy cu của Dương đã vào hẳn bên trong. Tuy chưa trọn hẳn, nhưng đã được hơn một nửa. Chàng biết cái màng trinh đã bị đâm rách nên Mai Hoa mới đau đớn và òa khóc.

Dương dỗ dành:

- Xong rồi em. Chỉ đau có một chút thôi là hết rồi. Màng trinh đã rách rồi. Em sẽ không còn đau nữa đâu.

Mai Hoa vẫn sụt sùi khóc. Mặc. Dương cứ tiếp tục đút vào Bây giờ chẳng cần gì phải làm mạnh nữa nên Dương nhấn vào từng ly một. Chàng muốn âm đạo của

nàng quen dần với sự cọ xát. Khi Dương đã đút trọn con cu vào rồi thì chàng nằm yên trên người Mai Hoa.

Năm ngón tay của Dương vuốt ve mớ tóc mây của người yêu, miệng chàng không ngớt dỗ ngọt:

- Xong rồi. Xong rồi. Nghỉ một lát rồi anh nhắp nhắp, chực em sẽ sướng lắm.

Mai Hoa vẫn còn cảm thấy đau, mặc dù nàng cũng bắt đầu thấy có cảm giác vì trọn con cu của Dương đã nằm trong âm hộ nàng.

Nghỉ một lúc khá lâu, khi thấy Mai Hoa đã ngưng khóc Dương mới khởi sự rút ra và đút vào nhẹ nhàng.

Được một lát thì Mai Hoa đã bớt đau, nàng chỉ còn cảm thấy hơi rát rát.

Dám thuỷ chảy ra lênh láng. Bây giờ thi Mai Hoa đã cảm thấy có chút khoái lạc. Nàng siết chặt lưng Dương hào hển:

- Ừ ừ anh cứ làm nhè nhẹ như thế đi. Em đã cảm thấy hơi sướng rồi.

Nhưng Dương đâu có nhấp được lâu. Vì âm đạo của Mai Hoa quá chặt chịa nên chỉ một lát là Dương rùng mình rồi bắn tinh khí sâu vào trong âm đạo của Mai Hoa. Chất nóng của tinh khí bắn vào tử cung khiến Mai Hoa sướng rên lên. Nàng đã quên hẳn sự đau đớn vừa trải qua. Nàng ưỡn người lên để đón nhận những giọt tinh khí bắn vào từng đợi, từng đợt...

Vài giây đồng hồ sau, Mai Hoa ngất lịm hẳn đi. Tới khi nàng tỉnh dậy thì Dương đã nằm ở bên cạnh nàng, tay chàng vuốt ve đôi vú căng cứng của nàng.

Mai Hoa nhoẻn miệng cười:

- Bây giờ em đã trở thành đàn bà rồi. Em cho anh hết tất cả, anh có cảm thấy hạnh phúc không?

- Hạnh phúc lắm chứ! Anh cám ơn em nhiều.

Bỗng Mai Hoa nghĩ ngợi... Hình như, lúc nãy Dương hành động có vẻ thành thạo lắm thì phải... Hay là anh chàng đã chơi gái rồi? Mình phải hỏi cho ra lẽ mới được.

- Anh này, lúc nãy em thấy anh làm có vẻ thành thạo lẩm. Chẳng có vẻ gì là ngốc nghếch cả. Thế ra anh đã làm tình với đàn bà rồi, có phái không?

Dương vội chối phăng:

- Em đừng nghi bậy. Anh có làm tình với ai bao giờ đâu.

Phần 5

Mai Hoa nhìn vào mắt Dương. Nàng có linh tính là Dương nói dối. Làm gì mà anh ta chối nhanh như thế. Mai Hoa quát lên:

- Anh đã làm tình với ai rồi thì phải khai thật đi! Em sẽ tha thứ. Con trai mà! Thế nào chả bị dụ dỗ. Mấy bà vắng chồng hay góa chồng ở xóm anh chắc đã không tha anh. Khai thật, mau đi, em sẽ bỏ qua. Nếu sau này em điều tra ra, em sẽ giết anh chết. Nào, anh đã ngủ với ai, nói mau đi.

Dương thấy Mai Hoa làm dữ thì hơi hoảng sợ. Chàng đành thú nhận có làm tình vài lần với một người đàn bà.

Mai Hoa lại quát lớn:

- Với ai? Bà nào? Khai nhanh lên, không thì chết với em bây giờ!

Vì Hoa tra khảo riết nên Dương đành khai chàng đã làm tình với chị Thu.

Mai Hoa lồng lên:

- À à chị Thu ở gần nhà anh chứ gì! Thế mà em cứ tưởng bà ấy còn con gái? Té ra bà ấy chuyên đi dụ dỗ trai tơ . Chắc là bà ấy đã chỉ dậy cho anh nhiều điều lắm?

Muốn sống thì anh phải cho em biết bà ấy đã chỉ dậy cho anh những gì? Em muốn anh thực hành ngay bây giờ. Đừng có giả vờ nữa ? Thế mà em cứ tưởng anh còn trai tân nên em mới dâng hiến cho anh trinh tiết của em? Hóa ra em hưởng của thừa của bà Thu!

Mai Hoa bắt thình lình cấn vào cánh tay của Dương rồi rít lên:

- Mau lên! Anh phải làm ngay với em những gì anh vẫn làm với bà Thu. Em muốn biết lắm.

Dương bị cắn đau quá, suýt soa, nhưng chàng sợ Mai Hoa sẽ cắn nữa nên chàng vội vã ôm nàng. Chàng leo lên người Mai Hoa rồi cầm tay nàng để vào cu, khẽ nói:

- Em mân mê nó đi, cho nó cứng lên rồi anh sẽ "trình diễn" ngay những gì chị Thu đã chỉ bảo cho anh.

Mai Hoa nắm cu Dương vuốt ve vài phút là nó đã cương cứng trở lại.

Bây giờ không đợi nàng cầm đầu cu đút vào lỗ nữa, Dương để vào ngay chỗ cửa mình rồi từ từ nhắn vào. Rồi rút ra. Cứ thế chàng nhấp, càng lúc càng nhanh hơn.

Mai Hoa không còn cảm thấy đau nữa. Trái lại, Dương càng nhắp nàng càng thấy khoái lạc dâng lên. Tứ chi nàng rã rời, nhưng nàng uốn cong người lên để cho âm hộ của nàng sát vào với cu của Dương.

Một lát, hơi mệt, Dương ngừng lại. Vừa lúc ấy thì Mai Hoa ra. Nàng rú lên vì khoái lạc. Lúc nãy cũng đã ra nhưng vì còn đau và rát nên nàng chẳng thấy sướng. Bây giờ, lúc ra, Mai Hoa rùng mình, chân nàng giựt giựt, hơi thở nàng đứt quãng, hào hển... Nàng siết chặt lưng người tình lúc nàng ra. Khi nàng hoàn hồn thì Dương vẫn còn nằm trên người nàng. Cu chàng vẫn nằm trong âm hộ. Mai Hoa hỏi:

- Anh chưa ra phải không? Em biết, vì của anh vẫn còn cứng ngắc ở trong em.

Nàng cười khúc khích:

Nó vẫn còn muốn ăn nữa đây này. Nhưng bây giờ em đâu có ngán nó nữa. Em chấp đấy ? Nào, anh biết làm kiểu cách gì thì trổ tài ra cho em xem. Chắc chị Thu đã dậy anh nhiều kiểu lắm?

Dương thú nhận:

- Đúng, chị Thu dậy anh chơi nhiều kiểu lắm. Chị ấy có một sắp hình 36 kiểu, mỗi lần hai đứa thực hành vài ba kiểu, vừa làm thử vừa nhìn vào mấy tấm hình...

Mai Hoa lắc đầu:

- Hừ bà Thu ghê quá nhỉ. Bà ấy dậy anh đủ các kiểu như thế thì anh

và bà ta đã chơi nhau đến cả mấy chục lần rồi. Có lẽ bà Thu đã rút hết tinh khí của anh, còn đâu đến phần em nữa. Mai kia về làm vợ anh, em chỉ là người hưởng của thừa...

Dương vội bịt miệng Mai Hoa bằng bàn tay trái:

- Em đừng nói thế chứ? Anh là con trai mới lớn, lâu lâu mới gặp chị Thu một lần làm sao chị ấy rút hết tinh khí của anh. Em đừng nghĩ quẩn quanh. Đây này, để

chứng tỏ anh vẫn còn dồi dào sinh lực, anh sẽ làm tình với em cho đến chiều tối, em yên trí.

Mai Hoa trề môi: .

- Ờ để coi anh nói có đúng hay không? Thực hành ngay đi. Anh mà yếu xìu hết xíu quách là mai kia em sẽ đi tìm bà Thu để rủa xả bà ấy một keo! Chỉ giỏi dụ dỗ trai

mới lớn !

Mai Hoa nói xong nàng cũng thấy hơi ngượng với chính bản thân nàng. Chỉ trong vòng mấy tuần lễ nữa là nàng sẽ lấy chồng, sẽ bó rơi Dương vậy mà lúc này nàng

còn tỏ ra ghen tuông nữa cơ chứ!

Dương rút cu ra khỏi âm đạo của Mai Hoa và nói:

- Bầy giờ mình chơi kiểu. Anh sẽ quì chứ không nằm trên người em nữa. Em dơ hai chân lên cao đi: Ờ như vậy đó Gác hai chân em lên vai anh đi. Xong rồi. Anh

đút cu vào nghe em. Kiểu này gọi là kiểu "Vác cày qua núi".

Mai Hoa cười khanh khách:

- Hay nhỉ! Vác cày qua núi. Coi chừng cái cày có nặng quá không, liệu vác nó'được bao nhiêu lâu? Nói xong, Mai Hoa cười rũ rượi, trong khi ấy thì Dương đút cu vào và bắt đầu đẩy tới thật mạnh. Dâm

thủy của Mai Hoa tuôn ra ướt đầm nên Dương đâm vào dễ dàng, tuy rằng âm đạo rất khít khao.

Hai tay Dương nắm hai cổ chán Mai Hoa, chàng đẩy tới, rút ra rất nhịp nhàng. Một lát, biết mình sắp ra, Dương la lên:

- Anh sắp ra đây nghe Hoa... ôi cha, sướng quá... sướng quá.

Đồng lúc ấy Mai Hoa cũng ra. Nàng ưỡn người lên vì sướng. Nàng vừa rên vừa lắp bắp:

- Ôi, ba má ơi con sướng quá... con sướng quá...

Tinh khí của Dương bắn vào hòa lẫn với chất khí nhờn của Mai Hoa khiến nàng đạt được khoái lạc tột cùng. Đây lA Lìn đầu tiên Mai Hoa đón nhận khoái lạc một cách thoải mái, không như những lần trước, nàng còn đau và rát. Bây giờ thì hoàn toàn chẳng còn đau đớn gì nữa. Chỉ còn khoái lạc. Và nàng tận hưởng khoái laic trong đê mê...

Vài phút sau lúc tinh khí đã bắn ra hết, Dương rút cu ra khỏi âm hộ của Hoa và nằm xuống. Mai Hoa nghiêng người qua, ôm người tình vào lòng, nằm lặng yên. Dương cũng giữ im lặng.

Ôm Dương trong lòng như vậy chừng vài chục phút, Mai Hoa lại cảm thấy háo hức. Nàng giật mình tự nhủ:

- Chết chưa! Có lẽ mình có máu dâm đãng nặng? Mới vừa sướng đó bây giờ mình lại muốn chơi nữa. Điệu này ông chồng già của mình chắc sẽ về chầu ông bà sớm!

Nghĩ tới đây Mai Hoa không nhịn được cười. Nghe tiếng nàng cười, Dương mở choàng mắt ra hỏi:

- Em cười cái gì thế

Mai Hoa lắc đầu:

- Em nghĩ đến mấy con bạn. Chúng nó kể cho em nghe mằng mỗi lần đi Đà lạt với bồ, cả hai đứa chỉ quấn quít lấy nhau, đêm bảy ngày ba...

Dương phụ họa:

- Ra vào không kể...

Mai Hoa cười rú lên:

- Ừ có như vậy mới thật sự yêu nhau chứ. Anh liệu khi lấy em rồi có đủ sức để làm đêm bảy ngày ba như thế không? Hay lại năm bảy ngày mới có một lần?

Dương vênh mặt lên:

- Rồi em sẽ xem. Chỉ sợ thành vợ chồng rồi em cử kiếm cớ để thoái thác đấy thôi. Anh nghe nói rất nhiều bà có chồng cứ kêu nhức đầu, đau bụng hoài mỗi khi ông

chồng đòi hỏi...

Mấy bà ấy đã bị liệt âm rồi mới từ chối chồng như vậy chứ như em thì còn khuya. Chỉ sợ em sẽ biến anh thành một ông cụ non đi đâu cũng phải chống gậy ! Nói .

thật, em vừa mới mất trinh với anh đây mà bây giờ em thấy thòm thèm rồi đó. Anh, anh liệu có còn lên nổi nữa hay không?

Vừa nói Mai Hoa vừa cười để đỡ ngượng. Ai đời con gái vừa bị phá trinh đó đã đòi tình nhân phải làm hoài hoài...

Dương bảo Hoa:

- Em cầm cu anh vuốt ve nó nữa đi. Chắc chỉ một lát là anh có thể dậy em làm một kiểu khác được ngay đấy mà.

Mai Hoa cầm con cu mềm xèo của Dương trong tay. Nàng vuốt cục thịt gân bằng một tay, còn tay kia nàng tò mò nắn nắn thử hai hòn dái.

Dương bỗng vụt nhớ đến những lần chị Thu bú chàng để cho chàng mau lên. Chàng buột miệng:

- Những khi gặp chị Thu, sau nhiều lần chơi, cu cu anh chưa lên thì chị Thu chị ấy bú anh là nó lại lên ngay.

Mai Hoa mở tròn đôi mắt:

- Bú à? Bú như thế nào? Chị Thu chị ấy bú anh à?

- Ừ, và chị ấy thích bú anh lắm. Mỗi khi bú chị ấy lại nói tục và cười rũ rượi. Hình như cái vụ bú nó kích thích chị Thu nhiều lắm. Có lần chị ấy bảo anh rờ cái mu

của chị ấy trong lúc chị ấy bú anh. ôi cha, chị ấy ra nhiều lắm. Ra ướt đẫm cả giường. Chị ấy bảo bú và nuốt tinh khí của anh, chị ấy cảm thấy sướng hơn cả lúc được anh chơi…

Vậy là bà ấy dâm quá mức rồi. Bà ta có tình nhân nào khác không, hay chỉ có mình anh?

Dương ngẫm nghĩ:

- Chị Thu nói thật với anh hết. Chị ấy bảo chị ấy có ba người tình nhân...

- Ba người trong một lúc? Khiếp!

- Không! Dạn người này rồi mới cặp người khác. Người tình hiện tại của chị ấy là một sinh viên y khoa. Thếcòn anh?

- À, à anh thì chị Thu không kể là một tình nhân. Chị ấy bảo: “Chị giúp em có chút ít kinh nghiệm về vấn đề tình dục đặc mai kia lúc lấy vợ em sẽ không đến nỗi ngớ ngẩn quá. Ngu quá không biết làm tình có khi vợ nó cắm sừng lcn đầu cho đấy chứ chẳng phải chuyện đùa đâu.”

Mai Hoa xì một tiếng:

- Chứ chẳng phải chị ấy thấy anh là trai tơ, chị ấy muốn rút rỉa hết tinh khí của anh? Y như trong truyện Liêu Trai Chí Dị? Bà ấy giả vờ đạo đức thế mà anh cũng tin à?

Dương lắc đầu:

- Chị Thu không phải loại đạo đức giả đâu. Trong khi hai đứa chơi nhau, chị ấy nói tục dữ lắm. Vả lại, chị ấy đcp, bắt bồ với kép nào chả được, việc gì chị ấy phải

dụ dỗ anh? Em đừng nghĩ oan cho chị ấy. Nếu anh không được chị ấy chỉ dậy cho có chút kinh nghiệm thì từ hồi trưa tới giờ chúng mình chưa chắc đã làm được trò trống gì.

Mai Hoa nghĩ: "Có lẽ Dương nói đúng. Nếu cả hai đứa đều thuộc loại ngớ ngẩn, mới nhìn thấy con cu và cái lồn lần đầu thì phải mất mấy đêm mới làm ăn ra trò được là cái chắc!

Nàng vụt hói:

- Thế chị Thu nói tục ra sao trong khi chơi?

- À à chị ấy nói tục ghê lắm. Anh không dám lập lại cho em nghe đâu.

- Không sao! Em muốn biết mấy bà dâm đãng họ hành động và ăn nói ra sao lúc họ ở trên giường với nhân tình. Đâu anh nới lại cho em nghe thử.

- Ừ thì nói. Chẳng hạn như lúc đang chơi sướng thì chị Thu la lên: "Đụ mạnh vào, đụ mau hạn nữa đi Dương. Em càng đụ mạnh, chị càng sướng... Đụ mạnh hơn nữa đi Dương..."

- Chỉ có bấy nhiêu thôi â? MấY đứa bạn gái của em lúc ngồi nói chuyện riêng với nhau tụi nó cũng dùng chữ đụ và cả bọn cười khúc khích. Có gì gọi là dâm đãng đâu?

- À, còn nữa. Chẳng hạn như lúc chị ấy bú anh thì chị ấy vừa bú vừa nói lảm nhảm: "Con cặc của Dương không to, không nhỏ, chị thích lắm. Cặc bự quá chị cũng không thích. Bú con cặc bự phải mở rộng miệng ra mới ngậm hết chán lắm. Và vì nó to nên không ngậm trọn nó vào mồm được, lúc nó bắn khí ra mình chỉ ngậm được có cái đầu Cặc nhỏ có thể đưa vào đến tận cuống họng. Lúc khí bắn ra, chảy thẳng vào cuống họng đã lắm."

Mai Hoa tròn mắt nhìn Dương. Nàng lại hỏi:

- Thế có khi nào chị ấy bắt anh phải bú chị ấy không?

Dương hơi ngần ngừ. Chàng không muốn tả lại những lần Thu bắt chừng bú lồn đến cả buổi...

Mai Hoa thấy Dương ngẩn người ra thì nàng biết Thu đã bắt chàng phải bú, bây giờ chàng không muốn thú nhận...

Nàng quát lên:

- Chị Thu bắt anh bú chị ấy bao nhiêu lần? Khai ra mau đi!

Dương cuống lên, nên khai thật:

- Chị ấy chỉ dậy cho anh cách bú đàn bà và bảo đó la khoa bú lồn, một trong những khoa mà đàn ông cần phải học, phải biết, để giữ vợ, giữ người yêu. Chị ấy quả quyết chỉ trừ mấy bà già ra còn thì con gái và đàn bà sồn sồn đều thích được bú lồn. Có điều họ không nói huỵch toẹt ra đãy thôi. Đàn ông nào biết gãi đúng chỗ ngứa của họ, tức là biết cách bú lồn. Không sợ phải bú lồn, thì sẽ được đàn bà cưng chiều. Con gái, đàn bà khi đã gặp được tình nhân hay ông chồng biết cách bú lồn rồi thì trời gầm họ cũng không nhả. Nói tóm lại, như lời chị Thu thì đàn

bà mê được bú hơn là được chơi...

- Anh nói vòng vo tam quốc hoài. Thì cứ nói đại ra là anh đã hí chị Thu dẫn vào mê hồn trận, nghĩa là anh bây giờ cũng là một cao thủ về môn bú... lồn đàn bà. Có phải vậy không? Thế trong khi bú chị ấy, anh có bị chị Thu bắt phải nói tục hay không?

- Chị ấy không bắt anh, nhưng rồi gặp chị ấy nhiều lần, riết rồi anh cũng nói tục lúc đang chơi hay lúc bú chị ấy.

Mai Hoa cười khanh khách:

- Tốt lắm! Bây giờ nhà ngươi cũng bú ta và vừa bú vừa nói tục y như

những lúc nhà ngươi làm với chị Thu vậy đó Có được không hử?

Phần 6

Đến lượt Dương ngạc nhiên. à, thì ra con gái, đàn bà nào cũng giống nhau cả. Con nhỏ này vừa bị mình phá trinh xong, nghe nói đến vụ bú lồn thì cũng vồ ngay lấy

và bắt mình bú ! Thế là thế nào?

Nghĩ vậy nhưng Dương cũng chiều theo sự đòi hỏi của Mai Hoa.

Chàng bảo Mai Hoa nằm ngửa, hai chân dạng ra. Dương lấy một cái gối kê ở dưới mông của Mai Hoa cho mu lồn của nàng đưa cao hẳn lên. Đoạn chàng làm đúng

theo như bài học mà chị Thu đã dậy chàng.

Chàng dùng cả hai tay vuốt ve mớ lông đen hơi quăn quăn mọc trên mu chừng mấy phút rồi vạch mớ lông qua một bên, le lưỡi cúi xuống liếm.

Mai Hoa nhìn xuống phía hạ bộ. Nàng hơi mỉm cười khi thấy Dương rà rà lưỡi trên mu của nàng. Nàng nhủ thầm: "Hay nhỉ. Đàn ông biết nhiều chuyện để làm vừa lòng đàn bà, chẳng hạn như chuyện anh chàng này đang liếm cái mu của mình."

Liếm vài ba vòng rồi thì Dương banh hai mép lớn ra đưa lưỡi liếm hai mép nhỏ. Mai Hoa rên nho nhỏ. Một lát, Dương đưa đầu lưỡi vào chỗ cái lỗ và xoáy lưỡi vào bên trong. Mai Hoa sướng quá nàng nắm tóc Dương thịt đầu chàng vào. Dâm thủy của nàng trào ra như suối. Nàng quằn quại, mông nàng nẩy nẩy, mặc dù đã có một cái gối được kê dưới mông nàng.

Tới khi lưỡi Dương bỏ cái lỗ để rà rà trên hột le thì Mai Hoa giật bắn hẳn người lên. Nàng rú lên vì sung sướng:

- Ối… anh... anh... ối... ối anh làm em sướng quá! Em sướng muốn phát điên lên đây nè Dương ơi. Anh đừng ngừng bú chỗ ấy nhé...

Nhưng một lát chính Mai Hoa bảo Dương qua hơi thở:

- Thôi anh ngừng bú đi anh. Em nứng quá sức rồi đây Anh leo lên đút cu vào chơi em đi cho em sướng và đã cơn nứng. Leo lên đi anh... Em không thể chờ lâu hơn

nữa được đâu.

Dương cũng nứng lắm rồi. Chàng chồm chồm lên đút cu vào âm hộ của nàng và nhấp liên hồi.

Mai Hoa không ngừng rên rỉ. Mắt nàn nhắm lại như thể tận hưởng khoái lạc nhiều hơn nữa... Chừng năm bảy phút sau thì Dương bắn khí ra. Mai Hoa ưỡn người lên. Nàng cũng ra cùng một lúc. Nàng thở phì phò, người nàng ướt đẫm mồ hôi.

Miệng nàng lảm nhảm:

- Bây giờ em mới biết chơi sướng như thế này đây.

Dương cúi xuống nói nhỏ vào tai nàng:

- Em có muốn thử bắt chước chị Thu không?

Mai Hoa mở mắt ra: ..

Bắt chước cái gì hở anh?

- À à bắt chước nói tục trong khi đang sướng... Chị Thu bảo lúc đang sướng nói tục nó sướng hơn lên một phần…

- Thế hả? Nhưng nói tục thì em chưa quen. A, à, ví dụ như em bảo anh: "Anh đụ em nữa đi!" Như thế phải không?

- Ừ, bắt đầu như thế cũng tàm tạm. Chị Thu nói tục bạo lắm.

Mai Hoa cười cười:

- Chị ấy nói những gì? Lập lại cho em nghe đi. Em bắt chước nhanh lắm...

- Chẳng hạn như lúc anh bú, chị ấy lăn lộn, rên rỉ và nói lảm nhảm

như thế này: "Ối, ối, Dương ơi, em bú lồn giỏi quá, chị sướng quá, chị thương em quá ! Em ăn hết cái lồn chị đi. Chị cho em đó. Em ăn nó thì chị càng sướng hơn. Lồn chị thơm như múi mít chín, có phải vậy không em? Em liếm sạch khí của chị đi, cho chị sướng. ôi, em tôi giỏi quá. Đụ cũng giỏi mà bú cũng giỏi nữa! Con nhỏ nào sau này lấy em thì đời nó lên hương. Và chị chắc nó sẽ trung thành với em nếu em cũng bú nó dài dài như đang bú lồn chị bây giờ đây...

Mai Hoa cười rũ rượi:

- Bà ấy dâm quá mạng rồi cứ suy bụng ta ra bụng người! Bộ gái nào cũng bắt chồng phải bú hay sao?

Dương hỏi:

- Thế bây giờ em đã biết mùi đời, tức là biết cái vụ bú liếm rồi, mai kia em có chê chuyện ấy không?

Mai Hoa cười xòa:

- À đã biết rồi thì ai lại dại gì mà chê!

Hai đứa nằm ngủ một lát. ánh nắng xuyên qua cửa sổ đã tắt, trời đang dần dần tối. Dương gọi Mai Hoa bảo đã đến lúc phải về. Nhưng nàng còn thòm thèm. Nàng khẽ nói vào tai Dương:

- Anh còn có thể đụ em một lần nữa không?

Dương nghĩ ngợi rồi cũng nói nhỏ vào tai nàng:

Nếu em chịu bú anh thì anh mới lên nổi.

Mai Hoa suy nghĩ giây lát rồi gật đầu. Nàng cũng muốn thử xem bú cu đàn ông nó như thế nào.

Dương chỉ dậy cho nàng phải. làm như thế nào. Khi Dương đã nứng, nàng nắm con cu cứng ngắc trong bàn tay, nửa muốn nằm xuống cho Dương chơi, nửa như tiếc rẽ. Sau cùng thì nàng quyết định bú cho đến khi Dương ra và nàng sẽ thử nuốt tinh khí xem nó thế nào...

Bỗng nàng nhớ đến vụ chị Thu nói tục. Nàng vừa cười vừa ngước lên:

- Bây giờ em bắt chước chị Thu nhé. à, à... con cặc của anh bây giờ sao mà nó cứng thế! Em sẽ bú cho đến khi nó bắn khí ra và em sẽ nuốt hết. Anh ráng bắn ra cho nhiều nhiều nghe...

Dương cười cười:

- Em bắt chước dở lắm. Chỉ dám nói đến thế thôi à?

- À à em muốn nuốt hết con cặc của anh, từ nãy giờ lồn em đã biết mùi vị của nó rồi, bây giờ miệng em được hưởng mùi vị ấy mới công bằng chứ! Anh có dám để

em ăn nó không?

- Dám. Cho đó!

Mai Hoa cắn vào cu Dương một cái nhẹ. Dương la lên:

- Ôi đau anh, em.

Vừa lúc ấy thì tinh khí bắn vọt ra. Mai Hoa vội đưa sâu vào trong cuống họng. Nàng nuốt ừng ực. Một lát khí đã bắn ra hết, chỉ còn lại vài giọt ở chỗ quy đầu Mai Hoa rút ra liếm liếm. Xong, nàng tuyên bố.

- Em chả thấy tinh khí có mùi gì cả ! Trước em cứ ngỡ là nó tanh tưởi lắm. Thì ra, có thử mới biết. Dương cười ngất. Chàng hỏi:

- Em có muốn anh bú em thêm một chập nữa không? Cũng chưa tối hẳn. Mình còn có thể nán lại độ vài chục phút nữa.

Mai Hoa bá cổ Dương nũng nịu:

- Vài chục phút thì thấm tháp gì. Anh phải bú em đúng một giờ nữa cho em sướng vài ba bận nữa, em mới cho anh về.

Nàng suýt buột miệng nói: Em sắp đi lấy chồng, có thể mình sẽ khó gặp lại nhau nhưng nàng kịp thời ngừng lại Mai Hoa nằm xoạc chân

ra cho Dương bú. Nàng vừa tận hưởng khoái lạc vừa nghĩ ngợi:

"Ừ, có thể là sau khi về nhà chồng rồi mình khó có dịp gặp lại Dương lắm. ông già Triệu chắc chắn sẽ ghen và giữ riệt lấy mình. à, mà còn anh chàng Tấn. Mình đã

định cho hắn hưởng thì phải giữ nguyên ý định ấy chứ. Không biết tên Tấn có nhiều kinh nghiệm hay chăng? Mới có một buổi làm quen với con cu đàn ông mà mình nghe như mình đã trở thành một người đàn bà dâm đãng rồi ?

Nàng vừa nắm tóc Dương vừa xoa xoa, và ghì đầu chàng vào mu của nàng rồi dõng dạc nói:

- Lồn em bây giờ thuộc về anh đấy. Anh làm sao cho nó sướng thì làm. Anh bú lồn chị Thu cả buổi được thì cũng phải bú em ít nhất là một giờ đồng hồ. Nghe chưa?

Dương nhả cái mồng đóc ra, ngước lên:

- Bây giờ em đã theo kịp chị Thu rồi đó...

Nói xong chàng lại cúi xuống mút mút cái hột le nhỏ xíu nhưng cương cứng. Và chàng chiếu theo ý của người yêu Chàng bú cho đến khi Mai Hoa ra đến lần thứ nhì mới ngồi dậy...

Trước khi chia tay, Dương hỏi:

- Em định hôm nào mình gặp nhau nữa?

Mai Hoa ngần ngừ rồi đáp:

- Chưa biết. Còn tuỳ ở nơi người cho tụi mình mượn buồng. Để em xem. Bao giờ thuận tiện em sẽ thông tin cho anh biết...

Phần 7

Mai Hoa vừa trang điểm vừa nghĩ ngợi mông lung. Nàng nhớ lại những chuyện đã xảy ra mấy năm về trước...

Nàng không ngờ ông Triệu, chồng nàng, đã bỏ nàng để ra đi vĩnh viễn về bên kia thế giới chỉ sau có ba năm chung sống với nàng.

Mai Hoa nhìn vào tấm kiếng của cái bàn phấn. Nàng đi tìm ánh mắt của chính nàng để xem đôi mắt nàng nó sắc như thế nào. Thiên hạ thường nói đàn bà có cặp mắt sắc như dao thì "ác" lắm. Đặc biệt là ác với đàn ông, những người đã đi qua đời họ. Mai Hoa hơi rùng mình khi nghĩ rằng nàng quả có "ác" thật.

Chẳng thế mà nàng đã có sẵn cả một kế hoạch ngay khi về làm vợ ông Triệu. Nàng biết ông Triệu mê mẩn sắc đcp và cơ thể tràn đầy nhựa sống của nàng.

Tất nhiên là ông ta sẽ ham hố chuyện làm tình với nàng. Nhân đó, chẳng những nàng không hề bao giờ từ chối làm tình với ông Triệu, bắt cứ lúc nào ông ta ngỏ lời đòi hỏi, trái lại nàng còn mua những thực phẩm có tính cách kích dục về cho ông Triệu ăn, và mua rượu thuốc cho ông ta uống.

Để thực hiện ý đồ của mình, Mai Hoa luôn luôn đi tìm mua những bộ áo ngủ mỏng tanh, đầy khiêu gợi về mặc ở trong nhà. Những bộ quần áo lót này quả đã gây cho thị giác của ông Triệu nhiều chấn động. Cứ mỗi lần Mai Hoa mặc một bộ đồ lót hay áo ngủ mới là ông Triệu lại ôm nàng và vật nàng xuống giường để làm tình.

Khi nào thấy ông Triệu thấm mệt nàng bèn rót rượu cho ông uống. Chất rượu này chứa đầy các loại kích thích, ông Triệu uống vài ly xong lại muốn làm tình nữa.

Chỉ sau có một năm mà người ông Triệu gầy hẳn. Nhưng ông không thể ngừng chuyện làm tình với Mai Hoa vì trông nàng khiêu gợi quá, lẳng lơ quá. Do đó

không đêm nào, có khi cả ban ngày, ông Triệu không làm tình với Mai Hoa vài bA Lìn.

Hôm nào ông kêu mệt, định nghỉ xả hơi thì Mai Hoa nũng nịu bảo:

- Vậy là anh đã hết yêu em rồi. Anh chán em rồi phải không? Vợ chồng mới ở với nhau có hơn một năm mà anh đã muốn để cho em nằm không một mình à? Hay

là... hay là anh đã để ý đến một người đàn bà nào khác, đẹp hơn em, biết cách chiều chuộng hơn em.

Mỗi lần nghe Mai Hoa nói vậy, ông Triệu hoảng hốt vàng ôm nàng hôn khắp người và rồi ông leo lên làm hùng hục...

Đôi khi thấy chồng có vẻ biếng nhác, thì Mai Hoa thủ thỉ đề nghị: hay là để em leo lên làm thay anh nghe. Anh cử nằm dưới đi. Nhiều lần Mai Hoa định đề nghị bú ông ta nhưng nàng kịp thời ngừng lại. Lỡ ra ông Triệu lại bảo nàng là hạng gái dâm đãng, gái ớ thì nguy to...

Vì làm tình liên miên lại uống quá nhiều thứ rượu thuốc chứa nhiều thuốc kích dục nên ông Triệu mòn mỏi dần rồi về chầu ông bà sau ba năm được làm chồng của một người đẹp...

Gia tài, của cải của ông Triệu đều lọt về tay bà Hải và Mai Hoa.

Hiện thời Mai Hoa chiếm một căn nhà lầu để ở, bà Hải và em gái nàng ở một căn, còn căn thứ ba thì cho mướn.

Nhờ về làm vợ ông Triệu mà gia đình nàng đã thoát khỏi cảnh nghèo túng.

Bà Hải đã có vốn liếng để mở tiệm buôn tạp hóa và các thứ hàng xa xỉ phẩm. Em gái Mai Hoa đã vào đại học.

Nó muốn trở thành một bác sĩ thì Mai Hoa sẽ để cho nó học cho đến khi thành tài. Có em là một nữ bác sĩ cũng được danh giá lây chứ bộ.

Bà Hải bây giờ đã có da, có thịt, lúc nào bà cũng cười toe toét với khách đến mua hàng. Bà muốn Mai Hoa phụ giúp bà trong việc buôn bán nhưng nàng từ chối.

Nàng đâu có thể ngồi bán hàng suốt ngày như thế. Nàng còn phải hưởng thụ chứ.

Lúc ông Triệu vừa mới lìa đời, Mai Hoa định chắp nối với Tấn, người tình thử nhì của nàng. Nhưng Tấn đã có vợ con. Còn mối tình đầu của nàng là Dương, thì chàng cũng đã lập gia đình. Ngày chàng hay tin Mai Hoa lên xe hoa về làm vợ một ông nhà giàu, Dương đã phát điên. Rồi chàng đau nặng. Gia đình chàng vì phải chạy chữa cho chàng nên trở thành nghèo túng.

Bây giờ thì Dương đang ở rể trong một gia đình giàu có Gia đình này chỉ có một mụn con gái. Cô này lại mê Dương, nhất định phải lấy chàng cho bằng được. Dương lấy vợ rồi vẫn tiếp tục học và hiện chàng đang học ở trường Cao Đẳng Phú Thọ.

Còn anh chàng Tấn? Nghĩ đến Tấn, Mai Hoa nhìn vào gương, cười một mình.

Nàng nhớ lại, trước ngày làm đám cưới với ông Triệu, nàng đã hẹn gặp Tấn.

Hôm ấy nàng trang điểm rất lộng lẫy. Bà Hải thấy nàng trang điểm kỹ quá thì hỏi:

- Con sắp đi đâu mà trang điểm, đánh phấn, thoa son kỹ thế! Có áp-phe à?

Mai Hoa lúc đầu:

- Con không đi nói chuyện áp-phe. Hôm nay con có hẹn với anh Tấn. Mẹ có nhớ dạo trước lúc con đưa cho mẹ mấy món nữ trang để mẹ đem bán lấy tiền trả nợ, mẹ có hỏi vàng này ở đâu con có thì con chỉ thưa với mẹ là bạn bè nó thấy con nghèo quá, nó thương, nên nó cho đấy Mẹ nhớ chưa?

- Ừ mẹ nhớ ra rồi. Không có mấy món nữ trang ấy thì mẹ con mình đã khổ với chủ nợ.

- Bây giờ con nói thật cho mẹ biết. Chẳng phải bạn bè nào cho con mấy món ấy đâu. Đó là của anh Tấn, anh ấy mua tặng con đó.

- À ra của anh Tấn...

- Vâng. Con có nhiều cảm tình với anh ấy lắm. Con định hôm nay đi với anh ấy, con sẽ "cho" anh ta hưởng trinh tiết của con đấy mẹ ai Mẹ có tiếc không? Mẹ có

định bắt con phải để dành cho ông Triệu không?

Bà Hải lắc đầu:

- Hôm trước mẹ đã thuận điều kiện của con đưa ra rồi kia mà. Mẹ đâu có nợ để con phải bán trinh cho ông Triệu! ông ấy cưới được con về làm vợ là quá đủ rồi.

Mai Hoa nghe mẹ nói cảm động quá, nàng òa khóc. Nàng ôm bà Hải. Cả hai mẹ con ôm nhau khóc một lúc khá lâu rồi bà Hải vuốt tóc Mai Hoa khẽ nói:

- Thôi con đi chơi với anh Tấn đi.

- Có lẽ hôm nay con sẽ đi đến tối mới về. Mẹ ở nhà đừng chờ cơm nhé.

*

* *

Nhìn thấy Mai Hoa trang điểm lộng lẫy, Tấn tấm tắc khen nàng đẹp. Hôm nay nàng không mặc áo dài mà mặc áo đầm. Chiếc váy mini để lộ cặp đùi thon dài khiến Tấn cứ liếc nhìn mãi.

Mai Hoa thấy Tấn cứ liếc mãi cặp đùi của mình thì thích chí lắm. Nàng hỏi:

- Anh thấy em mặc váy mini xem có được không? Đùi em có ngắn quá không?

Tấn khen lấy khen để:

- Em có thân hình nở nang, đều đặn, đùi lại dài và thon thì mặc váy mini trông hấp dẫn hơn áo dài chứ.

Tấn định rủ đi xi-nê như những lần trước, nhưng Mai Hoa gạt đi. Nàng bảo Tấn chở nàng lên Biên Hòa. Ăn uống xong nàng hỏi Tấn có biết chỗ nào để mượn buồng không? Tấn nghe nàng hỏi mà tưởng chừng như nàng hỏi đùa. Chàng rất ngạc nhiên tự hỏi: "Chẳng lẽ con bé này định cho mình làm thịt nó ngày hôm nay?"

Đợi Mai Hoa hỏi lần thứ nhì Tấn mới gật đầu: .

- Anh biết ở Thủ Đức có chỗ người ta thường cho các cặp nhân tình mướn nguyên căn nhà của họ trong suốt một ngày hay một đêm. Nếu em định tìm chỗ kín đáo thì ta đến mướn căn nhà ấy.

Đây là một căn nhà ngói xinh xắn với một phòng khách và một buồng ngủ có chiếc giuởng lớn có trải đệm. Mai Hoa đã bảo Tấn mua một chai champagne từ lúc còn ở Biên Hòa. Mua nước đá ở Thủ Đức.

Trong khi chờ chai rượu đủ ngấm lạnh, Mai Hoa suy nghĩ để tính xem nàng sẽ hành động như thế nào, một lát nữa đây.

Nếu cứ giả vờ ngây thơ, còn trinh trắng chưa biết đàn ông là gì và để mặc cho Tấn đóng vai chủ động thì là chuyện dễ dàng. Nhưng Mai Hoa nghĩ nếu vậy sẽ mất hứng thú vì mình cứ phải nằm ỳ ra đó như một khúc gỗ. Chán lắm? Suy tính mãi, Mai Hoa quyết định nàng sẽ cho Tấn biết sự thật. Nghĩa là nàng đã mất trinh cách nay mười ngày. Mất trinh với một người bạn đồng tuổi, mồi tình đầu của nàng. Để xem phản ứng của Tấn ra sao? Mai Hoa ngả người trên chiếc ghế sofa kê ở phòng khách. Nàng chỉ chiếc ghế thấp, kê sát sofa, và ở phía dưới chắn nàng rồi bảo Tấn ngồi đấy.

Chiếc váy minh đã ngắn, bảy giờ càng ngắn hơn. Mai Hoa kéo hai cánh tay của nàng lên phía đầu. Cái áo sơ mi ngắn tới lưng bây giờ co lên để chừa một khoảng bụng và cái rún của nàng. Tấn nhìn cặp đùi thon dài, mắt không chớp. Bỗng Mai Hoa bỏ một chân xuống đất, chân kia vẫn ở trên sofa. Cái váy ngắn hé mở ra. Tấn nhìn thấy rất rõ ràng chiếc sì-líp ni lông trắng ở bên trong. Dưới làn ni lông mỏng là một vùng đen đen hình tam giác...

Mai Hoa khẽ liếc nhìn Tấn. Chàng đang nuốt nước miếng ừng ực. Chả lẽ lại để cho nàng nhìn thấy mình đang chảy nước bọt ra vì thèm?

Bắt chợt Mai Hoa nhìn thấy cái mấy thu thanh kê trên tủ búp phê. Nàng bảo Tấn:

- Anh ra vặn mấy thu thanh.. Thử tìm đài nào đang chơi nhạc khiêu vũ, vặn cho em nghe.

Tấn tìm được một đài đang chơi nhạc Nam Mỹ. Mai Hoa đứng lên bảo Tấn:

- Chúng mình ôm nhau nhảy vài bài chơi. Mặc kệ nhạc nó đánh điệu gì thì đánh, mình cứ ôm nhau nhẩy slow Anh có chiều em không?

Làm sao Tấn có thể từ chối? Hai người ôm nhau nhẩy slow trong khi nhạc từ mấy thu thanh phát ra lâ một điệu Rum ba.

Mai Hoa nói:

- Em chỉ biết nhẩy slow vì mấy con bạn em nó chỉ dậy em có điệu này. Tụi nó bảo: "ôm kép mà nhảy slow mới thú, nhạc nó đánh tang hay boston gì mình cũng bắt

cần! Mình nhẩy để mùi mẫn với kép chứ bộ nhẩy để biểu diễn cho thiên hạ xem hay sao mà cần phải đi đúng nhịp?"

Tấn cười ngất trước lập luận bắt cần đời và hơi kỳ cục của Mai Hoa. Nàng siết chàng hơi chặt. Hơi thở thơm tho của nàng phà vào mặt chàng khiến Tấn ngây ngất. Mai Hoa ôm sát hơn nữa. Mu của nàng bây giờ đã cọ sát với cu của Tấn.

Mặc dù có mấy lớp vải ngăn cách, sự cọ sát này cũng khiến cho Tấn rạo rực và rồi cu chàng khởi sự ngóc ngóc lên.

Tấn muốn đẩy nàng ra xa một chút nhưng Mai Hoa cứ giữ riệt chàng trong tay.

Một lát, nàng cười nho 'nhỏ và hỏi:

- Anh để vật gì trong túi mà cứng quá vậy? Anh lấy nó ra được không? Nó cọ cọ vào em làm em nhột thấy mồ !

Tấn đỏ mặt vì ngượng nhưng chàng nghĩ: "Con bé này quái ác lắm. Đã thế thì mình nói trầy luôn thử xem nó nói sao?"

- Ừ, anh có một vật để ở trong quần. Nhưng nếu muốn lấy nó ra thì anh phải cởi quần ra. Em có dám để anh cởi quần và lấy nó ra cho em xem không?

- Dám chứ sao không!

Nói xong Mai Hoa buông Tấn ra và đẩy chàng lùi về phía đàng sau.

Nàng bước về chiếc sofa, nằm ngửa trên ghế y như lúc nãy, cười khanh khách và nói:

- Nói vậy chứ em biết cái ấy là cái gì rồi. Khỏi cần anh lấy nó ra cho em xem. Anh lại ngồi trên ghế này như hồi nãy đi, chúng mình nói chuyện một lát. à, mà rượu champagne có lẽ đã lạnh rồi đó. Anh khui ra đi. Mình vừa uống vừa trò chuyện. Mai Hoa uống hết một ly lại đòi uống nữa. Tấn mừng thầm trong bụng. Điệu này con bé sẽ say và mình sẽ tấn công nó một cách dễ dàng.

Hai ly rượu champagne làm cho Mai. Hoa hơi lâng lâng. Nàng cảm thấy đã có đủ can đảm để cho Tấn biết hết những điều mà chàng chắc chắn sẽ không thể ngờ

được. Nàng hắng giọng, từ từ bỏ một chân xuống đất, rất khoan thai, chậm chạp. Cái váy mini mở ra. Bây giờ thì nó kéo lên cao đến nửa đùi trên của nàng. Tấn nhìn chầm chập vào khoảng trống giữa hai đùi của Mai Hoa. Chiếc bikini bằng ni lông trong chẳng che dấu gì được nhiều. Vùng tam giác đen đen mờ mờ ẩn hiện khiến cho cu của Tấn vừa xìu xuống lại muốn dựng đứng lên. Để cho Tấn ngồi nhìn đờ đẫn một lát rồi Mai Hoa thong thả nói:

- Em có chuyện này muốn nói với anh. Em sắp lấy chồng

Tấn mở tròn mắt:

- Hả? Em nói sao? Em sắp lấy chồng?

- Đúng Chỉ còn độ mười hôm nữa thôi. Anh có buồn không? Em biết anh muốn cưới em. Phần em cũng rất muốn làm vợ anh, nhưng hoàn cảnh gia đình em không cho phép em được lấy người em ưng lấy.

- Mẹ em gả ép em cho người khác à?

Không, mẹ em chỉ đề nghị với em thôi. Bà không hề ép em. Nhưng em không có sự lựa chọn nào khác được nữa. Gia đình em túng bắn từ mấy năm nay, nợ nần ngập đầu ngập cổ. Chẳng có cách nào thanh toán được tất cả những món nợ ấy. Em gái của em lại cần phải có tương lai. Nó muốn vào trường y khoa. Vậy phải có tiền để trả nợ; tiền cho đứa em gái vào đại học, học trong bảy, tám năm; tiền chi dụng hàng ngày cho cả gia đình. Có lẽ anh chưa lâm vào cảnh túng thiếu bao giờ phải không? Như vậy anh đâu có thể nào hiểu nổi tâm trạng của mẹ em, của em.

- Rồi sao? Em bán mình như nàng Kiều để cho gia đình thoái khỏi cảnh nghèo à?

- Cũng gần như thế! Em sẽ lấy một ông chồng già. Nhưng ông ta có tài sản. Cả gia đình em sẽ được sống trong thoải mái, thanh nhàn...

- Em đã quyết định rồi sao? ông nào mà tốt số vậy?

- Để khi em về nhà chồng rồi anh khắc biết. Chuyện đám cưới đã được xếp đặt xong hết rồi. Không có thể dời đổi hay bãi bỏ. Xem như định mệnh đã an bài như vậy. Em không thể chạy trốn định mệnh được.

- Rồi phần anh thì sao? Tấn hỏi một cách khổ sở...

- Thì rồi anh sẽ phải quên em đi. Bây giờ thì anh buồn và đau khổ vì không cưới được em nhưng chỉ độ một năm nữa là anh có thể cưới vợ và quên em ngay đấy mà!

Phần 8

Tấn ngồi ôm đầu. Chàng không thể ngờ được chuyện này. Chàng định cưới Mai Hoa thật. Đi làm cho một hãng ngoại quốc từ mấy năm nay, chàng có để dành được chút ít, dự định sẽ dùng để làm đám cưới. Bây giờ nghe nàng nói chỉ còn mười hôm nữa nàng len xe hoa về nhà chồng, khiến chàng rụng rời tay chân.

Mai Hoa nhìn Tấn một lúc rồi hắng giọng:

- Hôm nay kể như chúng mình gặp thau lần cuối, khi em về nhà chồng rồi, chắc chắn mình sẽ khó có dịp gặp lại nhau. Cũng có thể mình sẽ gặp lại nhưng em nghĩ

chắc còn lâu lắm.

Tấn ngồi lặng lẽ không nói lời nào. Mai Hoa nói tiếp:

- Đấy? Sự đời nó như vậy đó! Cả anh và em cũng đều chẳng có cách nào để đổi thay được. Tốt hơn là bữa nay mình vui vẻ với nhau. Em quyết định sẽ dâng hiến cho anh hết ngày hôm nay. Anh có chấp nhận không?

Nàng định liệt lộ vụ nàng đã mất trinh với Dương nhưng kịp thời ngừng lại. Cho anh ta biết chuyện ấy nữa có vẻ tàn nhẫn quái ác, hai quả đấm nặng trong một lúc chắc Tấn sẽ nổi điên. Có thể anh ta sẽ không còn nghị lực để làm tình được nữa.

Mấy phút trôi qua. Mai Hoa nhẹ nhàng bảo Tấn:

- Anh, em muốn anh ngồi xuống sàn gạch bông này.

Tấn ngước mắt dò hỏi:

- Để làm gì?

- Thì anh cứ ngồi xuống sàn gạch đi.

Tấn làm theo.

- Ừ, như vậy đó.

Nàng rút chân phải lên ghế sofa, để cho hai chân năm song song:

- Lúc sáng anh khen em có cặp đùi đẹp. Vậy anh có thích được vuốt ve và hôn hít đùi em khòng?

Tấn gật đầu.

Mai Hoa ôm đầu Tấn đưa xuống từ từ cho tới khi mặt chàng chạm vào đùi trên của nàng, ngay chỗ cái gấu của chiếc váy ngắn.

Tấn từ từ hôn đùi bên phải rồi sang đùi bên trái, hôn từ đùi xuống bàn chân, rồi lại từ dưới đi ngược lên.

Mai Hoa khẽ kéo cái váy ngắn, cho nó lên cao, lên cao hơn nữa. Chiếc sì-líp trắng đã hiện ra.

Tấn hôn lên đến sát mép của chiếc bikini. Chàng ngước lên nhìn vào mắt Mai Hoa. Nàng khẽ gật đầu:

- Anh muốn hôn chỗ nào em cũng chịu hết. Em cho anh tất cả đấy. Em thuộc về anh ngày hôm nay.

Tấn cúi xuống hôn lên trên chiếc sì-líp ngay chỗ cái mu. Chàng hít hít vài ba cái. Mùi con gái làm chàng ngây ngất.

Mai Hoa với tay xuống mở mấy cái khuy của chiếc váy Nàng bảo Tấn:

- Chờ em một chút.

Cởi chiếc váy xong, thuận tay nàng tuột luôn sì-líp.

Tấn nhìn cái mu của Mai Hoa không chớp mắt. Chàng nói thầm:

- Ôi cha. Mu của con bé này sao mà đẹp thế. Nó mum múp, trắng phau với những sợi lông đen đen, quăn quặn.

Tấn đã làm tình với nhiều đàn bà nhưng những người chàng gặp đều đã có con, chẳng có bà nào có cái mu hấp dẫn như cái mu này.

Chàng buột miệng khen:

- Của em đẹp quá. Để anh hôn hít, nựng nịu nó nghe em.

Mai Hoa nũng nịu:

- Ừ ừ, nó là của anh đó. Anh làm sao thì làm!

Tấn lại cúi xuống hôn phớt, rồi chàng úp mặt vào hít hít.

Tấn úp mặt vào mu lồn Mai Hoa hít hít như thế một lúc khá lâu rồi chàng ngồi nhỏm dậy. Chàng với tay cởi áo của Mai Hoa, rồi cái nịt vú. Mai Hoa phải phụ giúp chàng, không thì chàng cứ loay hoay mãi với mấy cái móc.

Khi Mai Hoa đã hoàn toàn trần truồng, Tấn ngồi lặng ngắm thân hình nở nang, cặp vú căng tròn. Chàng cúi xuống hôn vú bên phải, tay chàng se se núm vu bên trái. Hai núm vú của Mai Hoa cương lên cứng ngắc. Núm vú nàng đỏ hồng hồng. Hôn xong, Tấn khởi sự bú núm vú. Mai Hoa khẽ rên nho nhỏ.

Bú hai núm vú một lúc khá lâu, Tấn rời vị trí này, hôn lần lần xuống phía bụng.

Khi lưỡi của Tấn chạm vào lỗ rún, Mai Hoa giật nẩy người lên. Hôn bụng dưới một lát, Tấn lại từ từ đi ngược trở lên phía đôi vú.

Mai Hoa chờ đợi Tấn đi dần xuống dưới và bú lồn nhưng chàng cứ quanh quẩn mãi với đôi núm vú và cái bụng trắng phau, phẳng lì của nàng.

Một lát, giữa lúc Tấn hôn chỗ bụng dưới của nàng thì nàng ôm đầu chàng khẽ đẩy từ từ xuống phía dưới. Cho tới khi mặt của Tấn đã nằm trên mu, Mai Hoa mới buông tay ra.

Nàng chờ đợi...

Nhưng Tấn chỉ hôn cái mu và hít hít mũi như lúc nãy rồi bỏ vị trí này đi lên phía trên.

Mai Hoa thất vọng quá. Té ra anh chàng này không biết bú lồn. Chỉ hít hít cái mùi đặc biệt của nàng thôi. Vì đã được hưởng khoái lạc tột đỉnh trong lúc được Dương bú nên Mai Hoa nhớ mãi và nàng thèm được Tấn bú nàng. Tuy nhiên vì phải giữ gìn tư cách nên nàng không thể bảo Tấn làm chuyện này. Dù sao thì nàng cũng là một nữ sinh mới có mười tám tuổi, con nhà gia giáo... Làm sao nàng dám mở miệng nói: Anh Tấn, em muốn anh bú em.

Hiện thời thì Tấn đã rời hai cái núm vú để đi lần lên phía trên. Chàng hôn vào cổ trắng ngần của nàng rồi hôn lên môi nàng. Mai Hoa khẽ hé môi, đưa cái lưỡi ra một chút. Tấn ngậm chót lưỡi của nàng bú và mút mút...

Một lát, Tấn tự cởi hết quần áo của chàng và nằm đè lên người Mai Hoa. Con cu của chàng dương lên cứng như khúc củi... Chàng cầm cu rà rà tìm cái lỗ, khi đã thấy đúng vị trí, chàng liền đẩy vào...

Âm đạo của Mai Hoa co lại chật cứng vì nước nhờn không chảy ra lênh láng như lúc nàng làm tình với Dương.

Phải chật vật lắm Tấn mới đút trọn con cu chàng vào trong, chính chàng cũng cảm thấy sự đau rát vì sự chật hẹp, khít khao của âm đạo.

Mai Hoa thì không ngớt kêu đau. Nàng luôn miệng bảo Tấn phải làm nhè nhẹ, thật nhẹ vì nàng đau quá.

Tấn ngỡ rằng nàng còn trinh nên khi có vật lạ đút vào âm đạo, lẽ tự nhiên nàng phải đau và rên rỉ.

Mai Hoa đau thật chứ không phải giả vờ. Cu của Tấn nhỏ hơn của Dương, nàng lại đã chơi năm, sáu lần với Dương, đã mất trinh rồi, chẳng hiểu vì sao nàng cảm thấy đau quá như thế này. Nàng thò tay xuống dưới rờ rờ, giữa lúc Tấn đút vào, rút ra, nhấp nhô trên người nàng.

Mai Hoa chợt hiểu vì sao nàng cảm thấy đau và rát. Chỉ vì nước

nhờn không chảy ra nên âm đạo khô ran, do đó sự cọ sát của hai bộ phận chẳng những không đem lại cho nàng khoái lạc mà còn làm đau đớn.

Bỗng nàng chợt hiểu vì sao nước nhờn không chảy ra. để làm cho âm đạo trơn tru... Có thể là vì nàng trông đợi Tấn bú lồn mà Tấn không làm việc này nên nàng cụt hứng. Mất hứng thú thì dĩ nhiên bộ phận sinh dục không bị kích thích, do đó nước nhờn không chảy ra...

Tấn nhận thấy âm đạo của Mai Hoa quá chặt chẽ nên chàng chỉ nhấp từ từ. Tấn cũng cảm thấy sự khô khan của Mai Hoa. Chàng tự hỏi thầm:

- Lạ nhỉ! Mỗi khi mình làm tình với một người đàn bà nào thì họ đều ra nước trơn tru, có khi đến ướt hết cả giường, chiếu, vậy mà lồn em bé này lại khô ran là nghĩa làm sao?

Vì không có nước nhờn và âm đạo của Mai Hoa lại quá chặt chẽ nên Tấn không thể kìm hãm lâu được. Chỉ chừng mười lăm phút là chàng đã rùng mình và bắn tinh khí ra.

Tinh khí bắn vào trong tử cung của Mai Hoa khiến nàng cảm thấy có bị kích thích chút chút, nhưng quả thật nàng không thấy sướng tí nào cả.

Mai Hoa quá thất vọng. Nàng thở dài, tiếc rẻ. Thế là mọi sự háo hức và hy vọng sẽ được hưởng một ngày đầy hoan lạc, thoả mãn đã trôi theo gióng nước. Anh chàng này không biết bú lồn nên nàng cụt hứng và cuộc chơi chẳng có hứng thú gì cả. Chán quá!

Đợi cho cu của Tấn xìu xuống, chàng chưa kịp rút ra thì Mai Hoa đã đẩy Tấn qua một bên. Nàng ngồi dậy, dớn dác tìm xem có phòng tắm hay không? à, có phòng tắm. May quá Hoa phóng nhanh vào buồng tắm, đóng ập cửa lại và bắt đầu rửa ráy.

Ở ngoài này Tấn châm một điếu thuốc. Chàng biết Mai Hoa không được hưởng chút khoái lạc nào hết. Chẳng thấy nàng rên rỉ hay đờ đẫn như những người đàn

bà chàng đã gặp. Chỉ thấy Mai Hoa kêu đau. Có thể là nàng đau quá

nên chẳng được hưởng chút khoái lạc nào. Tấn nghĩ có lẽ phải đợi đến lần thứ nhì...

Mai Hoa đã từ trong phòng tắm bước ra...

Trông nàng trần truồng, Tấn nhìn nhận nàng đẹp và chàng định bảo Mai Hoa đừng mặc quần áo để chàng ngắm nghía nàng một lúc. Vả lại Tấn còn định chơi cái thứ nhì.

Nhưng Mai Hoa đã chụp quần lót mặc vào. Tấn hoảng hết:

- Kìa, em mặc quần áo vào làm gì? Mình còn ở nay đến chiều mới về cơ mà?

Mai Hoa lắc đầu. Nàng mặc áo nịt vú vào:

- Mình về anh ạ. Em không có dặn mẹ em. Bà ấy không thấy em về thì sẽ lo lắng lắm. Vả lại, ở nhà cũng còn nhiều việc phải làm. Anh quên rằng em sẽ về nhà

chồng trong vòng mười ngày nữa hay sao?

Nàng đã mặc xong áo quần. Tấn ngồi dậy. Chàng tiếc ngẩn ngơ. Thôi, đành để hôm khác vậy. Chàng nghĩ có lẽ tại Mai Hoa đau nên nàng sợ, đòi về.

Trên đường về, Tấn gợi chuyện gì Mai Hoa cung ừ hữ cho có lên tiếng vậy thôi. Trái hẳn với lúc sáng khi ở Saì gòn lên Biên Hòa, nàng nói chuyện như pháo ran và cười khúc khích luôn miệng.

Tấn chở Mai Hoa về gần đến nhà thì bỏ nàng xuống. Bà Hải hơi ngạc nhiên khi thấy Mai Hoa về sớm. Lúc sáng nàng dặn bà nàng sẽ đi đến tối mịt mới về kia

mà. Bà lo lắng hỏi con:

- Con, mẹ thấy con không được vui tươi như lúc sáng. Có chuyện gì vậy? Anh Tấn không làm vừa lòng con à?

Mai Hoa lắc đầu:

- Con hơi mệt nên bảo anh ấy chở .về sớm. Không có chuyện gì đâu, mẹ yên tâm. .

Thế... thế... con và anh Tấn có gì với nhau không?

Bà Hải lo lắng hỏi.

Mai Hoa cười gượng:

- Có chứ mẹ. Vậy mà con mệt. Như thế là xong món nợ tinh thần giữa con và anh ấy rồi.

Mai Hoa vào phòng riêng, nằm vật xuống giường thở dài, chán nản...

Nàng sợ rằng từ nay nàng không còn được hưởng khoái lạc nữa. Mai kia về làm vợ ông Triệu, chả lẽ lại bắt ông ấy bú lồn à? Mà không bú thì nàng sẽ chẳng thấy sung sướng gì nữa cả. Chà, cái vụ này nó rắc rối đa!

Nàng chợt nghĩ đến Dương. Phải tìm cách liên lạc và hẹn hò với Dương vài lần nữa trước khi về nhà chồng. Phải chơi "cho lăn lóc đá, cho mê mẩn đời cho nó sướng cái thân. Tội gì.

Cùng lúc với dự định sẽ đi tìm Dương, óc nàng chợt lóe ra ý nghĩ: khi về với ông Triệu rồi nàng sẽ tìm cách ngoại tình. Nếu không gặp được Dương thì phải tìm một gã khác. Cần nhất là gã ấy phải biết bú như Dương.

Chợt Mai Hoa reo lên:

- À phải rồi. Mình đi tìm chị Thu? Chính chị Thu đã dậy cho Dương cách bú lồn thì chắc chắn chị ấy quen toàn đám đàn ông biết bú cả. Ha, ha, hay quá? Vậy mà mình không nghĩ ra.

Hai hôm sau, Mai Hoa gặp lại Dương, cũng tại căn phòng cũ.

Chàng và nàng đùa giỡn với nhau một lúc rồi, Mai Hoa nằm xoạc chân ra, dúi đầu Dương vào cái mu:

- Anh, anh chiều em đi. Bú cho em sướng thật sướng đi Em nhớ cái lưỡi và đôi môi anh quá.

Dương chỉ mới lướt cái lưỡi trên hai mép nhỏ của nàng mà nàng đã rùng mình, dâm thủy tuôn ra ào ạt. Tới khi Dương ngậm cái mồng đóc của nàng thì Mai Hoa

sướng rên người. Nàng quằn quại, kẹp đầu Dương vào giữa hai đùi, miệng vừa rên vừa nói qua hơi thở dồn dập:

- Em là chị Thu của anh đây. Em muốn anh bú lồn em mãi mãi như thế này. Đừng ngừng nghe anh. Em thương cái lưỡi của anh quá.

Chỉ một thoáng là Mai Hoa đã ra. Nàng rùng mình liên tiếp, hét lên một tiếng và kẹp đầu Dương thật chặt. Dương ngợp thở nên ú ớ kêu xin nàng đừng kẹp đầu

chàng chặt quá chàng sẽ chết mất.

Một lát, qua cơn khoái lạc rồi, Mai Hoa ôm đầu Dương kéo lên. Nàng nhoẻn cười rồi hỏi:

- Em nhớ hình như bữa trước anh có nói chị Thu và anh chơi kiểu 69, ông bú bà, bà bú ông. Vậy anh dậy em làm kiểu đó đi. Nghe anh chị Thu thích làm kiểu đó lắm phải không?

Dương gật đầu. Cu chàng dương lên cứng ngắc. Chàng muốn leo lên chơi vì chàng thích sự chặt chịa của Mai Hoa (con gái vừa mới mất trinh xong thì khít khao là

chuyện hẳn nhiên rồi) nhưng nghe nàng đề nghị làm kiểu 69 chàng ưng ngay.

Dương nói:

- Bây giờ, mình nằm nghiêng, hai đứa nằm lộn đầu, ngược xuôi. Đầu em ở chỗ của anh, còn đầu anh ở chỗ của em...

- Nghĩa là em sẽ ngậm cu anh, còn anh ngậm lồn em, như thế này phải không?

thì nằm thế đúng đấy. Bây giờ em bắt đầu đi...

Mai Hoa nắm bầu dái của Dương. Nàng bóp nhè nhẹ, xong, nàng cười khúc khích:

- Sao cu anh cứng quá như thế này. Chắc là anh nứng lắm rồi phải không? Tội nghiệp quá? Để em bú cho anh ra nghe.

Vì chưa biết bú nên Mai Hoa chỉ biết ngậm qui đầu và bú bú.

Dương la lên:

- Không được. Trước tiên em phải le lưỡi ra liếm liếm khắp nơi, từ dưới lên trên. Khi lên tới chỗ qui đầu, em cũng tiếp tục liếm xung quanh. Liếm một lát cho anh

sướng rồi em hãy ngậm vào và bú. Em bú ngay bây giờ thì anh sẽ ra ngay và em sẽ phải bú lâu lắm nó mới cứng trở lại như hiện giờ.

Mai Hoa le lưỡi liếm liếm hòn dái...

Đầu này, Dương cũng le lưỡi liếm khắp cái mu. Chất khí của Mai Hoa còn dính ở mép trong và nơi cửa mình. Dương liếm hết. Kế đó, chàng đẩy lưỡi vào bên trong cửa mình, quậy quậy.

Mai Hoa đang ngậm cu nhưng nàng cũng ú ớ rên trong cuống họng vì lưỡi Dương quậy êm ái quá, đã quá, sướng quá. Dương rùng mình. Hai chân chàng giựt giựt.

Mai Hoa đoán chừng chàng sắp ra nên đút trọn con cu chàng vào miệng. Tinh khí bắn phọt ra, bắn vào cuống họng Mai Hoa. Nàng nắm cu của Dương bóp bóp cho tinh khí bắn ra mạnh hơn. Bắn ra bao nhiêu nàng nuốt hết bấy nhiêu...

Tinh khí bắn vào cổ họng khiến Mai Hoa sướng quá sức, nàng ú ớ rồi cũng rùng mình và ra, giữa lúc đầu lưỡi của Dương còn quậy quậy bên trong âm đạo.

Bao nhiêu dâm thủy của Mai Hoa, Dương liếm sạch hết. Đầu này,

Mai Hoa cũng nuốt hết những giọt tinh khí sau cùng. Nàng rút con cu ra, nhìn thấy nơi qui đầu còn nhỉ ra vài giọt thì le lưỡi liếm hết...

Rồi cả hai xoay người, quay đầu lại. Họ ôm nhau hôn...

Mai Hoa cảm thấy khoái lạc quá sức. Làm tình như vậy mới là làm tình! Anh chàng Tấn đã gần ba mươi tuổi mà chẳng biết bú lồn ra sao, còn thua một tên học sinh mới mười tám như Dương, cục cưng của nàng đây...

Phần 9

Mai Hoa đã trang điểm xong. Nàng lấy chiếc xe mini-vespa phóng xuống phố. Nàng định ra nhà hàng Brodard để tìm xem có gặp đứa bạn nào không. Ngồi khuấy cà phê, trí óc nàng lại lãng đãng nghĩ về quá khứ. Nàng nghĩ đến người tình nhân thứ ba, sau Dương và Tấn. Người tình thứ ba của nàng do chị Thu giới thiệu.

Hôm gặp Dương, nàng đã dọa Dương là sẽ mách vụ chị Thu và Dương ân ái với nhau như cặp tình nhân, để bố mẹ Dương và bố mẹ chị Thu đập cho hai người một trận. Dương năn nỉ:

- Em đừng làm chuyện ác vậy chớ! Bộ em muốn anh bị ông bà già nhốt luôn trong nhà hay sao?

Nếu anh và chị Thu muốn được yên thân thì phải rủ chị Thu đến đây gặp em vào ngày mai. Chỉ mình em nói chuyện với chị Thu thôi. Anh đi chỗ khác chơi...

- Gì mà bí mật quá vậy? Em định hỏi chị Thu chuyện gì?

Mai Hoa quát:

- Đừng có tò mò ! Chuyện đàn bà với nhau mà ?

Dương đi tìm gặp Thu kể lể đầu đuôi. Thu trợn mắt:

- Sao em ngốc thế? Làm tình với nó là chuyện của em, việc gì em lại khai ra chuyện giữa em và chị. Hừ, chẳng biết là con quỉ nhỏ ấy nó định nói chuyện gì đây.

Bộ nó tính làm "săng ta" chị hay sao chớ?

Thu giận Dương lắm. Tuy nhiên, hôm sau nàng cũng đến nơi hẹn.

Thu hầm hầm:

- Em định bêu xấu thằng Dương và chị đấy à?

Mai Hoa cười xòa:

- Làm gì có chuyện đó. Em phải dọa Dương như thế hắn mới dắt chị lại gặp em chứ?

- Gặp để nói chuyện gì? Nói mau đi!

Mai Hoa vội kể cho Thu nghe hết mọi chuyện: nàng sẽ đi lấy một ông già, nàng biết nàng sẽ cần đến một bạn trai vì sau khi làm tình với Dương rồi, nàng nhận thấy Dương đã thu thập được nhiều kinh nghiệm do Thu truyền dậy.

Thu chặn lời:

- Thế một mình thằng Dương không đủ cho em sao?

Mai Hoa nghiêm nét mặt:

- Khi em đi lấy chồng chắc chắn Dương sẽ đau khổ.

- Vậy em nỡ nào gặp lại hắn, lỡ ra nội vụ đổ bể thì hắn sẽ bị ông bà già giết chết. Vì vậy em mới định nhờ chị giới thiệu cho em một bạn trai.

- Bộ em tính khi về với ông Triệu rồi, em sẽ lén lút đi ngoại tình?

- Đúng vậy ? Chứ em làm sao thương nổi ông Triệu? Ổng mua thể xác em thì được chứ mua sao nổi trái tim của em? Chị Thu, em biết chị quen nhiều bạn trai có nhiều kinh nghiệm. Vậy chị giúp em việc này !

Thu đưa một ngón tay dí vào trán Hoa:

- Em mới mười tám mà gớm lắm nhỉ. Tính trước tính sau đủ thử. Em định lờ thằng Dương là đúng (trong thâm tâm Thu cũng muốn Dương chỉ là món đồ chơi riêng của nàng, không muốn chia sẻ với Mai Hoa). Nếu em còn tiếp tục gặp thằng Dương e sẽ gây họa cho nó. Chị có nhiều bạn trai, để chị giới thiệu cho em một tên có rất nhiều kinh nghiệm về chuyện tình dục.

Mai Hoa ghé sát tai Thu thì thầm:

- Cần nhất là ông đó phải biết bú. Chị dậy thằng Dương khá lắm!

Thu phát vào vai Mai Hoa:

- Em cũng thuộc loại dâm nặng rồi đấy. Thật là chuyện khá bắt ngờ đối với chị... Vẫn cứ tưởng em ngây thơ chứ đâu có dè em cũng thành quỉ rồi...

Mai Hoa vội vàng tự bào chữa:

- Thì em vẫn là con gái còn trinh cho tới hôm tuần trước đây Gặp Dương nó dụ dỗ em làm tình, thành ra em mới bén mùi đấy chứ.

Thu cười cười:

- À bây giờ em lại đổ thừa cho thằng Dương. Tội cho nó quá nhỉ! Này chị hỏi nhỏ em, nếu sau này xài xong người bạn trai mà chị sẽ giới thiệu, em thấy chán rồi

thì chị sẽ giới thiệu cho em một tên ngoại nhân, to như một con đười ươi em chịu không?

Đến lượt Mai hoa phát vào vai Thu:

- Chị này ! Em mới biết mùi đời mà để cho một ông ngoại nhân đầy lông lá ông ta dày vò thì chịu làm sao nổi...

- Ấy thế mà có người thích đấy ! Nhưng chị nói thật cho em biết, tuy mấy tên ấy to con nhưng củ của nó cũng nhỏ thôi, chả khác gì người mình. Nó làm hùng hục thật đấy nhưng chỉ được năm, bảy phút là nhiều. Rồi nằm xuống thở dốc.

Thế người mình bền bỉ hơn hả chị Thu?

- Bền bỉ hơn là cái chắc! Trong khi làm tình lại còn biết rủ rỉ rù rì hôn hít lăng nhăng nữa. Thế nó mới thấm chứ!

- Thế chị đã có làm tình với ông ngoại nhân nào chưa? Làm sao chị

biết rõ thế

Thu vội chối:

- Không Chị chỉ có bồ người nước ta thôi. Chuyện ấy chị biết được là do một con bạn nó kể. Nó có bồ là một ông lông lá. Nhưng nó bảo nó cũng có thêm một tên bồ người mình nữa. Tên bồ lông lá chỉ để cung ứng tiền bạc cho nó mà thôi.

- À ra thế.

Mai Hoa thầm đoán chắc chị Thu này cũng có ngủ với một vài ông lông lá rồi. Chị ấy đi làm cho sở cờ hoa mà? Làm sao tránh khỏi cái cảnh ông xếp đòi hỏi, dọa

dẫm sẽ cho nghỉ việc nếu không cho xếp thỏa mãn...

Mai Hoa dặn Thu đừng tiết lộ điều gì với Dương. Ba tháng sau khi Mai Hoa lấy ông Triệu, chị Thu đã gặp Mai Hoa. Và chị đã giới thiệu cho nàng một thanh niên, tên là Hoàng.

Thu nói riêng với Mai Hoa:

- Trước khi em nhờ chị việc này thì chị chưa hề làm tình với Hoàng bao giờ. Nhân có vụ em nhờ, chị mới hẹn hắn ta và "xáp trận" với hắn để thử xem hắn có biết bú hay không. Thấy hắn chịu khó làm việc ấy lắm nên chị chắc em sẽ thích... Chị thề chỉ có làm tình với hắn một lần đó thôi.

Rồi Hoàng trở thành tình nhân của Mai Hoa trong suốt những năm nàng còn là vợ của ông Triệu. Khi ông Triệu lìa trần cũng là thời gian quân đội ngoại quốc ào ạt đến Việt Nam.

Một hôm Mai Hoa gặp Lệ Khanh, một bạn cũ. Lệ Khanh cho biết nàng đang âm thầm hành nghề vũ nữ thoát y.

Nghe Lệ Khanh kể chuyện, Mai Hoa bỗng nẩy ra ý nghĩ muốn trở thành vũ nữ thoát y như Khanh. Nàng rất muốn phô bày thân thể nở hang, cân đối của nàng cho đàn ông xem để đàn ông thèm...

Nghe Lệ Khanh nói:

- Mày chưa biết chứ lúc mà mình cởi sì-líp ra để cho đàn ông nó chiêm ngưỡng cái mu lồn của mình và nghe bọn nó huýt sáo khen ngợi, vỗ tay tùm lum thì mình chẳng thấy mắc cỡ gì ráo, trái lại mình thấy khoái lắm.

Mai Hoa gật gù:

- Ừ nghe mày nói tao cũng thấy hứng chí lắm.

Nhưng tao ngại bà già. Bả mà biết tao làm vũ nữ thoát y chắc bả đập tao chết!

- Mày dại gì đưa tên thật ra. Phải có biệt hiệu chứ. Vả lại mày ở nhà riêng, chuyện của mày bà già làm sao biết được?

Sau nhiều ngày suy nghĩ, và nhận thấy nghề vũ nữ thoát y hái ra bạc nên Mai Hoa thuận theo lời Lệ Khanh. Nàng được Khanh dắt lại giới thiệu với một ông vũ sư chuyên dậy nghề vũ cởi truồng.

Mai Hoa đã ngủ với bốn người đàn ông, kể cả chồng nàng, và tự cho mình là một người đàn bà có máu dâm nặng, thích đàn ông. ấy thế mà khi đến học vũ thoát y

nàng cũng thấy ngài ngại. Nàng đã cởi quần áo cho bốn người đàn ông nhìn thấy thân thể trần truồng của nàng nhưng những người đó đều là tình nhân hoặc chồng nàng. Cởi xong áo quần là làm tình ngay. Cả hai người đều trần truồng như nhau cả. Đàng này mình chỉ cởi cho mấy ông đực rựa có mặc quần áo đàng hoàng ngồi xem và phê bình, chỉ trỏ đủ thứ... Nó khác hẳn.

Nhưng muốn chinh phục đàn ông, muốn cho đàn ông thèm muốn mình thì mình phải dẹp bỏ cái vụ mắc cỡ đi mới được...

Mai Hoa tự nói với mình như thế.

Gã vũ sư có tên là Xuân Tình. Tướng gã dong dỏng cao, có để râu mép... Gã đòi học phí khá cao nhưng Mai Hoa cũng chấp thuận.

Những buổi học tập đầu, tức là cách múa và nhẩy theo nhịp nhạc thì các học viên học chung. Tới những bài cởi áo, cởi váy ngoài, các học viên cũng vẫn thực tập

chung.

Nhưng tới bài học cởi áo nịt ngực và cởi sì-líp thì Xuân Tình bảo phải học riêng. Để "thầy dậy cho kỹ hơn, các bài ấy là bài ăn tiền của khán giả, khó lắm, làm không hấp dẫn người ta sẽ không mời mình lần thứ nhì." Các cô học viên nghe vậy thì biết vậy. Từ hôm đến học, Mai Hoa nhận thấy gã vũ sư có vẻ săn sóc nàng hơn mấy cô kia thì nàng biết hắn muốn dê nàng. Nhưng nàng cứ lờ đi, tuy rằng tự ái nàng được thỏa mãn. Nàng nghĩ nếu gã vũ sư muốn được nàng ban ơn huệ thì gã phải mất cái khoản học phí mà lẽ ra nàng phải trả.

Nàng kiếm cớ hoãn học những bài học cởi nịt vú và sì-líp lại một tuần. Chủ ý là để hỏi các cô học viên khác xem trong khi dậy riêng như thế "ông thầy" có làm điều gì không?

Tuần sau, nàng lại nhà một cô tên là ánh để hỏi han. Ánh vừa cười vừa nói

- Không rõ với mấy chị kia thì ông thầy có trổ mòi dê gì quá lắm không. Chứ đối với em, ổng chỉ có sờ mó qua loa trong lúc dậy. Em nghĩ mình để cho ổng đụng

chạm sờ mó phớt qua cũng chẳng sao. Mình sẽ đứng cởi truồng cho nhiều người xem mà ! Sá gì cái vụ đụng chạm trong lúc học với ông thầy.

Trong lúc chỉ dậy cho Mai Hoa, vũ sư Xuân Tình quả có săn sóc nàng một cách đặc biệt hơn. Chẳng hạn như trong bài tập cởi áo nịt vú thì gã vòng tay qua ngực nàng và cầm tay nàng bảo phải cởi như thế nào cho hấp dẫn. Khi cái nịt vú đã được cởi ra thì gã kiếm cách đụng chạm vào đôi vú của nàng.

Tới. bài học cởi sì-líp. Gã đứng sau lưng nàng bảo nàng uốn co trong khi nhìn vào tấm kiếng lớn treo nơi vách. Rồi gã cũng vòng tay qua eo nàng, cầm tay nàng chỉ cách tuột sì-líp. Gã bảo phải tuột từ từ. Gã dùng hai tay nắm tay Mai Hoa để vào sợi thung của cái sì-líp, tuột từ

từ xuống. Khi tuột xuống một ít, chừng vừa ló dạng

mấy sợi lông đen đen ra, thì hắn bảo nàng phải kéo trở lên. Và tiếp tục vũ vòng vòng. Một lát mới tuột sì-líp xuống nữa. Lần này tuột xuống đến nửa chừng cho khán giả xem thấy nhiều lông hơn một chút. Rồi lại kéo trở lên. Và lại vũ, đi vòng vòng. Đến lần thứ ba mới tuột hẳn xuống và quăng cái sì-líp đi. Sau đó lại vũ và đi vòng vòng. Sau khi chỉ dậy, gã ngồi dựa tường bảo Mai Hoa thực tập cho hắn xem. Gã bắt nàng phải làm đi làm lại nhiều lần. Mai Hoa đoán chừng gã muốn rửa mắt. Nhìn cho đã mắt cái mu lồn của nàng.

Bỗng Mai Hoa nẩy ra ý nghĩ muốn trêu chọc Xuân Tình:

- À bây giờ thầy ngồi dựa vách để em thử biểu diễn một màn múa bụng cho thầy xem nhé.

Mai Hoa vặn nhạc lên. Nàng cởi xong chiếc sì-líp thì đứng ngay trước mũi Xuân Tình mà uốn éo bụng và mông. Thỉnh thoảng nàng lại tiến sát đến bên gã, để cho

mớ lông của nàng phớt qua mũi gã. Thấy gã vừa cười vừa hít hít mũi, nàng ỡm ờ hỏi:

- Em có sức dầu thơm Chanel ở chỗ này (vừa nói tay nàng vừa sờ mu), thầy có ngửi thấy mùi thơm không? Gã vũ sư đờ người ra trước sắc đẹp và trước cơ thể

trần truồng của Mai Hoa.

Sau cùng không thể nhịn được mãi, gã đánh bạo sờ phớt cái mu của nàng một phát, lúc nàng tiến đến gần gã. Mai Hoa định dùng sống tay chặt tay hắn nhưng hắn nhanh hơn nàng, nên Mai Hoa chặt hụt. Gã ngỏ lời xin nàng ban ơn huệ.

Mai Hoa hẹn hắn, mai lại nhà riêng của nàng, nàng sẽ trả tiền thù lao cho gã.

Hôm sau Xuân Tình đến, Mai Hoa đã chuẩn bị sẵn.

Nàng nói thẳng nếu gã muốn được nàng ban ơn thi phải quên hẳn

chuyện học phí đi.

Xuân Tình tiếc số tiền học phí lắm, nhưng vì gã mê mệt sắc đẹp của nàng nên đành chấp thuận.

Xong vụ học phí, Mai Hoa cười khanh khách bảo gã:

- Trước khi được làm tình với em, thầy phải qùi xuống chỗ chân giường đây và để em trói hai tay thầy lại vào với cái giường. Xong, em sẽ vũ thoát y cho thầy xem.

Tới chừng nào em hứng lên rồi mới cởi trói để cho thầy làm tình với em.

Xuân Tình ngạc nhiên trước sự đòi hỏi của Hoa, nhưng rồi gã đành chịu nhận điều kiện quái ác này vì gã thèm Mai Hoa quá...

Nàng bắt gã phải cởi hết quần áo và quì xuống sàn. Đoạn nàng trói hai tay hắn thật chặt vào chân giường. Rồi Mai Hoa vừa vũ vừa cởi quần áo. Khi nàng đã hoàn toàn trần truồng nàng bèn biểu diễn màn múa bụng trước mũi Xuân Tình. Thỉnh thoảng nàng cho mũi Xuân. Tình chạm hẳn vào mu lồn của nàng và nàng bắt gã phải hít hít cái mùi của nàng. Chỉ có mùi đặc biệt của nàng thôi. Không có mùi nước hoa gì cả !

Trông Xuân Tình bị quì, bị trói tay, trần truồng ngơ ngác theo dõi từng động tác của mình thì Mai Hoa thích chí quá. Nàng cười vang.

Cứ thế nàng vờn Xuân Tình như mèo vờn chuột. Một lát, nàng đổi trò chơi. Nàng đứng trước mặt Xuân Tình để miệng gã chạm vào mu lồn và ra lệnh cho gã le lưỡi ra liếm.

Độ mười lăm phút sau, nàng tự vạch mớ lông và hai mép ra, bảo gã phải liếm vào bên trong.

Gã liếm chỗ cái lỗ chừng mấy phút thì Mai Hoa ra. Nàng không thể kìm hãm lâu hơn được. Trò chơi này quá hấp dẫn, quá kích thích, kích thích đến độ làm cho nàng đạt được khoái lạc tột đỉnh. Hai chân nàng run run. Nàng phải dùng hai tay ôm đầu Xuân Tình ấn vào mu lồn, cũng là để nàng vịn vào gã cho khỏi té. Mai Hoa ra mãi. Nàng có

cảm tưởng như bao nhiêu chất khí trong nàng đã tuôn ra hết.

Mặt mũi Xuân Tình đầy chất dâm thủy, tóc tai hắn rũ rượi. ấy thế mà cu gã cứ dựng đứng lên. Gã cũng bị kích thích vì trò chơi mới lạ này.

Một lát, Mai Hoa không đứng vững nữa. Nàng buông đầu Xuân Tình, ngồi phệt xuống đất. Và nàng nằm xuống sàn, nhắm mắt lại để tận hưởng dư âm của cơn khoái lạc. Trong khi đó thì Xuân Tình lải nhải xin nàng mở trói cho gã để gã làm tình với nàng.

Lâu lắm nàng mới ngồi dậy, cởi trói cho Xuân rinh và ra lệnh:

- Thầy lên giường bú lồn em một chập nữa đi. Em sướng và ra một lần nữa thì thầy mới được leo lên chơi.

Xuân Tình đành chiều theo ý nàng, tuy rằng gã đã nứng quá tầm, muốn nổ tung người ra được.

Mai Hoa quằn quại trong khoái lạc lúc gã vũ sư trổ hết tài năng để lấy lòng nàng. Bộ râu mép của gã cọ cọ vào cái khe của nàng khiến nàng sướng rên. Nàng nghĩ:

à thì ra mấy ông để râu mép là có dụng ý dùng bộ râu phục vụ đàn bà. Mấy sợi râu cọ cọ vào cái mồng đóc khiến Mai Hoa muốn hét lên vì khoái lạc!

Khi Mai Hoa rA Lìn thứ nhì rồi nàng mới cho phép Xuân Tình leo lên chơi. Gã làm hùng hục. Có lẽ là để trả thù chuyện bị trói, bị qùi, quá sức quị lụy. Nhưng gã càng làm mạnh thì Mai Hoa càng sướng. Gã vũ sư nhấp hùng hục, lâu lắm, có tới cả giờ đồng hồ mà gã vẫn chưa ra. Rất có thể là gã đã uống thuốc hay thoa thuốc "xây xập dì" từ lúc còn ở nhà. Mai Hoa thấy gã vũ sư chơi dai thì thỏa mãn lắm. Hoàng, nhân tình cũ của nàng đôi khi cũng chơi dai nhưng lâu lâu mới có một lần, còn thì chưa tới nửa giờ là Hoàng đã rơi đài rồi.

Sau cùng thì gã vũ sư cũng ra. Gã bắn nhiều đợi tinh khí vào trong âm đạo Mai Hoa. Khi cu gã đã xìu, gã nằm vật xuống một bên thở dốc...

Mai Hoa phóng vào phòng tắm. Lúc trở ra, nàng vừa mặc quần áo

vừa hối thúc Xuân Tình mặc quần áo đi về. Thấy gã còn chần chờ, nàng nói:

- Thầy không đi về nhanh, thằng bồ em nó về nó thấy thầy ở đây thì thầy nhừ xương với nó. Nó đeo đai đen tam đẳng của môn võ Aikido, thầy có dám thử sức

với nó không?

Xuân Tình tròn mắt nhìn Mai Hoa, rồi lặng lẽ mặc quần áo vào, và ra về...

Phần 10

Nhờ Lệ Khanh giới thiệu nên Mai Hoa cũng được mời đến "giúp vui" trong cái party có sự hiện diện của hai ông có đeo sao. Party này do một ông thầu khoán

kiêm trùm buôn lậu tổ chức để đãi mấy ông có quyền thế.

Tứ mấy năm qua, thầu khoán Thảng vẫn tổ chức party để đãi những người đã giúp ông ta tạo ra sự nghiệp ngày nay. Party thường được tổ chức tại nhà riêng của Thảng, một biệt thự rộng lớn ở đường Hồng Thập Tự. Các ông được mời đến dự party thường thường vẫn đến một mình vì thầu khoán Thảng đã rỉ tai các ông nên để các bà ở nhà. Đưa các bà đến đây chỉ có ăn uống xuống rồi ai về nhà nấy thôi chứ chẳng có mục gì vui vẻ cả Làm sao thầu khoán Thảng dám đưa các nữ ca sĩ và vũ nữ thoát y về đây nếu có sự hiện diện của những bà chằng.

Vì thế, ngoài những cô đến giúp cho party tăng phần náo nhiệt, thì chỉ có bà thầu khoán Thảng là phụ nữ duy ngồi cạnh các ông để ăn nhập thưởng thức các màn vũ.

Khi các cô ca sĩ và vũ nữ thoát y đến, cũng chính bà Thảng ra tiếp đón các cô vào phòng trong trước khi họ ra hát hay vũ.

Bà Thảng luôn luôn dặn nhỏ mấy cô vũ nữ thoát y rằng: đừng vì có sự hiện diện của bà mà các cô e lệ, cúp bớt những động tác khiêu khích mấy đấng mày râu. Trái lại, bà khuyến khích họ phải làm thật hăng, phải khiêu khích và trêu gan các ông đến tối đa. Như thế, theo bà Thảng nó mới vui, mới nhộn.

Trong giới thầu khoán không ai lạ gì vợ chồng Nguyễn Thảng. ông Thảng mới lấy bà Thảng được năm sáu năm nay. Bà Thảng trẻ hơn chồng đến hai mươi tám tuổi. Bà có một thần hình cân đối, nở nang, chân bà dài, eo bà thon. Khuôn mặt trái xoan của bà đàn ông nhìn thấy là thích ngay, nhưng những người đàn ông có giao thiệp với bà đều nói họ mê đôi mất lá răm và đôi môi mọng đỏ của bà.

Các đồng nghiệp của ông Thảng đều xầm xì rằng vì nhờ có bà vợ đi giao dịch với các cơ quan mà ông Thảng trúng nhiều mối thầu to tát.

Họ nói rằng vì ông Thảng

không ghen nên ông ta mới để bà đi giao thiệp như vậy.

Bà Thảng quen rất nhiều ông bự, có nhiều quyền thế, ngoài ra vì biết nói tiếng Anh, tiếng Pháp nên bà cũng giao thiệp với mấy ông giám đốc các hãng nhập cảng và nhà thầu ngoại quốc. Vụ làm ăn nào có bà nhúng tay vào cũng đều trót lọt. Vì vậy nên có rất nhiều trọc phú đến nhờ cậy bà đi "lo giúp" cho họ việc này việc kia. Kể luôn cả việc mua quan, bán tước.

Về phần vợ chồng thầu khoán Thảng, chẳng những chỉ lo các áp-phe thầu không mà thôi, họ còn tổ chức buôn lậu nữa. Dĩ nhiên là buôn lậu các thứ hàng quốc cấm. Mà muốn buôn lậu trót lọt thì phải có chỗ dựa và chia chác số thu với những ông đứng che chở cho họ. Đàn em thân tín của các ông có dính líu vào những vụ này cũng được chia phần. Chính những đàn em này là đám bảo vệ cho "hàng" về được bình an vô sự.

Khi các ông bự đi dự các party, như party ở nhà thầu khoán Thảng chẳng hạn, thì đám đàn em thân tín cũng được tham dự. Gọi là để thưởng công những người này.

Party hôm nay có cả một ban nhạc bỏ túi và ba cô ca sĩ hạng nhì. Các cô ca sĩ hạng nhất ít khi đến các tư gia để hát, trừ phi đó là party của bạn bè, thân hữu. Ngoài ra, còn có Lệ Khanh, Mai Hoa và Hồng Trần là ba vũ nữ thoát y.

Đêm nay bà Thảng mặc một cái áo đầm hở cổ trông thật hấp dẫn. Chiếc áo đầm này là loại áo dạ vũ bằng nhung. Người ta nhìn thấy rõ bà không có mặc áo nịt vú.

Bà xức dầu thơm Madame Rochas thơm phức. Mắt bà đong đưa, liếc tình với "hai ông khách quí". Bà ngồi giữa hai thượng khách này. Dĩ nhiên là hai ông đêm nay mặc thường phục giản dị chứ không có đeo sao đeo xiếc gì cả.

Cái áo đầm của bà Thảng ngắn cũn cỡn. Khi bà ngồi ở chiếc ghế sofa và mỗi khi bà đổi thế ngồi là mọi người đều nhìn thấy cặp đùi thon và trắng của bà. Hai ông

khách quí thì cứ ngồi sát vào bà mà thì thầm, trong khi mọi người chờ đợi tiệc được dọn ra.

Ban nhạc bỏ túi khởi sự hòa tấu khi các thực khách nhập tiệc. Bữa liếc kéo dài đến hai tiếng đồng hồ. Các cô ca sĩ đã ra về.

Bây giờ là lúc các vũ nữ thoát y trình diễn. Lệ Khanh biểu diễn rất bạo. Khi nàng đã thoát y một trăm phần trăm rồi, nàng đi đến trước mặt từng ông một để ưỡn ẹo và hẩy hẩy mu vào mặt họ. Các ông cười ré lên, khoái trá. Lông mu của Lệ Khanh hơi rậm nên những cái hẩy trông thật dâm dật.

Rồi đến lượt Hồng Trần. Nàng cao hơn Lệ Khanh nên trông bắl mắt hơn. Hồng Trần thấy Lệ Khanh hẩy mu vào mặt các ông và được họ hoan hô thì cũng bắt chước Lệ Khanh. Nàng cũng hẩy mu, ưỡn ẹo trước mặt những ông dê cụ, dê non.

Bà Thảng cười toe toét, vỗ tay lộp bộp để tỏ ý bà tán thưởng mấy màn biểu diễn táo bạo này.

Đến lượt Mai Hoa. Nàng vũ rất đẹp, cũng đến trước mặt từng người để cho họ chiêm ngưỡng nhưng nàng không hẩy mu vào mặt ai cả. Và nàng đứng hơi xa ra một chút để tránh các ông đưa tay sờ, dù chỉ là sờ phớt qua thôi, như lúc Hồng Trần vũ, có ông đã sờ phớt cái mu của vũ nữ này.

Mai Hoa biết rằng nàng đẹp hơn Lệ Khanh và Hồng Trần nên nàng chẳng cần biểu diễn bạo. Nàng nghĩ:

"Mình phải xử sự khác hai đứa kia thì hai ông khách quí mới nể và chú ý đến những nét đẹp của thân hình mình."

Vì Mai Hoa cao hơn cả hai cô trước, đẹp hơn, mu nàng cao hơn, lông quăn quăn hấp dẫn nên dù nàng không vũ quá táo bạo, cả hai ông khách quí đều trầm trồ

khen nàng đẹp. Cả hai đều có ý nghĩ thầm kín là phải tìm cách gặp lại con bé vũ nữ này.

Thật đúng như dự tính của Mai Hoa. Nàng biết nàng càng làm ra vẻ ta đây không thuộc thứ hạ cấp, dù là vũ nữ thoát y đi nữ cũng vẫn giữ giá trị của mình, thì các ông càng mê mệt.

Sự tính toán của Mai Hoa rất đúng. Ba hôm sau, bà Thảng đến tìm nàng tại nhà riêng. Bà nói ông Cù, một trong hai ông khách quí của bà muốn gặp nàng.

Mai Hoa biết đây là cơ hội để cho nàng kết thân, và chài mồi những kẻ có quyền thế này. Và nàng sẽ dùng họ để hạ tên tỉnh trưởng đã hiếp dâm nàng tối hôm nọ. Nàng vẫn cỏn thù tên tỉnh trưởng có tên là Nham Nhở, mặc dù hắn đã đem lại khoái lạc cho nàng trong lúc hắn đè nàng để hiếp."

Tướng Cù đến tìm nàng vào một buổi tôi. ông ta mặc thường phục, tự lái xe riêng chứ không có tiền hô hậu úng gì cả. ông ta đòi làm tình với Mai Hoa nhưng nàng

kiếm kế hoãn binh. Nàng bảo hôm nay nàng có kinh nguyệt không thể làm tình được.

Mấy hôm sau tướng Cù gọi điện thoại. Nàng hẹn cho gặp ông Cù mê Mai Hoa quá nên năn nỉ nàng gần gãy lưỡi. Nàng biết nhược điểm của Cù nên càng làm cao. Sau cùng nàng giả vờ khóc thút thít. Cù hỏi vì sao khóc, nàng bèn tỉ tê thuật tại vụ tên Nham Nhở đã hiếp nàng hôm nọ.

Tướng Cù nổi máu anh hùng:"

- Anh cũng có nghe tên đó đã hiếp nhiều người, trong số có nhiều cô giáo viên và này tá. à, thì ra chuyện hắn làm bậy là chuyện có thật. Để anh gặp ông Tổng Tư

Lệnh báo cáo cho ổng biết vụ này và xin trừng phạt hắn...Thế em có chịu đứng ra làm chứng không? Phải có bằng chứng cụ thể mới được...

- Được em bằng lòng. Nếu cần, em đứng ra tố cáo hắn.

Ông Cù xua tay:

- Những việc này không thể đem ra công khai được, chỉ cần anh đưa em vào gặp xếp lớn. ông nghe em thuật đầu đuôi nội vụ chắc sẽ tức giận tên Nham Nhở và cách chức hắn.

Sau khi để cho tướng Cù thỏa mãn, Mai Hoa hỏi:

- Anh có chắc ông xếp lớn chịu gặp em không?

- Chắc. Anh biết tánh ổng. Nè, ổng chịu chơi lắm. Thích văn nghệ sĩ lắm. ổng gặp em chưa biết chừng ổng mê em cũng nên.

Mai Hoa trề môi:

- Ổng là xếp lớn, có mê em chắc anh cũng phải bỏ qua. Anh đừng có ghen hoảng.

Tướng Cù cười hề hề...

Ba ngày sau, Mai Hoa đang ăn cơm thì điện thoại reo. Nàng nghĩ chắc là tướng Cù, không ngờ ở đầu giây bên kia là tướng Dẹp. ông này đã có mặt trong party tại nhà thầu khoán Thảng.

Tướng Dẹp cũng muốn gặp nàng. Thoạt đầu, nàng giả vờ thoái thác, kiếm cớ từ chối nhưng sau rồi nàng cũng nhận lời gặp ông ta.

Rồi tướng Dẹp cũng bị nàng cho vào tròng. Nàng cũng cho ông Dẹp được thỏa mãn với sự hứa hẹn là phải giúp nàng trong những áp-phe mà nàng cần đến thế lực và sự che chở của tướng Dẹp.

Để tránh sự đụng đầu giữa hai ông, nàng xếp đặt chỉ hẹn gặp lường Dẹp ở một nơi khác. Còn tướng Cù thì nàng tiếp ở nhà riêng.

Về khả năng làm tình của cả hai ông này thì Mai Hoa chán ngắt. Cả hai đều thuộc loại "hùng hục" được năm bảy phút gì đó là rớt đài.

Nhưng Mai Hoa phải cho hai ông thỏa mãn để lợi dụng họ. Trước hết là vụ tên Nham Nhở.

Xếp lớn của ông Cù không có thì giờ để gặp Mai Hoa nhưng ông ta

bảo ông có nghe vài người báo cáo tên này đã có hiếp dâm nhiều gái nhà lành ở trong các thôn xóm thuộc vùng của hắn kiểm soát.

Ít lâu sau Nham Nhở bị bay chức tỉnh trưởng. Hắn bị đầy đi tiền tuyến. Thế là Mai Hoa hả dạ.

Bây giờ Mai Hoa trở thành bạn của bà thầu khoán Nguyễn Thảng. Tục danh của bà là Bích. Bích biết tướng Cù mê mệt Mai Hoa nên bà ta cũng muốn làm thân với nàng. Dần dà Bích và Mai Hoa cùng hợp tác trong các áp phe. Dủ thứ áp-phe. Bích tiết lộ cho Mai Hoa biết về đường giây buôn lậu thuốc phiện và rủ nàng hợp tác.

Mai Hoa tuyệt đối giữ bí mật về vụ nàng giao du thân mật với tướng Dẹp. Dù là bà Bích nàng cũng không lở môi cho biết.

Ngoài vụ buôn thuốc phiện lại còn buôn cả thuốc tây nữa. Món hàng này được chở sang Cao Miên.

Từ ngày làm ăn chung với bà Bích, Mai Hoa đã tạo được một số vốn to. Và cũng từ đây nàng tạm ngưng hành nghề vũ thoát y. Trước hết là vì cả hai kép bao của nàng đều có máu ghen nặng. Họ không muốn để nàng phô bày thân thể cho thiên hạ xem nữa.

Phần khác là do lời khuyên của Bích. Mỗi chuyến buôn lậu đều đem về cho họ những số tiền to tát mà Mai Hoa được chia một phần. Như thế đã quá đủ, việc gì còn phải hành nghề vũ nữ thoát y nữa.

Trở thành bạn của bà Bích rồi Mai Hoa mới được biết bí mật của bà này: đó là chuyện ông Thảng, chồng Bích, đã trở thành một người bắt lực. Hoàn toàn bắt lực. Ông Thảng đã cầu cứu vô số đông y sĩ nhưng ông nào cũng bó tay. Chẳng ông nào hiểu nổi vì sao ông Thảng mới lấy vợ có sáu năm mà đã trở thành người bắt lực.

Do sự tiết lộ của bà Bích thì nguyên nhân là vì lúc mới cưới bà về, ông Thảng thấy bà đẹp quá nên làm đêm bảy ngày ba. Tới khi ông ta yếu dần chỉ còn làm độ một . lần mỗi ngày thì bà Thảng đã trở thành một người đàn bà dâm đãng do nhịp độ làm tình của hai người trong mấy năm đầu. Thấy ông Thảng yếu dần bà cũng lo chạy thuốc cho ông. Tới khi biết rằng không chữa được nữa thì bà Bích đau khổ lắm. ăn quen rồi làm sao nhịn được. Bà khóc lóc đòi ly dị. Đến nước này

ông Thảng đành năn nỉ xin bà đừng bỏ ông ta. Sau cùng thì ông ta chấp nhận để cho bà được tự do ngủ với ai thì ngủ! Bà ngủ với những ông có quyền thế càng tốt. Vừa để bà được thỏa mãn vừa đem lợi về cho ông.

Bà Bích đã xài cả hai tướng Cù và Dẹp. Chuyện này bà không dấu ông Thảng. Và cả hai ông kia cũng đều biết họ xài của chung.

Vợ của hai ông đều xấu như ma mút. Họ đều xuất thân từ nơi thôn dã. Lúc các ông cưới họ thì các ông mới chỉ là những thầy đội khố xanh, khố đỏ... Dù nay đã trở thành vợ của những ông có quyền thế, hai bà vẫn an phận, chỉ lo việc trong gia đình, các ông ra ngoài làm gì thì làm. Nhờ sự may mắn hai thầy đội ngày nay đã đeo sao, hét ra lửa.

Có quyền, có tiền rồi họ nghĩ đến chuyện hưởng thụ để cho bõ mấy chục năm gian khổ. Cả hai đều bị bà Bích cho vào "xiếc" trở thành những người để cho bà lợi dụng trong những mưu đồ của bà.

Mưu đồ của bà Bích thì vô số bởi vì túi tham của bà thuộc loại không đấy. Cũng vì cái túi tham không đấy ấy mà bà Bích đi quá trớn, từ tổ chức buôn lậu nho nhỏ, hoạt động của bà lần lần bao trùm nhiều loại hàng quốc cấm, được đưa từ khu tam giác vàng và Cao Miên về. Ngoài ra còn dùng cả đường thủy và đường hàng không.

Nhưng tiền vào như nước cũng không đem lại hạnh phúc cho bà Bích.

Hiện giờ thì Mai Hoa đã trở thành một người bạn thân của bà Bích, và nàng cũng là người duy nhất được nghe những lời tâm sự của Bích:

- Cha của Bích là một người Tàu lai. ông nội của nàng là người sinh trưởng ở Thượng Hải, thuộc một gia đình giàu có. Hồi còn là một thanh niên, ông ta đi du lịch khắp thế giới. Khi tới Sài gòn, ông mê ngay một cô gái Việt Nam gốc miền Bắc. Rồi ông ta kết hôn với cô này, và ở lại sài gòn, hoạt động trong thương trường.

Cha của Bích cũng theo gương của thân phụ, lấy vợ Việt Nam. Mẹ của Bích là một hoa khôi ở Mỹ Tho. Bích là một người đàn bà có hai

gióng máu chảy trong huyết quản nên nàng rất đẹp. Và có tính lẳng lơ.

Theo lời của Bích trong những lúc nàng ngồi tỉ tê tâm sự với Mai Hoa thì nàng đã biết mùi đàn ông từ năm mười bảy tuổi. Nàng kể rằng:

- Từ lúc mới mười sáu chị đã biết thèm đàn ông. Vì thích con trai, nên dù chị biết mình đẹp hơn hết trong số những nữ sinh của trường, chị vẫn để cho đám con trai

được dễ dàng làm quen. Chị không kiêu hãnh như mấy cô khác nên có nhiều bạn trai. Tuy nhiên, chúng anh nào được phép tới nhà chị, hoặc hẹn hò đưa chị đi xem xi-nê bởi vì bố của chị nghiêm lắm. Theo như sự nhận xét của riêng chị thì có lẽ hầu hết đám con trai từng học chung trường đều mê chị nhưng chẳng anh nào dám ngỏ lời, hoặc gửi thư tình cho chị.

Qua năm chị mười bảy tuổi, thân thể chị nẩy nở toàn diện nên bọn con trai càng thèm thuồng. Dạo ấy, mỗi khi ở trong phòng riêng chị thường cởi hết quần áo ra, đứng trước tấm gương lớn để tự ngắm mình. Đôi vú của chị nở căng, tròn lẳn, hai núm vú đỏ hồng. Chỉ cần dùng hai tay se se vài phút là núm vú của chị cương cứng lên trông rát khiêu khích.

Phần 11

Bụng chị phẳng lì và trắng muốt. Cặp đùi của chị cũng tròn và như Mai Hoa thấy đó, nó thật dài. Nhờ đùi dài nên chị cao hơn đám bạn gái cùng trang lứa. à, Để chị

kể tiếp: cứ mỗi khi đứng ngắm thân hình của mình trong gương như thế thì chị lại soa khắp người bằng cà hai tay. Lúc đầu chị chỉ soa phớt cái mu đã mọc đầy lông quăn quản nhưng lâu dần chị nẩy ra ý kiến bóp bóp nó. Rồi từ bóp đến lúc đưa ngón tay trỏ vào giữa hai mép để chà nhè nhẹ...

Mai Hoa khúc khích cười và hỏi:

- Nghĩa là lúc ấy chị khởi sự thủ dâm...

- Đúng! Chị cảm thấy sướng mỗi khi chà nhè ngón tay giữa hai mép như thế. Chị cứ kéo ngón tay cho nó lên xuống cho đến khi đạt được khoái lạc cực điểm mới ngừng.

- Thế chị có đút ngón tay vào lỗ không?

- Không! Chị có đọc sách "Trai Gái Trước Ngưỡng Cửa Hôn Nhân" nên chị biết nếu thọc ngón tay vào trong lỗ có thể làm rách màng trinh, nên chị không thọc tay vào Cứ như thế, mỗi tối chị đều thủ dâm, đêm nào không thủ dâm thì trằn trọc không ngủ được. Lúc đầu còn đứng trước tấm gương để thủ dâm, sau chị nằm trên giường và nhắm mắt lại. Thủ dâm mãi rồi chị đâm ra thèm con trai.

Thèm kinh khủng. Mỗi khi thủ dâm chị đều tưởng tượng là có một con cu đàn ông đút vào lỗ lồn chị. Đêm hôm nay chị tưởng tượng đó là cu của gã bạn trai này, đêm hôm sau chị tưởng tượng đó là cặc của gã bạn trai khác...

- Thế chị không tìm cách hẹn hò với bạn trai à? Mai Hoa hỏi.

- Chị muốn hẹn hò lắm chứ, nhưng ngặt vì ông bố nghiêm quá chị không dám lén nhà đi chơi.

- Rồi làm sao chị được biết mùi đàn ông vào năm đó?

Bích nghe Mai Hoa hỏi thì cười khanh khách:

- À bạn học trong suốt ba, bốn năm có rất nhiều nhưng chẳng anh nào sơ múi gì được cả, thế mà có một anh chàng hàng xóm tự nhiên lại được, thế mới kỳ chứ?

Hắn ta lớn hơn chị tới năm, sáu tuổi và dạo ấy mới dọn nhà đến ở căn phố lầu sát bên nhà chị.

Mai Hoa gật gù:

- Nghĩa là anh chàng ấy được "địa lợi"!

- Đúng. Vì ông bố không cho đi chơi một mình bao giờ nên có anh nào được dịp theo tán tỉnh chị đâu. Chỉ có anh chàng hàng xóm ấy mới có cơ hội thuận lợi để gặp chị, tán tỉnh chị và được chị cho yêu? Tuy nhiên, trước khi chị cho hắn yêu thì hắn cũng bị chị hành hạ khổ sở ghê lắm chứ không phải dễ dàng gì đâu.

- Hành hạ như thế nào? Chị kể tóm tắt cho em nghe, chị kể dài dòng em sốt ruột lắm. Em muốn được chị kể cho nghe những màn làm tình gay cấn cơ.

Bích phát vào vai Mai Hoa: .

- Cái con nhỏ dâm đãng này ! Em thì chỉ muốn nghe những chuyện đụ đéo. Để yên chị kể cho em nghe chuyện chị hành hạ hắn ta. Rồi chị sẽ kể hết cho em nghe, nhưng này Hoa, nghe xong thì đừng có nứng lên đấy nhé !

Mai Hoa cười rúc nịch:

Nứng thì em đi tìm trai để đụ, dễ mà chị.

- Thôi im đi, nghe chị kể tiếp đây: thường thì con gái hay hành con trai bằng cách sai đi mua thứ này thứ kia hoặc bắt phải mua vé xi nê cho cả một lũ bạn con gái của nàng đi xem, hoặc hẹn hò rồi cho ăn thịt thỏ...

Riêng chị thì chị đã hành anh chàng hàng xóm của chị ngay từ lúc hắn và chị mới biết nhau qua những câu chào hỏi xã giao. Thật ra thì mỗi khi Long, tên hắn, tình

cờ gặp chị ở trước cửa nhà thì gật đầu chào hỏi để kiếm cách làm quen, còn chị thì chỉ khẽ gật đầu chào lại mà thôi, chứ không nói năng gì cả. Tuy nhiên, chị vẫn kín đáo quan sát Long.

Sau một thời gian chừng ba bốn tháng quan sát, chị biết Long đã mê chị. Nhà của Long là căn phố lầu ở cuối một dãy, còn nhà của chị cũng là căn phố lầu ở đầu dãy kế đó. Hai nhà cách nhau một ngõ hẻm rộng chừng hai thước. Chị biết phòng của hắn có cửa sổ trông xéo sang cửa sổ của một căn phòng bên nhà chị. Em trai của chị ở căn phòng ấy. Chị bèn gạ gẫm thằng em để hai đứa đổi phòng.

Kể từ lúc dọn sang phòng mới, ban ngày chị luôn luôn đóng cửa sổ lại, nhưng ban đêm thỉnh thoảng chị mở toang cửa và kéo luôn tấm màn che sang một bên. Khi

mở cửa sổ chị để đèn ngủ màu hồng mờ mờ. Và chị gắn một tấm gương lớn ở trên tường. Từ phía bên kia Long có thể đứng ở cửa sổ nhìn sang bên này và thấy rõ tấm gương, dĩ nhiên là cũng thấy rõ người đứng soi gương.

Một buổi tối chị mở cửa sổ nhìn sang phía bên kia thấy thấp thoáng có bóng Long, chị bèn nẩy ra sáng kiến để cho hắn ta thấy chị trong bộ quần áo lót, bên ngoài có khoác cái áo ngủ bằng voan mỏng cho hắn thèm thuồng chơi. Nghĩ là làm. Chị vào phòng tắm cởi áo quần ra và khoác cái áo voan ở bên ngoài bộ đồ lót. áo choàng đã mỏng mà sì-líp, nịt vú cũng mỏng tanh. Tất cả đều một màu hồng. Rồi chị bước khoan thai ra đứng trước cái gương lớn vờ vịt chải đầu...

Chị liếc sang bên kia. Long đứng sau cửa sổ nhìn sang bên này không chớp mắt.

Chải đầu xong chị lượn qua lượn lại trong phòng cố ý để Long nhìn thấy thân hình nẩy lửa của chị. Nhưng chị không cho hắn được rửa mắt lâu. Chừng mấy phút sau, chị đóng ập cửa sổ lại.

Cứ như vậy cách năm ba tối thì chị lại mở cửa sổ một lần. Vừa mở ra

đã thấy hắn đứng sau cửa bên kia. Có nghĩa là ngày nào hắn cũng đứng ở cửa sổ để rình.

Trò chơi này kích thích chị dữ lắm. Nó kéo dài được độ năm tháng thì chị cho nó tiến thêm một bước...

Mai Hoa vừa cười vừa hỏi:

- Nghĩa là chị để cho hắn ta chiêm ngưỡng chị trong khi chị không mặc thứ gì trên người hết?

Bích nhún vai:

- Đâu có mau quá như em tưởng vậy. Phải hành hạ hắn chứ! Bước thứ nhì, chị vẫn mặc áo choàng nhưng đứng trước tấm kiềng từ từ cởi áo nịt vú. Cởi xong, hai tay

chị nâng đôi vú no tròn căng cứng lên và bóp bóp. Nhìn vào gương chị thấy Long mở to mắt, đờ đẫn đứng sau cửa sổ Màn nựng vú kéo dài chừng năm phút thì chi xoay người lại, hướng về cửa sổ và đóng ập cửa lại.

Mai Hoa ré cười:

- Chà, làm hắn nuối tiếc dữ. Chỉ được nhìn thấy đôi gò bồng đảo của người đẹp có mấy phút.

Bích cười khúc khích:

- Phải để cho hắn thòm thèm chứ! Màn cởi áo nịt vú kéo dài cũng chừng ba bốn tháng chi đó thì chị tiến sang bước thứ ba. Cũng như mấy lần trước, chị cởi áo nịt vú xong thì hai tay bóp bóp vú một lúc. Đến đây thay vì ra đóng cửa sổ lại, chị lấy hai tay cuộn tròn cái giây thung của chiếc sì-líp cho tới khi có một ít lông đen hiện ra trong gương. Nhưng chỉ một thoáng thôi rồi chị lại kéo sợi dây thung lên, và bước về phía cửa sổ, đóng lại. Chị chắc chắn đêm hôm đó hắn ta không ngủ được. Sau hôm đó, chị để cho hắn trông chờ đến một tuần lễ, mới lại mở cửa sổ ra. Và tiếp tục màn biểu diễn cho hắn nhìn một tí lông đen, thế thôi...

Nghe kể đến đây, Mai Hoa cảm thấy hứng quá, bèn chêm vào:

- Con trai mà nhìn thấy lông lồn của con gái dù chỉ là được thấy có một tí thôi, thì cũng đủ thèm nhỏ dãi ra. Có khi đêm nằm mơ màng rồi bị mộng tinh nữa? à, này

chị Bích, chị đã thấy em thoát y nhiều lần, còn em, em chưa nhìn thấy cái mu của chị bao giờ, chẳng biết chị có nhiều lông hay không? Chị biểu diễn cho em xem nào! Bây giờ ở đây chỉ có chị em mình, chả có gì để chị phải ngại ca.

Bích phát vào vai Hoa:

- Đồ quỉ! Bộ mi tưởng chỉ có mi có cái mu lồn cao và nhiều lông đó hả ? Của ta cũng không thua chi của mi đâu ? Để kể xong chuyện rồi ta sẽ cho mi xem...

...Cho hắn nhìn thấy một tí lông như thế chừng năm bảy lần, mỗi tuần một lần, kế đó chị tiến sang bước thứ tư. Chị vẫn mặc áo choàng. Bây giờ chị không cởi áo nịt vú nữa. Chỉ cởi sì-líp thôi. Chị cởi từ từ rất chậm. Chị không cởi hắn sì-líp ra mà chỉ cuộn nó xuống đến đùi. Và ngừng lại, tự ngắm nghía trong gương chừng một phút. Rồi lại kéo sì-líp lên ra đóng cửa sổ lại. Lần này chị ra đóng cửa sổ thì Long không tránh qua một bên như mấy lần trước. Hắn còn đứng đó, hai tay nắm chắn song cửa, đôi mắt mở to, đờ đẫn như người mất hồn. Chị vờ như không nhìn thấy hắn ta lúc đóng cửa.

Ngay lúc ấy, chị cũng nứng lắm, đừng nói gì đến hắn.

Sau khi đóng cửa sổ, chị rũ ra cười một mình như một con điên, rồi chị vào buồng tắm thủ dâm cho tới khi chị đạt được khoái lạc...

Biết rằng màn này hấp dẫn Long ghê lắm, nên chị hành hắn ta bằng cách đóng cửa sổ im ỉm đến một tháng trời. Chắc chắn đêm nào hắn cũng bỏ ngủ để đứng rình.

Sau một tháng, chị tiếp tục mở cửa sổ, nhưng bây giờ chị chẳng cho hắn thấy cái chi nữa hết. Không cởi nịt vú, cũng chẳng cởi sì-líp. Ngày nào cũng mở cửa sổ nhưng hắn chỉ được nhìn thấy chị mặc quần áo ngủ đàng hoàng, đi qua đi lại...

Rồi một hôm, lúc tan trường chị nhìn thấy hắn đứng phía bên kia với chiếc xe vespa. Hắn kiên nhẫn lẽo đẽo theo chị đến mấy tháng mới được chị ban cho một nụ cười Rồi hắn dúi vào tay chị những bức thư tình...

- Thơ viết có mùi mẫn không? Văn chương có tạm được không hay là bay mùi thum thủm?

Bích cười ngặt nghẽo:

- Thơ viết cũng khá mùi. Có thể là hắn "cóp" của những nhà văn Pháp rồi viết dựa theo vì giọng văn có vẻ tây phương. Đôi khi có những bài Đường thi hoặc thơ của các thi sĩ nổi danh thời ấy được hắn chép nắn nót để trao cho người đẹp đọc...

- Thế rồi người đẹp mê văn chương của hắn...

- Đúng. Bây giờ tới giai đoạn hẹn hò. Chị chờ những khi ông bố vắng nhà thì mở cửa sau ra đứng ở khoảng đất trống chờ hắn ra nói chuyện. Nhà hắn cũng có cửa sau y hệt như nhà chị.

Lúc đầu còn gặp nhau ban ngày. Sau chị và hắn gặp nhau ban đêm, lúc cả nhà đã đi ngủ. Chị lén mở cửa sau ra bãi đất trống để gặp hắn. Sau nhiều lần, hắn mới liều lĩnh, ôm chị hôn. Được chị cho hôn rồi, dần dần hắn mới luồn vào áo chị để mò vú. Những lần đầu hắn đều bị chị cự đẩy tay hắn ra. Nhưng hắn cứ cố lì. Mãi rồi chị cũng cho hắn mò và bóp vú chị...

Hai đứa trải giấy trên nền đất để ngồi. Có một cây cổ thụ ở đó. Hai đứa ngồi dựa vào gốc cây. Được tự do mò vú rồi hắn bèn tiến xuống phía dưới. Phải mất cả tháng trời hắn mới được cho phép luồn tay vào quần của chị. Nhưng hắn chỉ được bóp bóp bên ngoài chiếc sì-líp.

Lúc đầu chị chỉ cho sờ độ mấy phút là kéo tay hắn ra. Sau hắn năn nỉ mãi chị mới để cho hắn sờ và bóp cho tới khi chị nứng quá, chảy nước ra ướt sũng cả sì-líp. Chị

hoảng hốt kéo lay hắn ra tuy rằng bàn tay hắn đem lại cho chị một

cảm giác đê mê... Tuy nhiên, lúc nào chị cũng làm ra vẻ khó khăn, cứ nằm tay hắn kéo ra hoài. Nhưng chỉ vờ vịt kéo tay hắn nhích ra một chút xíu thôi có phải không?

- Im! Đồ quỉ. Mi lại chân đầu ta nữa đấy à? ... Sau lần đầu để hắn bóp mu lồn, bên ngoài sì-líp, chị cũng hơi sờ sợ. cho nên ngưng gặp hắn đến nửa tháng. Lúc ấy vào

dịp hè, nên hắn không thể đón chị ở cổng trường được. Còn cửa sổ của chị thì đóng chặt. Nhưng rồi chị cũng gặp lại hắn vì lẽ đêm đêm nằm một mình trong phòng chị vẫn nhớ những bàn tay hắn bóp bóp mu khiến chị đê mê và chấy nước lênh láng...

Gặp lại nhau ở bãi đất trắng đàng sau dãy phố lầu, hắn ôm chị hôn như mưa và trách chị độc ác. Chị nói láo là vì thấy ông bố có vẻ để ý đến chị nên chị không dám hò hé...

Hôm ấy là một đêm cuối tháng, không có ánh tráng. Lợi dụng cảnh trời tối như mực, Long cởi mấy cái nút áo của chị và khi hắn thấy chị không có mặc áo nịt vú thì mừng rỡ cúi ngay xuống bú một bên vú. Vú bên kia, Long đặt trọn bàn tay hắn úp lên, vừa bóp vừa dùng hai ngón tay se se đầu núm vú. Chị trân người đón nhận cảm giác đê mê. Đây là lần đầu chị được đàn ông bú vú, nên chị thở hào hển, mắt chị nhắm nghiền...

Long bú vú bên này rồi lại đổi sang vú bên kia. Rồi lợi dụng lúc chị đang chơi vơi ngây ngất hắn luồn tay vào bên trong quần lót của chị để bóp bóp mu lồn. Lúc vừa cảm thấy tay hắn đặt trên mu, chị hơi giật mình nhưng vì lúc chị đang ngất ngây nên cứ để kệ hắn. Long vừa bóp lấm vừa bú vú... Một lát, hắn luồn một ngón tay vào giữa hai mép, ca ngón tay và kéo lên kéo xuống nhè nhẹ...

Phản ứng của chị lúc ấy là khép đùi lại, nhưng càng khép chặt đùi thì bàn tay của Long càng bóp chặt mu. Chị nói qua hơi thở đứt quãng:

- Đừng anh, đừng làm vậy... em sợ lắm... anh rút tay ra đi…

Tuy miệng nói vậy xong chị không nắm cánh tay Long kéo ra ngoài như những lần trước. Chị đã cảm thấy sướng, khoái, khi bàn tay Long bóp mu lồn mà không có sự ngăn cách bởi làn vải của chiếc

quần lót.

Chỉ một lát là nước từ trong âm đạo chảy ra. Nước nhờn càng ra nhiều mỗi khi bàn tay Long bóp nhanh hơn và ngón tay của hắn kéo lên, xuống giữa hai mép lồn. Chị ú ớ trong khoái lạc và nứng dữ lắm. Hơi thở chị dồn dập. Giữa lúc ấy thì ngón tay của Long lách vào giữa hai mép nhỏ ở bên trong, ca vào hai mép ấy một lúc, rồi đầu ngón tay hắn luồn luồn dường như đi tìm cái lỗ của chị...

Tuy đang ngây ngất, đê mê chị cũng biết là ngón tay của Long đang định mò vào hang. ý thức được sự toan tính của hắn, chị luồn tay vào nắm chặt bàn tay hắn: .

Anh ! Anh sờ ở bên ngoài như vậy đủ rồi, đừng thọc vào trong, lo ra rách màng trinh của em...

Long nghe chị cảnh cáo hắn cũng sợ nên ngưng ngay hoạt động của ngón tay trỏ.

Chị để cho Long tiếp tục bóp mu một lát rồi nắm tay hắn kéo ra:

- Thôi đủ rồi. Anh làm chiếc quần lót của em nó ướt nhẹp đây nè. Anh bậy lắm đấy nhé!

Phần 12

Long định gỡ tay chị để thọc vào nữa, nhưng chị đã vịn vào gốc cây đứng ngay dậy.

Long kéo tay chị:

- Ngồi một chút nữa đã Bích! Em định vào nhà à?

Chị gài vội mấy cái nút áo:

- Ừ, em phải vào. Lỡ ra có ai biết được thì khốn. Chúng mình ngồi ngoài này đã lâu rồi!

Vào nhà đóng cửa sau lại rồi, chị đi nhẹ nhàng lên phòng. Cởi quần ra chị thấy chiếc quần lót ướt đẫm. Lúc ấy chị vẫn còn đang nứng nên vào buồng tắm lấy ngón tay chà chà, cả cả giữa hai mép lồn cho tới khi chị đạt được khoái lạc thì rên nho nhỏ một lúc.

Đêm ấy vừa nằm xuống là chị ngủ ngay một giấc đến sáng, không có bồn chồn, khắc khoải gì cả... Mấy ngày hôm sau chị cảm thấy nhớ nhớ bàn tay và nhất là ngón tay trỏ của Long. Mỗi lần nhớ nhung như vậy chị lại nứng, và tối đến trước khi ngủ chị phải thủ dâm cho nó hạ bớt sự thèm khát. Chị đâu có dám hẹn hò

với Long mỗi ngày. Rủi ông bố bắt gặp thì chết đòn?

- Thế về sau làm thế nào Long phá trinh chị được?

- Sau đêm hôm ấy chị còn ra bãi đất trống đàng sau nhà để gặp Long một lần nữa, tuy rằng chị run lắm. Cũng như lần trước, Long tham lam bú vú và bóp lồn chị ngay từ lúc hai đứa mới ngồi xuống mấy tấm giấy mà Long đã trải trên đất. Hôm ấy, trước khi chị trở vào nhà, Long cho biết hắn có mượn được một căn phòng của một người bạn độc thân. Anh này lên Đà lạt trong một thời gian, và Long dụ chị:

- Mình gặp nhau ở căn phòng ấy, nó vừa kín đáo, vừa đỡ cho em khỏi phập phồng sợ ông bố bắt gặp, em nghĩ sao?

Thật tình lúc ấy chị không định hẹn Long đến căn buồng mà hắn đã

mượn. Chị cũng sợ lắm. Mấy hôm sau trong khi chị còn đang lưỡng lự không biết có nên đến chỗ hẹn mà Long đã dặn hay không thì một dịp may đưa đến.

Cả nhà chị gồm ông bố, bà mẹ và mấy đứa em đi về dưới tỉnh để dự đám cưới một người thân. Lý ra chị cũng phải đi theo nhưng chị thoái thác bảo rằng đang ốm, lại cần ở nhà ôn bài vở nên ông bà già đành giao nhà cho chị và một người giúp việc nhà.

Khi mọi người đã đi hết, chị bèn gọi dì Ba giúp việc nhà vào và hỏi dì có muốn về Gò Vấp thăm nhà không, chị cho phép dì ấy về. Bà Ba hỏi chị ở nhà một mình không sợ à, thì chị cười trấn an bả:

- Bộ dì không biết tôi có học võ Nhựt à? Tôi còn biết múa kiếm nữa. Đứa nào vào đây tôi cho một mũi kiếm xuyên thấu tim là rồi đời. Và tôi cũng có thể giao đấu tay không với bất cứ ai. Dì cứ về Gò Vấp thăm nhà đi. Chiều mai hãy trở lại.

Dì Ba đi rồi chị mừng quýnh, bèn mở cửa sổ phòng gọi sang nhà Long.

Tối hôm ấy chị dắt Long lên buồng của chị. Khi hắn nhìn thấy tấm gương lớn treo trên tường thì cười và thú nhận:

- Anh đã đứng bên cửa sổ phòng bên ấy nhìn trộm em nhiều lần, lúc em đứng trước tấm kiếng này thay đồ...

Chị vờ như mới biết chuyện này, làm bộ ngạc nhiên:

- Thế à! Anh nhìn trộm em mà em chẳng hay biết gì cả Từ nay có lẽ em sẽ đóng cửa sổ lại luôn, cho anh khỏi có nhìn trộm được nữa. à, mà anh đã thấy những gì?

- Thì có lần anh đã thấy em hoàn toàn khỏa thân, anh đã thấy hết...

Rồi hắn năn nỉ chị thoát y cho hắn xem. Chị lắc đầu từ chồi:

- Ai mà cởi đồ cho anh xem như vậy. Em cũng biết mắc cỡ chứ bộ...

Rồi chị rủ hắn cùng ăn thịt vịt quay với bánh mì:

Long nhận lời nhưng hắn bảo hắn về bên nhà lấy chai rượu champagne sang để hai đứa uống.

Đã có lần chị uống champagne tại một party nên chị uống cạn ly rượu do Long rót đưa cho chị không chút do dự. Rồi Long rót ly thứ hai. Uống xong ly này chị cảm thấy máu chảy rần rật trong huyết quản, và chị ôm Long hôn.

Long thấy chị hơi có vẻ bạo dạn thì năn nỉ chị biểu diễn một màn thoát y cho hắn được chiêm ngưỡng thân hình vệ nữ nẩy lửa của chị.

Đang lúc ngà ngà say chị cảm thấy dạn dĩ hơn:

- Ừ biểu diễn thì biểu diễn chứ? Sợ gì!

Rồi chị bắt Long phải kéo ghế ngồi xa xa để nhìn, cấm không được lại gần.

Chị vào phòng tắm thay bộ áo quần đang mặc ra, mặc áo nịt vú và sì-líp với áo choàng bằng van mỏng rồi bước ra bảo Long lấy tape nhạc khiêu vũ để vào mấy

Akai.

Long ngồi nhấm nháp rượu champagne nhìn chị. Dạo ấy làm gì đã có ai biểu diễn thoát y vũ đâu mà chị biết biểu diễn thành ra chị chỉ đi qua đi lại và ưỡn ẹo trước

mặt Long. Cởi xong áo nịt vú, đến màn cuộn cuộn giây thung chiếc sì-líp, chị đã làm y như hôm trước, nghĩa là chỉ cho hắn thấy dạng vài sợi lông mu rồi lại kéo sì-líp lên. Cứ thế đến mấy lần khiến Long mở tròn mắt theo dõi. Hắn nuốt nước miếng ừng ực vì thèm khát.

Mãi sau chị mới tuột hẳn sì-líp ra, quay quay cái quần lót và ném nó vào mặt anh chàng, lúc ấy đang thộn mặt và mắt thì sáng rực lên khi nhìn thấy mu lồn của chị.

Chị vừa cười mím chi, vừa ưỡn co, chờn vờn trước mặt long. Một lát, hắn không tự kìm chế nổi nữa bên ôm chầm lấy chị và đưa tay xuống

vuốt vuốt cái mu. Người chị lúc ấy nhớp nhớp mồ hôi, chị bị kích thích mạnh lúc Long vừa hôn chị vừa bóp bóp mu lồn. Hơi thở chị dồn dập, chị nứng đến tột độ.

Long bóp mu bằng một tay, còn tay kia hắn tự cởi quần áo ra lúc nào chị cũng không rõ. Chỉ biết hắn dìu chị về phía giường và đặt chị nằm ngửa trên nệm rồi hắn nằm đè lên người chị.

Cho tới lúc cảm thấy cu của hắn cương cứng như khúc củi ca ca trên mu lồn chị mới biết hắn đã trần truồng.

Long vuốt ve mu chị một lát, rồi hắn từ từ cúi xuống liếm liếm khắp thân thể chị. Khi hắn liếm liếm đến chỗ mu lồn thì vạch lông qua một bên và liếm vào giữa cái

khe. Chị nứng quá nên cong hắn người lên để cho hắn liếm. Nước trong âm đạo chảy ra lênh láng, hắn liếm hết.

Kế đó, hắn banh hai mép ngoài, liếm vào bên trong. Khi lưỡi hắn rà rà nơi cửa mình, chị cảm thấy sướng quá nên rên nho nhỏ. Chân tay chị hơi giựt giựt. Từ thuở cha sanh, mẹ đẻ tới bây giờ chị mới cảm thấy đê mê như thế này. Những lần trước Long bóp và dùng ngón tay ca ca lồn chị cũng cảm thấy sướng nhưng không bì với lúc này. Cái lưỡi nó mềm mại và linh động hơn bàn tay rất nhiều.

Long cho lưỡi luồn vào lỗ của chị. Hắn phải banh hai đùi chị ra thật xa mới luồn được đầu lưỡi của hắn vào một chút xíu. Tuy không đẩy lưỡi vào sâu được vì lỗ của chị nhỏ quá nhưng hắn ngoáy ngoáy đầu lưỡi tứ phía cũng khiến chị rùng mình, rồi chị đạt được khoái lạc trong nháy mắt. Chị cảm thấy nước trong âm đạo tuôn ra như suối. Chi nhắm nghiền mắt rên hừ hừ vì sướng.

Tới đây Long tạm rời chỗ cửa mình, hắn rà rà đầu lưỡi lần lần lên phía trên.

Bỗng chị cảm thấy như có một luồng điện chạm vào lồn, chị giật bắn người lên rồi toàn thân chị run lên vì sướng khoái. ấy là lúc lưỡi của hắn rà rà trên cái hột le

của chị. ôi cha, sao mà nó sướng thế! Lúc nãy được liếm nơi cái lỗ

chị đã thấy sướng bây giờ mức khoái lạc còn hơn gấp mấy lần. Chị không còn tự chủ được nữa nên rên to lên:

- Anh Long ơi, anh làm sao mà em muốn phát điên lên như thế này! Em nghĩ người em sắp nổ tung ra đấy anh à.

Long không nói năng gì cả. Hắn tiếp tục bú và liếm cái mồng đốc của chị. Mức độ sướng khoái cứ tăng dần... và dâm thủy trào ra mãi.

Một lát, bỗng Long ngừng bú, hắn trườn người lên, nằm đè lên chị. Lúc ấy chị cảm thấy có vật gì cứng và nóng hừng hực quậy quậy nơi cửa mình, thì ra Long đang cầm đầu cu của hắn đưa vào. Nhưng hắn chỉ đút vào được một tí thì chị la lên:

- Đau quá anh Long! Sao anh đang bú lại ngừng và anh làm sao mà em cảm thấy đau đau thếnày...

Long vội dỗ dành chị:

- Em ráng chịu đau một chút nhé. Sau đó thì em sẽ thấy sướng lắm.

Tới lúc ấy chị mới biết Long định đút cu vào để phá trinh chị. Tuy chị đang nứng tợn nhưng chị cũng cố dùng hai tay đẩy Long ra:

- Anh định phá trinh em đấy à? Trời ơi! Bố mẹ mà biết được em bị mất trinh thì chắc em không sống nổi đâu. Thôi, em xin anh? Anh bú và liếm không đủ hay sao?

Chị nói đến đây thì Long khóa miệng chị bằng một nụ hôn. Hai đứa hôn nhau một lúc rồi Long lại trườn người xuống phía dưới tiếp tục bú mồng đóc của chị. Hắn rà rà lưỡi tại chỗ nhậy cảm nhất rồi ngậm trọn cái mồng đóc vào miệng để bú. ôi cha! Lúc ấy chị sướng quá nên dâm thủy lại tràn ra. Người chị cong hẳn lên rồi vì muốn Long úp mặt và sát hơn nữa nên chị dùng cả hai tay ấn đầu hắn vào lồn. Miệng chị không ngớt rên rỉ và lảm nhảm:

- Anh ơi, em sướng... sướng quá. Anh đừng ngừng nhé anh.

Dâm thủy cứ tuôn ra mãi mỗi khi Long mút mút hột le của chị. Chị ra đến hai bA Lìn, và lúc ra chị càng rên to hơn, người chì quần quại,

tay chị nắm chặt tóc của hắn gần như muốn bứt hết tóc của hắn vậy.

Mắt chị nhắm nghiền... Trong lúc đê mê, sướng khoái bỗng chị lại cảm thấy đau nhói ở phía dưới...

Khi chị mở mắt ra thì thấy Long đang nửa quì nửa ngồi giữa hai đùi của chị. Nhìn xuống phía dưới chị thấy hắn đang cầm đầu con cu đút vào lồn chị. Lúc đó chị

muốn la lên để hắn ngừng lại nhưng chị không còn hơi sức nữa. Vì hắn bú chị sướng quá chị ra hai bA Lìn nên đã thấm mệt. Vả lại, nói cho cùng, lúc ấy chị cũng muốn hắn đút cặc vào để xem nó có sướng hơn không.

Không thấy chị la lối hay dùng tay đẩy ra, Long biết là chị đã ưng thuận để cho hắn đút vào. Nhưng hắn chưa vội thọc vào. Hắn cầm cu ngoấy ngoấy nơi cửa mình. Hắn càng ngoấy thì dâm thủy càng tuôn ra vì sự cọ sát giữa hai bộ phận khiến chị đê mê, tuy rằng sự sướng khoái không sánh bằng lúc Long mút mút mồng đóc của chị.

Khi thấy nước nhờn đã ra nhiều Long bèn đẩy nhẹ vào Chất dâm thủy đã làm cho âm đạo của chị trơn tru nên chị chỉ thấy hơi đau đau một chút thôi. Long ấn cu

vào tứ từ, rất chậm, rất nhẹ nhàng. Lúc ấy chị đã bị kích thích đến tột độ nên xuôi tay để cho Long tự do hành động.

Bỗng chị thấy đau buốt y như có ai cầm dao rạch chỗ cửa mình. Chị hét to:

- Chết em rồi Long ơi ?

Và chị òa khóc hu hu ! Đó chính là lúc Long thọc mạnh cu hắn vào và đâm thủng màng trinh của chị.

Long ngừng hoạt động. Hắn nằm dài trên người chị và hôn chị tới tấp trên mặt, trên môi chị trong lúc chị vẫn khóc. Hắn lấy tay chùi những giọt nước mắt của chị đang lăn trên má và thủ thỉ bên tai chị những lời đường mật:

- Xong rồi Bích ơi! Em sẽ không còn cảm thấy đau nữa đâu, từ bây giờ trở đi em sẽ chỉ còn thấy sướng thôi. Đừng khóc nữa Bích. Anh xin lỗi đã làm em đau. Nghe

Long nói vậy, em càng khóc to hơn:

- Hu... hu... hu... vậy là anh đã phá trinh em rồi đó phải không? Anh đâm vào mạnh quá làm em đau quá sức rồi bây giờ anh xin lỗi hả? Em bắt đền anh đó! Hu... hu...bố em mà biết được chuyện này thì ổng sẽ giết anh chết...

Long lại xin lỗi chị một lần nữa, hắn hôn chị như mưa bấc.

Một lát, cơn đau đã lắng xuống chị mới ngừng khóc.

Từ lúc nãy Long vẫn ngâm cu trong lồn chị. Khi thấy chị đã ngừng khóc hắn bèn hoạt động trở lại.

Hắn nằm trên người chị nhắp nhè nhẹ. Bây giờ thì trọn con cu của hắn đã vào trong người chị. Có lẽ nhờ dâm thủy của chị tuôn ra nhiều nên chị chỉ còn thấy hơi rát rát thôi.

Không thấy chị kêu đau hay la lối, Long bèn nhắp nhanh hơn, nhưng hắn làm nhẹ nhàng nên dần dần âm đạo chị cũng dàn ra. Long nhấp nhô trên người chị một lát thì chị đã bắt đầu thấy sướng. Hết rát, hết đau rồi. Cơn sướng tăng dần theo tốc độ của những cái nhấp. Một lát, bỗng chị cảm thấy cu của Long giật giật trong âm đạo và hắn la lên:

- Bích ơi, anh sắp ra đây, anh sắp ra đây!

Hắn vừa dứt lời thì tinh khí hắn bắn ra, vào sâu trong người chị. Chất tinh khí nóng chảy đến đâu chị nghe tới đó Nó làm cho chị sướng rên lên nên đúng vào lúc ấy chị cũng ra.

Ôi cha, chị nhớ lại thì có lẽ lúc ấy chị ra nhiều lắm. Nhiều đến nỗ chị ngất lịm hẳn đi trong khoái lạc. Mắt chị nhắm nghiền, hai tay chị thả buông xuôi trên nệm, hơi thở chị dồn dập. Thật lúc ấy chị có cảm tưởng như chị đã đứt hơi... vừa sướng vừa mệt...

Sau khi ra Long nằm sắp trên người chị... Hắn nằm bất động, có lẽ là vì hắn đã bắn tinh khí ra nhiều quá nên mệt. Hắn cũng thở dốc.

Khi đã hoàn hồn rồi thì chị cảm thấy lâng lâng... Hai cánh tay chị vòng trên lưng của tình nhân vuốt ve, mơn trớn sống lưng của hắn...

Cho tới khi cu của hắn xìu xuống Long mới rút ra và ngồi nhỏm dậy.

Hắn nói bên tai chị:

- Cám ơn em đã cho anh những gì quí nhất của em...Nghe hắn nói thế chị bỗng sực nhớ đến cái màng trinh. Chị nghĩ tiếc của quá, nên chị đấm thùm thụp trên lưng Long. Và rồi chị lại òa khóc.

Lần này khóc không phải vì đau đớn mà vì nghĩ tiếc cái màng trinh và vụt nhớ tới ông bố và bà mẹ.

- Hu... hu... anh hại em rồi đó Long ơi! Mai kia ông bà già biết được chuyện em đã mất trinh thì em sẽ chết đòn. Có lẽ em sẽ bị đánh đến chết, bị nhốt trong phòng

luôn cũng không chừng...

Long vội an ủi:

- Làm sao ông bả biết được! Em cứ tuyệt đối giữ kín, đừng hở môi ra cho bất kỳ ai biết thì êm ru bà rù, chẳng có chuyện đòn bọng gì đâu. Đừng lo xa quá mất sướng

nghe Bích...

Chị vẫn hu hu khóc:

- Nói như anh nghe dễ quá ? Em thật to gan, dám đưa anh vào tận trong phòng này và để anh phá trinh. Chuyện này là chuyện tày trời mà anh lại bảo là chuyện chẳng có sao đâu? Hu... hu rồi anh có tính chuyện cưới em để xóa lấp vụ này hay không? Anh có thật tình yêu em không, nói mau...

Long lắp bắp:

- Anh không yêu em thì yêu ai! Em đã biết rõ là anh yêu em rồi kia mà. Còn chuyện cưới hỏi thì chuyện tất nhiên. Để anh thưa chuyện với mẹ anh, nhờ người mai mối sang hỏi cưới em. Chỉ sợ ông bố em không gả em cho anh thôi, chứ anh cầu được em làm vợ. Anh nói thật, không cưới được em thì anh sẽ ở vậy suốt đời, anh thề rồi...

Nghe Long thề thốt chị cũng yên tâm, tin tưởng rằng hắn sẽ bảo mẹ hắn sang hỏi. Bây giờ đã mất trinh với hắn rồi, chị chỉ còn chờ ngày về làm vợ hắn thôi chứ lấy ai khác bây giờ...

Bố chị là người Tàu lai, tất nhiên sẽ giữ theo phong tục của người Tàu. Nếu Long không mau mau hỏi cưới chị, nhiều hy vọng là ông bố sẽ gả chị cho một công tử

Tàu nào đó, con nhà giàu trong Chợ lớn... Rồi đêm tân hôn khi khám phá ra chị đã mất trinh, bên nhà chồng chắc chắn sẽ cho cắt một bên tai cái đầu heo quay để gởi về nhà chị vào hôm lễ nhị hỷ. Đó là lối chửi xéo theo phong tục của người Tàu. Con gái lấy chồng khi đã mất trinh rồi thì bên nhà chồng cất tai cái đầu heo gởi cho nhà gái để bêu xấu...

Nghĩ tới chuyện nây chi hoảng quá, vội ngồi dậy, quát Long:

- Anh Long nhẩy xuống đất đi. Mau lên!

Long ngơ ngác chẳng hiểu chuyện gì nhưng hắn cũng bước ngay xuống sàn nhà.

Còn lại mình chị ngồi trên giường, chị quát Long vặn đèn cho thật sáng. Rồi nhìn xuống tấm khăn trải giường. Trên chiếc khăn trải giường có mấy vết đỏ. Đó chính là máu trinh của chị chầy ra lúc nãy. Long đứng trên sàn cũng cúi xuống nhìn. Chị quát:

- Mau đem tấm khăn trải giường này xuống dưới nhà ngâm vào chậu giặt, đổ sà bông bột vào giặt nó ngay...

Long ngần ngừ:

- Thôi, đừng giặt. Em cho anh tấm khăn trải giường này đi. Anh giữ

nó làm vật kỷ niệm. Sau này khi hai đứa lấy nhau rồi, lâu lâu mình giở nó ra xem, có khi thú vị

lắm...

Chị suy nghĩ vài phút rồi lắc đầu: .

- Không được! Cho anh tấm trải giường này em đâu có tiếc vả lại giữ nó làm vật kỷ niệm cũng hay hay, nhưng em chỉ có hai cái, dì Ba, người giúp việc ở nhà này

biết rõ như thế. Nếu bây giờ tự dưng biến mất một cái thì dì Ba sẽ hỏi em và dì ấy sẽ nghi ngay. Nhất là em đã cho tiền bảo dì ấy về Gò Vấp thăm nhà trong đêm nay. Sáng mai, thấy em trải tấm khăn khác mà không thấy cái này trong chậu giặt thì dù có ngu si đến thế mấy dì ta cũng biết ngay. Mọi sự sẽ đổ bể và em và anh sẽ chết chùm đó nghe.

Và chị lại quát Long:

- Mau đem nó đi ngâm vào chậu giặt ở dưới nhà. Đổ nhiều xà bông vào.

Long nói:

- Được anh sẽ đem nó đi giặt như ý em muốn, nhưng sẵn bây giờ nó đã dơ rồi mình cứ tiếp tục để nó ở đây vì vì mình còn... yêu nhau nữa kia mà... Yêu nhau nữa? Chị ngơ ngác hỏi.

Long không đáp. Hắn nhẩy lên giường đẩy chị nằmngửa trên nệm rồi nằm đè lên người chị. Hắn hôn trên mặt, trên đôi vú của chị rồi lần lần tiến xuống phía dưới... Hắn lại tiếp tục liếm lồn chị. Dùng chữ "liếm" mới đúng cho lúc ấy, vì hắn liếm kỹ lắm.

Thoạt đầu, hắn dùng cả hai tay vạch mớ lông đen quăn quăn mọc trên mu. Vạch lông qua hai bên rồi hắn khởi sự liếm. Hắn liếm chậm chậm, le cái lưỡi ra thật dài. Liếm khắp cái mu rồi, hắn liếm xuống phía hậu môn của chị.

Hắn rà rà lưỡi nơi ấy làm chị nhột quá, tuy nhiên, chỉ vài phút sau chị

không còn cảm thấy nhột nữa mà thấy đã lắm. Mấy phút sau Long lại liếm lần lên phía mu. Liếm qua rồi liếm lại, rồi hắn tiến lên phía bụng dưới, liếm nơi lỗ rún của chị.

Mỗi lần Long đánh đầu lưới vào sâu trong lỗ rún của chị thì chị cảm thấy như có một luồng hơi nóng chạy xuống phía hột le... Nó khiến hột le của chị giựt giựt.

Chị âu yếm la hắn:

- Đừng anh. Liếm rún em làm em nhột thấy mồ!

Long bỏ cái rún, đi dần xuống phía dưới. Hắn banh hai mép lồn ra, đưa lưỡi liếm trên hai mép nhỏ ở bên trong hai mép nhỏ một lúc hắn rà rà lưỡi trên cái mồng đóc.

Ôi cha, lúc này chị sướng quá nên rên lên. Hai tay chị lại thịt đầu hắn vào. Long càng liếm chị càng trân người lên vì sướng. Hai bàn tay chị nắm chặt tóc hắn cơ

hồ như muốn dứt tóc hắn ra. Nói vậy để cho em thấy là lúc ấy chị sướng như thế nào...

Mai Hoa từ lúc nãy đến giờ vẫn ngồi nghe một cách say mê, vụt nói:

- Chị không cần tả em cũng biết. Được đàn ông liếm và bú hột le thì còn gì sung sướng hơn. Nghe chị tả em đã chảy nước ra đây nè.

Bích cười khanh khách:

- Ừ, cô nào nghe tả cảnh được đàn ông bú và liếm mà không nứng và chảy nước ra.

Vừa nói Bích vừa đưa tay sờ ngay nơi đấy quần Mai Hoa:

- Đúng rồi. Chị đã nói từ trước. Nghe chị kể thì sẽ phát nứng và chảy nước ra kia mà.

Mai Hoa cười sặc sụa:

- Cả hai đứa chúng mình đều thuộc loại dâm đãng.

Có lẽ chị dâm số một, em số hai...

- Con khỉ ạ ! Mày mới số một chứ! Chỉ thích cởi truồng ra để cho đàn ông ngắm lồn mà lại bảo tao dâm hơn mày là hơn ở cái chỗ nào!

Cả hai ôm nhau cười rũ rượi.

Bích hỏi:

- Có muốn nghe ta kể tiếp nữa hay thôi?

Mai Hoa gật đầu lia lịa:

- Đang hồi mê ly rùng rợn mà chị cúp ngang sao được Chị kể tiếp em nghe đi. Đêm ấy chị và Long đụ mấy lần?

- Suỵt! Nói trước mất hay. Ngồi yên nghe ta kể tiếp đây:

- Long liếm mồng đóc của chị chừng năm mười phút gì đó thì chị lại ra. Chị hộc lên một tiếng nhỏ rồi lỏng tay buông mớ tóc bồng bềnh của hắn. Đúng lúc chị không còn ghịt đầu hắn thì Long chồm lên và đút cặc vào lồn chị. Hắn đâm vào hơi mạnh khiến chị la lên hai tiếng "úi cha! ", hắn dừng lại ngay và hỏi chị:

- Vẫn còn đau sao Bích?

Chị thở hắt ra:

- Tại anh đám vào quá mạnh. Làm từ từ một chút đi Long. Làm nhẹ nhàng thì có lẽ em không đau nữa.

Hắn trấn an chị rồi khởi sự nhắp nhắp, ra vào một cách nhẹ nhàng. Mỗi lần hắn rút cu ra hay đút vào chị có cảm giác như âm đạo của chị hút chặt lấy cu hắn. Đó là bởi vì âm đạo còn quá khít. Đây mới chỉ là lần thứ nhì nó tiếp xúc với cục thịt gân.

Được một lát, có thể là vì đã quen quen với cu của Long nên âm đạo chị trơn tru hơn và chị đã bắt đầu sướng. Khoái lạc tăng dần; tăng

dần cho tới khi chị ra thêm một lần nữa. Cũng đúng lúc ấy Long bắn tinh khí vào tử cung khiến chị sướng quá ngất lịm hẳn đi.

Khi chị tỉnh lại thì Long đã nằm trên người chị. Hắn vuốt mớ tóc dài của chị, còn một tay hắn se se một đầu núm vú. Thấy chị mở mắt hắn hỏi:

- Em có cảm thấy hạnh phúc không? Có đạt được khoái lạc không?

Chị khẽ gật đầu:

- Có! Em đã cảm thấy khoái lạc rồi?

Long cười:

- Em sẽ còn được hưởng khoái lạc dài dài, khi hai đứa mình thành vợ, thành chồng.

- Ừ, chừng đó sẽ hay. Mà em nói trước, khi đã là vợ chồng rồi, anh đừng có tham lam quá đó nghe. Làm nhiều quá em mệt.

Long hôn vào môi chị:

- Em đừng sợ. Đã là vợ chồng rồi thì mình thiếu gì ngày giờ. Tới lúc đó chỉ khi nào em muốn thì anh mới yêu em thôi.

Long đã rút cu. Hắn nằm qua một bên. Chị ôm hắn và nói:

- Tụi mình mệt rồi. Anh có muốn em quậy tròng đó trứng gà với cam tươi, sô-đa cho anh uống không?

Long gật đầu. Chị đi pha nước cho hai đứa. Rồi hai đứa ôm nhau ngủ.

Ngủ được ba bốn tiếng đồng hồ chi đó, chị giựt mình thức giấc. Chị vẫn còn ôm Long trong vòng tay. Lúc ấy chị sực nghĩ: .

- Đây là lần đầu mình ôm một gã đàn ông để ngủ. Mà lại ngủ trần truồng nữa! Trong lúc gã đàn ông này chưa phải là chồng mình? Dám cho hắn phá trinh ngay tại giường này thì kể ra mình cũng to

gan lớn mật lắm. Ôi thôi, mọi sự đều đã lỡ làng rồi, có hối tiếc cũng vậy thôi...

Chị suy nghĩ lan man một lúc, rồi bỗng vụt nghĩ:

- Không biết Long có thể làm thêm một lần thử ba nữa không? Mình đã mê cái trò yêu đương này rồi. Nghĩ đến đây chị chợt nhớ lại lời một con nhỏ bạn cùng lớp. Nó xem sách tướng số rồi nói rằng chị có cặp lông mày rậm, vậy tất nhiên ở dưới cũng rậm lông. Thêm vào đó chị có cặp giò cao (chị cao hơn hết đám bạn gái) vậy là chị có tướng dâm. Trường túc bắt chi lao. Chơi bao nhiêu cũng không vừa!

Lúc nghe con nhỏ phát biểu như vậy chị đã đấm vào lưng nó thùm thụp và rủa:

- Ê nhỏ nây, đừng nói bậy bạ nghe mi! Tao mà có dâm tướng thì mày cũng vậy. Mày cũng có cặp lông mày rậm đâu có thua gì tao.

Bấy giờ, nằm ôm gã tình nhân trong tay chị mới nghĩ rằng có lẽ sách tướng nói trúng. Mới quần nhau hai lần đó chị đã muốn Long chơi chị lần nữa rồi. Vậy chị có máu dâm là cái chắc. Chị mỉm cười một mình:

- Ừ ừ dâm thì dâm. Có sao đâu. Bây giờ phải gọi anh chàng này dậy. Bắt hắn phục vụ mình một lần nữa. Cho nó đã thèm! Mai kia, chưa biết đến hôm nào mới có dịp để gần nhau.

Thế là chị dựng Long dậy. Hắn lè nhè:

- Để yên cho anh ngủ chút. Sáng dậy anh sẽ cưng em nhiều...

- Không được? Em phải hành anh! Xem nào, bây giờ mới có mười giờ tối, ngủ gì mà ngủ sớm thế. Từ lúc nãy tới giờ anh đã ngủ được một giấc rồi. Tẩm bổ sô-đa hột gà vào là để ngủ luôn cho đến sáng à? Mà trời sáng thì anh phải về bên nhà chứ. Nằm ngủ đây lỡ dì Ba về bắt gặp thì khốn.

Long mở mắt nghiêng người qua ôm chị. Lúc ấy chị ôm hắn thật sát, cố ý ca ca mu lồn vào cu hắn để cho cu hắn ngồng dậy. Chị kiên nhẫn ca ca một lát thì cặc của hắn dựng lên lừ từ. Chị mỉm cười đắc thắng!

Long nói nhỏ:

- Bây giờ mình bày kiểu mới nghe! Từ' chập tối anh luôn luôn nằm trên để yêu em. Vậy bây giờ em leo lên đóng vai kỵ mã đi xem nào.

- Kỳ thấy mồ ? Em còn là tay mơ đã biết làm ra sao đâu!

- Đừng lo ? Anh sẽ chỉ dậy cho em. Chỉ sợ em ngồi trên một lần rồi là sẽ muốn nằm trên mãi đó thôi.

- Tại sao vậy?

- Vì người nằm trên có thể tự điều khiển mình. Muốn làm nhanh, chậm gì tùy ý. Và em nằm trên thì cái của anh, em có muốn cho nó vào thật sát cũng dễ. Muốn

cho nó ca ca vào cửa mình của em cũng dễ hơn. Em thử đi khắc biết ngay...

- Nghe Long dụ dỗ bùi tai, chị hứng chí leo lên nằm trên người hắn.

Khởi đầu hắn bảo chị quì, hai đầu gối banh ra rồi một tay chống xuống đệm, tay kia cầm đầu cu đút vào. Xong hắn bảo chị ngồi trên đùi hắn và từ từ ấn xuống cho tới khi cặc hắn đã vào hết trong âm đạo.

- Bây giờ em nhấp nhổm, lên, xuống, lên xuống để cho cu của anh nó ra vào trong em. Nào, em bắt đầu nhấp nhắp đi.

Chị làm những động tác đúng theo lời Long. Chỉ một lát là chị cảm thấy sướng. Nước nhờn tuôn ra chảy xuống ướt đẫm mớ lông của Long. Mỗi lần chị nhấp nhô như thế cặc của Long cọ sát vào âm đạo và mồng đóc của chị đem lại khoái lạc không tả xiết.

Nhưng càng sướng, càng mau ra. Chỉ một loáng là chị đã ra. Lúc sắp ra chị sướng quá nhấp nhô càng lúc càng nhanh hơn.

Chị ra rồi thì nằm mẹp trên người Long mà thở dốc. Long nằm dưới, được thụ hưởng mà không mệt chút nào. Hắn vẫn chưa ra vì chị cảm

thấy cu hắn còn cứng nguyên ở trong lồn. Long choàng tay lên siết lưng chị và vuốt ve, mơn trớn.

Tuy mệt nhưng chị cứ nằm trên người Long, không để hắn rút ra. Một lát khi đã bớt mệt chị bảo Long:

- Bây giờ đến lượt anh. Em nằm xuống anh leo lên nghe. Cu của anh còn cứng nguyên hà? Chả lẽ anh để cho nó tự xìu xuống!

Phần 13

Dĩ nhiên là Long làm theo ý của chị. Hắn đã ra đâu mà mệt. Lần này hắn không sợ chị đau nữa. Hắn nắc mạnh bạo. Và chị cũng cảm thấy sướng khi hắn nắc như

thế. Giai đoạn làm nhè nhẹ đã qua rồi!

Long càng nắc chị càng ưỡn cong người lên để đón nhận cho thật sát?

Cả hai đứa đều ướt đẫm mồ hôi... Bấy giờ chị thấy hăng say trong việc làm tình này, chả bù với lúc chập tối, chị sợ muốn chết !

Long đụ chị như thế có đến nửa giờ hắn mới ra. Cả chị cũng ra một lần nữa. Hai đứa ôm chặt lấy, quít chân, quít tay vì sướng. Không khí trong phòng đượm mùi nồng nồng. Đó là mùi tinh khí của hai đứa. Cái khăn trải giường ướt nhẹp.

Rồi hai đứa lại ôm nhau ngủ. Gần sáng khi có tiếng xe thổ mộ và xe bò lăn lọc cọc dưới đường tụi này mới chợt thức giấc.

Chị hối thúc Long mặc quần áo vào đi về nhà. Để đến sáng trắng mới về rủi hàng xóm có ai trông thấy thì khốn. Nghe chị nói hữu lý, Long đành hôn chị rồi mặc vội

áo quần, ra ngã cửa sau đi về.

Phần chị vội vàng quơ tấm khăn trải giường đem xuống ngâm ngay. Nó ướt đẫm những khí và có những đốm đỏ, dấu tích của những giọt máu trinh...

Nghe kể tới đây Mai Hoa bỗng kêu lên:

- Em bắt đền chị đấy. Sì-líp của em ướt hết rồi. Làm sao bây giờ?

Bích phá lên cười:

Lo gì! Chị cho em một cái mới để thay.

- Ờ, lát nữa em sẽ thay. Bây giờ chị kể tiếp đi. Vì sao Long không lấy chị?

- Chậm chậm nào! Làm gì mà mi vội nghe thế. Nứng lắm rồi hả?

Mấy ngày hôm sau lúc nào chị cũng lắm lét sợ ông bà già biết được bí mật thì chết đòn.

Có điều lạ là tuy sợ thế mà một tuần sau chị thèm gặp Long quá, ăn quen nhịn không quen chị thấy nó ngứa ngấy thế nào ấy. Nứng quá chị thủ dâm như hồi trước nhưng bây giờ đã biết mùi cặc đàn ông rồi, cái vụ thủ dâm xem ra nó nhạt nhẽo chẳng còn thú vị gì nữa.

Nứng quá, chị tìm cách liên lạc với Long. Rời hai đứa hẹn gặp lại nhau tại căn phòng mà Long đã mượn được của bạn hắn.

Hai đứa nhớ nhau quá nên vừa đóng cửa phòng là ôm nhau rồi cởi quần áo, đụ túi bụi. Lần lần Long chỉ dậy chị những kiểu mới. Trong những lần gặp sau, hai đứa làm đủ kiểu: nào đứng, nào ngồi, nằm nghiêng, kiểu quì gối chổng mông như chó chơi. Chị thích kiểu này nhất vì cặc của đàn ông vào sát tận trong và mỗi cái nắc của họ đều làm cho mình nhủi đầu về phía đàng trước. Thế mới sướng.

Mai Hoa phụ họa:

- Em cũng thích chơi kiểu chó. Đã thiệt là đã!

Bích vụt hỏi Mai Hoa:

- Em có muốn biết vì sao Long không cưới chị không?

- Sao? Vì sao? Gia đình chị không bằng lòng à?

- Không! Bố mẹ chị đều bằng lòng gả chị cho Long vì hắn là sinh viên y khoa, có tương lai, tuổi hai đứa không chênh lệch lắm và gia đình Long cũng khá giả.

Sở dĩ Long không cưới chị được vì hắn bị tai nạn. Hắn đang lái vespa thì bị xe nhà binh đụng.

- Hắn chết à?

- Chết được là may. Đàng này bộ phận sinh dục của hắn bị nát bấy, hai chân lại liệt luôn.

- Trời ! Như thế thì còn chơi gì được nữa.

- Đúng. Đời Long đã hết. Hắn trở thành người tàn phế nên việc hôn nhân cũng đành dẹp luôn. Chị và hắn khóc ngất khi cả hai được bác sĩ cho biết đùm dái và cu

của Long đã nát...

Sau vụ hủy bỏ hôn nhân, bố mẹ chị đã gả chị cho một anh Tàu lai. Hắn kém chị hai tuổi, mặt búng ra sữa. Đêm tân hôn chị lấy kim chích đầu ngón tay cho vài giọt máu nhỏ ra trên nệm, thế là hắn tin chị vẫn còn trinh! Hắn cưng chị ghê nhưng chị thì ghét thằng chồng trẻ con, phần muốn trả thù bố mẹ hắn đã cưới chị cho hắn, nên chị bắt hắn phải chơi tận lực. Chơi không nổi nữa thì chị bú hắn. Chỉ trong vòng có một năm mà hắn đi không muốn nổi, đứng không vững. ấy thế mà đêm đêm chị cứ bắt chơi... chơi cho đến một đêm thì hắn chết trên người chị.

- Chết? Nghe ghê quá chị Bích? Thật đấy à?

- Thật chứ sao! Hắn bị thượng mã phong vì kiệt lực.

Bên nhà chồng trách chị sao không lấy cây kim châm chích vào huyệt xương khu của hắn để cứu hắn, chị lờ đi, bảo chị còn con gái có biết gì về vụ ấy, có ai dậy chị làm như thế đâu...

- Vậy là chị đã hai lần lỡ dở trước khi gặp ông Thảng nhà này?

- Tuy lỡ dở nhưng chị vui lắm vì trở về ở với cha mẹ, tự do hơn. Từ đó chị kín đáo cặp bồ với những thanh niên, nhưng mỗi anh, chị cặp được vài tháng là chị cho

de...

Khi chị gặp ông Thảng nhà này, chị đã đặt điều kiện muốn lấy chị thì phải để cho chị hoàn toàn tự do, chị đi đâu tùy ý không được hỏi...

Bộ chị cũng muốn hại anh Thảng hay sao mà chị bắt ổng làm đêm bảy ngày ba để đến nỗi trở thành bắt lực?

- Chị không hề có ý đó. Chị có cảm tình với ông Thảng nên mới ưng lấy ổng. Cái vụ ổng trở thành bắt lực là do ổng. Cưới chị về, ổng thấy thân hình đẹp quá nên

lúc nào ổng cũng thòm thèm. Phần chị thì em biết đó, chị có máu dâm sẵn rồi, chồng chơi thì để chồng chơi cho cả hai được sướng chứ ngăn cản ổng làm chi. Đâu có dè ổng cũng chỉ chịu đựng chị được ba búa... à không ba năm...

Nói tới đây Bích cười ngất:

- Bây giờ không chơi được nữa, ổng chỉ còn có nước bú chị mà thôi. Nhưng với điều kiện là ổng phải được nhìn lén, nhìn trộm chị chơi người khác kìa thì ổng mới có hứng để bú, bằng không thì ổng cũng chẳng đòi bú nữa...

- Thế việc chị ngủ với tướng Cù và tướng Dẹp ổng hoàn toàn đồng ý à?

Chứ sao! Nhất cử lưỡng tiện. Vừa để cho chị thỏa mãn xác thịt, vừa làm áp-phe kiếm tiền về cho cả hai xài chung. Tội gì...

- Thế ổng có nhìn lén chị những lúc chị chơi hai ông kia hay không?

Gọi là nhìn lén chứ chị xếp đặt chỗ thuận tiện cho ổng đứng nhìn. Em không biết chứ phòng ngủ của chị có gắn kiếng xem được hai chiều.

- Thế!

- Ừ, để ông Thảng đứng sau kiếng xem chị đụ... Nhưng chỉ ít lâu là anh Thảng đã chán xem chị đụ hai thằng cha mắc dịch kia rồi! Anh Thảng nói: tụi nó như gà

chết, mới leo lên đã rơi đài, xem chán bỏ mẹ... à, sẵn đây chị cho em biết chuyện này nghe. Anh Thảng nói với chị, ảnh ước ao được nhìn thấy em làm tình với một thanh niên. ổng nói nếu được nhìn thấy em làm tình chắc ổng sẽ hứng tình mà bú chị ngay lúc đó... Vậy em có dám làm một màn biểu diễn cho ổng xem hay không?

Mai Hoa phát vào vai Bích, cười rộ:

- Chị này! Ai lại làm thế rùi anh Thảng thấy em làm tình mê ly quá, ảnh đâm ghiền cứ bắt em biểu diễn dài dài thì em sống sao nổi? Vả lại, từ hồi nào tới giờ em chưa cho ai nhìn thấy lúc em đụ, bây giờ làm sao em có can đảm ấy?

- À hồi chưa lấy ông Thảng chị cũng đã từng dự vài trận bề hội đồng do bọn sinh viên tổ chức. Lúc đầu chị cũng hơi sờ sợ. Ai lại đụ trước mặt một người thứ ba bao

giờ. Ngượng chết! ấy thế mà rồi vì tò mò, phần bọn trẻ kia nó năn nỉ quá nên chị cũng liều thử mà dự buổi bề hội đồng đầu tiên...

- Chị có cảm giác ra sao?

- Thật ra thì lúc mới đầu cũng mắc cỡ thật. Còn gì nữa mà không mắc cỡ! Cởi quần áo trần truồng như nhộng cả một lũ, rồi đứa nào muốn chơi cô nào cứ bảo cô ấy cho chơi. Không ai có quyền từ chối! Chơi xả láng cho tới khi tan cuộc mới thôi. Lúc về đứa nào đứa nấy mệt muốn chết!

- Cũng vui đấy nhỉ. Bây giờ chị có thể gặp lại bọn trẻ ấy để tham dự một buổi như thế nữa không?

- Nếu cố ý đi tìm chắc có thể được. Chỉ cần nhắn một đứa là xong. Nhưng vụ ấy tạm gác lại đã. Bây giờ em có bằng lòng làm tình cho anh Thảng đứng đàng sau tấm kiếng hai chiều ảnh nhìn em không? Rồi em sẽ thấy. Làm tình mà biết có người đứng xem trộm nó thú lắm. Nó làm tăng phần kích thích và mình nứng dữ lắm.

- Thế còn anh chàng cùng làm tình với em?

- Đừng nói cho hắn biết. Đàn ông ít thích biểu diễn trò ấy lắm. Trừ phi với bạn bè thật thân, còn thì chả có ông nào muốn bị người ta nhìn trộm trong lúc hành sự. Bề hội đồng là việc khác, còn để cho người khác nhìn lén là chuyện khác hẳn…

ờ, ờ em hiểu. Để em bảo chị Thu cung cấp cho em một chàng. Nhưng này, nếu hắn thấy chị đẹp hắn đòi chị cho chơi thì sao?

- Thì chị cho hắn chơi luôn chứ sao. à, nếu bà Thu giới thiệu cho tụi mình hai gã trai thì tiện hơn đấy nhỉ!

- Theo em thấy thì dắt hai gã về đây ồn ào bất tiện lắm. Một gã đủ rồi. Chị đừng lo. Đàn ông đời bây giờ thích chơi một lúc hai người lắm. Họ được thỏa mãn cả tự

ái lẫn con cặc của họ mà.

- Ờ, chị biết. Biểu diễn để cho một người đàn ông khác xem thi họ lắc đầu chứ cho họ hai cái lồn để chơi trong một lúc thì họ ô-kê ngay!

Mai Hoa ngẫm nghĩ một lúc rồi nói:

- Theo như sự nhận xét của em thì đàn bà chúng mình dâm hơn đàn ông. Chẳng hạn như cái vụ mình đang bàn tính với nhau đây. Đàn ông đâu có nghĩ đến chuyện

ấy vào bất cứ lúc nào. Chỉ khi nào họ tổ chức ăn nhậu với nhau, ma men nó nhập họ rồi, họ mới nghĩ đến việc đi tìm đàn bà để thỏa mãn. Họ đâu có sắp đặt và có chương trình hẳn hòi như bọn mình. Ngay cả những màn bề hội đồng của bọn trẻ, em cũng nghĩ là do bọn nó nổi hứng nhất thời rồi kéo nhau đi làm cái trò ấy chứ tụi nó cũng đâu có sắp đặt từ trước!

- Chị đồng ý với em. Đàn bà dâm hơn đàn ông! Bích nói xong, cười rũ rượi rồi đè Mai Hoa xuống mà cù lét và hôn lên môi.

Bích chợt hỏi:

- Chị Thu mà em nói lúc nãy có phải là chị bà con của em không? Sao bà ấy có nhiều kép thế!

Mai Hoa lắc đầu:

- Bà ấy không có họ hàng gì với em cả. Chị Thu chỉ hơn em cỏ ba tuổi nhưng bà ấy dâm ghê lắm. Bà ấy đã dụ dỗ thằng bồ cũ của em và "phá tân" thằng đó còn bày

cho hắn nhiều trò dâm dật. Em dọa tố cáo bà ấy với gia đình của bả nên bả sợ em lắm, đành phải cung cấp cho em những gã trai mà bả đã xài qua. Tới bây giờ mà bả vẫn chưa lấy chồng cử ở vậy và đi làm cho một hãng thầu ngoại quốc.

- Chắc chị Thu của em cũng xài luôn mấy ông mũi lõ mắt xanh chứ không có chừa đâu.

- Đúng! Chị nghi rất là có lý. Chính chị Thu có tiết lộ cho em biết là chị ấy vẫn cho bọn lông lá, tây tà nó đụ để được tăng lương và lè phè, và còn được làm xếp mấy cô thư ký khác nữa. Cũng theo sự tiết lộ của chị Thu thì phần lớn các cô có sắc đẹp vào làm trong các hãng, sở ngoại quốc trước sau gì thì cũng bị bọn xếp nó bắt buộc phải cho tụi nó đụ. Không cho thì cứ tự do nghỉ việc, đừng để nó đuổi cổ.

Chị Thu nói với em:

- Hoa biết không, bọn xếp nó được chơi rồi thì nó xoay ra trò chó má. Đó là trò trao đổi đào lẫn lộn giữa chúng nó. Thành ra chẳng có cô nào thoát được cái vụ bị

ba, bốn tên chuyền tay nhau.

Bích tò mò hỏi:

- Bà Thu có nói cho em nghe bọn lông lá mũi lõ nó chơi ra sao không?

Mai Hoa xua xua tay:

- Dở lắm! Theo lời chị Thu thì tụi ngoại quốc chỉ làm hùng hục độ mấy phút là rơi đài, leo xuống! Chán phèo? Có điều nó làm mạnh lắm. CÔ nào không có máu

dâm không chịu nổi. Nhiều cô đồng nghiệp của chị Thu bảo lúc ấy các cô muốn bật khóc, vì cảm thấy tủi nhục. Chỉ vì sự sống mà phải làm món đồ chơi cho bọn ngoại nhân...

Bích nhìn Mai Hoa vừa cười vừa nói:

- Nghe em kể có lẽ chị cũng muốn thử tụi ngoại nhân đó một lần cho biết! Em có dám thử không?

Mai Hoa đáp:

- Em không ngán tụi nó. Vả lại, nếu mình muốn cho tụi nó chơi để tìm cảm giác mạnh thì cái vụ tụi nó làm hùng hục càng thích chí sợ gì? Mình cho tụi nó chơi là để có hứng thú, không phải vì tiền hay vì chỗ làm, chắc chắn sẽ khác hẳn tâm trạng của mấy cô thư ký.

- Ừ em nói có lý. Em giới thiệu bà Thu cho chị đi. Mình sẽ gặp nhau để bàn chuyện ấy. Cũng thú vị đấy. Còn chuyện gấp rút là: bảo bà Thu giới thiệu cho một gã chịu chơi để hai đứa mình hưởng lạc và đồng thời cho ông xã của chị được nhìn trộm...

Mai Hoa hứa sẽ đi tìm Thu ngay...

Phần 14

Mai Hoa đến nhà Thu bA Lìn mới gặp được nàng. Bây giờ Thu không còn ở chung với cha mẹ nữa, mặc dù nàng vẫn còn độc thân. Ngoài những giờ ở sở làm, Thu luôn luôn bận rộn với những cuộc hẹn hò. Khi thì hẹn với kép, khi thì hẹn với mấy ông xếp ngoại nhân. Mỗi tuần nàng chỉ nằm nhà nghỉ xả hơi độ một hai ngày.

Gặp được Thu, Mai Hoa mừng như bắt được vàng. Sau khi nghe Mai Hoa kể lể sự tình, Thu ngẫm nghĩ một lúc rồi nói:

- Giới thiệu cho em một kép là chuyện dễ. Theo chị nghĩ thì em và bà Bích cần một gã có nhiều kinh nghiệm. Để chị lo việc ấy. Bây giờ chị muốn giới thiệu cho em một gã trai còn khù khờ y như bồ cũ của em là Dương vậy đó. Chàng này vừa là sinh viên vừa là huấn luyện viên bơi lội trong câu lạc bộ thể thao. Em phải kiếm cách dụ dỗ hắn mới xong vì hắn nhát gái lắm.

- Ô-kê!

Hôm sau Thu dẫn Hoa đến hồ tầm trong câu lạc bộ và giới thiệu nàng với Hoài.

Mai Hoa đi mua mấy bộ bikini rồi khởi sự tập bơi. Hoài rất giữ gìn ý tứ trong khi dậy, tuy rằng vì sự cần thiết hắn cũng ôm ngang bụng của nàng để dậy bơi.

Tập được ba ngày, Mai Hoa hẹn sẽ đến căn phòng nơi Hoài cư ngụ để cùng nhau đi đến câu lạc bộ.

Ngày hôm sau, nàng bỏ bộ áo tắm vào trong cái túi xách rồi đến tìm Hoài. Trước khi đi nàng đã chuẩn bị sẵn, nên chỉ mặc một cái sì-líp thật mỏng ở bên trong chiếc quần jean. Nàng không mặc áo lót.

Hoài vừa tắm xong thì Mai Hoa đến.

Bước vào phòng, nàng nhìn quanh rồi nói:

- Phòng hơi nhỏ nhưng có phòng tắm thì cũng tiện đấy nhỉ?

Uống xong ly cà phê do Hoài pha, Mai Hoa nói:

- Để em vào phòng tắm cởi đồ lót ra mặc bộ áo tắm vào sẵn, khi mình đến hồ đỡ mất công chờ đợi có buồng trống mới thay đồ được.

Phòng tắm không có cửa, chỉ có một tấm màn bằng plastic kéo ngang.

Mai Hoa kéo cái màn plastic nhưng nàng cố ý không kéo sát. Từ phía ngoài Hoài có thể nhìn vào thấy hết bên trong. Chàng định bảo nàng kéo sát tấm màn lại nhưng bỏ ý nghĩ ấy. Chàng tự nhủ:

"Mình đừng nhìn vào trong ấy là xong." Tuy nghĩ như vậy nhưng chàng cứ liếc vào.

Mai Hoa đứng ngắm mình trong tấm kiếng một phút rồi nàng thong thả cởi áo. Cởi xong hai tay nàng nâng đôi gò bồng đảo no tròn, căng cứng và bóp nhẹ, trong khi mắt nàng liếc ra phía ngoài.

Bên ngoài Hoài đang nhìn vào, không chớp mắt.

Xoa xoa bộ ngực một lát rồi nàng tuột quần jean, đứng quay lưng về phía Hoài, và cúi xuống.

Nàng nói vọng ra:

- Anh Hoài ơi, mấy bữa nay tập bơi em thấy chân tay mỏi nhừ. Nhất là hai bắp đùi. Anh Hoài có thể làm massage cho em đỡ mỏi, được không? Mỏi quá, nhức gân quá em cũng dám bỏ dở vụ tập bơi này lắm à?

Hoài vội ngăn cản:

- Đừng bỏ dở nửa chừng như vậy chứ! Đã học thì phải học cho tới nơi tới chốn. Được rồi, tôi sẽ làm massage cho Mai Hoa. Không chắc sau khi massage các

bắp thịt của Mai Hoa sẽ bớt nhức mỏi. Nhưng Mai Hoa muốn thì tôi làm.

Mai Hoa bước ra khỏi phòng tắm. Trên người nàng chỉ vỏn vẹn có cái sì-líp ni lông trong suốt và bé tí xíu.

Hoài gần đứng tim khi nhìn thấy Mai Hoa bước đến gần chỗ chàng ngồi. Phía sau làn vải ni lông trắng mỏng chàng nhìn thấy rõ mớ lông đen ẩn hiện. Một ít lông chĩa ra hai bên háng vì cái sì-líp quá nhỏ.

Mai Hoa thản nhiên đi lại phía giường. Nàng leo lên giường, nằm sấp rồi vẫy Hoài:

- Lại đây làm massage cho em đi Hoài. Và anh cởi cái áo kimono ra, mặc quần đùi đủ rồi. Mặc áo vướng víu, làm sao đấm bóp.

Hoài định kéo ghế đến ngồi cạnh giường nhưng nàng gạt đi:

- Anh phải leo lên giường mà ngồi thì đấm bóp mới thoải mái chứ?

Trong khi Hoài xoa bóp đùi cho nàng thì Mai Hoa dạng hai chân ra thật xa. Tuy nàng nằm xấp nhưng trong tư thế này Hoài cũng nhìn thấy những sợi lông mu chĩa ra hai bên vì bộ lông mu của nàng khá dài.

Nhìn thấy những sợi lông đen và quăn quăn, Hoài không thể tự chủ được nữa! Cu của chàng từ từ ngóc đầu, và cương cứng lên trong nháy mắt.

Mai Hoa quay mặt về phía sau, liếc nhìn thấy quần đùi của chàng đã nổi u lên thì cười thầm.

Nàng tự nhủ:

- Chưa gì mà anh này đã nứng rồi. Điệu này mình có cho hắn chơi, chắc hắn cũng chỉ làm được một phút là ra. Không chừng chưa đút cu vào thì đã ra rồi là khác!

Chiếc quần lót bikini chẳng che đậy gì cả, ngoại trừ cái mu. Đôi bờ mông tròn trịa rắn chắc của nàng như đập vào mắt chàng.

Hoài xoa bóp đùi và bắp chân một lát thì nàng khẽ thở dài rồi bắt thần, nàng trở người, nằm ngửa.

Bộ ngực của nàng trông thật khiêu khích. Hai gò vừa cao vừa tròn lẳn. Đôi núm vú đỏ hồng hồng.

Nàng nói với một vẻ rất tự nhiên:

- Anh Hoài, em muốn anh làm massage toàn diện bộ ngực của em. Đừng mắc cỡ gì hết? ở đây chỉ có hai đứa mình, không có ai trông thấy đâu mà xấu hổ!

Hoài ấp úng định nói gì đó, nhưng lại nín thinh. Chàng khởi sự massage ngực của nàng.

Nàng nằm lim dim mắt và hỏi:

- Anh thấy thân hình của em có cân đối không? Có sao nói vậy, đừng nịnh nghe!

Hoài hắng giọng:

- Không cần phải nói nịnh làm gì, bởi vì chính Mai Hoa có lẽ cũng biết là mình có một thân hình nở nang, đều đặn. Bộ ngực của Hoa rắn chắc như thế này , ít cô nào sánh kịp.

- Thế còn đùi của em?

- Dài và tròn lẳn, đẹp lắm?

Mai Hoa cười khanh khách:

- Anh biết trước đây em làm nghề gì không?

Hoài lắc đầu:

- Lúc bà Thu mới giới thiệu Hoa với tôi bả chỉ nói Hoa buôn bán và giàu có lắm. Tôi đâu có biết gì nhiều hơn.

- Anh có thể tin rằng trước đây mấy năm em đã từng hành nghề vũ nữ thoát y hay không?

Hoài tròn mắt:

- Thật thế à? Thảo nào Hoa có một thân hình đẹp.

- Phải! Nếu người xồ xề, đầy mỡ thì hành nghề ấy sao được! Nhưng anh có biết cái chỗ mà khán giả thích nhìn thấy nhất nơi người vũ nữ là chỗ nào không?

Hoài có vẻ ngơ ngác:

- Chắc họ thích mấy điệu vũ. Cô nào múa hay thì ăn tiền chứ gì!

- Mốc xì? Cái mà khán giả thích xem nhất không phải là mấy điệu vũ đâu. Nó là cái này đây.

Vừa nói Mai Hoa vừa vòi tay xuống phía bụng, nàng tuột cái sì-líp ni lông ra, quăng vào góc giường.

Hoài há hốc miệng, tròn xoe mắt nhìn trân trối vào mu lồn của nàng.

Để cho Hoài nhìn một phút rồi nàng khẽ hỏi:

- Anh thấy nó có đẹp không?

- Ơ … ơ… đẹp, đẹp lắm.

Mai Hoa cười hinh hích:

- Anh đã được nhìn thấy cái này mấy lần rồi? Ý em muốn nói là cái của mấy cô bạn anh kìa, chứ không phải cái của em đây.

Hoài lắp bắp:

- Tôi... tôi mới chỉ được thấy có bA Lìn. Có cô bạn gái trước khi đi lấy chồng đã cho tôi “yêu”.

- Thế à! Cô bạn anh chịu chơi nhỉ! Trước khi đi lấy chồng mà đem cho bạn trai xài trước!

- Cô ta không còn là gái nguyên xi lúc cho tôi yêu. Trước tôi đã có

người khác rồi!

- À, ra anh cũng chỉ là kẻ đến sau, như chồng cô ấy. Nhưng này, hãy bỏ qua chuyện ấy đi. Bây giờ em muốn anh bóp bóp hai vú em và dùng mấy ngón tay se se hai núm vú...

Hoài làm theo lời yêu cầu.

Mai Hoa đã nứng lên rồi. Dâm thủy từ trong âm đạo rịn ra.

Một lát Mai Hoa thở dài và ra lệnh:

- Se đầu vú như vậy đủ rồi. Anh cúi xuống bú nó đi. Hoài nhìn vào mắt Mai Hoa. Chàng tưởng mình nghe lầm. Chàng cũng muốn làm vừa lòng nàng nên cúi xuống

bú núm vú, sau khi buông ra một tiếng thở dài.

Bỗng nàng cầm tay chàng để nó trên cái mu rậm rạp. Chàng hiểu ý, xoa xoa nhè nhẹ.

Nàng nói khẽ:

- Vừa xoa vừa bóp nó như anh đã bóp vú em vậy đó. Xoa mạnh vào, em không sợ đau đâu?

Hoài xoa mạnh hơn và bóp bóp cái mu. Mớ lông của nàng đã rịn rịn nước nhờn.

Chợt nàng bá cổ chàng, kéo dài đầu chàng từ từ xuống tới chỗ chàng đang xoa xoa.

Nàng nói qua hơi thở:

- Hoài ơi? Chiều em một chút đi anh? Hôn nó đi... hôn thật lâu vào... cho em... sướng.

Vừa nói nàng vừa vít cổ chàng. Bây giờ thì mồm Hoài đã sát với mu lồn của nàng.

Chàng ngẫm nghĩ:

- Em này muốn mình bú lồn nó đây! Ư thì bú, sợ gì? Con bồ cũ của mình nó cũng đã chỉ dậy mình cái vụ này rồi. Mình đâu có ngán!

Hoài hít hít mũi, Mai Hoa nói:

- Em không có bôi dầu thơm ở chỗ ấy. Em muốn giữ mùi tự nhiên của nó. Anh ngửi thấy thế nào?

Hoài hít vào rồi thở ra:

Mùi của em giống mùi mít chín cây...

Mai Hoa cười khanh khách:

- Anh nói đúng đấy? Vậy thì anh còn chờ gì nữa...

Hoài cúi xuống. Chàng lấy tay vạch mớ lông đen qua hai phía rồi hôn vào giữa cái khe. Nước nhờn đã chảy ra khá nhiều. Hôn bên ngoài một lúc rồi chàng banh hai

mép ngoài, le lưỡi liếm trên hai mép nhỏ ở bên trong. Chàng liếm nhè nhẹ, chỉ dùng đầu lưỡi. Mai Hoa trân người, tay nàng xoa xoa mớ tóc của Hoài.

Bây giờ thì đầu lưỡi của Hoài đã lách vào bên trong, chỗ cửa mình. Mai Hoa rướn người lên.

Khi đầu lưỡi tiến sâu vào hơn chút nữa thì nàng rên lên, lúc đầu rên khe khẽ, sau rên to hơn.

Nàng thở hổn hển:

- Anh ơi, bú em đi, đừng ngừng nghe anh... Liếm chỗ cửa mình một lúc rồi Hoài ngậm mồng đóc của nàng mút mút.

Mai Hoa thở dồn dập. Nàng uốn cong người lên... Khoái lạc càng lúc càng dâng cao khiến nàng đê mê, không còn biết sự gì nữa. Rồi nàng rùng mình... để cho

nước từ bên trong tuôn trào ra, tràn ra lênh láng.

Nàng con người lên để mu lồn sát vào với đôi môi của Hoài. Hai bàn tay nàng xoắn tóc chàng. Khi cơn khoái lạc đã qua, nàng thở hắt và nói:

- Cám ơn Hoài đã cho em tận hưởng khoái lạc. Nghỉ một chút rồi Hoài leo lên làm cho em sướng nữa nhe anh. Anh đã có bồ cho yêu rồi, chắc cũng không đến nỗi dở

lắm phải không? à, có phải cô bồ của anh đã dậy anh cách bú... đó không? Anh bú đúng cách lắm.

- Đúng! Cô ấy đã dậy anh đấy!

Mai Hoa vòi tay xuống phía hạ bộ của Hoài. Cu của chàng cương cứng như khúc củi? Nàng cười rúc rích rồi bảo:

- Anh vẫn chưa cởi quần cụt ra à? Còn đợi gì nữa. Cởi ra rồi leo lên đi. Làm mạnh vào cho em sướng.

Hoài tuột quần xong, hấp tấp leo lên. Chàng nứng quá rồi. Tự nãy giờ bận phục vụ người đẹp chàng quên khuấy phần mình.

Vừa để cu nơi cửa mình của nàng chàng ấn vào ngay. Chàng thọc mạnh tới nỗi nàng hự lên một tiếng. Nàng cảm thấy thích lắm vì chàng làm rất mạnh bạo

khiến dâm thủy của nàng trào ra lênh láng...

Nhưng chỉ độ năm phút sau là Hoài rú khẽ một tiếng rồi tinh khí bắn ra... sâu vào trong nàng...

Khi những giọi linh khí sau cùng đã ra hết, Hoài nằm sắp lên người nàng, thở phì phò....

Nàng vuốt vuốt sống lưng chàng và hỏi:

- Liệu chừng bao lâu nữa thì cu anh sẽ cứng trở lại?

- Ơ… ơ… có lẽ phải vài chục phút hay nửa giờ.

- Ừ, cứ nằm trên người em như thế này. Nó sẽ giúp anh mau cứng trở lại.

Nàng tiếp tục vuốt lưng chàng. Hoài cúi xuống hôn vào đôi môi mọng đỏ của nàng...

Mặc dù cu của Hoài đã xìu xuống nhưng vì âm đạo của Mai Hoa khít rịt, quá chặt chịa nên cu chàng không tuột ra.

Nàng thầm nghĩ:

- Chơi cái thứ nhất chẳng ông nào kềm được lâu. Hy vọng lần thứ nhì anh chàng này sẽ kéo dài hơn. Nhưng chẳng biết là bao lâu nữa cặc của hắn mới cương lên nữa?

Mai Hoa sàng sàng đôi mông và kiên nhẫn chờ. Chỉ vài chục phút sau là cu của Hoài đã hơi cứng trở lại. Nàng tiếp tục sàng đều đều. Đôi mông xoay tròn trên nệm.

- Rồi! Mai Hoa buột miệng la lớn khi thấy cu của Hoài đã hoàn toàn ở vào vị thế có thể hoạt động trở lại.

Nàng cười đắc thắng. Hai cánh tay nàng vòng ngang lưng chàng, siết chặt. Nàng dục chàng:

- Nó cứng lên rồi đó ! Làm đi anh ! Đừng làm mạnh quá anh sẽ mau ra. Cố gắng kìm hãm xem có thể kéo dài thời gian ra được chút nào không?

Hoài nói trong sự ngượng ngập:

- Hồi nãy... hồi nãy tôi mau ra là vì nó cứng đã lâu mà tôi còn bận phải hôn Mai Hoa cho nên vừa đút vào là nó đã bung ra rồi?

Đàn bà ai cũng thích có một tình nhân chơi dai. Điều này rất quan trọng, anh cần học thuộc lòng. Em hiểu, đối với một thanh niên sung sức như anh thì chuyện chơi dai là việc khó. Thôi, bây giờ anh làm

đi...

Phần 15

Theo lời khuyên của Mai Hoa, Hoài làm nhẹ nhàng. Đút vào, rút ra rất chậm. Quả nhiên lần này Hoài kéo dài được vài chục phút mới bắn tinh khí vào sâu trong âm đạo nhưng thời gian này cũng chưa đủ để đưa Mai Hoa vào cơn kích ngất!

Vậy là cả hai lần Hoài leo lên chơi, Mai Hoa chưa đáp ứng được. Nàng chỉ ra lúc đầu, khi chàng bú nàng?

Khi Hoài đã nằm qua một bên để thở, Mai Hoa nghiệm thấy rằng nàng rất nhậy khi được bú ! Như lúc nãy Hoài mới bú nàng chừng mười phút chi đó mà nàng đã ra rồi. Ngược lại chàng leo lên chơi hai lần mà nàng không thấy thấm tháp gì cả !

Nàng nhớ lại anh chàng Tấn. Nàng thích anh ta lầm chứ, nếu không, thì nàng đâu có để cho anh ta chở lên Thủ Đức, hai đứa mướn một càn phòng để hú hí với nhau

vậy mà hôm đó nàng hoàn toàn thất vọng! Chỉ vì Tấn không biết bú, mà nàng thì trông đợi được hắn bú và liếm lồn, như Dương đã bú và liếm nàng vậy.

Nàng nói thầm:

- Mình phải nói điều này cho chị Thu biết. Để bả liệu mà giới thiệu cho mình và chị Bích một kép rất giỏi về khoa bú, liếm. Kể ra thì anh chàng Hoài này cũng tạm xài được vì hắn cũng chịu khó bú, nhưng hắn mau rớt đài quá.

Nàng còn thấy thòm thèm nên nhẩy vào phòng tắm, vặn nước tắm thật sạch sẽ. Khi trở ra nàng hối thúc Hoài vào tắm cho sạch mồ hôi.

Hoài tắm xong thì Mai Hoa đã cầm sẵn cái khăn khô lau người cho chàng. Vừa lau vừa thọc lét. Tới chỗ con cu, nàng lau thật khô rồi bóp bóp hai hòn dái.

Hoài la lên:

- Đau anh ! Bộ em muốn hại anh đấy à ?

Nàng kéo chàng lại giường, vật chàng xuống rồi nằm đè lên. Nàng thọc lét cho chàng cười sặc sụa rồi cúi xuống hôn vào môi chàng. Nàng ra dấu cho chàng le lưỡi ra để nàng bú. Nụ hôn kéo dài đã gây hứng cho Hoài. Giữa lúc đó nàng ghé tai chàng vừa cười cười vừa thủ thỉ:

- Anh Hoài, chiều em một lần nữa nghe! Bú lồn em Hoài hơi ngạc nhiên khi nghe Mai Hoa dùng hai chữ "bú lồn" nhưng chàng cười đồng ý.

Mai Hoa nằm xuống, dạng hai chân ra, lim dim đôi mắt, chờ đợi...

Hoài tự nhủ thầm:

- Đàn bà dâm quá! Cô nào thì cũng thích được bú, liếm. ấy thế mà lúc mới tán các cô, chả có cô nào tỏ vẻ ra là họ thích làm tình! Cô nào cũng: em chả thèm đâu!

Mình có ôm họ hôn đại một phát thì bị họ đẩy ra, còn lên giọng giảng luân lý giáo khoa với mình nữa cơ chứ! Rồi đến khi họ bằng lòng cởi quần áo cho mình chơi thì họ đòi dài dài. Con nhỏ bồ cũ của mình cũng thế, mà cô này cũng thế. Điệu này chắc mình phải bú và liếm em đến tối !

Bỗng có tiếng Mai Hoa:

- Anh Hoài! Còn chờ đợi gì nữa đó? Bộ anh định chiêm ngưỡng cái mu của em cho tới khi trời tối à?

Hoài khúc khích cười rồi cúi xuống. Chàng hăng hái làm phận sự. Chàng nghĩ: có lẽ mình đã yêu con nhỏ này. Nó vừa đẹp, vừa có duyên, lại dễ dãi về chuyện làm tình. Thôi thì mình cố gắng làm cho nó sướng để nó mê mình...

Hoài chỉ bú và liếm được mươi phút là Mai Hoa đã rên lên vì sướng... Rồi nàng ra. Nhưng nàng chưa buông tha, nàng cứ ấn đầu Hoài vào mu bắt chàng bú mãi cho đến khi nàng ra thêm một lần nữa...

Sau đó Mai Hoa nhầm nghiền mắt, nằm bất động để tận hưởng dư

âm của cơn khoái lạc cao ngất, vừa làm nàng lịm hẳn đi...

*

* *

Hôm nay tại nhà vợ chồng thầu khoán Nguyễn Thảng có cuộc họp quan trọng. Đây không phải là một party với ban nhạc, vũ nữ thoát y và ca sĩ hạng nhì, như mọi lần trước.

Phiên họp diễn ra trong văn phòng của thầu khoán Thảng. Họ gồm tám người: hai vợ chồng Nguyễn Thảng, Mai Hoa, ba sĩ quan tâm phúc của hai tướng Dẹp và Cù và hai tay buôn lậu chuyên nghiệp. Hai người này được kể như cộng tác viên thân tín của vợ chồng Nguyễn Thảng.

Mở đầu cuộc họp, Bích - vợ Thảng - tường trình cho mọi người biết chi tiết về chuyến chuyển thuốc phiện từ Cao Miên về Sài gòn. Chuyến hàng này có số lượng to tát nhất từ trước tới nay. Hàng được mua tận khu tam giác vàng rồi chuyển lòng vòng qua Cao Miên và sẽ vượt biên giới Miên-việt.

Khi hàng về đến Chợ lớn, sẽ được giao cho một người Tàu có thế lực và có nhiều đàn em để ông này phân phối đi khắp nơi. Người ta thường gọi ông thương gia này là Lý xì thẩu hoặc Lý đại nhân vì ông ta họ Lý. Lẽ ra thì Lý xinh xàng phải hiện diện trong cuộc họp này nhưng ông ta bảo ông ta có việc cần giải quyết nên sẽ đến trễ. Mọi người cứ thảo luận trước đi, khi ông Lý đến sẽ cho ông biết sau.

Bà Bích mở lời trước :

- Chuyến hàng này nếu đi đến nơi về đến chốn sẽ đem lại cho bọn mình một số lời khổng lồ. Bởi vì, trong lúc đi đến địa điểm để nhận hàng, chúng ta sẽ chở sang phía bên kia bên giới một số lượng thuốc Penicillin và nhiều thứ thuốc khác để bán.

Chuyến này rất quan trọng vì ta phải bố trí ở rất nhiều nơi. Trước hết là phía bên này biên giới. Nơi chúng ta nhận hàng và từ đó chuyển về đây đều thuộc quyền kiểm soát của tướng Đỗ.

Một sĩ quan tâm phúc của tướng Dẹp lên tiếng:

- Chẳng những chúng ta phải lọt qua được những trạm kiểm soát của ông Đỗ mà còn phải lọt qua được rất nhiều chốt đóng quân của Cậu Ba...

Mọi người ở đây đều hiểu danh từ Cậu Ba ám chỉ ai

Mai Hoa vụt hỏi:

- Xin lỗi, tôi chưa biết Cậu Ba là ai?

- À, bà chị mới nhập bọn với bọn này nên chưa biết.

Cậu Ba là bí danh của VC nói chung, bà chị nghe rõ chưa!

Mai Hoa cười cầu tài:

- Tôi đâu có rõ. Tôi chỉ lãnh phần đi giao thiệp ở Sài gòn và mấy ông tỉnh trưởng mà thôi. Chuyện mấy ông VC thì tôi mù tịt.

Bà Bích hắng giọng:

- Vậy kế hoạch của mình sẽ như thế nào, anh Tư?

Viên sĩ quan trầm giọng:

- Thì ta cũng phải điều đình với họ nữa chứ sao. Họ đang cần thuốc men nhất là Penicillin, mình bán cho họ với giá hạ, tất có thể mua chuộc được họ. Chị cũng biết đó, họ không dễ dàng mua được thuốc kháng sinh tại Sài gòn và khó hơn nữa họ phải qua nhiều trạm kiểm soát dọc đường mới đưa thuốc vào khu được. Mình giao thuốc cho họ ngay tại vùng họ kiểm soát tất nhiên họ sẽ giúp lại mình.

- Dù rằng họ biết mình chở thuốc phiện xuyên qua vùng của họ?

- Ở trong khu mấy ông đó không có sợ thượng cấp. Cho đi qua hay không hoàn toàn tùy quyền họ. Vả lại, họ đâu có cần biết mình chở thứ gì. Nếu có giao ước là mình cung cấp Penicillin cho họ thì hàng gì họ cũng làm ngơ cho mình đi qua.

Thầu khoán Thảng phát biểu ý kiến:

- Liên lạc với họ cũng không phải là chuyện khó. Tuy nhiên nếu mọi chuyện đổ bể, bọn mình sẽ bị ghép vào tội nối giáo cho giặc, cả đám có thể vào tù, anh Tư nghĩ sao?

- Vì vậy mình cần phải thương lượng với phía bên mình, tức là ông Đỗ. Thuộc hạ của ông Đỗ mà nhắm mắt làm ngơ thì ai mà biết được chuyện mình vào mật khu

liên lạc với Cậu Ba?

Bà Bích hỏi:

- Ở đây có ai quen ông Đỗ không?

Một sĩ quan lên tiếng:

- Ổng trên cấp cả ông Dẹp lẫn ông Cù nên cả hai ông xếp của bọn tôi đều ngán ổng. Sức mấy mà hai ông xếp dám bàn chuyện phi pháp với ông Đỗ.

- Vậy thì phải làm sao?

Sĩ quan có bí danh là anh Tư nói:

- Ông Đỗ có một yếu điểm. ổng thích giao du thân mật với đàn bà đẹp. Nhưng phải là đàn bà giàu sang và có học thức kìa. Đàn bà không có địa vị trong xã hội dù có đẹp đi nữa cũng khó lọt vào mắt xanh của ổng.

- Hừ, khó nhỉ...

Anh Tư nhìn bà Bích rồi nói:

- Như địa vị của chị có thể giao thiệp với ổng được. Chị giàu sang nổi tiếng ai ai cũng biết. Chị lại có sắc đẹp. Nếu đích thân chị lãnh công tác này có thể có nhiều hy vọng ta mua chuộc được ông Đỗ.

Bà Bích quay sang phía thầu khoán Thảng:

- Ông nghĩ sao về nhận xét của anh Tư?

Thảng gật gù:

- Anh Tư nói có lý. Bà thuộc loại thượng lưu, giao thiệp hoàn toàn với những ông này bà kia, chắc ông Đỗ cũng có nghe danh bà...

- Nghĩa là...

- Bà thử lãnh công tác này xem sao. Mọi sự đều tùy bà quyết định đấy. Bà làm sao thành công được thì làm...

Bà Bích liếc sang phía Mai Hoa:

- Nếu chị đi gặp ông Đỗ chắc chị sẽ rủ em cùng đi. Em có bằng lòng đi với chị không?

Mai Hoa ngần ngừ:

- Em nghĩ một mình chị đi đủ rồi. ông Đỗ đâu có để ý gì đến hạng vô danh tiểu tốt như em...

- Biết đâu đấy? Vả chăng, có thể mình cũng còn phải giao thiệp với thuộc cấp của ông Đỗ nữa. Chẳng hạn như các cấp chỉ huy những khu vực mình sẽ chuyển hàng

qua đó. Mình đã định dùng mỹ nhân kế thì phải có lực lượng chứ! Mình chị làm sao xuể...

Mai Hoa thấy khó chối từ bèn nhận lời cho xong. Kế đó mọi người thảo luận lộ trình chuyển hàng, và về nhân sự, sẽ dùng những đàn em nào?

Cuộc họp kéo dài... Một lát có thủ hạ của ông Thảng gõ cửa nói vọng vào:

- Lý xinh xàng đã đến.

- Mời ổng vào ngay.

Lý đại nhân trông rất bệ vệ. Rõ ràng là một Huê kiều giàu có.

Sau khi nghe tường trình về những gì mà tám người đã thảo luận, Lý xì thẩu vui vẻ gật đầu:

- Kế hoạch của quí vị rất chu đáo. Phải dàn xếp với cả hai bên có đóng quân ở khu vực mình nhận hàng. Bằng không thì nguy. Bên nào cũng có thể "chụp" bọn mình. Mất hết hàng thì nghèo cả đám. à, à, về phía Cậu Ba, tôi có quen với mấy người chuyên đưa gái Tàu ở Chợ lớn vào trong cục chỉ huy của họ để các ông cao cấp giải quyết vấn đề sinh lý. Tôi có thể nhờ một người về việc này. Vị nào lãnh phần đi giao dịch với Cậu Ba cứ đi theo bọn liên lạc viên dắt gái là vào đến nơi.

- Nhưng ít ra mình cũng phải có liên lạc trước, qua sự trung gian của mấy đám liên lạc viên, chứ vào đến nơi mà họ không tiếp thì cũng nguy. Họ có thể bắt mình giam trong đó lắm.

- Tất nhiên rồi! Lý xì thẩu xua tay, tỏ vẻ ông ta thừa biết phải sắp đặt vụ này như thế nào.

Kế, Lý xì thẩu cho nội bọn biết kế hoạch phân phối hàng của ông.

Mọi người đều tán thành vì kế hoạch của họ Lý quá chu đáo. Chợ Lý xì thẩu liếc nhìn Mai Hoa:

Tôi có gặp cô một lần tại nhà này thì phải. Nhưng, xin lỗi tôi chưa được giới thiệu...

Bà Bích nhanh nhẩu:

- Cô ấy là bạn tôi đấy. Đã nhập phe với mình từ năm ngoái. Tôi quên chưa giới thiệu với xinh xàng.

Lý xì thẩu cười hề hề:

- Thì bây giờ giới thiệu đi. Đâu có muộn?

Mọi người người hiện diện đều cười ồ.

Bà Bích vừa chúm chím cười, vừa nói:

- Cô Hoa đây cũng thuộc giai cấp giàu có. Cô ấy có cổ phần trong mọi chuyến buôn đó, xinh xàng à.

- À thế càng hay. Hôm nào cô Hoa cho phép tôi mời đi dùng cơm Tàu một bữa, được chăng?

Mai Hoa cười duyên:

- Cũng có thể được chứ. Nhưng phải để tôi sắp xếp thời giờ đã. Tôi sẽ cho chị Bích hay. à, mà ông phải mời cả chị Bích nữa chứ. Mời mình tôi đâu có được.

- Ồ mời cả bà Bích nữa cũng đâu có sao. Nhưng ông Thảng có cho phép hay không?

Nguyễn Thảng gật gù:

- Nếu ông mời cả hai, thì tôi chấp thuận. Chỉ mời bà xã của tôi thì chắc không được? Hà... hà... ông nổi tiếng ở trong Chợ lớn là một người khéo mua chuộc đàn bà. Ai dại gì cho ông dắt bà xã đi ăn cơm một mình?

Phần 16

Mọi người rộ lên cười...

Bà Bích tuyên bố giải tán... Tất cả lục tục ra về chỉ trừ Lý đại nhân. ông ta chờ mọi người về rồi mới nói nhỏ với bà Bích:

- Bà chị nói giúp cho tôi vài tiếng với cô Hoa, tôi sẽ đền ơn. Nếu tôi được làm bạn với cổ, tôi sẽ giao cho cổ chỉ huy hệ thống phân phối trong vùng Sài gòn. Trong Chợ lớn tôi có bộ chỉ huy rồi. Khu vực Sài gòn cũng có bộ chỉ huy nhưng lỏng lẻo lắm. Vả lại phải để đàn bà, nhất là đàn bà đẹp chỉ huy mới đúng. Vì các ông lớn, và mấy ông mũi lõ mắt xanh đều thích giao thiệp với đàn bà đẹp.

Bích tỏ vẻ ngần ngại:

Để tôi dò ý cô Hoa thử xem. Coi vậy mà khó lắm đấy Cổ đâu có cần tiền. ông biết rõ mà!

Lý đại nhân khẩn khoản:

- Bà chị cũng biết tôi góa vợ từ mấy năm nay. Thiếu chi các cô người đồng hương muốn được tôi chọn. Nhưng tôi chỉ thích gái Việt Nam thôi. Tôi chán gái Tàu rồi. Hơn nữa tôi đâu có dám tin những người mà thiên hạ giới thiệu. Gặp phải nhân viên mật vụ giả dạng thì tiêu tan sự nghiệp ngay. Cô Hoa ở trong bọn với mình nên tôi tin được. Mặt khác, tôi cũng thú nhận với bà chị là... là tôi thấy cổ đẹp lắm. Tôi đã để ý cổ từ lần gặp trước cũng tại nhà này nhưng chưa có dịp để hỏi bà chị đó thôi!

Bích đành nhận bừa: .

- Được rồi, để tôi nói với cô Hoa. ông về đi.

Lý xì thẩu về rồi, thầu khoán Thảng nói với Bích:

- Xem ra thằng cha Lý nó mê mẩn sắc đẹp của Mai Hoa rồi. Phải từ từ dụ nó vào tròng mới được. Nếu nhỏ Hoa nắm quyền chỉ huy hệ thống phân phối thuốc phiện

và các thứ hàng lậu khác trong khu vực Sài gòn thì mình tha hồ thao túng...

- Cũng không hẳn là dễ đâu. Bọn đàn em của họ Lý đều là thứ hắc búa cả. Chỉ huy được bọn nó cũng mờ người ra. Tụi nó phải phục mình thì mình mới chỉ huy nó được. Con Hoa mà được giao phó nhiệm vụ chỉ huy thì cả bọn mình phải ủng hộ, trợ lực, phò tá nó mới xong.

Thảng cười cười:

- Tôi có cách. Nếu Mai Hoa nó chính thức cặp bồ với họ Lý và được giao chức vụ rồi thì lúc ấy nó phải biết tên tuổi những tên trong hệ thống của họ Lý tại Sài gòn.

Mình chỉ cần bảo ông Dẹp và ông Cù cho bắt một hai tên đầu nậu giam ít lâu rồi giả vờ để cho Mai Hoa nó can thiệp, trả tự do cho mấy tên đầu nậu ấy thì tụi nó sợ nhỏ Hoa ngay. Tụi nó đều nể những người có thế lực.

Bà Bích phát vào vai chồng:

- Diệu kế đấy. Duy chỉ còn cái khoản sinh lý. Bọn Tàu đều có máu ghen nặng. Nhỏ Hoa thuộc loại đệ nhất dâm dục. Xem ra họ Lý không thể thỏa mãn nó đâu. Nếu họ Lý biết nó có vài ba thằng bồ thế nào nó cũng ghen lồng lên và mọi sự đều bể mánh hết.

Thảng lắc đầu:

- Mấy bà thì bà nào cũng có máu dâm từ nhẹ tới nặng. Chẳng phải là vì bà dâm quá mà tôi trở thành bất lực đấy ư! à bà hứa sẽ cùng với nhỏ Hoa biểu diễn cho tôi xem một màn đánh đấm tay ba, vậy bao giờ mới thực hiện.

Bích nheo mắt:

- Để xong chuyến hàng này đã. Rảnh rang rồi mình mới tính tới những chuyện du hí, khoái lạc chứ? À, à… bây giờ, sẵn nói đến chuyện đó, ông đưa tôi vào buồng bú tôi một chập được không? Bú cho đến lúc tôi sướng rồi ông đút con cặc bằng mủ cao su vào thủ

dâm cho tôi. Đã lâu rồi ông chẳng ngó ngàng gì tới tôi cả, hôm nay làm bổn phận đi.

Thảng gãi gãi đầu:

- Thế cả hai tên Cù và Dẹp đều là đồ bỏ à? .

Bích nhún vai:

- Chả lẽ tôi bắt hai người ấy bú. Bề gì họ cũng giữ thể diện chứ? ôi thôi, ông nói cái điệu ăn trớt không hà. Để tôi gọi điện thoại cho nhỏ Hoa rồi tôi lại nhà nó ngủ đêm nay. Hứ, chỉ có việc bú một chút mà cũng không thèm làm. Để rồi tôi sẽ đưa cả chục đứa về đây đụ trước mặt ông cho ông chán tôi luôn thể.

Nói xong Bích vùng vằng đi lại phía mấy điện thoại. Thầu khoán Thảng nhún vai rồi leo lên thang lầu.

Bích chờ điện thoại reo mấy phút mới nghe tiếng Mai Hoa ở đầu giây bên kia.

Rồi nàng lấy theo một bộ quần áo ngủ, leo lên xe.

Mai Hoa chờ Bích ở cửa ngõ. .

Nàng hỏi:

- Giận ông Thảng hay sao mà chị nhất định lại nay ngủ đêm nay?

Bích cười tươi như hoa:

- Mình phải giả bộ giận ổng, mới có cơ hội để đi hoang trong đêm nay chứ! Em khờ quá!

Chị định chơi trò gì, đêm nay?

- Mình đi vào Chợ lớn rồi lên Arc-en-ciel xem có kép nào thì bắt về làm thịt.

- Chị định chơi trò bắt bò lạc đấy à? Lại bắt chước mấy ông rừng mỡ

rồi. Thôi, em can chị. Chuyện ấy nguy hiểm lắm.

- Mình phải lựa người chứ. Trông có vẻ lương thiện mới đưa về nhà, ai dại gì dắt về một gã bất lương.

- Làm sao nhìn bề ngoài mà chị biết được bề trong? À em nghĩ ra rồi! Nếu chị không sợ thì mình cùng đến nhà chị Thu chơi. Bắt chị ấy đi tìm kép cho hai đứa. Chị Thu có sẵn cả tá đàn ông!

- Ô kê.

Thu ngạc nhiên khi thấy Hoa và Bích đến thăm, và rủ nàng cùng đi ăn bên Khánh Hội.

Bích nói:

- Tôi thích cái nhà hàng cơm Tây ở bên Khánh Hội. Không khí nơi đó rất sang trọng, ấm cúng: Nhưng mình thì thích nhất là trong khi ăn ở đấy mình tha hồ nói

chuyện bằng tiếng Việt mà chẳng sợ ai nghe lỏm! Tha hồ nói tục. Nói cho sướng miệng.

Thu cười cười:

- Bộ ở nhà chị Bích không được nói tục à?

- Đâu có dám. Kẻ ăn người ở nó cười cho thối mũi. Còn ông xã của mình bây giờ cũng ngủ riêng phòng rồi, chẳng có ma nào để mình nói tục cho họ nghe cả.

Thu và Mai Hoa lăn ra cười. Thu nói:

- Nếu Hoa và chị Bích cần thì mình đi tìm kép ngay kẻo để qua tám giờ tối bọn họ kéo nhau đi chơi hết thì khó kiếm đấy. Đêm nay mình về hội đồng một bữa cho nó đã.

- Bề hội đồng? Hoa reo lên. Thế thì tuyệt cú mèo!

Bích hỏi: ...

- Liệu chừng Thu có thể quơ được mấy trữ?

Thu ngẫm nghĩ:

- Xem nào, bọn mình ba đứa thì phải rủ ba kép.

Được rồi, mình lên xe. Lại nhà kép này rồi nhờ hắn đi tìm hai ông mãnh kia. Mình sẽ hẹn cả tất cả đến nhà này. Để ba đứa mình đi ăn đã chứ.

- Thế không rủ họ đi ăn à?

Thu xua tay:

- Bọn mình ngồi ăn với nhau thú hơn. Chị Bích vừa bảo chị thích nói tục trong lúc ăn cơ mà. Có sự hiện diện của kép không nói tục được. Vì họ không phải bạn thân của chúng mình.

Đến nhà Đạt, Thu dặn dò xong, cả ba kép sang Khánh Hội, vào tiệm cơm Tây. ..

Đang cầm men xem, bỗng Mai Hoa hỏi:

- Em hỏi hai chị điều này. Theo các chị thì ăn thịt bò nó kích thích hơn hay là tôm, cua, sò, hến?

Bích nói:

- Thịt bò chỉ bổ thôi, không kích thích đâu. Bọn mình phải làm món súp bouillabaisse, xức thêm vài con tôm nữa, nhất là hào, mới có sức trong đêm nay.

Thu cười nho nhỏ:

- Ăn tôm, sò vào rồi, kép nào mà chịu mấy bà cho thấu. Bắt bọn họ đụ cả đêm là cái chắc!

Mai Hoa cười phụ họa:

- Ông nào không cứng lên nổi thì bắt phải bú.

Thu nói với Bích, chỉ vào Mai Hoa:

- Nó là vô địch về môn bắt kép bú lồn đấy chị Bích.

Phải ba ông hay bốn ông bú nó mới đã ?

- Ê, đừng có đặt chuyện nghe! Coi chừng em sẽ khui ra vụ chị đụ mấy ông Mèo đấy !

- Ta đâu có sợ mi kể chuyện ấy cho chị Bích nghe. Ta còn định rủ hai người hôm nào cùng nhau bắt vài tên lông lá về bề hội đồng cho nó đã đời. Chị Bích có dám

xài bọn ấy không?

- Mình chưa thử. Nhưng cũng chẳng sợ gì. Nghe nói tụi nó dở ẹc chứ có hay ho gì đâu. Chưa đút cu vào đã ọc sữa ra rồi. Có thật vậy không Thu?

Thu gật đầu:

- Đúng. Em thú thật có xài qua bọn nó rồi. Tụi nó chỉ làm được năm phút là nhiều. Duy có điều tụi nó làm mạnh lắm. Làm hùng hục, như trâu bò vậy đó!

Mai Hoa cười ranh mãnh:

- Như vậy muốn cho đã, mỗi đêm chị Thu cần phải tìm cho ra năm tên lông lá ? Mỗi tên làm năm phút, năm lần năm là hai mươi lăm phút. Chắc tạm đủ dose.

Thu phát vào vai Mai Hoa:

- Đồ quỉ chỉ nói bậy ! Năm thằng nó làm một lúc thì la tét lồn còn gì hừ! Ranh con chỉ đặt chuyện!

Cả ba cười sặc sụa, tuy cười nho nhỏ.

Hai bà đầm ngồi bàn kế bên xì xào với nhau:

- Ba đứa con gái này nói líu lo rồi cứ rũ ra cười với nhau. Chả biết chúng nó bàn chuyện gì? Chắc lại chuyện ngủ với trai sướng quá phải tả lại cho bạn nghe.

Tuy hai bà đầm chỉ nói nhỏ vừa đủ nghe, nhưng bọn Thu cũng nghe được. Thu trề môi:

- Mấy mụ này thì làm gì có kép! Bọn tây đực còn bận đi tìm gái Việt, gái Lào, gái Cao Miên. Mấy mụ này thèm cặc nhỏ dãi ra nên ganh với kẻ khác. Chắc lát nữa

về nhà mấy mụ bắt chó liếm lồn chứ chẳng sai.

Bích cười ngặt nghẽo:

- Ừ mấy bà đầm ưa cái mục cho chó liếm lắm à, có khi nào mấy bả cho chó chơi không nhỉ?

Thu nói nhanh:

- Có chứ sao không? ở nhà em có một cuốn phim 16 ly quay cảnh chó berger đụ đầm... đụ thật sự...

Mai Hoa tròn mắt:

- Thật đấy à? Lát nữa về chiếu cho xem đi.

- Ờ, ta sẽ chiếu cho mi xem. Có khi mi xem rồi sẽ bắt chước mấy mụ đầm mua chó berger về chơi để rút kinh nghiệm cũng chưa biết chừng!

Mai Hoa đấm vào lưng Thu:

- Chị làm như em thiếu thốn lắm vậy đó. Sở dĩ em không có kép sẵn là vì em không muốn bị ràng buộc đó thôi. Nếu em muốn thì sẽ có hàng chục kép sẵn sàng phục vụ ngay.

- Ta biết. Thôi tính tiền rồi về kẻo bọn tụi nó đợi.

Bích hỏi:

- Đạt có phải là kép thường trực của Thu không?

Thu xua tay:

- Không. Hắn chỉ mới được em cho chơi có một lần. Sở dĩ em bảo hắn đi tìm hai ông nội kia là vì hắn biết nhà của Hùng và Dũng.

- Hắn thuộc loại nào? Bích lại hỏi nữa. Ý tôi muốn hỏi Thu hắn có bản lãnh trong khi chiến đấu với Thu ở trên giường hay không?

Thu đáp:

- Ông nội Đạt này tầm thường lắm. Còn hai ông Hùng và Dũng thì khá. Vì vậy em mới sai Đạt đi tìm mấy ông kia.

Phần 17

Ba người kéo nhau về nhà Thu. Sau khi cả ba đều trút bỏ áo quần, họ chỉ khoác áo kimono bên ngoài bộ đồ lót.

Thu chuẩn bị mấy chiếu phim và căng tấm vải táng lên tường để dùng làm màn ảnh.

Bích và Mai Hoa háo hức ngồi chờ đợi. Thu có bốn năm bộ phim con heo định đem ra chiếu hết để đãi khách. Sắp sửa tắt đèn để chiếu thì có tiếng gõ cửa. Thu ra mở cửa. Đạt ló đầu vào.

Thu hỏi:

- Có gặp bọn Hùng và Dũng không?

Đạt lắc đầu:

- Xui quá! Tụi nó có party, ra đi từ lúc chập tối.

Mình chạy quanh các nơi sục xạo tìm kiếm nhưng chẳng gặp tên nào. Bây giờ làm sao?

Đạt đã tiến vào phòng khách. Hắn nhìn Mai Hoa một cách chăm chú. Hắn thấy Mai Hoa đẹp quá. Hắn nghĩ đêm nay hắn sẽ được chơi em này vì Thu đâu có gọi hắn lại để đấu hót xuồng.

Thu lộ vẻ thất vọng:

- Không có Hùng và Dũng thì kể như cuộc vui buổi tối nay xem như bắt thành. Chán quá nhỉ?

Đạt cố vớt vát:

- Hay mình cứ nhập cuộc trước. Lát nữa gọi lại nhà tên Dũng xem hắn về chưa.

Thu lắc đầu:

- Không được. Bọn họ đã đi du hí thì nhiều hy vọng là sẽ đi cả đêm. Còn lại một mình anh, em sợ ràng anh chỉ phục vụ riêng em không thôi cũng đủ làm anh phờ ráu rồi, có đâu còn sức lực để phục vụ hai người bạn em đây. Vậy mình hoãn lại, chờ dịp khác vậy. Cám ơn anh đã lặn lội đi tìm mấy ông kia hộ em. Bầy giờ anh có thể về được rồi. Chúc anh ngủ ngon đêm nay.

Vừa nói Thu vừa đi lần về phía cửa. Đạt cố nhìn Mai Hoa một lần chót rồi bước ra.

Thu vừa quay vào, Mai Hoa đã lên tiếng:

- Chị Thu ác lắm. ông Đạt đêm nay làm sao ngủ thẳng giấc được.

Thu nhún vai:

- Kệ ông ấy chứ. Nếu để ổng ở lại đây mình sẽ bực mình thêm. ông chỉ có khả năng phục vụ một người thôi. Phục vụ tàm tạm, chứ chẳng có xuất sắc gì cả. Vậy thời trong ba đứa đây, ai ăn ai nhịn?

Bích thất vọng. Nàng bỏ nhà đi hoang đêm nay với chủ đích là tìm trai để thỏa mãn. Té ra chẳng có ma nào. Nàng dục Thu:

- Thôi, lắp phim vào chưa? Tắt đèn đi. Mình xem mấy cuộn phim con heo này cho đã ghiền vậy.

Mai Hoa và Thu cười xòa.

Đã biết là Bích thất vọng vì không được thỏa mãn, Mai Hoa còn chế dầu thêm vô lửa:

- Này chị Thu, lúc nãy thay vì bái bai ông bạn của chị, chị bảo ổng ở lại đây "liếm láp" cả ba đứa mình thì cũng còn có trò vui, hơn là chẳng có gì hết!

Thu nheo mắt:

- Bộ em định bắt ổng làm chó berger suốt cả đêm à?

Còn phần ổng thì sao? ác vừa vừa chứ cô!

Thu lắp phim vào mấy chiếu. . .

Bích hỏi:

- Phải cuốn phim đầm cho chó chơi đó không? Xem phim ấy trước, rồi mấy phim kia xem sau cũng được.

- Đúng rồi. Em biết chị và nhỏ Hoa muốn xem cảnh lạ trước mà.

Đèn tắt. Mấy chiếu chạy rè rè. Trên khung vải hiện ra một chị đầm, trạc ngoài ba mươi, tóc vàng. Chị đầm đang pha cà phê chế vào hai cái ly đặt trên bàn ăn. Rồi một ông Tây từ trong buồng đi ra. ông Tây mặc binh phục, đeo lon trung sĩ. ông Tây ôm chị đầm hôn một phát rồi cả hai ngồi uống cà phê. Cạn ly cà phê xong ông Tây đứng lên. Một hàng chữ phụ đề hiện ra ở dưới:

- Thôi anh đi nghe. Phải vô trại cho kịp giờ. Ở nhà em có con chó làm bạn cũng đỡ buồn. Kỳ nghỉ phép sau anh sẽ ở nhà lâu hơn.

Hai anh chị ôm nhau hôn. ông Tây luồn tay vào váy của chị đầm, móc móc ngón tay độ một phút thì buông chị đầm ra. Chị tiễn anh ra cửa.

Thu giảng giải:

- Đây là một phim câm nhưng có phụ đề xem cũng dễ hiểu. Phim câm không có phụ đề xem chán lắm.

Trên màn ảnh, ông Tây vừa khuất dạng thì một con chó loại shepherd xuất hiện. Con chó chồm chồm lên người chị đầm. Chị này lấy từ trong tủ lạnh ra một hộp bơ Bretel, rồi chị cởi áo đầm ra. Bên trong chị không có mặc đồ lót. Chị ngồi xuống ghế sofa, dạng hai chân ra, rồi lấy tay quẹt bơ từ trong hộp trét khắp mu.

Chị vừa trét bơ xong, búng tay một phát, con chó chồm hai chân lên ghế, le lưỡi ra liếm liếm mu chị đầm. Chị này chống hai khuỷu tay xuống ghế, mắt lim dim, hai chân chị càng dạng ra xa hơn. Ngực chị phập phồng, lên xuống.

Vài phút sau con chó đã liếm sạch bơ. Nó luồn lưỡi vào giữa hai

mép. Chị đầm giúp nó bằng cách lấy tay banh hai mép lớn ra.

Khán giả nhìn thấy lưỡi của con chó liếm xung quanh cái lỗ. Chị đầm trân người rồi nẩy nẩy đôi mông, mắt chị lờ đờ.

Chó liếm chừng mấy phút thì chồm hẳn người lên. Nó định đút con cu của nó vào lỗ của chị đầm. Cu của con chó dài và hơi cong cong.

Chị đầm xua xua tay. Chị nắm hai chân con chó nay xuống. Rồi chị quì xuống sàn. Đầu chị cúi thấp, mông chị đưa lên cao. Trong tư thế này người xem thấy rất rõ tất cả bộ phận của chị với lông lá xúm xuê.

Con chó đưa mũi cọ vào cái mu. Mũi nó phập phồn. Ý chừng nó hít vào từng hơi dài. Con chó hít như thế một chập khá lâu. Có lẽ nó đã quen với cái mùi này. Vài phút sau, chị đầm ngoái cổ lại ra dấu cho nó. Con chó chồm hai chân lên lưng người đàn bà, rồi nó đẩy cu vào. Nhưng nó để trật chỗ. Chị đầm vòi tay về phía sau nắm con cu dài ngoẳng của nó. Chị mân mê, vuốt vuốt cu chó, vọc lên vọc xuống. Chỉ một thoáng là cu của con chó dài thêm ra: Trông nó đỏ hỏn.

Bây giờ chị đầm đã hướng cu của con chó vào đúng cái lỗ Con chó nắc mạnh một phát. Cu nó lọt vào hết một nửa. Rồi con chó liếp tục đẩy vào rút ra. Giống như lúc nó chơi chó cái.

Mỗi lần con chó đẩy một cái thì chị đầm lại nhủi đầu về phía trước vì sức của nó rất mạnh.

Tiếng mấy chiếu phim chạy nghe rè rè, ngoài ra không nghe một tiếng động nào khác. Cả ba khán giả đều chăm chú nhìn lên màn ảnh, theo dõi từng động tác của

người và vật, hai diễn viên chính của cuốn phim.

Trên màn ảnh, bỗng hiện ra những hàng chữ phụ đề:

- Oh... oh! Tao sướng quá Kiki ơi.. mày làm tao sướng quá... mày làm hay hơn và... mạnh hơn thằng Andre nhiều..: Ráng lên.... chút nữa tao... tao sẽ cho... mày ăn thịt bò! Oh... oh...

Mai Hoa cười ré lên:

- Con chó này tốt số quá ! Vừa được đụ chủ lại vừa được tẩm bổ thịt bò !

Bích nói:

Nó đụ dai quá, tự lúc nãy tới giờ mà vẫn chưa ra.

Thu lên tiếng:

- Chó chơi dai lắm chứ! Bộ chị Bích chưa từng nhìn mấy con chó mắc lẹo với nhau bao giờ à?

- Lâu rồi, hồi còn nhỏ, ở dưới tỉnh thì có nhìn thấy nhưng hồi ấy mình còn là con nít có biết gì là lâu với mau.

Mai Hoa suýt suýt:

- Hai bà có ngồi im để xem phim hay không ! Xem kìa, con chó thè lưỡi ra rồi, chắc nó sắp ra.

Trên màn ảnh con chó đang nắc mau. Nó làm lia lịa một lúc rồi ngưng.

Lại có hàng chữ phụ đề hiện ra:

- Oh... oh... mày ra rồi đó Kiki... mày làm tao sướng quá mày ra nhiều quá... khí của mày nóng quá...

Mấy phút trôi qua... con chó ra rồi nhưng nó vẫn chưa rút ra. Nó tiếp tục ôm lưng người đàn bà bằng hai chân trước.

Thu giảng giải:

- Khi hai con chó chơi nhau, con đực ra rồi cũng phải lâu lầm nó mới xìu xuống. Chưa xìu xuống nó chưa rút ra được.

Chị đầm thì cứ đẩy cái mông về phía sau... Một lát khi cu chó đã xìu, nó vừa rút ra thì chị đầm nằm vật xuống thảm, lim dim mắt...

Cuốn phim tới đây thì chấm dứt.

Mai Hoa cười khúc khích:

- Coi bộ chị đầm sướng lắm. Cu của con chó dài ngoằng.

Bích phụ hoạ:

- Chẳng những dài mà còn cong cong nữa...

Thu hỏi Mai Hoa:

- Em có dám thử cho chó chơi không? Chị có thể mượn chó của một người quen, nó to và khỏe y như con chó mình vừa xem trong phim.

Hoa phát vào vai Thu:

- Thôi đi chị? Chỉ có tụi đầm nó mới dám để chó chơi chớ người mình làm sao chịu nổi. Của mình đâu có sâu như của tụi đầm. Cu chó nó đâm rách tử cung thì chết!

Bích cười cười:

- Cho chơi thì không dám chứ để cho nó liếm thì Mai Hoa đâu có ngán phải không?

Mai Hoa vênh mặt:

- Ừ, trông cái lưỡi con chó nó lè ra liếm liếm khiến em cũng phát nứng! Em vẫn thích được liếm, hai chị đều biết cả mà. Rồi cả ba người đàn bà ôm nhau cười rũ rượi...

Đêm hôm ấy họ ngủ chung một giường. Đây là một cái giường Hồng Ông, khá rộng, có lo so nhún nhảy...

Bích nghĩ nếu có Thu nhập bọn thì đảng buôn lậu của nàng có thêm một kiện tướng, thêm vây thêm cánh...

Bích biết rất rõ yếu điểm của những người có quyền thế

"Bọn đàn ông có ông nào thấy gái đẹp mà chê bao giờ... Nhiều ông điêu đứng vì đàn bà nhưng họ vẫn dại gái đều đều. Con nhỏ Thu này vừa đẹp lại vừa dâm, thích đụ, nó mà chịu nhập bọn với mình và con Hoa thì có khối thằng sẽ phải chết... và mình tha hồ tung hoành, hốt bạc..."

Nghĩ vậy nên Bích thủ thỉ ngỏ lời mời Thu gia nhập đảng buôn lậu của nàng.

Thu nghe Bích nói về chuyện buôn lậu thì ngạc nhiên. Nàng đâu có ngờ Bích và Mai Hoa là hai trùm buôn lậu. Thu nghĩ ngợi một lúc rồi nói:

- Chị để cho em suy nghĩ một vài ngày. Em sẽ trả lời sau. Nhưng mà... nếu em theo chị và Mai Hoa thì em phải nghỉ sở làm à?

- Chứ sao! Làm nghề này thì em còn cần gì phải đi làm nữa. Hay là em... tiếc mấy ông Tây, ông Mèo.

Thu đấm vào vai Bích:

- Chị này ! Em đã bảo sở dĩ em cho tụi nó chơi là vì sự bắt buộc thôi chứ ai mà ham tụi nó. Vừa thọc vào được ba cái là rớt đài rồi, chán ngắt. Rồi lại còn phải chịu đựng mùi mồ hôi của tụi nó nữa cơ chứ!

Bích dụ dỗ:

- Ừ em bỏ quách sở của mấy thừng mũi lõ mắt xanh ấy đi Để chị sẽ giới thiệu cho em vô số tướng tá người mình, tất cả đều thuộc loại nịnh đàn bà, nhất là đàn bà

đẹp như em. Tha hồ cho em bắt tụi nó hầu hạ...

Thu cười rúc rích:

- Vậy thì nhất rồi. Sẽ có nhiều kép, đủ để cho mình thỏa mãn, đêm bảy, ngày ba... có phải không chị?

Mai Hoa chêm vào:

- Rồi bọn mình sẽ tổ chức những đêm bề hội đồng mút mùa lệ thủy, cho nó bõ những lúc vắng đàn ông như đêm nay chẳng hạn...

Phần 18

Hôm nay là ngày thứ bảy cuối tuần. Tướng Đỗ chuẩn bị về Sài Gòn gặp bạn bè. Trước khi rời căn cứ quân sự đặt dưới quyền chỉ huy của ông, tướng Đỗ đã thu xếp cho thuộc hạ đón ba bà bạn của vợ ông lên đây chơi. Bốn bà sẽ họp nhau suốt ngày đêm. Chuyện gì chứ chuyện "xòe" thì các bà có thể ngồi với nhau mấy ngày liền cũng không chán! Cơm nước thì đã có đám lính hầu hạ.

Yên trí là có đám quân "tướng sĩ tượng" cầm chân vợ, nên tướng Đỗ thơ thới hân hoan về Sài gòn. Trước là để gặp đám bạn bè, bầy cuộc ăn nhậu, du hí, sau là để

gặp một người đẹp mà người ta mới giới thiệu cho ông.

Tuy chưa gặp người đẹp bao giờ nhưng ông có nghe đồn bà ta có sắc đẹp mê hồn, ăn nói lịch thiệp, có học thức, và bà ta giao thiệp rất rộng. Giới thượng lưu, giàu có ở Sài gòn đều biết bà ta. Chỉ riêng có ông đỗ mới chỉ nghe danh thôi chứ chưa được gặp mặt.

Nhà riêng của ông Đỗ nằm trong một khu vực sang trọng gồm toàn biệt thự, phần lớn đều do ngoại kiều làm chủ, cho nên những mục du hí diễn ra ở đây thì chỉ có mấy tên cận vệ thân tín của ông biết mà thôi.

Chiều nay ông Đỗ có hẹn gặp bà thầu khoán Nguyễn Thảng tại đây.

Tên tài xế lái chiếc xe riêng của Bích vừa cho xe ngừng trước thềm nhà. Bích ra lệnh cho nó:

- Tư à ! Mày cứ lái xe về đi. Không cần chờ tao. Bao giờ tao gọi về bảo mày đến đón tao thì hãy đến.

Bích khoan thai bước vào phòng khách. Nàng không mặc áo dài, như phần đông các bà trong giới thượng lưu mỗi khi họ đi đến gặp một nhân vật nào đó. Nàng mặc một chiếc áo đầm loại áo dạ hội, hở vai, trông rất khiêu gợi.

Lý ra thì hôm nay nàng phải đi cùng với Mai Hoa đến đây nhưng Bích bàn thảo với Mai Hoa là hai người cùng đến chỉ để gặp có một mình

ông Đỗ thì e bất tiện.

Nàng giao phó cho Mai Hoa vai trò đi giao thiệp với một ông quan năm, người trực tiếp chỉ huy vùng sát biên giới, nơi tổ chức buôn lậu của hai nàng sẽ chuyển hàng về.

Bộ tham mưu của vợ chồng Nguyễn Thảng biết rõ là mặc dù có lệnh của tướng Đỗ đi chăng nữa nhưng nếu người chỉ huy trực tiếp khu vực này muốn ngăn chặn hay giữ đám thủ hạ của họ thì ông ta vẫn có thể làm như thường. Vì vậy Bích chỉ định cho Mai Hoa sẽ đi gặp ông quan năm kia, sau khi nàng gặp tướng Đỗ ngày hôm nay.

Tướng Đỗ nâng bàn tay của Bích lên hôn, một cử chỉ nịnh đầm kiểu tây phương mà ông ta vẫn làm mỗi khi gặp một người đàn bà đẹp. ông Đỗ chỉ thích giao du với đàn bà đẹp trong giới thượng lưu. Vì ông ta từng ở bên Pháp, cho nên ông chỉ muốn gặp những người đàn bà có nét quí phái và nói tiếng Pháp trôi chảy.

Vừa gặp mặt Bích, tướng Đỗ đã nói thầm:

- Chà, con nhỏ này đẹp ác. Mình phải tìm cách chiếm đoạt nó mới được. Chẳng biết nó đến gặp mình để nói chuyện gì đây?

Tướng Đỗ mời Bích uống rượu khai vị ông ta đã chuẩn bị một bữa tiệc thịnh soạn để mời người đẹp, sau khi thảo luận với nàng về việc mà nàng muốn nhờ vả.

Chiếc áo dạ hội Bích đang mặc, màu đen tuyền và may bằng vải "tuồn" loại đắt tiền. Nó bó sát người nàng và có một đường xẻ từ gấu áo lên đến đùi trên, giống như kiểu áo xường xám của người Tàu.

Mỗi khi Bích đổi thế gác chân thì đường xẻ của chiếc áo để lộ ra một bên đùi trắng muốt, thon dài.

Tướng Đỗ không ngớt liếc về phần da thịt để lộ ra. Cả phần trên ngực của người đẹp. Chiếc áo chỉ che có một nửa phần của bộ ngực. Tướng Đỗ nuốt nước miếng

mỗi khi ông ta chiêm ngưỡng nửa phần của đôi gò bồng đảo no tròn lồ lộ trước mặt.

Phía dưới, phần đùi trắng và thon cũng là mục tiêu của những cái liếc kín đáo.

Người đẹp cũng liếc tướng Đỗ, và không ngớt nở những nụ cười duyên. Nàng nhắc cho tướng Đỗ nhớ là nàng đã nhờ một người quen thân của ông thưa chuyện với ông trước về việc làm ăn của nàng. Và ông đã nhận lời sẽ giúp đỡ tổ chức của nàng, vì vậy hôm nay nàng mới đến gặp ông để thảo luận về sự chia chác mối lợi.

Nghe người đẹp nhắc tướng Đỗ mới sực nhớ ra là người bạn thân của ông đã trình bày cho ông biết về dự tính của vợ chồng Nguyễn Thảng. Theo như sự trình bày

của ông bạn thân thì vợ chồng Nguyễn Thảng định nhập cảng lậu các loại mỹ phẩm và rượu mạnh, thuốc lá, qua ngã biên giới để đưa về Sài gòn, Chợ lớn. Nếu tướng Đỗ che chở cho các chuyến hàng đi lọt thì tổ chức của vợ chồng Thảng sẽ nộp thẳng cho ông một khoản tiền. Cứ mỗi chuyến hàng thì nộp tiền một lần.

Nhớ lại vụ nây, tướng Đỗ có hơi nghĩ ngợi. Ông ta nói thầm:

"Tụi này nó định tổ chức buôn lậu mà lại tính kéo mình vào phe của tụi nó. Chà! Cũng có nguy hiểm chứ chẳng phải chuyện đùa. Lỡ ra Hoàng Thượng hay ông Tổng Tư Lệnh biết được mình che chở bọn nó thì.. thì... mình cũng có thể mất chức lắm chứ!

Nghĩ thế nên ông Đỗ nói:

- Tôi rất muốn giúp bà, nhưng chuyện này xem ra có phần nguy hiểm đấy! Mọi sự trót lọt, êm ru thì không sao nhưng nếu để lộ ra, có đứa nào đó nó tâu với quốc trưởng hay với đại tướng Sa lăng (tổng tư lệnh) thì tôi sẽ bị cách chức ngay!

Nghe tướng Đỗ nói vậy, Bích vội vàng liếc tình một phát. Nàng nở một nụ cười duyên, để lộ hai lúm đồng tiền:

- Thưa, tôi không nghĩ là công việc có thể bị lộ. Chúng tôi đã bố trí, các chuyến hàng đều được bảo mật tối đa. Mỗi chuyến sẽ theo một lộ trình khác nhau. Nơi

chúng tôi nhận hàng cũng sẽ thay đổi luôn luôn. Thú thật với ông, ví dụ như ngày xưa, tức là nếu chúng tôi chuyển hàng vào thời kỳ chưa có những cuộc giao tranh giữa quân bên kia và quân của chính phủ, thì chắc chắn chẳng có ai biết được vì chúng tôi toàn đi xuyên rừng. Không có quân đội trấn đóng trong rừng thì ai vào trong đó mà theo dõi công việc của chúng tôi?

- À, nói gì thời xưa, lúc còn thái bình! Bây giờ chỗ nào cũng có sự hiện diện của VC mà có sự hiện diện của chúng, tất phải có sự hiện diện của quân đội.

Quân đội được giao phó nhiệm vụ kiểm soát toàn diện vùng biên giới. Bây giờ tổ chức buôn lậu của bà đi trong vùng đó, làm sao tránh được sự theo dõi của các đơn vị trú đóng ở đấy?

- Thưa theo tôi nghĩ, ông có thể ra lệnh cho các đơn vị trong vùng chuyển quân qua khu vực khác, gọi là hành quân trong vòng hai ngày. Khi hàng đã chuyển qua khỏi khu vực, ông lại cho họ trở về, vậy là xong. Chúng tôi sẽ thông báo trước về lộ trình để ông lấy tọa độ, ra lệnh hành quân.

Tướng Đỗ nín thinh. ông suy nghĩ:

“Làm như con nhỏ nói cũng được. Nhưng tránh được sự ngờ vực của đám ở dưới thì dễ chứ làm sao tránh được sự ngờ vực của viên trung tá chỉ huy đơn vị trú đóng ở đấy ! Chẳng có tin tức tình báo gì ráo, bỗng dưng cho lệnh hành quân đi, về trong hai ngày thì hắn phải nghi ngờ chứ.”

Tướng Đỗ nói ý nghĩ của mình cho Bích nghe. Người đẹp vội trấn an:

- Thưa em sẽ cho cô em gái lên vùng biên giới gặp ông chỉ huy đơn vị. Nó sẽ thuyết phục ông ấy.

- Bằng cách nào?

Bích chúm chím cười:

- Thú thật với ông, chúng tôi cũng đã có nghĩ đến vấn đề ấy ông chỉ

huy vùng biên giới cũng sẽ có phần.

Hơn nữa, em gái tôi nó giỏi về khoa giao thiệp với đàn ông lắm. Tôi tin chắc nó sẽ thuyết phục được ông kia giữ kín chuyện !

Tướng Đỗ nhường mắt nhìn Bích:

- Như vậy, tôi sẽ phải trực tiếp ra lệnh cho ông ta? Và ông ấy sẽ biết tôi cũng đã có được chia phần?

Bích cười duyên, gác đùi tréo qua một bên để cho đối phương nhìn thấy rõ phần đùi trên của nàng:

- Thưa, tôi nghĩ, nếu ông ta thông minh và là người hiểu thời thế thì ông ấy sẽ không thắc mắc gì cả về lệnh trên ông ta mới chỉ là trung tá.

Tướng Đỗ gật gù:

- Dù cấp của ông ta nhỏ nhưng tôi cũng phải thận trọng... Thôi bây giờ mời bà qua phòng ăn dùng cơm với tôi Trời tối rồi, bà cũng đã đói bụng rồi chứ?

Bích đứng dậy. Nàng luôn luôn giữ nụ cười.

Trong phòng ăn, ngoài bộ bàn ăn, còn có một ghế sofa dài kê sát tường. Nhìn thấy chiếc ghế sofa vừa lớn vừa dài kê tại đây, Bích biết ngay công dụng của nó. ít có ai kê ghế này trong phòng ăn, dù rằng phòng ăn rộng đi nữa.

Bích nghĩ:

"Chiếc ghế này được dùng làm bãi chiến trường đây mà? Khỏi phải đưa nhau lên lầu! Đi xa quá. Và chẳng lẽ lại đưa nhau ra phòng khách để làm tình? Phòng khách trống trải quá!”

Tướng Đỗ ép người đẹp uống rượu champagne. Bích đâu có ngán. Nàng uống cạn. Lại rót đầy ly khác.

Vừa ăn nàng vừa thuyết phục tướng Đỗ nhận lời, vì thật ra ông ta đã

nhận lời đâu. ông ta chỉ mới thảo luận và đưa ra những câu hỏi, thế thôi. Nàng nghĩ: mình phải làm cho anh chàng này thèm nhỏ dãi ra. Hắn phải thuận theo phe mình thì mình mới cho hắn đụ. Và mình phải áp dụng đủ mọi mánh khóe, đủ mọi kỹ thuật để làm hắn ta mê mệt mới được!

Nghĩ vậy nên Bích giả vờ ngà ngà say. Nàng ngồi sát lại tướng Đỗ hơn, thỉnh thoảng lại để cho cánh tay trần tròn lẳn của nàng chạm vào người ông ta, trong lúc nàng gắp thức ăn.

Một lát, bỗng dưng nàng đổi cách xưng hô, giả vờ lè nhè :

- Nếu anh không thuận che chở cho bọn này kiếm ăn thì... em sẽ không gặp lại anh lần thứ nhì nữa. Em sẽ giải tán tổ chức, bỏ ý định buôn lậu, chỉ hành nghề thầu khoán thôi. Vậy thời mời anh uống với em một ly rượu này rồi em xin kiếu từ anh.

Tướng Đỗ hoảng hốt ông ta choàng tay qua vai Bích:

- Tôi đã từ chối đâu. Bà à... à... em hãy để chầm chậm cho tôi suy nghĩ một chút.

Nhân lúc tướng Đỗ đang choàng tay qua vai nàng, Bích bèn ngả đầu vào vai ông ta. Mùi nước hoa Guerlain từ suối tóc dài của nàng bay tỏa ra, một mùi thơm thật

quyến rũ, khiêu gợi. Thêm vào mùi nước hoa là mùi đàn bà thoảng nhẹ từ người nàng khiến ông Đỗ ngây ngất.

Ông nâng cằm của người đẹp lên định hôn, nhưng Bích khẽ né tránh. Nàng vẫn giữ nụ cười và ánh mắt nàng long lanh nhìn vào thẳng vào mắt đối phương.

Tướng Đỗ năn nỉ:

Cho anh hôn một cái đi.

- Em sẽ cho anh hôn, hôn mấy cái cũng được, anh có thể hôn khắp người em nữa, nếu anh long trọng hứa với em rằng anh thuận giúp đỡ, che chở chuyện làm ăn của em.

Tướng Đỗ ngần ngừ. Lý trí của ông bảo trọng chuyện này không thể nhận lời bừa bãi được, cần phải do ý các sĩ quan đang nắm quyền chỉ huy ở vùng ba biên giới. Nhưng nhìn ánh mắt tình tứ, sắc đẹp mê hồn của Bích ông không muốn bỏ lỡ một dịp may.

Ông Đỗ tự nhủ:

- Mấy đứa ở vùng ba biên giới nếu được chia phần thì chắc chắn tụi nó không phản mình đâu. Bây giờ con mồi đã ở trong tầm tay nếu để nó vuột mất thì phí của trời quá. Dễ gì gặp được một người vừa đẹp vừa duyên dáng thơm tho như con nhỏ này.

- Sao, anh tính liệu có được không, anh Đỗ? Bích lên tiếng hỏi.

Tướng Đỗ hỏi lại:

- Trước khi nhận lời, anh muốn biết mỗi chuyến hàng em sẽ chia phần cho anh bao nhiêu.

- Cái đó còn tùy số lượng hàng. Nhưng em bảo đảm khoản tiền nộp cho anh mỗi chuyến làm ăn trót lọt sẽ xứng đáng. Nếu anh thuận hợp tác, thì mình còn làm ăn

dài dài kia mà. Nếu sau này xét ra khoản tiền nộp cho anh chưa xứng, em sẽ tự ý đưa thêm. Anh đừng lo. Chỉ cần anh hứa sẽ bảo vệ, che chở bọn này thì anh sẽ có thể mua thêm mấy cái biệt thự nữa, trong vòng vài năm thôi.

Trong khi Bích nói, tướng Đỗ nhìn nàng mê mẩn. Ông ta cúi xuống khẽ hít mùi riêng của nàng từ nách bay thoảng ra.

Ông Đỗ có một nhược điểm đó chính là mùi riêng của từng người đàn bà, từ nách của họ tỏa ra. Nếu đó là một mùi hôi thật sự thì ông ta lại sợ. Đã từng có nhiều đàn bà đẹp đến với ông ta với dụng ý mồi chài để lợi dụng nhưng ông Đỗ đẩy họ ra chỉ vì mùi hôi nách của họ nặng quá Nặng tới nỗi không thể lấp được mùi nước hoa họ xức đầy người!

Ngược lại, đối với mấy bà chẳng có mùi gì cả thì ông Đỗ cũng không

thích nốt. Đàn bà mà không có mùi riêng, không hấp dẫn! ông Đỗ thích những người đàn bà như Bích đây, chẳng hạn. Nàng có mùi riêng nhưng chỉ thoảng nhẹ thôi. Hít mùi này mũi ông phập phồng. ông đang bị kích thích. ông cảm thấy cu của ông đang từ từ ngóc dậy trong quần lót.

Bích rất thông minh. Hơn nữa nàng là người từng trải nên nàng biết ông Đỗ đã bị trúng mũi tên ái tình do nàng bắn ra. Nàng thầm cảm ơn Thượng Đế đã ban cho nàng một sắc đẹp kiều diễm, một thân hình nẩy nở, lại cho nàng có một mùi riêng thơm tho khiến đàn ông mê mệt.

Bích nói thầm:

"Coi bộ mi đã mê cái mùi của ta rồi. Đố mi chạy đâu cho thoát. Dù mi có chấp thuận nhập phe với ta thì ta cũng phải để cho mi năn nỉ gãy lưỡi ta mới cho mi chơi. Mi mà đụng phải những ngón nghề của ta thì mi chỉ có chết tới bị thương. Hà... hà... Đó là mi chưa được hít cái mùi lồn của ta mà còn mê mẩn tâm thần như thế, nếu đã hít phải mùi lồn của ta rồi thì mi sẽ biến thành một tên nô lệ của ta thôi. Ha... ha..."

Bỗng tướng Đỗ lên tiếng:

- Từ lúc nãy tới giờ anh mới chỉ được biết em là bà Thảng. Anh chưa biết tên em. Tên em là gì?

Bích chúm chím cười:

- Tên em à? Em là Vân Bích. Tên em xấu lắm, anh cứ gọi em là Madame Thảng, tiện hơn.

- Vân Bích! Tên đẹp đấy chứ? Tên đẹp như người!

Bích ơi, anh đã mê sắc đẹp của em rồi đó. Anh đã từng gặp nhiều đàn bà đẹp nhưng họ không có sức hấp dẫn như em. Nhất là mùi riêng của em, ôi sao mà nó quyến rũ thế. . .

Bích cười rúc nách, nàng nói úp mở:

- Nếu anh chấp thuận nhập bọn với em thì anh sẽ còn được thưởng

thức một thứ mùi khác, hấp dẫn hơn mùi nách của em nhiều. Em bảo đảm với anh như vậy. Thế nào, anh trả lời em dứt khoát đi.

- Ừ anh nhận lời che chở cho công việc làm ăn của em đó.

Bích sung sướng:

- Có vậy mới được chứ! Anh long trọng lập lại cho em nghe một lần nữa đi! Được không?

- Được Tôi, Lê Văn Đỗ, hứa và cam kết sẽ giữ lời hứa bảo vệ tổ chức của bà Nguyễn Thảng, tức Vân Bích.

Bích ngồi thẳng lên, nàng vỗ tay:

- Hay lắm! Vậy chúng mình uống một ly champagne gọi là để mừng sự giao ước giữa anh và em ngày hôm nay.

Phần 19

Tướng Đỗ rót rượu đầy hai ly. Hai người nâng ly uống cạn. Xong, tướng Đỗ vuốt vuốt suối tóc dài hơi quăn của Bích và thuận tay ông kéo đầu nàng cho ngả vào vai ông. Đoạn ông nâng cằm Bích lên, đặt một nụ hôn trên đôi môi mọng đỏ của nàng.

Bích lim dim mắt. Chẳng phải nàng mê đắm nụ hôn này. Nàng chỉ giả vờ say sưa và nàng tưởng tượng nàng đang diễn kịch trên sân khấu. Có thể nàng đang đóng vai Juliet và ông tướng này hào hoa này là kép thủ vai Romeo.

Nụ hôn kéo dài khá lâu. Bích khẽ đẩy ông Đỗ ra. Nàng hít vào, thở ra:

- Anh làm em muốn ngợp thở. Anh làm như anh là tài tử Clark Gable và em là Vivian Leigh không bằng!

Phim Gone With The Wind, mà người ta dịch ra tiếng Pháp là Autant En Emporte Le Ven, đang chiếu ở mấy rạp lớn, anh đã đi xem chưa?

- Chưa. Mình bận công vụ, làm gì có thời giờ. Nghe nói phim hay lắm phải không Bích? Ngày mai, chủ nhật có thể mình sẽ rủ vài người bạn cùng đi xem. À, em thấy anh hôn có đúng điệu không? Có giống tài tử Clark Gable không?

- Ừ anh hôn đúng điệu lắm. Nhưng anh thiếu bộ râu mép.

Tướng Đỗ cười xòa... ông ta ép Bích uống thêm hai ly nữa. Chai champagne thứ nhì đã được khui ra. Tửu lượng của Vân Bích rất cừ nên mấy ly champagne chẳng

thấm vào đâu. Tuy nhiên ông Đỗ thì ngỡ rằng nàng đã say. Nên ông bèn mở cuộc tấn công. ông đặt tay trên đùi nàng ở khoảng da thịt để lộ ra do chiếc áo xẻ lên đến nửa đùi ông vuốt vuốt đùi nàng.

- Da con bé này trơn tru, nhẵn thín và mát lạnh. Ông Đỗ tự nói với mình như thế.

ồng lại cúi xuống hôn vào môi Vân Bích. Lần này trong khi hôn, ông cho bàn tay luồn vào trong váy. Từ chỗ đùi trên, ông cho đạo quân

thử năm lần lần tiến dần lên phía trên, lên nữa, lên nữa...

Khi bàn tay ông Đỗ vừa chạm chiếc sì-líp viền đăng-ten của Vân Bích thì nàng nắm tay ông kéo ra:

- Đừng anh. Nhột em.

Ông Đỗ cẩn vào tai Vân Bích và thủ thỉ bên tai nàng:

- Cho bàn tay anh nó thám hiểm chỗ rừng rậm một chút đi Bích! Anh thèm thám hiểm chỗ ấy lắm.

Bích cười khanh khách:

- Chốn ấy là chốn hang hùm. Coi chừng nó nuốt mất bàn tay anh đấy. Không khéo anh sẽ bị mang hỗn danh là tướng "độc chưởng" thì buồn lắm đó nghe!

ông Đỗ cười hóm hỉnh:

"Hang hùm ví bẵng không ai mó, sao có hùm con bọc trong tay?" Em có nghe Chiêu Hổ đối lại thơ của Hồ Xuân Hương chưa?

Không thấy Bích tỏ vẻ quyết liệt, ông Đỗ lại thọc tay vào váy Lần này Bích để cho bàn tay của ông tiến tới một chút. Bàn tay đang đặt trên cái mu, nhưng vẫn còn chiếc sì líp ngăn cản sự tiếp xúc giữa hai làn da.

Mu của Bích nóng hổi. Bàn tay cũng nóng. Ông Đỗ để bàn tay nằm yên trên mu một lát rồi cho nó tiến quân. Đạo quân năm ngón luồn qua cái nịt giây thung. Khi nó vừa đến sát mé khu rừng rậm rạp thì Bích luồn tay vào nắm chặt lấy nó:

- Coi chừng đấy nghe ! Anh không nghe danh cua của phụ nữ kẹp đau như cua biển hay sao mà dám mạo hiểm như vậy?

Nàng định nắm bàn tay của ông Đỗ rút ra, nhưng nghĩ không nên làm khó quá, hắn ta nổi điên lên đè mình xuống mà hiếp dâm thì nó mất thú đi.

Nghĩ vậy nên tay nàng chỉ nắm tay ông Đỗ thôi. Nàng để cho bàn tay ông ta đặt trên mu, nhưng không cho nó ngọ ngoạy.

Tướng Đỗ có học binh pháp của nước Đại Pháp nên biết tùy thời tùy thế. ông ta bèn để đạo quân của ông án binh bắt động tại vị trí vừa tiến chiếm được. Còn lại một đạo quân năm ngón nữa, ông bèn cho nó tấn công ở phía trên.

Khởi thủy, đạo quân thứ hai này mơn man ve vuốt hai má của người đẹp, rồi nó tiến dần xuống phía dưới. Tiến xuống, tiến xuống nữa... Sau khi ve vuốt phần ngực ở phía trên, nó đi xuống chỗ đôi gò bồng đảo. Nó len lỏi, luồn qua làn vải đi vào bên trong.

Bên trong làn vải "tuồn" của chiếc áo đầm, Vân Bích không mặc áo lót. Đạo quân năm ngón mừng hùm. Nó bóp nhè nhẹ một bên gò, một lát nó bỏ gò bên này sang gò phía bên kia. Vẫn bóp nhè nhẹ.

Sau phần bóp bóp, bây giờ năm ngón đang se se một bên núm vú. Chỉ trong nháy mắt, đầu vú cương hẳn lên. Bích buông một tiếng thở dài. Nàng để cho đạo quân

thứ nhì của đồi phương tự do hành động ở phía trên.

Bỗng đạo quân thứ nhì này bỏ hẳn những vị trí vừa chiếm. Nó không bóp, không se núm vú nữa, nó vòng ra phía sau lưng của người đẹp. à, thì ra nó đang đi tìm mấy cái khuy móc ở phía sau lưng. Phải kiên nhẫn, lâu lắm, đoàn quân năm ngón này mới phá bỏ được hết chướng ngại vật.

Tất cả các khuy móc ở phía sau lưng đã được cởi ra. Bàn tay tuột dần cái áo xuống! Đôi gò hiện ra. Hai đầu núm vú cương lên, đỏ hồng.

Ông Đỗ cúi xuống, cúi thấp xuống nữa. Bây giờ thì một bên núm vú của người đẹp đã nằm gọn trong miệng của ông. Miệng ông bú, tay ông bóp bóp.

Vân Bích lại thở dài... Một lúc sau thì hơi thở nàng trở nên gấp rút. ở phía dưới, nước suối của nàng đã bắt đầu rịn ra. Tự nhiên, nàng mở đùi. Nàng rút bàn tay của mình ra, không đặt trên bàn tay của đối

phương nữa. Tướng Đỗ biết rằng thời cơ đã đến. Không xua quân tiến nhanh, lỡ ra địch quân nó lại khép đùi và nắm tay như lúc nãy thì biết đến bao giờ mới chiếm được Cổ Loa thành?

Không ngừng bú vú, bàn tay ở phía dưới tiến thẳng vào chỗ hang hùm. Thoạt đầu nó bóp bóp cái mu đầy lông quăn quăn. Tới khi nước ở bên trong trào ra, nó bèn lách vào hang. Nó vuốt ve hai mép nhỏ một lát rồi một ngón tay thọc vào hang. Đút vào, rút ra nhè nhẹ. Một lát, thêm một ngón tay nữa được thọc vào. Bây giờ thì đã nghe thấy tiếng nhóp nhép vì hang đã đầy nước.

Bích trân người. Nàng nói thầm:

- Anh này biết cách móc lồn đàn bà. Khá lắm. Để xem lát nữa hắn có dám bú lồn hay không?

Bỗng tướng Đỗ dìu Bích đứng dậy. ông dìu nàng đi về phía chiếc sofa (thời kỳ đó, người ta gọi nó là chiếc ghế canapé).

Ông khẽ nói vào tai Vân Bích:

- Em cởi hẳn áo ra đi.

Bích gật đầu. Nàng cũng nứng lắm rồi. Tác dụng của năm sáu ly champagne ngang bằng một liều thuốc kích thích chứ đâu phải vừa.

Bích trút bỏ chiếc áo xong, trên người nàng chỉ vỏn vẹn có chiếc sì-líp trong bằng đăng-ten, giống như cái mạng nhện. Không cần tuột nó ra thì cũng nhìn thấy cái

mu với mớ lông đen.

Ông Đỗ cũng đã cởi xong quần áo. Cu của ông dựng đứng hẳn lên. Bích thầm nghĩ:

- Cặc của anh này không lớn, nhưng sao nó cong cong? Để xem nó sẽ xeo, nậy như thế nào? Nhưng trước tiên, mình phải bắt hắn bú lồn mình đã. Uy quyền ở đâu không biết, chứ đã lọt vào mê hồn trận của chị thì em phải bú, liếm, và phải liếm cho hết khí của chị. Em có chạy đàng trời cũng khó thoát!

Ông Đỗ định leo lên nằm đè trên người Vân Bích thì nàng gạt đi. Nàng ra dấu, bảo ông ta hãy quì xuống thảm. Tướng Đỗ quì xuống. Bích ngồi nửa người trên chiếc sofa. Hai chân nàng ở dưới đất, đôi mông nàng ở mép cái so tả Đôi chân thon dài hé mở. Bích chỉ vào sì-líp của nàng:

- Em cho phép anh cởi nó ra đấy.

Ông Đỗ tuột chiếc quần lót xuống từ tư. Khi nó xuống đến mắt cá, nàng khép đùi lại, đưa chân lên ngang mặt ông Đỗ để ông này tuột hẳn nó ra. Tướng Đỗ quì giữa

hai chân Vân Bích. ông ta nhìn trân trối cái mu và buột miệng khen:

- Cái của em đẹp lắm.

Bích cười hình hích. Nàng hỏi:

- Nó đẹp ở chỗ nào? Cái gì làm cho nó đẹp? Anh phải giải thích cho rõ ràng. Khen suông thì ai mà không khen được?

Ông Đỗ cười hì hì:

- Ô kê. Nghe giảng bài đây: trước nhất, nó đẹp là vì mu của em cao. Mu càng cao càng đẹp.

Vân Bích cười ròn, nàng hỏi ỡm ờ:

- Anh đang nói về cái mu gì thết Mu rùa à?

- Mu rùa gì? Mu của em chứ mu rùa nào?

Thì trên đời này có nhiều thứ mu, anh phải nói rõ ra em mới hiểu được chứ! Nào là mu rùa, mu bàn tay, mu bàn chân, cái mà anh vừa tả ra đó, nó cũng có tên của nó chứ bộ! à, em biết rồi, vì anh sanh ra ở bên Pháp, dán Pháp nên dốt tiếng ta. Và anh chỉ biết gọi nó là cái mu thôi phải không?

- Nói bậy! Anh sanh ra ở bên Pháp, dân Pháp, anh tuyệt đối trung

thành với tổ quốc Đại Pháp, nhưng anh cũng biết tiếng ta chứ? Làm sao anh không biết người ta gọi cái ấy là cái gì?

Vân Bích giả bộ nghiêm trang:

Thôi em hiểu rồi. Anh sợ lính hầu của anh nó nghe anh nói tục rồi tụi nó cười anh chứ gì? Bây giờ em cho phép anh đứng lên, ghé sát vào tai em mà nói, để xem anh nói có đúng chữ hay không?

Ông Đỗ đứng dậy, chồm lên người Vân Bích, ghé sát tai nàng:

- Em rắc rối lắm? Mu của em không phải là mu rùa, thiên hạ gọi nó là cái mu lồn, có đúng chưa?

Vân Bích bật cười ròn rã. Nàng gật đầu:

- Ừ thế ra anh cũng biết rành đấy nhỉ! Thôi, tiếp tục quì xuống dưới chân em đi. Cho phép anh nói nịnh em mười lăm phút, xong rồi thì phải đi vào phần thực hành ngay. Em đang nổi hứng đây, anh làm em mất hứng là em mặc quần áo vào và đi về ngay đó nghe.

Ông Đỗ giả bộ hờn mát:

- Thôi, thôi, anh định khen em, nịnh em cho em sung sướng nhưng em không muốn thì anh không nói nữa.

- Em nói đùa cho vui vậy mà? Đừng giận em. Ừ, hay là anh muốn đi ngay vào phần thực hành? Càng tốt. Anh học được những ngón nghề gì của tụi Tây, thử trổ tài cho em xem thử!

Ông Đỗ nâng chân của Vân Bích lên, đặt trên mu bàn chân một cái hôn rồi ông tiến dần lên. Ông hôn bắp chân với những sợi lông măng. Bắp chân của Vân Bích

thon và rắn chắc. Lên đến phần đùi trên. Hôn khắp cả hai đùi ông đặt một tay trên mu lồn xoa xoa nhè nhẹ, còn một tay ông vòi lên phía trên se se đầu một bên vú.

Miệng ông cúi xuống. ông hôn cái rún. Lưỡi ông liếm lỗ rún. Vân Bích cảm thấy một luồng hơi nóng từ lỗ rún chạy xuống phía dưới. Nàng

đã cảm thấy hứng tình.

Hôn rún một lát, ông Đỗ liếm dần lên phía trên ngực. Ông bú núm vú của Vân Bích một cách ngon lành, y như trẻ nít bú vú mẹ.

Bú xong hai núm vú ông nhỏm dậy, đè lên người Bích và hôn vào môi nàng. Bàn tay đặt trên mu lồn khởi sự bóp nhẹ. Cu của ông bây giờ đã cương cứng như một

khúc củi. ông cầm đầu cu rà rà trên mu và cho nó lách vào giữa hai mép ngoài.

Đang hôn, Bích bỗng đẩy đầu ông Đỗ ra, nàng nhìn thẳng vào mắt ông:

- Khoan, anh định đút cu vào ngay bây giờ à?

- Anh nứng lắm rồi, không đút vào ngay bây giờ, còn chờ đến bao giờ?

Vân Bích ngúng nguẩy:

- Xí vậy mà em cứ tưởng là anh phải làm đúng theo sách vở bọn Tây chứ, Anh tên là André kia mà!

- Rồi sao?

- Làm tình theo kiểu Tây, bao giờ người đàn ông cũng phải tỏ ra ga-lăng. Phải hôn cho đến khi người đàn bà sướng ngất lịm đi, lúc ấy mới đút vào chơi. Thôi, anh đừng giả vờ nữa. Anh mà không biết hơn em về cái vụ ấy thì em không phải là con Vân Bích nữa. à, à... có lẽ anh chê của em không có mùi như của tụi đầm chứ gì?

Thì từ lúc nãy giờ anh đã hôn khắp người em rồi còn gì nữa mà bảo chưa hôn?

Bích trừng mắt, quát nhỏ:

- Nhưng anh không có hôn lồn em? Nghe rõ chưa?

Tướng Đỗ cười giả lả:

- À thì ra em thích hôn chỗ ấy. Anh cứ tưởng em cũng giống như mấy bà khác. Mấy bà ấy không thích được hôn chỗ đó. Họ bảo chỗ đó dơ lắm!

- Đừng có vờ vịt, giả mù sa mưa ! Bà nào mà lại không thích được bú. Chỉ có mấy bà tu sĩ thì không thích cái vụ ấy thôi! Anh mà không chiều em, em sẽ không cho

anh đút vào đâu !

Vừa nói Vân Bích vừa ôm đầu ông Đỗ bằng cả hai tay và đẩy xuống phía dưới. Nàng vừa cười vừa ra lệnh:

- Quì xuống bú em đi. Chóng ngoan, ngày mai em mua vài hộp sâm Cao Ly tặng anh.

Ông Đỗ cũng cười hì hì.

Ông ta khởi sự vuốt ve mớ lông hơi rậm và quăn rồi vạch đám lông qua hai bên. ông cắn nhẹ cái mu rồi lại nhả ra, cấn qua chỗ khác. Cứ thế ông cắn giáp một vòng rồi lại cắn một lần thứ nhì.

Vân Bích nở một nụ cười đắc thắng. Nàng nói thầm trong bụng :

- Ừ có thế chứ. Tưởng là nhà ngươi không biết bú lồn! Tây mà không biết bú lồn thì còn trời đất nào nữa ?

Ăn xong phần ở ngoài, ông Đỗ bèn bạnh hai mép lớn ra, đưa đầu lưỡi vào phía bên trong. Đầu lưỡi rà rà trên hai mép nhỏ. Rà lên, rà xuống.

Bây giờ thì Vân Bích đã nứng. Dâm thủy từ bên trong chảy ra làm ướt cả hai mép nhỏ. ông Đỗ liếm chất nước nhờn này rồi lấy tay banh hai mép nhỏ ra.

Lưỡi của ông ta bây giờ đang liếm xung quanh lỗ lồn. Vì chưa sanh nở nên lỗ của Bích còn khít rịt, nhỏ tí.

Vân Bích khởi sự rên nho nhỏ, nàng nẩy nẩy cái mông để cho mặt ông Đỗ sát vào hơn. Lúc này cái lưỡi đã vào sâu trong âm đạo. Nó liếm bên phải rồi quay qua bên

trái, lên trên, xuống dưới. Lưới càng hoạt động, Bích càng rên to hơn. Nàng ôm đầu ông Đỗ ấn vào nhè nhẹ.

Dâm thủy tràn ra lênh láng.

Bỗng ông Đỗ rút lưỡi khỏi âm đạo để xoay qua tấn công cái hột le. Môi ông ngậm nó một cái dịu dàng, ông mút mút.

Vân Bích sướng quá rên lên:

- Ôi.. ôi em sướng qua anh ơi... anh bú em nữa đi, nữa đi, đừng ngừng nghe anh...

Bỗng nàng giật nẩy người. Đầu lưỡi của đối phương đã chạm vào cái mồng đóc của nàng. Nó đang đánh nhẹ vào mồng đóc khiến cho Vân Bích sướng quá, nàng

không còn tự chủ được nữa.

Vân Bích rú lên một tiếng, nàng rùng mình rồi "ra". Nước nhờn tuôn ra như suối. Bích quằn quại vì đã đạt được khoái lạc ông Đỗ vẫn không ngừng bú, liếm. Đầu

lưỡi của ông rà rà khắp cái mồng đóc khiến cho cơn khoái lạc càng kéo dài. Nàng vừa rên vừa nói lảm nhảm.

Phần 20

Một lát ông Đỗ chồm lên, cầm đầu con cặc cứng ngắc bóng lưỡng, để vào ngay lỗ lồn của Bích. Ông nắc vào một cái thật mạnh. Vì âm đạo đang chứa nhiều dâm thủy nên cu của ông vào ngọt sớt, êm ru.

Vân Bích lại la lên:

- Ôi ôi em sướng quá... sướng quá. Anh đụ mạnh vào nghe anh. Mạnh vào cho em sướng. Càng mạnh, càng tốt anh đừng sợ em ớ au. . .

Ông Đỗ đưa hai tay luồn xuống dưới mông Vân Bích nâng cao đôi mông lên, trong khi Bích cũng ưỡn người lên để cho hai bộ phận sát nhau hơn nữa.

Lúc đầu ông Đỗ còn nhắp nhẹ nhàng, bây giờ ông khởi sự nắc thật mạnh. Mỗi lần ông Đỗ đẩy vào thì Vân Bích lại hự lên một tiếng. Mắt nàng nhắm nghiền. Hai tay nàng vòng qua lưng đối phương siết chặt. Mồ hôi của nàng đổ ra nhễ nhại.

Phía dưới nghe có tiếng nhóp nhép vì nước và khí của Vân Bích tuôn ra khá nhiều.

Ông Đỗ đẩy vào rút ra một lát thì la lên:

- Bích ơi... Bích ơi, anh sắp ra đây... ra đây.

Đúng lúc ấy tinh khí bắn ra, chảy sâu vào âm đạo. Chất khí nóng chảy tới đâu, Vân Bích rên tới đó. Chợt nàng rùng mình rồi cũng "ra". Hai người cùng ra một lúc. Bích siết chặt lưng ông Đỗ, hai chân quặp đùi ông này.

Vài phút trôi qua. ông Đỗ buông tay, nằm đè lên Vân Bích. Còn nàng thì thở phì phò, hai mắt vẫn nhắm nghiền.

Một lúc lâu cả hai mới hoàn hồn. Vân Bích vuốt tóc ông Đỗ rồi nói nhỏ:

- Anh bú lồn nghề lắm. Vậy mà cứ giả vờ hoài.

Thấy ghét anh ghê đi. Nói thật, lúc nãy nếu anh không bú, chắc em bỏ về quá. Anh có giận em cũng thây kệ !

- Thật không đó! Nói vậy gặp người không biết bú chắc em không cho hắn ta chơi?

- Chứ sao ! Trước khi em cởi quần áo ra để cho anh chơi, em đã dự tính rùng anh sẽ bú em. Em có yếu điểm là nếu không được bú, em không có hứng chút nào cả. Mà không có hứng thì nó khô queo, đút vô đau thấy mồ, làm sao chơi?

ông Đỗ hỏi Vân Bích:

- Liệu chừng em có thể ở đây tới mấy giờ?

Vân Bích suy nghĩ vài giây rồi đáp:

- Xem nào... có lẽ em sẽ ở đây với anh đến nửa đêm, rồi anh cho em về. Đi suốt cả đêm không tiện đâu.

Cả hai nằm ôm nhau, hôn hít vuốt ve lẫn nhau một chập khá lâu rồi Vân Bích đưa tay xuống phía hạ bộ của ông Đỗ. Nàng mân mê con cu, bóp nhè nhẹ hòn dái. Khi thấy nó đã hơi cưng cứng, Bích nắm chặt khúc gân vuốt vuốt Chỉ một thoáng sau là nó đã cứng ngắc.

Nàng cười khanh khách:

- Tưởng là phải chờ lâu. Em đang lo, thì nó ngóc dậy rồi. Đỡ khổ quá!

Rồi nàng bảo ông Đỗ nằm xuống tấm thảm. Nàng nói:

- Bây giờ đến lượt em làm kỵ mã. Anh nằm dưới cho nó khỏe, chịu không?

- Chịu gấp. Em leo lên đi.

Vân Bích ngồi chồm hổm, hai chân nàng ở hai bên cạnh sườn của ông Đỗ. Nàng cầm đầu cu đút vào lỗ. Rồi nàng nhấp nhỏm lên xuống.

Một lát, nàng đổi thế, nằm sắp trên người ông Đỗ. Rồi Vân Bích nắc. Hai tay nàng chống xuống đất. Y như tư thế "cổ điển" của người đàn ông. Nàng nắc càng lúc càng nhanh. Thoáng sau nàng rùng mình, ra thêm một lần nữa. Nàng thở hắt, nước khí tuôn ra lênh láng ướt đẫm cu và lông của người nằm dưới.

Ông Đỗ hỏi:

- Em ra rồi đấy à?

- Ờ... ờ ... em ra rồi. Đã quá. Anh vẫn chưa ra phải không. Cu của anh còn cứng nguyên, em biết.

- Em có muốn nằm xuống nghỉ mệt một lát không?

- Không sao. Em chưa mệt mà. Để em nằm trên chơi cho tới khi anh ra.

Vài phút sau, Vân Bích ngồi dậy. Cặc của ông Đỗ vẫn còn nằm trong lồn nàng.

Bây giờ nàng ngồi, nhưng xoay lưng lại phía mặt của ông Đỗ. Nhấp nhỏm một lát, nàng xoay tròn, vừa nhấp nhô vừa xoay .

Ông Đỗ la lên:

- Em làm đã quá. Làm nhanh hơn chút nữa được không?

Vân Bích nhấp nhanh hơn. Mấy phút sau ông Đỗ bắn tinh khí ra, nàng càng nhắp mạnh, vừa nhắp vừa thở. Rồi Vân Bích ra một lẩn nữa, vừa sau khi tinh khí bắn vào âm đạo nàng.

Vân Bích rú lên. Nàng nằm sải tay trên người ông Đỗ thở dồn dập. Mồ hôi nàng vã ra như tắm.

Cả hai nằm nghỉ một lúc rồi ông Đỗ dìu nàng lên lầu vào phòng tắm. Tắm xong, đùa giỡn một lúc rồi Vân Bích gọi thằng Tư lái xe lại đón về.

Về tới nhà, nàng cảm thấy mệt nhừ, nhưng vui vẻ trong bụng lắm.

Thầu khoán Thảng, chồng nàng, từ chập tối vẫn chỉ nằm lim dim, chờ nàng về.

Thấy nàng có vẻ hơi mệt, Thảng biết là đã vô áp-phe. Mệt tức là đã cho đương sự chơi! Mà cho chơi tức là đã thỏa thuận xong xuôi. ông Thảng biết rõ vợ ông lắm.

Thảng hỏi:

- Thế nào? Hắn có ô-kê không?

Ô kê rồi. Hắn hứa sẽ che chở cho bọn mình ? Rồi Vân Bích nhún vai:

- Còn gì nữa! Làm sao mà không ô-kê? Hắn thấy em thì thèm nhỏ dãi ra. Hắn còn đang ngần ngại, em dọa sẽ bỏ về và không lại gặp hắn ta nữa. Thế là hắn quýnh lên, chịu liền.

Thảng cười cười hỏi:

- Mấy quả.

Vân Bích ngáp:

Hai quả thôi. Hắn muốn em ở lại suốt đêm nhưng em đâu có chịu. Phải để cho hắn thòm thèm chứ. Thảng ôm vợ hôn. Tay ông ta vuốt ve bộ ngực của Bích. Nàng hỏi:

- Anh có muốn bú em không? Nếu anh muốn, để em vào tắm thêm một lần nữa. Lúc nãy xong việc đã có tắm rồi.

Thảng lắc đầu:

Thôi để bữa khác! Em có vẻ mệt rồi đó à, còn mấy tay trấn thủ ở vùng biên giới thì sao?

- Em đã bảo nhỏ Mai Hoa rồi. Vài ngày nữa, sau khi Đỗ hắn do ý bọn họ thì con Hoa sẽ lên trên ấy giao thiệp.

Nó cũng không kém gì em đâu. Anh đừng lo. Nó cũng đẹp nữa, anh

thấy chứ!

Thảng gật đầu:

- Anh biết. Nhỏ Mai Hoa có lẽ còn dâm hơn em. Nó dám cho cả đám ở vùng biên giới đụ lắm à!

Thảng nói xong, cả hai vợ chồng cùng cười xòa...

- Về phần tụi VC thì đã có đường giây móc nối rồi. Tụi nó chờ mình chở Penicillin lên giao là xong ngay.

Bỗng có điện thoại reo.

Thảng nói:

- Giờ này... 12 giờ rồi. Ai gọi khuya vậy kìa?

Vân Bích bốc mấy lên nghe:

- A lô, ai đó. à, Hoa đấy hả... Vụ nào? à, vụ đó... ô-kê rồi... Sao? Em muốn chị lại nhà em chơi đêm nay à?

- Có mục gì không? Có cháo bào ngư hay yến chưng đường phèn thì chị mới lại, còn không thì thôi, để ngủ một giấc, mai sẽ gặp... A lô, có hả? Được rồi, chị lại ngay...

Vân Bích buông mấy, nói với chồng:

- Nhỏ Mai Hoa muốn em lại thuật rõ cuộc thương thuyết cho nó nghe. Không thể nói trong điện thoại được. Vậy anh ngủ đi. Em tự lái xe, lại ngủ ở đàng con Hoa

đêm nay.

Mai Hoa đón Vân Bích tận ngoài cổng. Hai người ôm nhau hôn như vợ chồng. Hoa nói nhỏ:

- Có hai kép. Một là tên Hoài, kép hờ của em. Tên kia là bạn của Hoài. Em và Hoài đụ một quả rồi. Tên kia, hắn là Phong, còn nằm

chờ chị.

- Mình quần thảo với lão Đỗ, cũng hơi mệt, nhưng không sao. Nếu có yến và bào ngư như em hứa thì mình sẽ khỏe ngay. Mình cũng cần phải "ăn mừng" vụ vô

áp-phe chứ? Thôi, ta lên lầu kẻo hai tên kia đợi lâu. Mà này, nếu ta hứng, ta có thể xài luôn cả kép của em nữa đó, chịu không?

- Ô kê. Em đâu có biết ghen bao giờ. Chỉ sợ Hoài nó làm không xuể thôi. Chị dâm quá mạng, y như Võ Hậu tái sinh, kép nào đụng chị không chết thì cũng bị thương.

Vân Bích đấm vào vai Mai Hoa:

- Đồ quỉ? Bộ mi kém ta đó hử. Chắc mi muốn xài tên Phong nên mới gọi ta lại để ta đụ kép của mi, cho mi được rảnh tay mà ôm kép mới, có phải vậy không, khai

thiệt đi.

Mai Hoa cười rũ rượi. Hai người vào nhà rồi lên lầu. Xong màn giới thiệu, tất cả lui cui vào bếp nấu nướng. Phong bắt chước Mai Hoa, gọi Vân Bích bằng chị. ăn

xong, Mai Hoa kéo Hoài ra một góc hỏi nhỏ:

- Bạn anh, hắn có biết bú lồn không? Chị Bích chỉ thích mục đó thôi. Nếu hắn không biết bú thì kẹt đó nghe!

Hoài trấn an Mai Hoa:

- Ồ hắn biết mà. Hắn có nhiều bồ là nữ sinh, tất cả đều chỉ cho hắn bú thôi, không cho chơi, làm sao hắn không rành mục ấy.

- Vậy thì được. Đêm nay mình chơi trò hội chợ. Anh không có được ghen đó nghe ?

- Sao? Bộ em định cho thằng Phong chơi đấy à?

- Không có lẽ em chỉ bắt hắn bú thôi. Đã bảo đừng có ghen bậy, ghen bạ mà. Em đâu phải là vợ anh? Còn chị Bích, anh thấy chỉ có đẹp không?

- Đẹp ác. Thằng Phong trúng số đêm nay. À, em định bắt thằng Phong bú, vậy trong lúc đó anh đụ chị Bích thì em có ghen không?

- Đã bảo đêm nay mình chơi trò hội chợ mà ghen với tuông gì, anh thật lẩm cẩm. Thôi vào đi, để chị Bích chờ.

Mai Hoa đã ngâm sẵn mấy củ sâm Cao Ly. Nàng rót rượu sâm ra cho mọi người uống.

Bích uống xong hai ly rượu sâm đã thấy khỏe trở lại. Nàng nổi hứng, tuyên bố.

- Chị đã xem thoát y vũ nhiều lần, nên cũng có tập thử Hôm nay nhân dịp gặp gỡ thân mật này, để mình biểu diễn một màn thoát y cho tất cả xem chơi. Này Hoa,

chị sẽ nhờ em chỉ dậy cho chị, nếu em thấy chị làm không đúng sách vở, khi chị vũ xong em cứ thẳng thắn mà phê bình nghe !

Mai Hoa vặn nhạc. Một điệu Tango lả lướt trối lên. Lúc nãy, trước khi "đến đây", Bích đã thay quần áo. Bây giờ ở phía trên nàng mặc một áo sơ- mi trắng, bên trong không có áo lót. Phía dưới là một cái váy ngắn trên đầu gối, hơi xòe ra. Bích bước theo điệu nhạc. Nàng đã cởi bỏ đôi giầy cao gót. Mai Hoa đã tắt ngọn đèn lớn trên trần nhà, chỉ để hai ngọn đèn màu, một xanh, một đỏ ở hai góc.

Hai gã thanh niên ngồi há hốc mồm xem Bích vũ. Cả hai chưa từng gặp Bích, bây giờ được nàng biểu diễn cho xem một màn vũ cởi quần áo thì sướng mê tơi. Hết bài Tango. Một bài Valse nối tiếp theo. Bấy giờ Bích mới khởi sự cởi áo. Cái áo đã cởi xong, nàng lắc lư bộ ngực căng tròn, người quay tròn theo điệu nhạc. Qua bài Valse thứ nhì, nàng cởi mấy nút ở bên hông chiếc váy ngắn. Cởi xong, nàng cầm váy quay quay và ném nó vào mặt Phong. Chàng chụp cái váy, cầm trong tay có vẻ khoái chí.

Đến cái sì-líp. Đây là một quần lót kiểu bikini, bằng ni lông trong,

mỏng dính. Bích vừa cười vừa vũ. Nhạc đã đổi sang điệu Boléro. Nàng đứng trước mặt Hoài, uốn éo đôi mông, rồi lại đến trước mặt Phong, vừa uốn éo vừa hẩy hẩy cái mu vào mặt chàng. Mấy phút sau, Bích cuộn sợi giây thung của chiếc sì-líp. Nàng tuột xuống cho Phong nhìn thấy mu xong lại kéo lên rất nhanh. Anh chàng này ngồi há miệng, mắt mở tròn như cái khu tô, nhìn chầm chập vào chiếc quần lót.

Bích uốn éo một lúc mới cởi hẳn sì-líp ra và quăng nó vào mặt Hoài. Anh này cầm cái quần đưa lên mũi ngửi rồi nói:

- Quần có tẩm nước hoa, thơm quá.

Lúc nãy, khi thay quần áo ở nhà, Bích đã xịt nước hoa vào bộ lông mu. Mùi dầu Guerlain quyến rũ, lả lơi bay tỏa khắp phòng.

Cởi xong sì-líp, Bích đến trước mặt Hoài uốn éo và dí mu vào mũi anh này. Hoài hít hít, khịt khịt mũi. Bích thấy Hoài, bồ của Mai Hoa, có vẻ ít ngờ nghệch hơn anh chàng Phong, nên nàng tấn công ngay:

- Hoài thích ngửi mùi nước hoa này lắm thì phải?

Vâng, em thích mùi này.

- Đây, chị cho ngửi, cho đã! Và ngửi luôn cả mùi riêng của chị nữa chứ.

Vừa nói Bích vừa khịt đầu Hoài vào mu. Nàng vẫn đứng, hai chân xoạc ra. Hoài ngồi trên chiếc ghế thấp.

- Hôn nó đi Hoài! Le lưỡi ra - ờ, như vậy đó – liếm nó đi. Em hên lắm đó. Không phải bắt cứ ai cũng được liếm lồn chị đâu.

Phần 21

Nói xong, Bích cười khanh khách, hai tay vẫn ấn đầu Hoài vào. Bên phía này, khi thấy Hoài đã lọt vào bẫy của Bích, Mai Hoa không chờ đợi gì nữa. Nàng đứng dậy, lôi Phong về phía phòng ngủ.

Phong ngơ ngác! Hoài có dặn hắn rằng: bồ của tao là Mai Hoa, có quen biết một người đàn bà vừa đẹp mê hồn vừa dâm ác liệt. Nhỏ Hoa sẽ giới thiệu bà ấy cho mày trong đêm nay, tha hồ mà đụ. Sướng nhé. Còn con bồ của tao, mày đừng đụng tới. Rõ ràng là Hoài không cho phép chàng chơi Mai Hoa. Bây giờ Mai Hoa kéo chàng vào phòng và đang cởi quần áo của chàng ra. Làm sao bây giờ?

Trong chớp mắt, Hoa đã cởi xong áo quần của Phong.

Kể cả chiếc quần lót. Bây giờ Hoa đang tự cởi quần áo của nàng. Phong ấp úng:

Này Mai Hoa, theo sự xếp đặt của chung Hoài thì tôi chỉ được chơi bà Bích thôi, còn Mai Hoa là của riêng nó...

Mai Hoa trừng mắt:

- Của riêng gì? Em đâu phải là của riêng hắn! Nếu em là của riêng hắn thì em đâu có để cho hắn được tự do chơi chị Bích ở ngoài kia? Anh đừng nghe lời hắn. à,

Hoài nói với em rằng anh đã từng có nhiều cô bồ là nữ sinh và mấy cô ấy đều bắt anh... bú. Vậy chắc là anh bú nghề lắm?

Phong đã bị lột hết quần áo nên không được tự nhiên lắm, bây giờ lại bị hồi về vụ mấy cô bồ nữ sinh thì chàng đỏ mặt lên. Chàng gãi gãi tai:

- Thì ngộ biến phải tùng quyền. Bị các cô ấy ép quá nên tôi đành làm liều. Lâu ngày rồi cũng thành quen.

Mai Hoa vuốt tóc Phong rồi hỏi:

- Nghe nói chẳng có cô nữ sinh nào cho anh chơi, chỉ bắt anh bú thôi,

phải đúng vậy không?

- Đúng! Vì cô nào cũng muốn để dành cho đêm tân hôn. Có cô hỏi tôi: bằng lòng cưới em về làm vợ không?

Nếu anh chịu cưới em, thì sau đám hỏi, em sẽ cho anh ngay, không cần đợi đến đêm động phòng.

Vậy anh trả lời ra sao?

- Vì... vì tôi có nhiều bồ quá thành ra không quyết định được nên hay không cưới cô ấy ?

Mai Hoa phá lên cười:

- Lắm mối tối nằm không. Thế mỗi lần anh bú họ xong, dĩ nhiên là anh nứng lắm, lúc ấy anh làm sao?

- Có cô chịu khó lấy tay thủ dâm giúp tôi. Còn mấy cô khác họ bảo: anh tự thỏa mãn lấy anh đi. Em chịu thôi, chẳng giúp Anh được đâu!

- Thế là huề! Tội nghiệp Phong quá nhỉ? Ai bảo cặp bồ cho nhiều vào. Này, từ nay nên đi kiếm đàn bà mà bắt bồ thì được cả hai thứ, chứ mấy cô gái còn trinh õng ẹo, khó lòng lắm.

Phong có vẻ hậm hực về chuyện mấy cô bồ nữ sinh.

Chàng gật gù:

- Mà đã chắc gì mấy cô ấy còn là gái trinh cơ chứ!

Mai Hoa cười rũ:

- Thế mới ức. Thôi đêm nay để em bù cho. Mặc kệ tên Hoài, đừng lý gì tới hắn. Leo lên giường với em. Anh hãy trổ tài, có bao nhiêu kinh nghiệm thu thập được từ lâu nay về khoa bú, hãy đem ra mà biểu diễn cho em xem thử.

Cũng như Phong, Mai Hoa hoàn toàn trần truồng. Nàng nằm giữa chiếc giường rộng, hai chân xoạc ra. Hai bàn tay nàng đang nâng đôi

gò bồng đảo, bóp nhẹ. Phong nhìn xuống phía hạ bộ của Hoa. Chàng so sánh nàng với mấy cô nữ sinh mà chàng đã từng được phục vụ. Phong nói thầm:

"Người đàn bà này đẹp hơn mấy đứa kia nhiều. Bộ ngực nẩy nở, căng như trái bưởi; cái eo thon; đôi mông tròn trịa; và lồn cũng nhiều lông hơn. Mu của cô này cao, chắc chắn chơi sướng lắm. Lông rậm rạp thế kia thì hẳn là phải dâm ác?"

Thấy Phong ngắm nghía mình từ đầu đến chân, Mai Hoa hỏi:

- Liệu em có đẹp bằng mấy cô bạn của anh không?

- Hoa đẹp hơn mấy đứa ấy nhiều lắm.

- Đẹp hơn ở điểm nào?

- Toàn diện. Bởi vì Hoa là đàn bà, thân hình nẩy nở hơn. Bộ ngực của Hoa trông hấp dẫn lắm!

- Thế còn ở phía dưới này? Vừa hỏi bàn tay của nàng vừa vuốt vuốt mớ lông trên mu lồn.

- À à cũng đẹp hơn! Cái gò cao hơn và nhiều lông hơn !

Mai Hoa cười rúc rích. Tự ái của nàng đã được thỏa mãn.

- Leo lên bú tí em đi.

Phong trườn người, nằm trên bụng nàng rồi nâng một bên vú lên bú. Tay bên trái chàng nắm đầu núm vú se se.

Một chập sau, hai núm vú của Mai Hoa căng lên. Nàng thở dài một tiếng rồi ôm đầu Phong đẩy xuống phía dưới:

- Em muốn anh bú em cho tới khi em ra ít nhất là hai lần. Chóng ngoan, lát nữa em sẽ thưởng!

Mùi nước hoa Chanel từ mớ lông mu tỏa ra khiến Phong ngây ngất. Mấy em nữ sinh thì chỉ cho chàng thưởng thức cái mùi tự nhiên của

họ thôi, làm gì có nước

hoa số 5. Phong vuốt vuốt mớ lông hơi quăn. Lát nữa chàng sẽ bảo Mai Hoa bứt cho chàng vài sợi đem về làm kỷ niệm. Chàng sưu tầm được khá nhiều lông rồi. Cứ mỗi em nữ sinh chàng lại nhổ vài ba sợi. Chàng xin em cái khăn tay gói vào. Rồi bỏ nó vào phong bì. Ngoài bao, chàng ghi tên chủ nhân của mấy sợi lông. Phong dự định sẽ cất những sợi lông kỷ niệm này vào một nơi an toàn, không cho người vợ tương lai của chàng biết. Lâu lâu, khi nào vợ vắng nhà, chàng sẽ mời bạn bè đến nhậu rượu và chàng sẽ đưa mấy cái bao thơ ra mà khoe thành tích? Dĩ nhiên là chàng sẽ dấu kín cái vụ chỉ được các em cho bú, thôi chứ không cho chơi!

Có tiếng Mai Hoa hắng giọng, rồi hỏi:

- Phong, anh còn chờ gì nữa đó? Bộ anh tính đợi chờ cặp Hoài và Bích ở ngoài kia vào đây nhập cuộc hay sao?

Phong vội vã cúi xuống.

Chàng không biết cấn và ngoạm từng thớ thịt của cái mu. Chàng chỉ biết liếm thôi. Vạch lông ra hai bên, chàng liếm dài theo giữa hai mép. Chàng luồn xuống mông của Mai Hoa một cái gối để nâng mông lên cao.

Liếm ở phía ngoài một lát rồi chàng banh hai mép lớn ra, liếm vào phía bên trong. Hai mép trong của Mai Hoa đỏ hồng hồng. Nàng rên một tiếng nhỏ, dâm thủy khởi sự chảy ra. Rời hai mép nhỏ, lưỡi Phong tiến về hướng lỗ lồn. Chàng liếm sạch chất nước nhờn từ âm đạo chảy ra, rồi cho đầu lưỡi lách vào bên trong. Chàng chỉ quậy đầu lưỡi mấy phút đồng hồ tại nơi này thì Mai Hoa đã hét lên một tiếng nhỏ. Nàng ra khá nhiều, khiến Phong phải liếm thật nhanh cho khô.

Hồn Mai Hoa bay bổng, chơi vơi. Một lúc khá lâu nàng mới hoàn hồn. Phong vẫn tiếp tục liếm. Mai Hoa cảm thấy ngất ngây. Nàng vẫn biết nàng có nhược điểm:

mỗi khi được bú lồn thì nàng ra rất nhanh và có thể ra nhiều lần. Ngược lại, kép nào không bú chỉ chơi thôi thì lâu lắm nàng mới đạt được khoái lạc, có khi nàng chàng thấy sướng chút nào nữa là khác.

Bây giờ thì Phong đã bỏ cái lỗ nhỏ tí xíu. Đầu lưỡi của chàng đang đánh nhẹ vào mồng đóc, rồi liếm nó. Mai Hoa thở dồn dập. Khoái lạc dâng lên trong cơ thể nàng.

Liếm một lát rồi Phong ngậm cái hột le mút mút. Chàng vừa mút vừa cho lưỡi chạm vào đầu mồng đóc.

Mai Hoa rên lên vì sướng quá! Tiếng rên lúc đầu còn nhỏ, sau lớn dần và mức độ khoái lạc cũng tăng lên, tăng lên cho đến lúc nó lên đến cực điểm. Nàng ngất lịm hẳn đi trong mấy giây đồng hồ.

Khi nàng tỉnh lại thì Phong đã leo lên đè trên người nàng. Chàng đang nhấp nhô. Chàng cũng nứng tợn, vì những tiếng rên la cửa Mai Hoa nên vừa thấy nàng rA Lìn thứ nhì là chàng đã chồm lên đút cu vào. Phong rút ra nhẹ nhàng nhưng mỗi lần thọc vào thì chàng làm rất mạnh bạo.

Mai Hoa vòng tay siết ngang lưng chàng, hai chân nàng đưa cao lên trần nhà.

Phong nấc chừng mười lăm phút rồi thở hắt, toàn thân chàng rung lên rồi tinh khí bắn ra, sâu vào trong âm đạo.

Mai Hoa rên lên:

- Ối ối em sướng quá anh... sướng quá... khí của anh nóng quá.

Nàng vận dụng các cơ bắp trong âm đạo siết chặt con cu, rồi lại nhả ra, siết vào như thế liên tiếp nhiều lần. Phong cũng rên lên vì khoái cảm. Từ hồi nào tới giờ đã có cô nào biết siết cu chàng bằng lồn của họ đâu?

Sau khi tinh khí bắn ra hết, chàng nằm đè lên Mai Hoa thở dốc. Mồ hôi của hai người đổ ra như tắm.

Phong rên hừ hừ:

- Ôi chà, sao mà đã quá. Mai Hoa siết chặt nó nữa đi cho tôi sướng

Nhưng tinh khí đã ra hết. Con cu xìu xuống. Mai Hoa không thể vận dụng các cơ bắp trong âm đạo được nữa.

Mấy phút trôi qua. Phong lăn qua một bên. Mai Hoa xoay người qua, tỉ tê hỏi chàng:

- Anh sướng nhiều không? Em muốn anh được hưởng khoái lạc cũng như em. à, này, nhà anh ở đâu?

- Anh còn ở chung với ba má hay đã ở riêng?

- Tôi đi làm, không ở chung với bố mẹ từ lâu rồi. Tôi thuê phòng ở building Cửu Long, đường Paul Blanchy.

- À, em biết chỗ anh ở rồi. Nơi đó phần đông là văn nghệ sĩ và các cô ca-ve. Hình như có cả một số đầm lai, đầm thiệt cũng thuê phòng ở đó nữa phải không?

- Đầm lai, đầm thứ thiệt ở đó thiếu gì. Vui lắm. Giờ ăn mọi người tụ tập ở dưới căng-tin, đấu hót tưng bừng.

- Anh có cặp bồ với cô đầm nào ở đấy không?

Cặp bồ thì không. Nhưng thỉnh thoảng có mấy nường đầm lai sang khiêu khích. Dĩ nhiên họ khiêu chiến thì mình phải đấu chưởng với họ chứ.

- Họ khiêu chiến ra sao?

- Có cô chạy sang gõ cửa phòng bảo anh cởi dúm áo. Mấy cái móc ở đàng sau lưng ấy mà. Họ vẫn cởi đều đều một mình, chỉ hôm nào muốn được anh chơi họ mới sang nhờ cởi hộ. Bên trong cái áo đầm họ chẳng mặc gì cả. Ố là là ! Sang sì-líp, sang xú-chiêng !

- Thế Anh cởi tuột hẳn áo của họ ra à?

- Chứ còn gì nữa. Và mình đè họ xuống giường làm liền. Họ cười như nắc nẻ. Chẳng có cô nào phản đối.

Mai Hoa cười rũ:

- Còn phản đối gì nữa? Họ nứng lồn, vác sang cho anh đụ. Lúc ấy anh không đè xuống làm liền thì họ sẽ rủa thầm anh là đồ liệt dương vô dụng.

Ngoài mấy cô ở đó, còn khối cô ở nơi khác đến đó tìm trai nữa. Lúc nào cũng nườm nượp, dập dìu. Có nhiều cô ca sĩ, tài tử đến đó gặp kép. Những cô này chỉ giao du với vài ông nhà báo, hoặc văn sĩ cư ngụ trong building. Giữa những nhân vật ấy có nhiều chuyện lình ly kỳ, mê ly rùng rợn lắm.

- Vậy thì chỗ anh ở đúng là thiên đàng của đàn ông rồi. Thảo nào em nghe đồn về building Cửu Long nhiều lắm.

- Ở ngoài đường Catinat cũng có hai building dập dìu tài tử giai nhân, nhưng ít vui nhộn hơn building Cửu Long...

Bỗng có tiếng gõ cửa phòng rồi tiếng Hoài nói vọng vào:

- Mở cửa cho bọn này đi. Làm ăn gì mà kỹ thế.

Mai Hoa nhẩy xuống đất, ra mở cửa. Nàng chẳng cần khoác áo ngoài, hay mặc vào cái quần lót.

Cửa mở. Bích và Hoài đứng đó. Bích cười hì hì:

- Hoa, em bảo mình chơi trò hội đồng mà em lại đóng cửa phòng lại chặt cứng như thế này à?

Bích cũng không mặc gì trên người. Hoài thì đã xỏ chiếc quần lót.

Phong nằm trên giường nhìn chầm chập vào mu Bích. Hoài có vẻ không vui. Chàng nói với Bích:

- Tụi này đầu có định chơi trò hội chợ. Em đã nói với chị lúc nãy rồi. Lẽ ra thì thằng Phong phải lo săn sóc chị, còn Mai Hoa thuộc phần em cơ mà...

Mai Hoa quắc mắt:

- Thế tại sao lúc nãy chị Bích vừa cởi quần áo ra là anh đã chúi đầu vào ngay? Rồi ở riết ngoài phòng khách làm ăn tơi bời? Còn phần em và Phong thì sao? Bộ tụi này phải ngồi làm khán giả xem anh và chị đụ nhau à? Này, Hoài đừng vớ vẩn, làm mất vui cả đám. Em với anh chỉ là bạn, đâu phải là bồ ruột mà anh muốn giữ em làm của riêng...

Bích cười khanh khách. Nàng nói:

- Hoa nó nói đúng đấy Hoài ạ. Em chơi chị, nhỏ Hoa nó có nói tiếng nào đâu? Mình chơi trò hội đồng, thay đào đổi kép lẫn nhau cho nó vui, chứ ai là của riêng ai đâu? Thôi, nếu em không muốn Mai Hoa nó tiếp tục làm ăn với Phong thì em dắt nó ra ngoài phòng khách đi. Để chị đùa với bạn em một lúc. Lẽ ra thì cả bốn đứa cùng làm ăn ở đây, nhưng em không thích thì ta chia nhau ra vậy.

Mai Hoa lẳng lặng bước ra ngoài phòng khách. Hoài bước theo. Bích cười ròn rã, hất hàm nói với Phong:

- Phong ! Chị muốn cửa phòng này mở toang trong lúc chị cho em đụ, bọn nó có muốn xem thì cứ đứng đó mà xem. Em có mắc cỡ không?

Phong lắc đầu:

- Em đã từng phục vụ hai, ba cô cùng một lúc, có khán giả xem càng vui, có gì mà mắc cỡ.

- Được lắm. Phong hợp với chị đấy.

Nàng bước lại phía giường, leo lên, cầm cặc của Phong quan sát:

Nó xìu đã lâu chưa? Phong vào buồng tắm rửa sạch bằng nước ấm đi, rồi ra đây chị sẽ làm em ngất ngư đến sáng...

Phong vừa từ phòng tắm ra, Bích lấy khăn lau khô cho chàng rồi đè chàng nằm ngửa trên nệm.

Bích nằm giữa hai chân Phong. Nàng dùng mười đầu ngón tay lướt trên da thịt chàng, nhất là ở hai bên cạnh sườn. Phong nghe như có

những luồng điện êm ái mơn trớn khắp người. Cảm giác này chàng mới được hưởng lần đầu Bích gõ gõ phía bụng dưới của Phong. Cu chàng đã cử động. Bích ngừng gõ, nàng nâng nhẹ hòn dái bằng một bàn tay, bàn tay kia nàng nắm chặt khúc gân, vuốt mạnh...

Chỉ một thoáng sau là cu của Phong đã cương lên, nhưng chưa cứng lắm.

Bích cúi xuống. Nàng thè lưỡi liếm hai hòn dái, dần dần nàng tiến lên phía trên.

Phong buông một tiếng thở dài. Chàng nằm xuôi tay, mặc cho nàng làm gì thì làm. Lát nữa chàng sẽ bú nàng để đền đáp lại. Bích liếm cục gân rồi liếm trở xuống hòn dái rồi lại đi lên. Bây giờ thì nàng đã ngậm đầu cu vào miệng. Dầu lưỡi nàng đánh vào chỗ qui đầu. Hai chân Phong giựt giựt mỗi khi đầu lưỡi của Bích chạm vào chỗ nhậy cảm.

Bích đã ngậm trọn con cặc của Phong vào miệng. Nàng bú và mút mút. Phong sướng tê người. Chàng đặt hai tay lên đầu Bích, khẽ vuốt những sợi tóc mềm và dài, rồi một tay chàng vuốt cái gấy trắng ngần của Bích. Nàng nói thầm:

- Anh này còn nhỏ tuổi mà cũng biết yếu điểm của đàn bà. Trong lúc người đàn bà bú mình thì người đàn ông phải vuốt gáy họ, vuốt sống lưng, tới chỗ xương khu. Có như vậy mới tạo cảm giác cho người đàn bà lúc họ đang chịu khó bú.

Bây giờ thì cu của Phong đã cứng như một khúc gỗ. Bích vẫn ngậm nó, bú nhẹ nhàng. Mấy phút trôi qua. Nghe hơi thở của Phong đã trở nên dồn dập, Bích vội

dùng ngón tay cái và ngón giữa làm thành cái vòng siết chặt chỗ tiếp giáp của hòn dái và cục gân. Đó là kỹ thuật ngăn ngừa tinh khí chạy lên phía trên.

Bích leo lên ngồi trên người Phong. Nàng cầm con cu đút vào lồn. Rồi nàng nhấp nhô trên người chàng. Vừa nhấp nhô Bích vừa bảo Phong:

- Phong đưa hai tay lên bóp vú chị đi. Cứ bóp đừng sợ chị đau.

Phong làm theo ý Bích. Đôi vú của nàng căng cứng, hai đầu vú cương lên. Chàng cảm thấy thích thú khi được bóp vú một người đẹp như Bích. Phong nói thầm:

- Nàng này đẹp mê hồn. Đúng như lời thằng Hoài tả lúc nó rủ mình đến đây. Mình chưa được nhìn thấy rõ cái mu lồn của nàng nhưng cái lỗ thì khít khao lắm. Nó đang siết chặt cu mình.

Dám thủy của Bích trào ra lênh láng. Mỗi lần nàng nhấp nhô lên xuống, nghe rõ tiếng nhóp nhép. Nàng phóng ngựa một lúc rồi ngưng. Nước nhờn ra nhiều quá,

ớt đẫm lông của cả hai.

Bích bước qua một bên. Nàng bảo Phong:

- Bây giờ đến lượt Phong. Chị sẽ quì xuống, chống hai tay trên nệm, chổng mông lên. Phong quì ở phía sau, đút vào.

- Em biết rồi. Chị muốn đụ kiểu chó chứ gì.

- Phải! Chị quì lên đây. Em ngồi dậy, quì phía đàng sau chị.

Hai người đổi tư thế.

Từ phía đàng sau, nhìn đôi mông tròn trịa và trọn cái lồn của Bích, Phong tấm tấc khen:

- Chị Bích có cặp mông tròn trịa, đẹp lắm.

Chàng đưa cả hai tay xoa xoa đôi bờ mông.

Bích cười khanh khách:

- Thế còn con mèo đen của chị, nó có đẹp không?

Đẹp chứ. Mu của chị đều đặn, hai mép dầy, khép kín. Cái lỗ nhỏ xíu, lông rậm rạp, trông hấp dẫn lắm.

- À từ lúc nãy tới giờ, Phong chưa có bú chị đó nghe. Bú lồn chị đi. Liếm nó đi cho chị sướng.

Phong ngồi xuống nệm. Chàng le lưỡi liếm. Bích thích chí cười ròn rã. Nàng tự nhủ:

- Từ hồi nào tới giờ mình chỉ có nằm ngửa cho đàn ông bú. Hôm nay mới có kép từ phía sau liếm tới. OiÁ cha! Đã quá Anh này có cái lưỡi khá dài, không thua gì lưỡi chó berger.

Nàng bảo Phong:

- Phong liếm vào tận trong, chỗ cái lỗ. Rồi liếm ra đến hậu môn. Làm cho chị sướng đi rồi chị sẽ thưởng. Phong làm theo lệnh của Bích. Chàng liếm khắp cái

mu, banh mép ra, liếm chỗ lỗ lồn. Bích sướng quá, đẩy đẩy đôi mông về phía sau. Một lát lưỡi chàng rà rà từ mu đến chỗ cửa hậu. Nàng rên rên lên nho nhỏ.

Phần 22

Phong liếm một lúc khá lâu thì Bích không chịu nổi nữa. Nàng la lên:

- Thôi đủ rồi, quì lên đút vào đụ chị đi. Mau đi, chị nứng quá rồi đây nè.

Phong quì lên, cầm cu đút vào, nắc một cái thật mạnh. Bích hự lên một tiếng, đầu nhủi về phía trước.

- Ừ, Phong làm mạnh như vậy đó. Đừng sợ chị đau.

Làm đi, đừng ngừng. Cố kềm cho lâu lâu.

Phong ôm đôi mông của Bích, đẩy vào, rút ra liên tục Lát sau, Bích ra, nàng rú lên vì khoái lạc. Nàng nói lảm nhảm:

- Ối, ôi chị sướng quá ! Chị là chó Bích, em là chó Phong, hai con chó đụ nhau sướng quá.

Bích hự hự liên hồi. Dâm thủy tràn ra như suối, chảy dài xuống hai đùi nàng.

Cho tới khi Phong ra thì nàng cũng đồng ra một lúc. Nàng thở gấp rút, đôi mông chổng lên, đầu chúi xuống chiếc gối.

Tinh khí đã bắn ra hết, Phong rút ra, chàng cũng mệt nên nằm xuống. Bích nằm xấp, thở phì phò, không lý gì tới Phong.

Hai người nằm im lặng một lúc lâu. Bích đã bớt mệt.

Nàng vòi tay qua xoa xoa tóc Phong và nói:

- Chị cám ơn em.

Từ chập tối tới giờ nàng đã ra bảy lần. Bốn lần trong lúc nàng đụ ông tướng Đỗ. Một lần với Hoài và bây giờ hai lần với Phong. Nàng cảm thấy thỏa mãn lắm. Phải chi mỗi đêm đều có ba người đàn ông phục vụ nàng như vầy thì đã biết mấy.

Hai ông Cù và Dẹp thì Bích chán ngắt. ông Đỗ tạm được ông này có ga-lăng thật đấy nhưng ông ta cũng có vợ rồi.

Bích lan man suy nghĩ. Sau chuyến hàng sắp tới, có khá tiền rồi mình sẽ trợ cấp cho vài tên độc thân. Mình sẽ xúi nhỏ Hoa cũng làm như vậy. Rồi trao đổi kép. Tha hồ cho mình và nhỏ Hoa hưởng thụ. Nàng nghĩ tới ông Thảng. Nghĩ mà thương ổng. Vì mình mà bây giờ ổng trở thành một người đàn ông bắt lực. Bây giờ ổng lại để cho mình tự do đụ trai. Thật là một ông chồng hiếm có!

Ở ngoài phòng khách, trên tấm thảm, cũng diễn ra cảnh đánh đấm ngoạn mục.

Mới đầu thì Hoài gây gỗ với Mai Hoa. Sau chàng sụt sùi thú nhận chàng yêu nàng thực sự, muốn nàng là của riêng.

Mai Hoa vuốt ve, dùng lời đường mật dụ dỗ Hoài. Nàng giảng giải cho Hoài thấy rằng nàng không thể là bồ ruột của chàng được:

- Anh biết đó! Em có máu dâm nặng, gặp đàn ông là em muốn cho đụ, vậy nếu anh làm chồng em, anh sẽ mọc hàng trăm cái sừng trên đầu. Có sung sướng gì đâu! Thôi, bỏ ý nghĩ đó đi. Mình chỉ nên là bạn. Lúc nào em rảnh rang em sẽ gọi anh đến cho anh thỏa mãn. Thế là đủ lắm rồi. Anh vẫn được chơi em mà không có trách nhiệm gì cả, như thế không sướng hơn à?

Hoài nằm xuôi lay thở ngắn, than dài. Mai Hoa khúc khích cười. Nàng hỏi:

- Lúc nãy anh đụ chị Bích mấy quả?

Có một thôi. Tại anh còn bận nghĩ tới em và thằng Phong.

- Vậy tốt Vậy là anh còn đạn. Xem nào, lúc chập tối anh mới chỉ ra với em có một lần. Một lần với chị Bích là hai. Chắc chắn anh có thể làm vài lần nữa với em. Muốn được em chọn làm bồ thì phải phục vụ em đêm bảy ngày ba, vị chi là mười lần tất cả trong một ngày Anh nghe rõ chưa? Đừng có ham!

Hoài vụt cười hăng hắc. Mai Hoa ngồi nhỏm dậy, nàng cầm con cu mềm èo, liếm rồi bú. Một lát khi Hoài đã nứng, nàng bảo:

- Từ bây giờ cho tới sáng, em cho anh làm đủ kiểu. Muốn làm kiểu gì em cũng chiều. Chịu chưa?

Hai người khởi đầu bằng thế nằm nghiêng, rồi thế ngồi. Sau đó, Hoa đề nghị chơi đứng. Nàng chưa chơi đứng bao giờ nên muốn thử kiểu này. Nàng đứng dựa tường, chỗ cửa sổ.

Hoài nâng một đùi của nàng lên và đút vào. Vì mới chơi kiểu này lần đầu nên Mai Hoa hứng chí lắm. Nàng "ra" ngay sau khi Hoài đút vào, rút ra chừng mười lăm phút. Sau khi Hoài ra, hai người nằm dài dưới thảm thở dốc. Mai Hoa nghĩ ngợi:

- Mình nghe chị Thu kể, thường vào buổi trưa, mấy cô thư ký làm sở Méo, sở Tây phải chiều xếp bằng cách cho xếp chơi. Xếp nào có phòng làm việc riêng thì còn

nằm trên sofa, còn xếp nào chỉ có bàn giấy ở chỗ chung thì phải vào toilet mà đụ đứng. à, ra thế. Đụ đứng nó không đòi hỏi nhiều chỗ, chẳng cần giường chiếu gì cả mà cũng sướng, như mình vừa thử với Hoài đó!

Thảo nào! Mấy cô thư ký đẹp của mấy xếp Méo, xếp Tây chả ai thấy họ đi cặp với mấy xếp vào hotel bao giờ vậy mà họ vẫn cho xếp của họ đụ dài dài. Ai biết đấy là đâu? Chỉ có các cô biết với nhau thôi!

Nằm lơ mơ một lát bỗng Mai Hoa nghĩ: có lẽ mình nên an ủi Hoài bằng cách cho hắn phá trinh lỗ đít của mình. Cho hắn sướng. Mà mình cũng muốn có thêm một

kinh nghiệm. Nghe nói chơi lỗ đít, lúc đầu đau lắm nhưng sau sướng vô tả. Để mình hỏi xem Hoài nó có chịu không?

Mai Hoa ngồi nhỏm dậy. Nàng đi vào buồng ngủ để tìm hũ vaseline.

Bích và Phong đang nằm nghỉ xả hơi. Cả hai vẫn trần truồng. Bích thấy Mai Hoa liền hỏi:

- Xong cuộc với Hoài rồi à? Em định vào chơi tay ba hay sao đây?

Mai Hoa cười ghé tai Bích:

- Không, em vào tìm hũ vaseline trong hộc tủ. Em định cho Hoài nó phá trinh hậu môn của em đấy mà?

Vân Bích ré lên:

- À mi định qua mặt ta đấy à? Chị chưa cho ai đụng tới lỗ đít mà em đã định thử trước. ư, làm đi rồi kể cho ta nghe thử, đau hay là sướng.

- Ô-kê.

Mai Hoa đem hũ vaseline ra. Nàng bảo Hoài:

- Anh Hoài, để bù lại việc anh thật sự yêu em, đêm nay anh sẽ được phá trinh em...

Hoài ngơ ngác:

- Phá trinh? Còn đâu mà phá? Em đừng có giỡn anh chứ! Chắc em nói phá trinh lần thứ một trăm?

- Không em nói thật mà. Em định cho anh phá trinh lỗ đít em đấy, anh bằng lòng không?

Nàng chìa hũ vaseline cho Hoài xem:

- Phải bôi cái này vào nó mới trơn tru và bớt đau.

Hoài nhìn hũ vaseline rồi nhìn Mai Hóa:

- Chà, vụ này anh chưa có thử bao giờ đa? Hậu môn khít lắm. Đau lắm. Cả anh cũng đau nữa chứ không riêng gì em. Sao em liều thế?

- Gì mà liều? Tụi nó đụ lỗ đít dài dài ra đó, có sao đâu Tại mình chưa thử thì sợ đau thôi. Làm thử đi. Em cho anh phá trinh mà anh chê, vài bữa em cho đứa khác, anh đừng có tiếc đó nghe?

Hoài nghĩ: con nhỏ này nó dám liều thì mình cũng liều thử một lần xem sao? Nghĩ thế nên chàng gật đầu. Mai Hoa đưa cho chàng hũ vaseline. Chàng bôi vào hậu

môn của nàng và bôi vào cu. Nàng đã qùi và chống tay xuống nệm. Đầu nàng cúi thấp, đôi mông đưa cao ra đàng sau. Hoài quì ở phía sau.

Nàng bảo Hoài:

- Em nghĩ, khởi đầu anh nên thọc ngón tay vào lỗ của em, móc cho em sướng thật sướng đã, khi ấy anh mới đút vào đít em.

Hoài làm theo lời nàng. Chàng thọc hai ngón tay vào, móc nhẹ. Thoáng sau Mai Hoa đã thở dồn dập, nước từ trong âm đạo chảy ra. Hoài móc nhanh hơn. Mỗi

lần đút ngón tay vào và rút ra nghe có tiếng nhóp nhép vì lỗ của nàng thật khít. Nàng quay đầu về phía sau bảo Hoài:

- Em đã cảm thấy sướng rồi đó. Bây giờ anh có thể đút vô đít được rồi. Làm thật nhẹ nghe. Nó còn trinh nguyên chắc là khít lắm dù mình đã có bôi vaseline.

Hoài cầm đầu cu để vào hậu môn nàng và đẩy vào thật nhẹ. Nhờ có bôi nhiều vaseline nên khá trơn tru. Tuy vậy cũng vẫn khó đút vào. Mai Hoa cảm thấy đau nhưng nàng cắn răng chịu đựng vì chính nàng đã bày ra kiểu này. Hoài cũng thấy đau và rát. Nếu không có Vaseline chắc chàng đã bỏ cuộc. Chàng nghiến răng, đẩy mạnh vào. Mai Hoa vụt la lên:

- Ôi cha, đau... đau quá...

Hoài thấy Hoa kêu đau nên ngừng lại hỏi:

- Hay là thôi vậy? Em đau nhiều không? Anh rút ra nhé?

Mai Hoa vội trấn an chàng:

- Đau một chút thôi. Không hề gì, anh làm tới đi, em nghĩ khi nó đã

vào trong rồi thì sẽ hết đau ngay.

Hoài đẩy vào. Bây giờ thì cu chàng đã vào hết. Chàng ôm đôi mông của Mai Hoa, đẩy vào, rút ra. Bây giờ chàng không còn cảm thấy đau và rát nữa. Trái lại, chàng đã thấy sướng vì con cu dường như bị siết chặt. Mai Hoa vừa rên vừa nói:

- Anh vòng tay về phía trước móc lồn em đi, vừa móc, vừa nắc như vậy em mới sướng?

Hoài vừa làm theo lệnh, vừa nghĩ: .

- Nhỏ này dâm quá sức. Đã chơi vào đít còn bắt mình phải móc nữa. Thảo nào gặp trai là nó cho đụ, chẳng lý gì tới mình. Chắc nó có đến năm, bảy thằng bồ. Mình

cứ ngỡ nó cặp với mình và xem mình như tình nhân của nó, thật là ngu!

Nghĩ đến đây Hoài tức lắm. Té ra chàng chỉ là một món đồ chơi. Hoài đẩy vào thật mạnh, với ý định trả thù Mai Hoa nhủi đầu về phía trước. Hoài đẩy mạnh như thế, tưởng làm cho nàng đau, ai ngờ lại làm cho nàng sướng hơn. Nàng vừa rên, vừa đẩy mông về phía sau. Hoài thọc mạnh ngón tay vào lỗ lồn. Mai Hoa bị đau nên la lớn:

- Anh móc nhẹ nhàng không được sao?

Hoài nín thinh. Chàng đẩy vào rút ra lia lịa. Được một lát chàng bắn tinh khí ra. Cùng lúc ấy nàng cũng ra. Dâm thủy của nàng tràn ra lênh láng, ướt đẫm bàn tay của Hoài.

Nàng không ngớt rên la:

- Ôi, sướng... sướng quá... chơi hai lỗ một lúc sướng quá Hoài vẫn còn nắc nhẹ nhẹ mặc dù chàng đã ra.

Bỗng có tiếng của Bích:

- Hai người lắp đít sướng quá há! Nhỏ Hoa rên to quá ? Hoài và Mai Hoa quay lại. Bích đã ra ngồi trên chiếc sofa làm khán giả. Nàng vẫn

hoàn toàn trần truồng.

Phong còn nằm trong buồng ngủ.

- Bây giờ cu của Hoài đã xìu, chàng rút ra khỏi hậu môn của Hoa rồi nằm xuống sàn. Mai Hoa nằm sấp, đầu nghiêng về hướng Bích đang ngồi;

Chơi lỗ đít sướng quá chị Bích. Em đâu có ngờ.

Bích hỏi:

- Không đau chút nào à?

- Lúc đầu có đau nhưng một lát thì khoái lắm. Vả lại tụi này có bôi vaseline, cũng trơn tru. Chị có muốn thử thì bảo Phong.

- Để lần khác. Có lẽ chị cũng sẽ thử cho biết. Bữa nay đủ rồi. Thôi chị về đây, nhường chỗ cho mấy đứa có chỗ ngủ.

- Có sao! Tụi mình nằm cả ở dưới thảm này ngủ. Sáng hãy về chị Bích.

Nhưng Bích đã đứng dậy. Nàng đi tìm áo quần mặc vào rồi đến cho Mai Hoa nằm, quì xuống nói nhỏ vào tai nàng Ngày mai, em nên xúc tiến ngay công việc của tụi

mình, đừng để trễ.

Mai Hoa ừ hữ, nàng lè nhè: . .

- Được mà, chị để em lo.

Bích cúi xuống hôn vào mặt Hoài rồi xuống cầu thang ra về. Trong khi Hoài còn nằm lim dim, Mai Hoa nghĩ:

- Phải nhân dịp này tỏ cho Hoài biết hắn chỉ là món đồ chơi của mình thôi, để cho hắn quên cái chuyện xem mình là của riêng đi. Hắn lẩn thẩn quá, lỡ để hắn mê

mình thật thì có hậu quả không tốt.

Nghĩ vậy nên nàng bảo Hoài:

- Anh nằm đây nghỉ mệt nghe. Em vào trong buồng ngủ.

Hoài đang lim dim, chàng nói: ô-kê. Và chàng quên hẳn là có Phong còn đang nằm trong buồng.

Phong đang chập chờn trong giấc ngủ. Mai Hoa leo lên giường, nằm nghiêng, vòng tay ôm chàng. Nàng nằm yên như thế vài chục phút rồi đưa tay mân mê cu của chàng. Nàng vuốt ve một lát rồi ngồi nhỏm dậy, cúi xuống bú.

Một lát sau Phong giật mình thức dậy. Cặc của chàng đã nứng, cương cứng trong miệng Mai Hoa. Chàng chưa kịp có phản ứng thì nàng đã ngồi lên người chàng, cầm đầu cu đút vào lồn.

Hoa nhấp nhổm chừng mấy phút thì Phong tỉnh hẳn. Chàng vòi tay tay bóp vú nàng. Mai Hoa vừa nhấp nhô vừa rên to:

- Đã quá sướng quá! Phong cứ nằm dưới như thế đi. Mình cũng thích nằm trên đụ. Như thế này mới đã.

Rồi Mai Hoa xoay tròn người. Nàng vận dụng cơ bắp trong âm đạo siết chặt con cu. Phong cảm thấy cơn khoái lạc càng ngày càng dâng cao. Chàng chưa được hưởng cảm giác này bao giờ. Mấy cô nữ sinh thì chỉ bắt chàng bú. CÔ nào cho chơi thì cũng chỉ nằm dài, bắt chàng phải phục vụ. Chưa có người nào leo lên làm kỵ mã, để chàng được nằm dưới hưởng thụ như hiện tại chàng đang được Mai Hoa phục vụ.

Mai Hoa rên càng lúc càng to. Đó là vì nàng có ý định đánh thức Hoài dậy. Quả nhiên tiếng rên quá lớn của nàng đã khiến Hoài tỉnh ngủ. Chàng mon men bước vào phòng ngủ.

Nhìn Mai Hoa mồ hôi nhễ nhại, đầu lắc lư, nhấp nhô trên người Phong, miệng thì rên hư hừ và nói lảm nhảm, Hoài lắc đầu. Chàng bước đến bên giường, ngồi xuống mép giường nhìn Mai Hoa trân trối.

Nàng cười khanh khách:

- Anh xem em đụ Phong có đã không? Hắn dai lắm, từ lúc nãy đến giờ mà vẫn chưa ra. Hôm nay em gặp kỳ phùng địch thủ rồi đó. Ngồi xem em làm cho hắn ra rồi Hoài có muốn đụ nữa thì cứ nói. Em chấp cả hai anh đó. Đụ dài dài cho tới sáng hãy ngủ.

Phong nằm thụ động nhưng vì Mai Hoa làm vừa mạnh vừa mau nên chàng không thể kìm hãm lâu hơn được nữa.

Chàng rên lên:

- Anh... anh sắp ra đây Hoa ơ... ơi...

Chàng vừa nói tới đây thì tinh khí bắn ra. Cùng lúc, Mai Hoa đổi thế nằm sắp trên người Phong và nắc nhanh. Rồi nàng cũng la lên:

- Em cũng ra... ra đây... ôi... sướng quá, sướng quá...

Vài phút sau, nàng buông tay, nằm sắp trên người Phong lim dim. Khi nàng mở mắt ra, nàng thấy Hoài vẫn còn ngồi ở mép giường, Phong vẫn còn nằm nhắm mắt.

Mai Hoa biết Hoài tức tối trong bụng lắm, nhưng nàng cứ giả vờ như chẳng có chuyện gì xảy ra cả. Nàng hỏi Hoài:

- Anh có thể đụ thêm một cái nữa không? Em sẵn sàng phục vụ anh. Các anh làm càng nhiều càng tốt. Anh đã biết em có máu dâm rồi kia mà ! Phải hai người như

thế này làm em mới đã.

Hoài lắc đầu:

- Anh mệt rồi. Thôi, anh về. Để Phong nó ở lại phục vụ em. Hôm khác gặp.

Nói xong chàng đứng dậy đi ra ngoài phòng khách tìm quần áo. Mai Hoa nhẩy xuống đất, nàng đi theo Hoài:

- Anh giận em đấy à? Em đã nói với anh từ lúc nãy, vậy mà anh chẳng hiểu gì cả!

- Thì anh mệt nên muốn về nhà ngủ chừ có giận gì em? Anh biết rồi. Từ nay, tụi mình gặp nhau chỉ là để thỏa mãn thôi. Không có vấn đề tình cảm gì nữa hết! Tại

anh ngây thơ nên nghĩ lầm, bây giờ anh mới biết sự thật. Em không có lỗi chi cả. Thôi, em xuống mở cửa cho anh Hoài về rồi, Mai Hoa thở phào:

- Thế cũng xong. Càng tốt.

Nằm bên cạnh Phong, trước khi đi vào giấc điệp, Mai Hoa nghĩ ngợi về chuyện đi thương thuyết với mấy ông ở trên vùng ba biên giới. Nàng tự nhủ: mấy ông nội

xa nhà, xa vợ lâu ngày thì có khó khăn gì mà không thuyết phục được họ? Và nàng mỉm cười một mình: “Võ khí "lá đa" xem ra còn mạnh hơn kim tiền là đàng khác !”

Phần 23

Chuẩn theo đề nghị của tướng Đỗ, trung tá Đoàn, chỉ huy trưởng các đơn vị đóng tại vùng ba biên giới đã được tướng tổng tư lệnh quân đội đặc cách thăng cấp đại tá. Thiếu tá Dục, tham mưu của đơn vị được thăng cấp trung tá. Cả hai ông tá này đều về Sài gòn để ăn khao, rửa lon mới. Cả hai đều lại trình diện tướng Đỗ, tại tư gia. Nhân dịp này ông Đỗ bèn kéo đại tá Đoàn vào văn phòng, nói nhỏ với Đoàn về vụ Vân Bích nhờ. ông Đỗ cho Đoàn biết, ngoài số ngoại bổng, Đoàn còn có thể nhờ vả nhóm của vợ chồng Nguyễn Thảng nhiều việc khác. Đặc biệt là em gái của bà Thảng sẽ đến gặp Đoàn.

Tướng Đỗ vừa cười ha hả vừa vỗ vai đại tá Đoàn:

- Vậy là toa trúng mối rồi đấy nhé! Nghe nói em gái bà Thảng, tên là Hoa, là một hoa khôi, sắc nước hương trời, lại rất thích những người hùng. Nhiều hy vọng là toa sẽ chiếm được nàng.

Đại tá Đoàn hứng chí lắm. Nghe ông Đỗ nói sẽ được gặp một người đàn bà đẹp, Đoàn bèn nhờ ông Đỗ hỏi ngay xem bao giờ thì ông ta được gặp người đẹp. Tướng

Đỗ gọi điện thoại cho bà thầu khoán Thảng. Buông điện thoại xuống, ông cho Đoàn biết:

- Lý ra thì cô Mai Hoa lên tận trên chỗ toa đóng quân để gặp nhưng nhân dịp toa về đây, cô ấy hẹn sẽ gặp toa tại nhà bà Thảng vào tối nay. Sướng nhé ! Chúc toa may mắn.

Trước khi đại tá Đoàn đến, Vân Bích và Mai Hoa bàn mưu lược. Bích đề nghị:

- Theo chị nghĩ, em chỉ nên hứa hẹn với hắn về chuyện tiền bạc mà thôi. Mới lần đầu mà cho hắn liền, hắn sẽ coi thường cả em lẫn chị đó. Đối với ông Đỗ thì khác, vì không có ông ta mọi chuyện đều không có thể tiến hành được. Còn viên sĩ quan này là thuộc cấp của ông Đỗ, em cần nhử mồi, mình đi được vài chuyến hàng rồi em sẽ cho hắn chơi cũng chưa muộn. Em nghĩ sao? Mai Hoa nghĩ ngợi một lát rồi gật đầu:

- Chị đề nghị đúng đấy. Lần đầu em chỉ dùng sắc đẹp chài mồi hắn ta thôi. Chuyến hàng này về trót lọt rồi, ta sẽ tính sau. Đến khi ấy, em sẽ hẹn hắn về Sài gòn và em sẽ cho hắn, có thế hắn mới bảo vệ chuyện làm ăn của mình.

Đại tá Đoàn vừa gặp Mai Hoa thì mê mẩn ngay. Đêm nay nàng trang điểm cực kỳ lộng lẫy nhưng ăn mặc kín đáo. Sau khi thỏa thuận xong về vấn đề tiền bạc,

Đoàn ngỏ lời muốn mời Mai Hoa ăn cơm tối tại một nhà hàng trong Chợ lớn nhưng Hoa hẹn sẽ cùng đi ăn tối với ông ta vào dịp khác. Nàng hứa sẽ cùng đi ăn rồi đi khiêu vũ với Đoàn sau khi chuyến hàng về đến Sài gòn suôn sẻ. Trong lúc trò chuyện, thỉnh thoảng Mai Hoa liếc mắt đưa tình với đại tá Đoàn.

Trên đường về nhà, đại tá Đoàn cụt hứng vì chỉ được người đẹp hứa sẽ đi du hí cùng với ông ta vào lần sau! Nhưng trước vẻ đẹp đầy quyến rũ của Mai Hoa, ông ta tự nhủ sẽ bảo vệ tổ chức buôn lậu này, một là để có thêm ngoại bổng, hai là chiếm đoạt được Mai Hoa.

Do sự bố trí khôn khéo của bọn Bích và Mai Hoa, chuyến hàng về đến Chợ lớn, không gặp trở ngại nào ở dọc đường. Các đơn vị của VC và của đại tá Đoàn

đều hành quân, cố ý bỏ ngỏ khu vực mà bọn buôn lậu đi qua.

Hàng về đến cửa ngõ thủ đô thì đã có thuộc hạ của hai ông Dẹp và Cù áp tải giao tận kho của Lý Xì thẩu.

Đàn em của Lý Xì thẩu lãnh phần phân phối đi khấp nơi. Sau khi hàng đã được phân phối, vợ chồng thầu khoán Thảng tổ chức liên hoan. Nhân dịp này, Lý Xì thẩu lại nhắc nhở Vân Bích về vụ ông ta muốn lấy Mai Hoa và để nàng đứng đầu tổ chức phân phối tại Sài gòn và các tỉnh vùng Tiền Giang, Hậu Giang.

Họ Lý đã quá mê mệt trước sắc đẹp và sự khôn ngoan của Mai Hoa.

Thật ra thì họ Lý không hẳn sống một mình, mặc dù ông ta đã góa vợ từ lâu. Vài năm sau ngày vợ qua đời, họ Lý chỉ giải quyết sinh lý với các cô hối thông (gái ca kỹ người Tàu) ở Chợ lớn. Nhiều cô hối thông

quyết tâm quyến rũ họ Lý nhưng các cô đều thất bại. Đối với Lý Xì thẩu, muốn chiếm được địa vị làm vợ của ông ta thì ngoài sắc đẹp ra còn phải có trí thông minh tuyệt đỉnh, phải thuộc giới buôn lậu. Vì họ Lý không thể tin tưởng những người đàn bà chẳng biết tí gì về hoạt động của ông ta. Những người đàn bà này có thể hại ông ta do sự ngờ nghệch ngây thơ của họ. Vả lại, ông cũng cần có một phụ tá đắc lực và tín cẩn. Bọn đàn em có trung thành thế mấy đi nữa thì cũng phải có người chỉ huy và canh chừng chúng khi ông vắng mặt.

Năm ngoái, Lý Xì thẩu sang Hongkong có gặp một người đàn bà khá đẹp. Nàng tên là Miêu Kim Linh. Nàng là con gái của một trùm anh chị ở Hương Cảng. ông này đã qua đời. Kim Linh cũng có một tổ chức buôn lậu của chính nàng, hoạt động tại Hương Cảng và Ma cao, nhưng tổ chúc này nhỏ, lợi nhuận thu vào chẳng bao nhiêu. Kim Linh có nghề võ, bắn súng thông thạo. Gặp nàng, ông Lý thích ngay nên đưa nàng sang Việt Nam.

Ở Chợ lớn, ông Lý giao cho Kim Linh một tòa nhà khá to để dùng nơi này làm bộ tham mưa, chỉ huy mọi hoạt động của đám đàn em tại Chợ lớn. Có điều không ổn

là Kim Linh không biết nói tiếng Việt, cũng không biết tiếng Pháp. Thành ra nàng chỉ có thể điều khiển bọn đàn em gốc Trung Hoa mà thôi.

Trong khi ấy thì với chức vụ phụ tá của họ Lý, phải là người thông thạo cả tiếng Pháp lẫn tiếng Việt. Để có thể giao thiệp với các quan lớn, quan bé và khiến cho bọn đàn em người Việt nể nang.

Vì lẽ đó, Lý Xì thẩu không giao hẳn quyền phụ tá cho Kim Linh và ông đành bỏ dở nhiều chuyến đi Hongkong, Singapore, Bangkok, mặc dù những chuyến đi ấy rất quan trọng. Ông sợ ở nhà có chuyện gì xảy ra, Kim Linh không thể đối phó. Nàng chẳng biết tí gì về các quan lớn, quan bé người việt và Pháp. Nhất là hiện nay các quan đều để ý đến tổ chức của họ Lý.

Nhắm vào Mai Hoa, Lý Xì thẩu đã tính toán rất kỹ. Nàng vừa đẹp, vừa quyến rũ, lại giao thiệp rộng, quen rất nhiều các ông lớn. Như thế mới có thể làm phụ tá chính thức của họ Lý được. Còn chuyện sau này, nếu Mai Hoa về ở với ông ta rồi mà nàng cần phải giao du thân

mật với các quan, ông Lý không quan tâm. Điều cần là Mai Hoa không phản bội ông về chuyện tiền bạc, chuyện điều khiển tổ chức là đủ.

Về phần Kim Linh, có lẽ nàng cũng am hiểu vị trí của nàng. Kim Linh biết nàng có nhiều khuyết điểm. Chỉ làm cho đám đàn em ở Chợ lớn khuất phục cũng chưa đủ. Còn phải có tài bảo vệ tổ chức nữa, ý thức được sự khiếm khuyết này nên Kim Linh ra sức chiều chuộng họ Lý trên giường. Không hẳn chỉ có trên giường mà thôi. Nàng bày cho Lý Xì thẩu các kiểu chơi trong buồng tắm, chơi trên thảm, chơi đứng, với dụng ý là mê hoặc họ Lý.

Đặc biệt là Kim Linh có tài bú. Nàng biết áp dụng kỹ thuật chặn đứng tinh khí nên mỗi khi họ Lý gần ra thì nàng lại dùng tay chân tinh khí lại, nhả con cu ra, liếm xuống phía hòn dái. Trong khi chơi, Kim Linh áp dụng kỹ thuật bóp và siết cu của họ Lý bằng âm đạo của nàng khiến ông ta đê mê, ngây ngất.

Riêng về khoa bú cặc thì Kim Linh đã học được của các mụ tú bà ở Hongkong nhiều kỹ thuật khiến đàn ông đạt được tuyệt đỉnh khoái lạc mà tinh khí vẫn không bắn ra. Ngoài kỹ thuật nói trên, Kim Linh xử dụng cái lưỡi và đôi môi rất tài tình. Lưỡi nàng như đuôi rắn liếm tới đâu người đàn ông nghe sướng tới đó. Mỗi khi liếm, không bao giờ nàng bỏ sót khoảng cách từ hậu môn đến hòn dái.

Nàng cũng liếm luôn cả phía ngoài hậu môn của người đàn ông khiến đương sự suýt xoa, sướng khoái.

Các gái giang hồ vẫn bú đàn ông. Đó là chuyện thường. Nhưng rất ít khi mấy cô liếm hậu môn của khách làng chơi.

Kim Linh không phải là gái giang hồ, nhưng nàng chịu khó chiều chuộng những người đàn ông nàng gặp vì hai lý do: một là vì nàng cần nhờ cậy người đàn ông

chuyện gì đó, hoặc nàng muốn cặp bồ với hắn ta để thủ lợi; hai là vì Kim Linh chỉ đạt được khoái cảm khi nàng bú, liếm tình nhân. Nàng càng kéo dài việc bú, liếm lâu chừng nào, càng cảm thấy sướng chừng đó. Nhất là vụ nuốt tinh khí. Khi nàng đang bú mà biết ràng người đàn ! ông sắp ra, không thể kìm hãm lâu hơn được nữa, thì

nàng vội thọc con cu vào tận cuống họng để cho tinh khí bắn vào nơi ấy.

Nàng thú nhận với bạn gái:

- Đối các chị, khi nuốt tinh khi có cảm giác ra sao em không rõ, riêng với em, tinh khí càng bắn sâu vào cuống họng em càng thấy khoái. Và tinh khí chảy xuống đến đâu, em cảm thấy khoái lạc chạy tới đó. Nhưng thường thì mỗi khi nuốt linh khí, toàn thân em rung lên vì khoái lạc! Em không bao giờ để một giọt khí rơi ra ngoài!

Người bạn gái hỏi nàng:

- Thế còn lúc đụ? Chị chỉ cảm thấy sướng khi được nuốt tinh khí thôi à?

Kim Linh thành thật trả lời:

- Được đàn ông đụ cũng sướng chứ nhưng em chỉ thấy sướng khi em nằm trên, thủ vai kỵ mã, hoặc là hai đứa chơi đứng. Em chưa bao giờ sướng khi nằm dưới. Nói

tóm lại, em phải là người chủ động trong cuộc chơi thì mới cảm thấy sướng. Nằm dưới tức là thụ động rồi. Một bác sĩ chuyên về khoa tâm lý học cho Kim Linh biết sở dĩ nàng chỉ sướng khi nằm trên là vì nàng có tính đàn ông, luỵ rằng nàng là đàn bà một trăm phần trăm. Việc nàng học võ, học bắn súng chứng tỏ rõ rệt nàng có nam tính.

Kim Linh hoàn toàn không hay biết gì về vụ ông Lý đang năn nỉ vợ chồng thầu khoán Nguyễn Thảng thuyết phục Mai Hoa ưng lấy ông ta.

Về phần Bích, nhân thấy họ Lý mê say Mai Hoa, nàng cũng muốn Mai Hoa nhận lời. Có người thân lọt vào bộ chỉ huy của họ Lý là điều mà vợ chồng Nguyễn Thảng rất mong muốn.

Vân Bích gọi Mai Hoa đến nhà nàng ăn cơm tối. Thầu khoán Thảng bận đi ăn cơm khách nên vắng mặt. Bích nói với Mai Hoa:

- Hoa à, nếu chị là em thì chị ưng quách Lý Long. Về mặt khả năng

làm tình, chắc chắn hắn không thể so sánh được với mấy người mà em đã gặp. Nhưng vụ đó thì

em vẫn có thể đi lại với bắt cứ ai kia mà. Em nghĩ lại xem. Nếu em đứng đầu tổ chức phân phối hàng lậu của họ Lý tại Sài gòn và lục tỉnh thì em sẽ thu vào một mối lợi lớn lắm chứ không phải là nhỏ. Em lại được quyền chỉ huy một đám lâu la, bộ hạ của họ Lý. Như thế không sướng à?

Mai Hoa khẽ lắc đầu:

- Chỉ huy đám đàn em của họ Lý không phải là chuyện dễ như chị tưởng. Dù em có được họ Lý giao quyền đi nữa. Mặt khác, em biết họ Lý mê em, như vậy dễ gì ông ta cho em được tự do đi lại với bạn trai. Còn em thì muốn được tự do ngủ với ai thì ngủ, làm gì thì làm. Một khi mà em đã nằm trong tổ chức của hắn rồi, sẽ có

những thuộc hạ, tâm phúc của hắn canh gác ngày đêm xung quanh em, làm sao em có thể gọi trai đến chơi?

- Nếu vậy, để chị đặt điều kiện với ông ta. Nếu ông ta bằng lòng để cho em hoàn toàn tự do thì em sẽ ưng phải không?

- Ừ, có thể. Em sẽ không là vợ chánh thức của hắn. Em ở nhà em, làm gì tùy ý. Hắn không được ghen. Còn vấn đề làm việc thì hắn phải có cơ sở ở vùng Sài gòn.

Hằng ngày em sẽ đến cơ sở ấy để làm việc, phát lạc bọn đàn em của hắn. Nhà riêng của em không thể để cho bắt cứ đứa nào lui tới. Gọi điện thoại thì được. Còn chuyện tiền bạc, em chưa hiểu hắn sẽ chia phần cho em như thế nào? Hay là hắn chỉ muốn lợi dụng em, xem em như một bà vợ người Tàu của hắn, làm việc thì có làm, còn tiền bạc, hắn gởi ngân hàng hay cất giữ riêng, em không được biết tới? Trong trường hợp này em sẽ thiệt thòi nặng. Hắn vừa được làm tình với em, vừa được thêm một người phụ tá mà chẳng mất gì cả!

Vân Bích gật gù, nàng nghĩ Mai Hoa nói đúng. Theo phong tục của người Tàu thì người vợ chẳng có quyền hành nào hết. Mọi sự đều do người chồng tự ý quyết định. Bích nói:

- Để chị đặt vấn đề với họ Lý xem sao? Thật ra nếu làm vợ của ông ta mà em mất hết tự do thì chị cũng không muốn. Rồi những lúc nổi hứng, chị em mình làm sao tự do gọi trai đến phục vụ?

Hai hôm sau, Vân Bích mời Lý Xì thẩu tới nhà. Nàng cho hắn biết điều kiện của Mai Hoa.

Lý long ngồi suy nghĩ một lúc rồi nói:

- Tôi sẽ nghĩ kỹ về những điều kiện ấy và sẽ trả lời bà.

Trên đường trở về Chợ lớn, Lý Long ngồi thừ ra suy nghĩ. Nếu để cho Mai Hoa được hoàn toàn tự do trong khi nàng có toàn quyền kiểm soát các khoản chi, thu và nắm giữ tiền bạc của tổ chức thì quả thật có hơi kẹt. Để cho nàng được tự do đi giao thiệp với các ông quan lớn, quan nhỏ thì tạm được đi. Còn chuyện nàng muốn đưa ai về ngủ ở nhà riêng cũng phải làm ngơ, thì đâu có được! Hóa ra ông không có quyền gì với nàng cả hay sao?

Lý Long nghĩ chắc: mình phải đích thân tới nhà nàng để thuyết phục nàng, có lẽ như thế mới xong. Cùng lắm thì mình sẽ đề nghị chia cho nàng hàng tháng một khoản tiền để nàng phục vụ mình, kiểu như là gái bao vậy thôi. Không cho nàng dính dáng với tổ chức! Nhưng chuyện này cũng khó vì nàng đã có sẵn một số vốn liếng khá to do những chuyến buôn lậu trong mấy năm qua đem lại. Như thế phỏng mình có đề nghị dâng cho nàng tiền hàng tháng chưa chắc nàng đã nhận.

Nghĩ đến đây Lý Long thở dài, chán nản? Đàn bà An Nam khó quá. Con nhỏ Miêu Kim Linh mình gặp ở Hongkong có vài lần, rủ nó qua Sài gòn, nó chịu ngay chẳng có đặt điều kiện gì ráo!

Họ Lý hỏi trọng tài xế người Tàu, đang lái xe cho ông ta:

- Này A Cẩu à, mày đưa tao đến nhà bà Thảng nhiều lần, vậy chắc mày có biết mặt cô bạn của bà ấy, cái cô có tên là Mai Hoa ấy mà?

- Dạ, dạ em biết cô ấy chứ, xứng xàng. Cổ nằm trong bộ tham mưu của vợ chồng ông Thảng mà !

- Ừ nói ví dụ tao lấy cô ấy, và đưa cô ta vào tổ chức của mình thì bọn mày có phục cô ta không?

A Cẩu quay lại:

- Dạ, xinh xàng nói sao? Bộ xinh xàng tính cưới cô ấy à? Thế còn bà Kim Linh?

- Bà Kim Linh chỉ là người chịu ơn của tao, bả giúp đỡ tao được phần nào hay phần đó thôi. Tao cần có vợ người việt để thay tao đi giao dịch với mấy ông lớn tây tà và Việt Nam. Và chỉ huy luôn cả bọn thằng Trương ở ngoài Sài gòn, chỉ huy luôn tụi ở Tiền Giang và Hậu Giang nữa. Tao cần người như cô Hoa lắm. Vì cổ đã nằm sẵn trong giới của mình, lại có sắc đẹp và giao thiệp rộng, bọn trong chính quyền nể cổ lắm!

A Cẩu dạ dạ. Hắn không góp ý kiến nào. Hắn biết chủ của hắn có tính độc tài, nói với thuộc hạ chuyện gì thì cũng chỉ là để nói cho có vậy thôi. Kiểu như thông tin vậy Có đề nghị nào đưa ra thì Lý Long cũng chỉ ừ hữ chả bao giờ nghe theo.

Lâu nay Kim Linh đối đãi với hắn rất tử tế. Thỉnh thoảng cho liền hắn xài, ngoài khoản tiền lương Lý Long trả. Hắn nghĩ dù họ Lý không chánh thức cưới Kim Linh, nhưng hẳn bà ta sẽ chiếm ngôi vị ấy trong tương lai.

Nay nghe Xì thẩu nói định cưới gái Việt Nam làm vợ chánh thức và giao luôn quyền chỉ huy vùng Sài gòn, lục tỉnh cho cô ấy thì A Cẩu chưng hửng. Thế là thế nào?

Hôm sau, nhân lúc họ Lý được bạn bè đến đón đi đánh mạt chược suốt đêm, A Cẩu bèn tiết lộ điều nó nghe được từ cửa miệng của ông chủ cho Kim Linh biết.

Kim Linh nghe chừng Cẩu cho biết tin này thì rụng rời tay chân. Té ra hắn chỉ xem ta như một món đồ chơi.

Còn cưới vợ thì hắn cưới gái Việt? Nàng hỏi thằng Cẩu:

- Nhà của Mai Hoa ở đâu?

Thằng Cẩu thưa:

- Dạ, em không biết nhà của cô đó ở đâu. Nghe nói ở đường Macmahon. Em chỉ gặp cô đó ở nhà bà Thảng. Và xếnh xáng cũng chỉ gặp cô ta tại nhà bà Thảng.

Kim Linh lấy ra một ít tiền. Nàng dúi vào tay A Cẩu:

- Cẩu à! Mày phải trung thành với tao nghe chưa! Đại nhân mà cưới vợ Việt thì cả đám sẽ bị con An Nam đó chỉ huy, nhục lắm. Mày nghe rõ chưa? Vậy mày đi gặp thằng Thoòng, bảo nó lại đấy cho tao sai việc. Cả mày nữa. Mày cũng phải phụ với thằng Thoòng.

Việc đầu tiên Kim Linh giao cho Cẩu và Thoòng là tìm biết nhà riêng của Mai Hoa ở đâu. Nàng có nhiều khách khứa hay không? Về phần thằng Cẩu thì phải báo cáo ngay nếu Xì thẩu bảo nó lái xe lại nhà Mai Hoa.

Hai thằng tâm phúc dạ dạ lui ra.

Còn lại một minh, Kim Linh rít lên:

- Gặp được tay bà thì bọn mày khó sống đó nghe. Không ăn được thì tao đạp đổ hết. Rồi tao trở về Hong kong chứ sợ gì đứa nào!

Phần 24

Trong khi cả bọn Bích, Mai Hoa, và đám tâm phúc của hai ông Cù và Dẹp phởn phơ tổ chức tiệc tùng để ăn mừng chuyến hàng quan trọng đã về Sài gòn và đã được phân phối thì tại dinh của đại tướng Sa Lăng cũng có những cuộc họp quan trọng.

Những buổi họp này không do ông đại tướng triệu tập bàn về tình hình quân sự hay chiến lược, chiến thuật đối phó với quân VC. Tất cả các cuộc họp đều do bà vợ nhỏ của đại tướng chủ tọa. ông đại tướng không tham dự vì những chuyện này không thuộc thẩm quyền của ông.

Từ ngày bà vợ chính thức của ông, bà vợ lớn, qua đời thì ông đại tướng hoàn toàn bị bà Dưỡng, tức bà vợ nhỏ áp đảo Ngoài chuyện quân sự ra, nhất nhất những vụ áp-phe mua quan, bán tước, thuyên chuyển nhân sự, chuyển ngân lậu, xuất cảng lậu đều do bà Dưỡng chỉ huy. Ông đại tướng đã tuyên bố với đám hầu cận tâm phúc của bà Dưỡng như thế.

Cho nên ông không hiện diện trong những cuộc họp này là chuyện dĩ nhiên.

Buổi họp tối nay có cả sự hiện diện của trung tá Dục, từ vùng ba biên giới về.

Bà đại tướng mở lời trước:

- Tôi xin giới thiệu với các anh chị em hiện diện nơi đây: ông trung tá Dục, tham mưu của bộ chỉ huy các đơn vị trú đóng tại vùng ba biên giới.

Mọi người ngỏ lời chào trung tá Dục. ông này liền đi ngay vào đề: ông cho biết có một tổ chức buôn lậu quan trọng đã dùng vùng ba biên giới làm nơi chuyển hàng lậu từ bên Lào về Việt Nam:

Bà đại tướng chân lại:

- Trung tá có biết họ chuyển hàng về là loại hàng gì không?

- Dạ, thì còn loại hàng nào khác hơn là thuốc phiện và bạch phiến, thưa bà đại tướng.

Bà Dượng gật gù:

- Tôi cũng đoán như thế. Họ dùng hành lang nào ông có biết chứ?

- Dạ biết.

Trung tá Dục lấy từ cặp da ra một bản đồ quân sự. Ông chỉ cho mọi người xem hành lang và địa điểm mà tổ chức buôn lậu dùng để giao hàng và chuyển hàng. .

Một người hỏi:

- Thế cấp chỉ huy của trung tá không hay biết gì sao?

- Biết chớ. Theo tôi đoán. Nhưng có lẽ đại tá chỉ huy trưởng cố ý làm ngơ cho bọn ấy đi qua thong thả !

Bà Dưỡng:

- Vậy à? Trung tá có chắc như vậy không?

- Dạ thưa chắc. Vì ổng ra lệnh hành quân vào đúng thời điểm bọn buôn lậu đi qua nơi chúng tôi trú đóng. Cho nên hành lang được bỏ ngỏ và những người kia đi qua chỗ ấy như chỗ không người.

- Thế còn tụi VC? Tụi nó cũng lẩn quẩn trong vùng ấy kia mà?

- Chắc tụi VC cũng biết là có đám buôn lậu sắp chuyển hàng qua vùng ba biên giới. Cho nên đồng lúc với cuộc hành quân của đơn vị tôi, do đại tá Đoàn đích thân chỉ huy, thì tụi VC cũng hành quân. Có điều là tụi nó chuyển quân đi ngược hẳn lại với phía đơn vị của tôi Chúng tôi đi về hướng tây thì tụi nó đi về hướng đông.

- Nghĩa là hai bên không thể chạm trán nhau?

- Dạ đúng. Xem như cả hai bên đều đi chơi trong rừng vài ba bữa vậy đó.

Bà Dưỡng cười khanh khách:

- Nếu đúng như vậy thì quả đại tá Đoàn thương lính lắm nhỉ? Hành quân mà không đụng độ, không bị thiệt hại nào cả. Khỏe ru.

Cười xong, bà Dưỡng nghiêm ngay nét mặt và bà tiết lộ kế hoạch của bà. Mọi người thảo luận trong suốt hai giờ đồng hồ rồi giải tán. Trung tá Dục được giao phó nhiệm vụ phải báo cáo ngay những tin tức liên quan tới các cuộc chuyển hàng xuyên rừng của tổ chức buôn lậu mà ông tiết lộ.

Hôm sau, bà Dượng cho gọi ngay các sĩ quan trong ngành an ninh, tình báo thuộc diện đàn em tín cẩn tới, và ra lệnh:

- Có một tổ chức buôn lậu thuốc phiện rất lớn đang hoạt động tại Sài gòn, Chợ lớn. Các ông phải điều tra, thu thập đủ mọi tin tức, dữ kiện và báo cáo cho tôi biết ngay.

Hai tuần lễ sau đó, khi đã nắm được một số tin tức trong tay, bà Dưỡng bèn ra lệnh cho các sĩ quan tình báo, an ninh bảo họ phải làm theo đúng chỉ thị của bà.

Ra lệnh xong bà ngồi nghĩ kế hoạch. Bà nói một mình :

- Hừ, té ra Lý Long cũng nằm trong tổ chức của bọn này. Vậy mà mình cứ tưởng hắn chỉ mua đồng quan Pháp để chuyển ngân. Mình phải phá vỡ tổ chức này mới được. Còn cái con nhỏ tụi nó báo cáo nói nó tên Mai Hoa, có nhiều thủ đoạn và có sắc đẹp mê hồn thì hẳn nhiên không thể để nó yên thân được. Triệt hạ con nhỏ này đi là bọn Lý Long và Vân Bích sẽ run sợ và giải tán tổ chức của chúng ngay. Rồi ninh sẽ ép buộc lão Lý Long phải gia nhập lổ chức của mình, lãnh phần phân phối hàng y như lão đã giúp bọn Bích và Mai Hoa vậy. Ha... ha... ha..., thuốc phiện là thứ hàng buôn một lời mười vậy mà lâu nay mình không nghĩ ra! May có thằng Dục nó trung thành với mình, nó về báo cáo cho mình biết về tụi con Hoa và vợ chồng thằng Thảng tổ chức đi xuyên rừng đưa thuốc phiện về Sài gòn bán, mình mới hay lự sự. Vậy mình phải dẹp ngay tụi kia đi để mình thay vào đó mà hưởng lợi chứ. ông nhà này đang nắm quyền hành trong tay, ta không lợi dụng để mưu lợi, lạo tài sản thì hóa ra ta ngu muội quá!

Đêm hôm ấy bà Dượng thủ thỉ với ông đại tướng Sa Lăng. ông này khen vợ có nhiều mưa trí, nhưng ông khuyên bà nên qua bên dinh quốc trưởng trình bày cho

phu nhân quốc trưởng biết nội vụ và lôi kéo bà ấy vào một phe. Có như thế thì làm ăn mới trôi chảy và bền bỉ.

Bà Dưỡng hôn đại tướng Sa Lăng (có nhiều người gọi ông này là tướng Sả Láng vì ông ta dám chơi xả láng trong những áp-phe khổng lồ do bà vợ ông ta bày ra). Bà

nũng nịu:

- Ông nói phải lắm. ông biết nghĩ xa lắm, hèn chi người ta phong cho ông chức đại tướng! Để ngày mai, em qua bên dinh quốc trưởng trình bày cho phu nhân biết vụ

này và kéo bà ta vào tổ chức của em. Thế là mình tha hồ tung hoành chẳng có đứa nào dám đụng vào. Hà... hà... nếu em làm ăn trôi chảy, mình sẽ tạo được số vốn khổng lồ và em sẽ chuyển hết sang bên Thụy Sĩ, gởi vào ngân hàng bên ấy, trong một trương mục vô danh. Sau này anh về hưu trí mình tha hồ mà hưởng !

Rồi bà Dượng vừa cười vừa ra lệnh cho chồng:

- Để ăn mừng vụ này, anh phải trả bài ngay bây giờ. Cho em vui vui một chút coi nào. Nhắm chừng anh trả nổi hai bài hay không? Em lấy củ sâm Cao Ly cho anh nhai và nuốt nhé?

Ông đại tướng ừ, ừ, nhưng trong bụng ông chẳng thấy hứng tí nào. ông đang nghĩ đến mấy con nhỏ mơn mởn mà mỗi lần ông ra Cạp Saint Jacques (sau này gọi là

Vũng Tàu) hay lên cao nguyên, tụi nó vẫn dắt đến để dâng cho ông, ông nhớ tới những quả táo tàu mà ông tự tay móc ra từ trong âm hộ mấy con nhỏ mười sáu, mười bảy. Móc ra ăn ngon lành vào buổi sáng, trước khi ăn điểm tâm.

Những quả táo này đã được nhét vào âm hộ của mấy con nhỏ từ lúc

chập tối hôm trước, sau khi mấy đứa này tắm rửa sạch sẽ. Đêm nằm ngủ, mấy con nhỏ này phải kẹp đùi lại để cho chất bổ ngấm vào trái táo. Sáng ra, trái táo không còn khô và răn rúm nữa. Nó căng phồng vì ngấm những chất tinh túy ở trong lồn. ăn vào bổ ơi là bổ! Ông Sả Láng hỏi tụi phục dịch: vì sao biết cách ngâm táo như thế, thì tụi hầu cận nói đó là làm theo mấy ông hoàng đế bên Tàu ngày xưa? Các ông vua Tàu đều ăn táo theo cách như vậy cho nên mấy ổng mới có sức mà làm tình hằng đêm với đám ái phi, cung tần, mỹ nữ, và kéo dài suốt mấy chục năm như thế!

Có điều đám hầu cận của tướng Sả Láng không cho ông biết là đám con gái được chọn để ngâm táo cho vua sợi đều là gái còn trinh. Chúng chỉ nói là gái còn nhỏ tuổi thế thôi. Nói cho ông Sả Láng biết phải chọn gái trinh, rồi ông cũng đòi như vậy thì tụi hầu cận tìm đâu ra gái trinh mà ngâm táo?

Trong khi ông Sả Láng nghĩ ngợi về tác dụng của táo tàu ngâm trong lồn con gái, thì bà vợ của ông đưa cho ông một củ sâm màu hồng bảo ông nhai và ngậm đi cho có sức mà phục vụ bà đêm nay. ông đại tướng ngán ngẩm, bỏ củ sâm vào miệng nhai. Quay lại thì đã thấy bà đại tướng hoàn toàn khỏa thân. Nhìn thân hình phì nộn của bà, ông chán ngán nhưng ông vốn rất nể bà nên đành cởi áo quần ra để chuẩn bị trả bài. Tuy nhiên ông tự an ủi lấy mình mầng tuy bà Dượng có da có thịt nhưng vẫn còn ngon lành. Bà đầm, vợ quá cố của ông, bự hơn bà này nhiều.

Còn cái âm hộ của bà đầm thì nó to như cái quạt giấy chứ đâu có nhỏ xíu như của đàn bà An Nam?

Phần 25

Tối nay lại có họp bộ tham mưu tại nhà thầu khoán Thảng. Sau khi chia chác số tiền lời của chuyến hàng đầu, mọi người cảm thấy phởn phơ và lạc quan. Chuyến trước hàng về êm ru, không xảy ra một bắt ngờ nhỏ nhặt nào thì ai nấy đều lạc quan là chuyện dĩ nhiên.

Đêm nay họp là để thảo luận về chuyến hàng sắp tới Mọi sự xếp đặt giống y như chuyến trước, duy có sự mới mẻ là chuyến hàng này số lượng hàng sẽ nhiều hơn

lần trước. Đây là một quyết định của Vân Bích. Nàng đưa ra lý do: hiện tại tổ chức còn giữ được sự bí mật tuyệt đối, vậy cần phải lấy thêm hàng để mọi người được chia nhiều hơn. Biết đâu chừng mai kia, công việc làm ăn bị lộ, mình phải tạm ngưng.

Sự lo xa của Bích được mọi người tán thành. Sau cuộc họp, Lý Long ở nán lại. ông ta cười hề hề, nói với Mai Hoa:

- Tôi có một ít quà, mua từ Hongkong và Singapore về. Có áo xường xám, gấm thứ thiệt và áo lụa loại thượng hạng. Tôi muốn đem đến biếu cô. Xin cô cho biết nhà để ngày mai tôi đem lại.

Mai Hoa cười duyên:

- Cám ơn xinh xàng có lòng tốt tặng quà. Sao xinh xàng không để mấy món ấy cho bà Kim Linh?

Lý Long ngạc nhiên:

- Ủa, cô cũng biết Kim Linh à? Ai nói cho cô biết vậy?

- Thì tôi hoạt động trong giới buôn lậu, tôi phải có tin tức về những nhân vật trong giới buôn lậu của mình chứ. Tôi biết bà Kim Linh đang chỉ huy hệ thống phân phối hàng lậu của người ta giao cho xinh xàng. Có đúng vậy không?

- Đúng, đúng lắm. Cô Mai Hoa quen biết nhiều người nên thông thạo tin tức là chuyện tất nhiên. Chẳng những cô có sắc đẹp mà còn giỏi về chuyện làm ăn, tôi

rất khâm phục cô. Vậy cô nhận mấy món quà của tôi chứ?

Mai Hoa cũng muốn lấy lòng lão Tàu triệu phú này, nên nàng gật đầu ưng thuận.

Hôm sau, Lý Long bảo chứng Cẩu lái xe lại nhà của Mai Hoa ở đường Legrand De La Liraye (đường Phan Thanh Giản về sau này).

Sau khi nhận gói quà to tướng, Mai Hoa mời Lý Long dùng trà và ăn bánh. Nhân dịp Lý Long lại nhắc lại lời cầu hôn.

Mai Hoa bảo:

- Tôi có lập trường, chắc hẳn chị Bích có nói cho ông biết về lập trường của tôi?

- Xin Mai Hoa tự nhắc lại cho tôi nghe xem nào?

Mai Hoa hắng giọng:

- Trước tiên là lấy ông rồi, tôi vẫn ở nhà này. Tôi quen ở nhà này, không muốn dọn đi đâu hết. Điều thứ hai, là tôi hoàn toàn được tự do, muốn làm gì thì làm. Tôi có nhiều bạn trai, không thể vì chuyện lấy ông mà tôi phải tù bỏ hết bạn bè. ông phải thông cảm và hứa sẽ không tỏ ra ghen tuông gì cả. Điều thứ ba, ông phải giao hết hệ thống phân phối ở vùng Sài gòn và các tỉnh Hậu Giang cho tôi chỉ huy. Vùng Chợ lớn và các tỉnh cao nguyên, miền trung tôi không dính dáng. Dĩ nhiên, tôi điều khiển hệ thống thì tôi phải nắm giữ mọi khoản chi, thu. Tiền thu về, tôi cất. Tiền mua hàng, tôi xuất... Vậy nếu ông thấy có thể chấp thuận được cả ba điều kiện trên thì chúng ta sẽ bàn tiếp nối tới những việc khác.

Lý Xì thẩu ngồi thừ ra, nghĩ ngợi. Sau cùng ông ta hứa sẽ trả lời, cũng tại nhà này vào tuần sau.

Lý Long ra về rồi, Mai Hoa gọi điện thoại cho Bích thuật lại cuộc gặp gỡ.

Bích nói:

- Xem chừng lão ấy mê mệt em rồi đó. Y có thể chấp thuận điều kiện thứ nhất và thứ ba của em dễ dàng, duy chỉ có điều kiện em giữ tự do đi lại với bạn trai thì hơi

khó cho y thôi. Đàng ông cũng ghen chứ bộ !

Mai Hoa cười hình hích:

- Như lão ấy thì làm sao có thể thỏa mãn em? Cho là lão uống thuốc Tàu, uống sâm nhung đi chăng nữa cũng vậy thôi. Nếu lão ghen thì coi như chuyện bất thành.

Ngay sau khi đưa Lý Long trở về Chợ lớn, A Cẩu bèn tìm cách gặp riêng bà chủ của hắn là Kim Linh. Hắn cho Kim Linh biết địa chỉ của Mai Hoa và nói:

- Hồi tối hôm qua, đại nhân nhà này có gặp cô Mai Hoa. ổng khệ nệ khiêng mấy gói quà đem cho cô ta.

Kim Linh nghe báo cáo xong, bảo thằng Cẩu:

- Nếu ổng tới đó lần nữa, mày tìm cách thông tin cho tao hay. Ráng tìm điện thoại mà gọi cho tao.

A Cẩu về rồi, Kim Linh cho con ở đi gọi thằng Thoáng và thằng Phóng. Hai tên này thuộc loại du đãng có thành tích. Cả hai đều phục tài nghệ của Kim Linh nên

chúng trở thành bộ hạ tín cẩn của nàng. Chúng cũng nằm trong hệ thống phân phối thuốc phiện của Lý Long và được giao cho nhiệm vụ phải bảo vệ Kim Linh, bảo vệ hàng mỗi khi hàng được di chuyển từ nơi cất dấu đến chỗ của khách mua.

Hai tên Thoáng, Phóng đến trình diện Kim Linh. Chúng được nàng giao nhiệm vụ và được Kim Linh ứng trước cho một khoản tiền.

Phần 26

Đang khi tướng Đỗ nửa quì, nửa ngồi móc lồn Mai Hoa thì Bích đứng, hai chân nàng ở hai bên cạnh sườn Mai Hoa, mặt quay về phía ông Đỗ. Nàng đưa ngay cái

mu rậm rạp lông vào miệng ông Đỗ để ông này liếm.

Bích dùng cả hai tay banh mép lồn ra cho đồi phương bú. Mấy ngón tay vẫn móc sâu vào trong âm đạo.

Có tiếng Mai Hoa rên nho nhỏ.

Một lát sau thì Bích cũng cất tiếng rên. Hai chân nàng run run cơ hồ như muốn đứng không vững nữa.

Nàng nứng lắm rồi. Nếu lúc này chỉ có một mình ông Đỗ và nàng thì nàng đã nằm xuống bắt chàng chơi. Nhưng hiện giờ có người thứ ba là Mai Hoa, và chính nàng đã rủ Hoa cùng làm tình với Đỗ. Vậy tất nhiên nàng phải nhường cho Hoa hưởng trước.

Tiếng rên của Mai Hoa mỗi lúc một to hơn...

Bích đề nghị:

- Anh Đỗ, bữa nay em cho anh được hưởng nhỏ Hoa này trước khi anh phục vụ em. Vậy anh nằm xuống thảm đi Nằm ngửa. Xong rồi. Hoa, mi leo lên làm kỵ mã.

Còn chị thì sao?

- Đừng lo. Ta không mất phần đâu. Trong khi mi được nằm trên, phóng ngựa thì ta sẽ ngồi chồm hổm ở phía trước đầu ảnh, và để cho anh tiếp tục bú.

Cả ba lục tục làm theo đề nghị của Bích.

Hoa được nằm trên thì thích lắm. Như thế này, nàng muốn làm sao tùy ý. Muốn cho cu của Đỗ vào sâu bao nhiêu cũng vừa và nhịp độ vào, ra cũng do nàng kiểm

soát Hoa nứng quá rồi. Nàng ngồi trên người Đỗ, nắm cu đút vào lỗ rồi nhóm lên, rập xuống liên hồi.

Ông Đỗ nằm dưới khỏe ru. ông ta định đưa hai tay bóp vú Mai Hoa thì Bích đã ngồi chồm hổm trên ngực ông.

Nàng hạ lệnh:

- Đưa hai tay lên bóp vú em đây nè. Định bóp vú nhỏ Hoa đấy hả? Vú em cũng căng cứng, no tròn như vú nó chứ bộ! Bóp đi? Còn cái lưỡi của anh đâu? Le nó ra

cho em xem nào. ờ, ráng mà liếm em cho kỹ nghe. Không có thì em sẽ ngồi lên mặt anh đó.

Ông Đỗ thè lưỡi ra liếm mu của Bích. Hai tay nàng banh hai mép để cho lưỡi được đưa sâu vào bên trong. Hai mép trong của Bích đỏ như hoa mồng gà. Dâm thủy từ phía trong tràn ra mỗi lúc một nhiều hơn. Lưỡi của ông Đỗ liếm tới đâu, nghe có tiếng nhóp nhép đến đó.

Một lát, dâm thủy của Bích ra nhiều quá, chảy ướt hết cả mặt mũi của ông Đỗ. Bích đè mu lồn vào sát mặt ông này khiến ông gần muốn nghẹt thở.

Ở phía dưới, nàng ky mã Mai Hoa phi ngựa mỗi lúc một nhanh. Nếu không nhờ tác dụng của rượu champagne chắc chắn cu của ông Đỗ đã xìu xuống rồi. Mai Hoa hứng chí lắm. Nàng vừa nhấp nhô lên xuống vừa cho con cu xeo, nậy tứ phía trong lồn. Bây giờ toàn diện hạ bộ của ông Đỗ đã ướt sũng dâm thủy từ trong âm đạo Mai Hoa chảy xuống. Cục thịt gân đỏ lườm lườm bóng nhẫy chất nước nhờn ra, vào trong âm đạo.

Vừa nhấp nhô Mai Hoa vừa cầu mong ông Đỗ đừng ra vội, để nàng có thể phi ngựa thêm một lúc nữa cho nó đã Nhưng rồi chính nàng là kẻ thua cuộc trước. Mai Hoa rú lên một tiếng rồi nàng rùng mình, nước và khí từ trong nàng chảy ra như suối. Nàng thở dồn dập, nhưng vẫn không ngừng nhấp nhô. Càng sướng, nàng càng nhấp mạnh. Cu của Đỗ vẫn cứng trơ trơ.

Mấy phút sau, Hoa thở hắt ra, nàng ngồi hẳn xuống. Con cặc vẫn nằm trong lồn nàng. Nàng rên rỉ, tự lấy tay bóp bóp hai vú. Nàng muốn nhìn thấy mặt của Đỗ nhưng cái lưng trần của Vân Bích che khuất hẳn vì Bích cũng đang ra, đang đạt đến cực điểm của khoái lạc. Nàng ngồi hẳn xuống ngực đối phương, tay nàng banh hai mép lồn ra thật xa để cho nước nhờn tuôn ra trên miệng, trên mũi của ông Đỗ. Miệng nàng rên rỉ, nhưng cứ hối thúc:

- Anh... anh... em sướng quá. Cái lưỡi của anh làm em sướng quá... sướng quá... đút sâu vào nữa đi anh...

Ông Đỗ nghẹt thở vì Bích ngồi đè vào mặt chàng, dâm thủy tuôn ra mãi khiến ông ta liếm không kịp.

Cả hai nàng cùng rên to, cùng ra một lúc.

Ông Đỗ muốn đẩy Bích ra, nhưng ông không dám làm như thế vì ông sợ rằng Bích đang sướng mà bị đẩy ra nàng sẽ cụt hứng. Chưa biết chừng Bích sẽ nghĩ ra một hình phạt nào đó để hành hạ ông thì mệt cầm canh là cái chắc!

Ông Đỗ rất muốn nhìn thấy mặt Mai Hoa trong lúc này nhưng Bích ngồi trên mặt như rứa thì ông đành chịu thua. ông biết Mai Hoa đã ra. Bằng chứng là nàng đã

ngồi bẹp trên bụng ông, bắt động.

Khi Bích đã ra xong, nàng thở hổn hển một lúc rồi cất tiếng hỏi Mai Hoa ở phía sau:

- Hoa, em mệt rồi à? Ra chưa? Sao nghe êm ru vậy?

Hoa cười khúc khích:

- Ra rồi. Ra nhiều quá xá! Đã quá! Chị cứ lo phần chị ở phía đó đi. Để mặc em xử lý ông này!

Bích quay người lại:

- Ủa, té ra mi vẫn còn ngâm tôm đấy à? A... ha sướng quá. Anh chưa

ra thì mi phải nhường chỗ cho ta tiếp sức với mi chớ! Định ăn một mình à? Tham thế em cưng! Đâu có chuyện dễ như vậy được.

Bích vừa cười ngặt nghẽo, vừa đứng dậy, bước về phía sau. Nàng cười cười nói nhỏ nhẹ:

- Chị đã nhường em rồi. Bây giờ cặc của ảnh còn cứng, ảnh chưa ra thì em phải để cho chị xử trí ảnh chớ! Đứng lên đi cô !

Mai Hoa đứng dậy, tiếc rẻ. Nàng đang định chơi cái thứ nhì thì bà này dành phần.

Mai Hoa bước lên, thay thế vị trí của Bích lúc nãy. Về phần Bích, nàng vừa đút cu vào lỗ là nấc như vũ bão. Nàng nứng quá, thèm đụ quá. Nàng phải làm thật mạnh

để trả thù. Đêm nay, Bích vừa nhấp nhổm trên người ông Đỗ vừa suy tính, .hai đứa phải làm anh này tơi bởi hoa lá mới ngừng. Hắn càng sướng mình càng dễ lợi dụng sau này.

Lúc này hai bàn tay của ông Đỗ hoạt động mạnh. Đôi vú của Mai Hoa được chiếu cố tận tình. Vừa bóp, vừa se hai núm vú đỏ hồng, Đỗ cảm thấy sung sướng quá. Mấy khi vừa được đụ và bú hai người đàn bà đẹp trong cùng một lúc như thế này ! ông ngắm nghía gương mặt và thân hình của Mai Hoa. Nàng còn đẹp hơn Vân Bích nữa. Thân hình đều đặn, nở nang, eo thon, đôi vú no tròn. Tay ông bóp bóp, bụng ông nói thầm:

"Mình sắp ra rồi vì con nhỏ Bích nó làm dữ quá. Phải yêu cầu nó tạm ngựa chiến một lúc để kềm lại." Nghĩ thế, nên ông Đỗ khẽ đẩy mu lồn của Hoa ra khỏi miệng và la lớn để cho Vân Bích có thể nghe:

- Bích ơi, Bích ơi, em ngừng lại ngay đi! Anh sắp ra đó Ngừng lại, nghỉ một lát rồi làm nữa.

Vân Bích cũng biết là Đỗ sắp ra, nàng định để nó ra luôn, cho nó đã, nhưng nghe ông Đỗ xin hưu chiến thì nàng cười hình hích và rút ra.

Nàng lên tiếng:

- Ô kê, em rút ra rồi. Cho anh tạm nghỉ một lát.

Phía trên, mu của Mai Hoa vẫn còn kề miệng ông Đỗ. Dâm thủy của nàng chảy ra ướt đẫm lông mu. Đỗ hít hít mũi. Ngoài mùi dâm thủy nồng nồng, mùi nước hoa từ mớ lông mu tỏa ra thật kích thích. Đỗ hỏi Mai Hoa:

- Em xức dầu thơm hiệu gì mà mùi nó vừa quí phái lại vừa dâm đãng như thế .

Mai Hoa rúc rích cười:

- À em trộn hai thứ. Một là Guerlain, hai là Bain de Champagne. Cái mùi nghe dâm đãng là Bain de Champagne.

Vân Bích đã nằm xuống thảm. Nàng nói chen vào:

- Anh Đỗ, lúc nãy bú em anh có ngửi thấy mùi gì không?

- À à xem nào, hình như em chẳng có xức dầu thơm.

- Đúng. Tối nay em biết sẽ được anh bú, như lần trước, nên em muốn để nguyên cho anh ngửi mùi đặc biệt của em. Lần trước em có bôi nước hoa, anh nhớ chứ?

Mai Hoa nói:

- Chị Bích muốn anh ngửi mùi đặc biệt của chị ấy cho anh ghiền luôn đó. Mai mốt anh sẽ nhớ mùi của chị ấy và phải tìm nó để ngửi. Nó còn hơn bùa phép nữa đó.

Vậy là anh chết một cửa tứ rồi! Anh sẽ mê chị ấy cho mà xem.

Đỗ khẽ đẩy Mai Hoa ra xa một chút:

- Ôi mê thì mê, anh đâu có ngán! Anh cũng sẽ mê cả em nữa đó Hoa à ? Vậy lần sau gặp Bích thì anh cũng phải gặp luôn em. Như hôm nay vậy đó!

Bích xì một tiếng:

- Anh tham lam quá chơi? (Chữ trời nàng sửa giọng nói cho giống mấy cô ca sĩ gốc miền nam nhưng cứ thích phát âm theo gái Bắc)

Mai Hoa hơi tức. Bà Bích này ! Cứ chọc cho ông này nói mãi? ông nói thì phải ngừng bú liếm. Mình đang nứng tợn mà ổng cứ đẩy mu mình ra hoài? Nghĩ vậy nên nàng quay về hướng Bích:

- Chị Bích. Để yên cho ổng bú em. Khi nào em ra rồi em sẽ giải giao ổng cho chị muốn làm gì thì làm.

Vân Bích cười khanh khách. Nàng bảo Đỗ:

- Anh bú cho nó ra đi. Nó là con dâm đãng số một đấy Nó chỉ thích được bú lồn thôi.

Bây giờ không có Vân Bích nằm trên bụng nữa, Đỗ đã được tự do. ông ta bèn vật Mai Hoa xuống thảm, rồi nằm sấp giữa hai đùi nàng, tay nâng đôi mông nàng lên

và thè lưỡi ra liếm cái mồng đóc.

Mai Hoa rú lên từng chập. Hai chân nàng giựt giựt. Nhược điểm của nàng chính là cái mồng đóc. Môi và lưỡi đàn ông mà chạm vào nó là nàng co rúm người lại, chân tay giựt giụi. Đỗ liếm và mút mút cái hột le nhỏ xíu, đỏ như mồng gà. Nó cương cứng như cu đàn ông. Chỉ một chập là Mai Hoa hét lên và ra.

Nàng rên to lên một lúc rồi nằm im. Hồn nàng bay bổng lên trên chín tầng mây. Nàng ngất lịm đi đến mấy chục giây đồng hồ mới hoàn hồn. Vừa thở, nàng vừa nói khẽ :

Cám ơn anh đã cho em hưởng khoái lạc!

Vân Bích cười ròn rã:

- Em nói có sai đâu. Anh thấy chưa? Chỉ những khi được bú lồn nó mới đạt được tuyệt đỉnh của khoái lạc.

Đỗ nằm xuống thảm, thở phì phò, mặc dù cu vẫn còn cứng. Bú lồn

đàn bà cũng mệt lẩm chừ bộ sướng ích gì đâu? Chỉ có mấy bà là có lời thôi!

Ông ta còn đang lơ mơ thì Bích đã ghé tai nói nhỏ:

- Bây giờ anh là của em. Em muốn anh đụ từ đàng sau đụ tới, như chó đụ nhau vậy đó. A lê, mau lên? Em qùy lên đây.

Nàng quì hai gối, chống hai tay, mông chổng lên. Nhìn từ phía sau, Đỗ thấy đôi mông của Bích ngon lành quá Đùi nàng hơi dài nên trông càng hấp dẫn. Mu lồn

nàng đưa hẳn về phía sau, trông thấy rõ cái lỗ nằm giữa hai mép nhỏ.

Đỗ quì lên. Con cặc rà rà khắp mu. Vân Bích để cho ông ta rà rà một lúc rồi vòi tay ra phía sau, nắm nó đút vào lỗ của nàng.

Nàng hạ lệnh: .

- Đút vào và nấc mạnh đi. Em mà không sướng thi anh chết? Em sẽ hành anh suốt đêm nay.

- Ông Đỗ đẩy vào một cái thật mạnh. Vân Bích hự lên một tiếng. Đầu nàng chúi nhủi về phía trước.

Nàng la lên:

- Ừ như vậy được đó. Con nhà võ phải làm mạnh bạo như vậy coi mới được chứ!

Đây là tư thế mà Vân Bích thích nhất vì cu của người đàn ông vào sâu tận tử cung nàng.

Tuy nhiên , tư thế này làm cho người đàn ông mau ra.

Ông Đỗ biết mình sắp ra nên la lên:

- Ôi, ối anh sắp ra đây Bích.

- Anh ráng kềm lại một vài phút. Chờ em cùng ra.

Ông Đỗ ngưng nắc. ông rút ra. Chờ một lát khi biết trắng tinh khí đã trở lại túi chứa ở dưới bầu dái, Đỗ mới đút cu trở vào và đẩy nhè nhẹ.

Lát sau Vân Bích rùng mình. Nàng hét lên:

- Đẩy mạnh vào đi... vào đi... anh, em sắp ra rồi.

Đỗ nắc mạnh. Bích rên lên vì sướng. Rồi ông Đỗ cảm thấy tinh khí sắp bắn ra. ông không thể kìm hãm lâu hơn được nữa. Tinh khí bắn ra từng đợt, sâu vào trong âm đạo. Bích cũng rùng mình. Nàng ra một lượt với Đỗ. Nàng chổng mông đẩy đẩy về phía sau. Miệng nàng lảm nhảm:

- Đụ em mạnh vào... mạnh nữa đi. ôi cha mẹ ơi, con sướng quá. Đụ sâu vào lồn em đi anh Đỗ.

Mai Hoa từ lúc nãy tới giờ nằm yên. Thấy cặp Bích Đỗ rên rỉ vì sướng, nàng không chịu nổi nên một tay thò qua hai bên đùi ông Đỗ bóp bóp hòn dái, tay kia nàng thọc một ngón tay vào lỗ lồn đút vào, rút ra...

Đêm hôm đó bộ ba Hoa, Bích, Đỗ vật lộn với nhau tới lúc gần sáng mới ngủ thiếp trên tấm thảm trải giữa phòng khách. Họ không còn đủ sức để vào buồng tắm hay vào buồng ngủ để leo lên giường...

Phần 27

Ông Đỗ giật mình, tỉnh giấc. Vài tia nắng xuyên qua khe cửa sổ đóng kín cũng đủ làm cho căn phòng rộng có chút ít ánh sáng. Đỗ ngáp dài, đưa tay lên xem đồng hồ.

Ông giật nẩy người:

- Chết chưa ! Đã mười một giờ sáng rồi.

Quay sang bên cạnh ông thấy hai nàng kiều vẫn còn ngáy đều. Cả hai đều trần truồng, chân tay duỗi thừng. Ông nhìn hai cái mu, so sánh. ánh sáng yếu ớt nhưng

cũng đủ cho ông nhìn nhận rạng Mai Hoa nhiều lông hơn và mu của nàng cao hơn. Bây giờ ông mới để ý thấy lông của Mai Hoa không mọc theo hình tam giác. Vì nàng nằm xoạc hàn hai chân ra nên ông thấy bộ lông của nàng hình quả trám, nó chạy dài từ phía trên cái mu xuống đến tận hậu môn.

Đỗ định bụng sẽ lấy con nhỏ này. ông đã chán bà vợ ở nhà và đã có ý định xin ly dị từ lâu. Chỉ vì ông chưa tìm ra người thật đẹp, đáng cho ông lấy nên ông chưa quyết định đó thôi.

Đỗ đưa tay lay cả hai nàng kiều. Hai nàng ú, ớ rồi mở mắt, bừng tỉnh. Vân Bích ngáp một cái dài rồi hồi:

- Mấy giờ rồi anh?

Mười một giờ rồi. Thôi, anh phải về.

Bích rủ :

- Cả ba đứa vào phòng tắm cùng tắm nhé. Xong rồi anh Đỗ ăn sáng với tụi em đã. Mười hai giờ về cũng còn được kia mà! Đã muộn thì cho nó muộn luôn.

Đỗ gật đầu. Ba người vừa tắm vừa đùa giỡn một lúc, rồi Mai Hoa vào bếp làm trứng tráng. Nàng chiên một miếng thịt mỏng cắt ra cho cả ba dĩa trứng.

Ăn xong, ông Đỗ mặc quần áo. Bích cũng đã mặc xong áo quần. Hoa mặc bộ quần áo ngủ, đưa tiễn hai người xuống lầu. Nàng mở cửa trước, bước ra lề đường. Ông Đỗ bước ra theo.

Vừa lúc ấy, có hai thanh niên ngồi trên một chiếc xe mô tô từ phía bên kia đâm ngang qua đường bất chấp vài ba cái xe đang chạy. Khi chiếc xe mô tô đến ngang trước cửa nhà Mai Hoa thì thanh niên ngồi đàng sau chĩa súng ngắn bắn vào Mai Hoa và ông Đỗ. ông này nhào ngay xuống lề đường.

Nhiều phát súng nổ. Chiếc xe mô tô rồ mấy chạy về hướng Chợ lớn. Mai Hoa ngã quỵ. Nàng đã bị trúng đạn, nằm lăn trên lề. ông Đỗ không hề hấn gì. Ngay lúc nhào xuống lề để né tránh, ông Đỗ đã lanh tay rút súng từ trong túi ra nhắm vào hai thanh niên bắn trả nhưng chiếc xe mô tô đã lao vút đi.

Vân Bích lúc ấy chưa bước ra cửa. Nghe tiếng súng nổ, nàng hoảng hốt nhào vào một góc nhà. Khi nàng chạy ra thì thấy ông Đỗ đang ôm Mai Hoa. áo Mai Hoa đỏ

thẫm máu. Bích khóc ngất, nàng nhào xuống lề đường, đẩy ông Đỗ ra và la lớn:

- Anh vào gọi xe cấp cứu ngay đi. Nhìn số nhà treo trên cửa đây này để mà gọi họ đến.

Trên tay ông Đỗ còn lăm lăm khẩu súng Colt. Ông chạy trở vào nhà gọi điện thoại cho cảnh sát và bệnh viện rồi trở ra phụ với Bích vực Mai Hoa vào nhà. ông để tay lên mũi nàng, thấy còn hơi thở, tuy rất yếu, thì mừng rỡ la lên:

- Không sao! Không sao. Hoa nó chỉ bị thương ở hai bên vai thôi. Mạch nó còn nhẩy đây nè.

Vân Bích khóc vùi. Nàng lính quýnh chạy đi tìm bông gòn và vải băng.

- Khổ quá con Hoa nó cho bà Tư (người ở) về nhà hôm qua để nó được rảnh rang thành ra mình chẳng biết tủ thuốc cấp cứu để ở chỗ

nào.

Ông Đỗ hối luôn miệng:

- Bông gòn, băng vải, alcool đâu, mau đem đến đây để anh tạm băng bó cho Mai Hoa! Nhanh lên đi Bích. Hoa nó ra nhiều máu quá.

Rồi ông Đỗ òa khóc! ông thương Mai Hoa quá! Vụ này chắc lại tụi VC nó theo dõi ông từ tối hôm qua, nó rình suốt cả đêm, bây giờ thấy ông từ trong nhà bước ra nó mới bắn. Chỉ oan cho Mai Hoa. Tụi VC định ám sát ông mà thành ra Hoa lãnh đủ.

Vân Bích vừa mếu máo vừa đem cuộn băng và bông gòn ra cho ông Đỗ tạm băng bó vết thương của Mai Hoa.

ông Đỗ nói với Bích: .

- Chỉ trúng đạn ở hai bên vai. May quá. Nếu trúng tim thì chết rồi.

Có tiếng còi hú. Rồi xe cảnh sát và xe cứu thương đỗ ở trước cửa nhà. Hàng xóm ở hai bên và dãy phố lầu bên kia đường túa sang đứng chật lề đường bàn tán xôn xao.

Ông Đỗ định dấu lý lịch không cho viên cảnh sát vừa bước vào biết ông là ai, nhưng thầy đội này đã nhận ra ông, vì hắn từng đứng canh gác trong những cuộc lễ có ông tham dự. Viên cảnh sát chào kính ông Đỗ rồi hỏi việc gì đã xảy ra. Trong khi đó, y tá và y công lo băng bó cho Mai Hoa và chở nàng vào bệnh viện.

Hai cảnh sát viên hỏi ông Đỗ xong xoay qua hỏi Vân Bích. Nàng cho biết Mai Hoa là chủ nhà này, nàng và ông Đỗ chỉ là khách tới chơi.

Ông Đỗ yêu cầu hai cảnh sát viên nếu có ghi tên ông là người chứng thì chỉ ghi: ông Lê Văn Đỗ thế thôi, đừng ghi chức tước chi cả. Hai cảnh sát viên dạ, dạ.

Vân Bích đã leo lên xe cứa thương để cùng vào bệnh viện, chăm sóc cho Mai Hoa. Nàng khóc như mưa. Nàng cảm thấy có lỗi với cô bạn nhỏ tuổi mà nàng thương như em gái. Nàng cho rằng tụi VC định mưu sát ông Đỗ nhưng rủi ro cho Mai Hoa là nàng đã hứng đạn thay

cho ông ta. Nếu nàng không rủ ông Đỗ lại nhà Hoa tối qua thì đâu có chuyện gì xảy ra.

Nghĩ tới đây Vân Bích càng khóc to hơn: may mà Mai Hoa nó chỉ bị thương. Nếu nó chết, chắc mình sẽ tự tử để theo nó lắm. Nàng cảm thấy thù hận tụi VC

Quá. Đánh giặc thì đánh ở ngoài mặt trận, ngoài rừng núi chứ đánh vào thành lén lút ám sát người ta thì đâu có anh hùng !

Sau khi khai tự sự với hai cảnh sát viên, ông Đỗ giao nhà lại cho bà tư, lúc ấy vừa đến. Bà Tư nghe nói chủ bị bắn, đã đưa vào bệnh viện thì xanh mặt, òa khóc. Bà

không biết tướng Đỗ là ai. Nhưng bà biết mấy ông bồ của cô chủ đều là những ông lớn. Họ đi đâu đều có lính hầu cận đi theo. Bà thấy ông Đỗ lái xe đi về một mình thì cho rằng ông này chỉ là thầu khoán, như ông Thảng. Phóng viên nhà báo nghe tin đã chạy đến căn nhà số 12345 đường Legrand de la Liraye để thu thập tin tức nhưng chỉ còn bà Tư ở nhà, họ chẳng ghi nhận được dữ kiện nào. Hàng xóm thì cũng chỉ nói mơ hồ.

Nhưng phóng viên của hai tờ báo Pháp và Anh ngữ xuất bản tại Sài gòn lúc ấy đã thu thập được khá nhiều tin tức Vì hai tờ báo ngoại ngữ này có thế lực và có nhiều tiền để chi cho cò, bót nên tin tức nào cảnh sát biết là họ biết.

Sáng hôm sau, trong khi báo Tin Điện và báo Sàigòn-lục Tỉnh chỉ loan tin vắn tắt:

“Một vụ mưu sát đã xảy ra tại đường Legrand. Nạn nhân là một thiếu phụ trẻ, đẹp, giàu có, chủ nhân căn nhà 12345 đã bị kẻ lạ mặt bắn trúng hai phát đạn. Một trúng vai bên tả, một trúng vai bên hữu. Nạn nhân đã được đưa vào bệnh viện cứu cấp và đã thoát hiểm. Nội vụ xảy ra vào lúc 12 giờ trưa hôm qua, chủ nhật.

Hiện nhà chức trách còn điều tra nội vụ để truy tầm thủ phạm nên danh tánh của nạn nhân tạm thời được giữ kín. Chúng tôi sẽ loan báo đầy đủ tin về vụ mưu sát này sau khi cuộc điều tra kết thúc.”

Báo Việt ngữ thì chỉ tường thuật sơ sài như trên. Còn báo Pháp và báo Anh ngữ thì tường thuật đầy đủ hơn. Giới thượng lưu và giới thương gia sau khi đọc bài tường thuật của hai tờ báo ngoại ngữ đã bàn tán xôn xao. Trong các tiệm ăn sang trọng, tại các quán rượu và ở câu lạc bộ thể thao "Cercle Sportif', người ta đưa ra nhiều giả thuyết và đặt câu hỏi:

"Phải chăng ban ám sát của VC bắn cô Mai Hoa, hay có bàn tay nào khác đã điều khiển vụ này? Vì sao tướng Lê Văn Đỗ lại có mặt ở nơi ấy?"

Bài tường thuật của báo Journal d'extrême Orient đã chiếm bốn cột ở trang nhứt với hàng tựa chữ to và đậm:

"Tướng Lê Văn Đỗ bị mưu sát!" thêm vài hàng tựa nhỏ ở dưới, nhấn mạnh:

"Tướng Đỗ không bị trúng đạn nhưng cô bạn gái, tên là Mai Hoa, đã bị bắn hai phát vào vai.

- Phải chăng VC muốn triệt hạ một tướng lãnh, người bản xứ, đã từng thắng họ nhiều trận?

- Người đã lãnh đạn thay thế cho tướng Đỗ là một thiếu phụ có sắc đẹp mê hồn, và có tài sản khá lớn!"

Trưa hôm chủ nhật, sau khi thuật lại nội vụ cho cảnh sát ông Đỗ đã căn dặn các cảnh sát viên chỉ viết vắn tắt tên Lê Văn Đỗ vào biên bản mà thôi, đừng lôi kéo ông vào vụ này vì người bị bắn là cô Mai Hoa, không phải là ông. Về đến nhà ông yên trí cảnh sát sẽ giữ kín vụ này để tiện cho cuộc điều tra truy tầm thủ phạm. Vì yên trí như thế nên ông ta không hé răng nói cho bà vợ biết chuyện gì đã xảy ra.

Bắt ngờ sáng hôm sau, khi đọc tờ Journal ông Đỗ gần như muốn đứng tim. ông nhét tờ báo vào cặp rồi ra xe bảo tài xế lái xe đi Biên Hòa, nơi ông đặt bộ chỉ huy.

Vừa tới nơi ông cho gọi ngay viên sĩ quan trưởng phòng nhì vào và nói cho viên sĩ quan này biết vụ mưu sát ông hạ lệnh cho phòng nhì mở ngay cuộc điều tra. Bên cảnh sát họ điều ưa là phận sự của họ,

phía bên này phòng nhì phải truy ra xem có phải ban ám sát của La Văn Liếm đã chủ mưa vụ này không? La Văn Liếm là chỉ huy trưởng toàn bộ các ban công tác thành tại Sài gòn, Chợ lớn-gia Định. Ban này nằm dưới sự chỉ huy của khu bảy, gồm các tỉnh miền đông nam phần Việt Nam và Sài gòn, Chợ lớn.

Tướng Đỗ vừa ra chỉ thị cho viên sĩ quan phỏng nhì xong thì chuông điện thoại reo. Ông ta sợ rằng bà vợ đã hay biết vụ mưu sát sau khi đọc báo, nên ông bảo người nữ quân nhân, thư ký riêng, cầm điện thoại lên nghe. Nếu đầu giây bên kia là bà tướng thì nói ông tướng đã lên mấy bay L. 1 9 đi thị sát các nơi, chưa biết đến bao giờ mới về.

Người nữ quân nhân cầm mấy lên nghe. Quả nhiên là bà vợ ông Đỗ, từ Sài gòn gọi lên. Giọng bà giận dữ, bảo cô thư ký: bao giờ ông ta về thì bảo ông phải gọi về Sài gòn ngay.

Ông Đỗ hú vía. ông định sẽ ở lì tại bộ chỉ huy không về Sài gòn, đợi bà vợ nguôi giận, lúc đó sẽ hay. Cô thư ký lãnh nhiệm vụ nghe điện thoại rồi báo cáo cho ông hay sau, ai vừa gọi tới. Một lát có viên Giám Đốc Công An Liên Bang ở Sài gòn gọi lên. ông này cho ông Đỗ biết Nha Công An Nam Phần Việt Nam đã được cảnh sát báo cáo và công an sẽ mở ngay cuộc điều tra.

Trong khi ấy, tại tư gia của bà đại tướng Sa Lăng cũng có cuộc họp. Sau khi nghe viên sĩ quan an ninh báo cáo đầy đủ chi tiết về vụ mưu sát, bà Dưỡng thắc mắc:

- Vì sao ông Đỗ có mặt ở nhà Mai Hoa?

- Đây là vụ mưu sát, nhắm vào ông Đỗ hay nhắm vào Mai Hoa? Nếu nhắm vào Mai Hoa, thì ai chủ mưu? Bà Dưỡng bảo thuộc hạ phải mở cuộc điều tra ngay. Nếu cần, liên lạc với công an, cảnh sát và báo cáo ngay mỗi khi có tin mới. Bà lẩm bẩm một mình:

"Mình chưa kịp ra tay triệt hạ con Mai Hoa thì đã có kẻ bắn nó rồi! Lạ thật! Chẳng lẽ lại có tổ chức buôn lậu nào đó muốn trừ con Hoa? Tổ chức nào?

<

Phần 28

Trưa thứ hai, sau khi nghe tin Mai Hoa bị mưu sát, triệu phú Lý Long hoảng hốt. ông lên xe, hối thằng Cẩu chạy nhanh.đến nhà Mai Hoa. Chỉ có bà Tư ở nhà.

Bà Tư nói:

- Cô chủ tôi còn nằm ở bệnh viện Grall. Người ta mới chuyển cổ từ bệnh đô thành sang đấy. ông vào mà thăm. Số phòng 234.

Trên đường từ nhà Mai Hoa đến bệnh viện Grall, Lý Long suy nghĩ miên man. Chẳng hiểu ai chủ mưu giết Mai Hoa. ông hơi nghi nghi. Hôm truởc, họp ở nhà Bích xong, ông có đi chung xe của vợ chồng Thảng đến nhà Mai Hoa để trò chuyện. Lúc xe ngừng truởc cửa, ông thoáng thấy xa xa ở phía bên kia lề đường, bóng dáng thằng Phóng.

Ông giựt mình khi thấy A Phóng? Nó là một tên đâm thuê, giết mướn, cả Chợ lớn đều biết. Nó lảng vảng ở vùng này để làm gì? ông định ngày hôm sau sẽ điện thoại hỏi đàn anh của chung Phóng là Mã Thầu Dậu xem có sai phái nó ra Sài gòn đến đường Legrand de la Liraye này làm chuyện gì chăng.

Nhưng sau buổi chuyện trò ở nhà Mai Hoa về, ông đi dự một tiệc rượu, uống quá chén nên say khướt. Hôm sau thức dậy, ông quên khuấy chuyện đã thấy thằng Phóng lảng vảng trước. nhà Mai Hoa.

Bây giờ ông mới nhớ ra. ông tằng hắng, hướng về phía đàng trước, hỏi thằng Cẩu:

- Cẩu, tao hỏi điều này, mày phải nói thiệt nghe.

Nói láo tao sẽ đuổi cổ mày đa?

- Dạ, ông hỏi điều gì?

- Từ một tuần nay, tao bắt gặp mày xì xào với thằng Thoáng. Tao cũng biết lúc này mày hay nhỏ to chuyện gì đó với bà Kim Linh. Thấy bóng dáng tao là mày và bà ấy im bặt. Vậy mày và thằng Thoáng mưu chuyện gì với bà Kim Linh? Mày có liên lạc với thằng Khoảng

không? Thằng Thương thân với thằng Phóng lắm, tao biết. Mày phải khai thật, tụi bay âm mưa chuyện gì? Bà Kim Linh sai mày đi gặp tụi thằng Thoáng, thằng Phóng phải không?

Thằng Cẩu xanh mặt. Nó suýt lạc tay lái, đâm vào lề đường. Lý xì thẩu nhìn vào kiềng chiếu hậu biết ngay thằng Cẩu đang hoảng hốt. Lý Long bảo thằng Cẩu đậu xe vào một bên lề đường rồi quát to:

- Cẩu, mày muốn được tao che chở và nuôi mày mãi mãi thì mày phải khai ra ngay. Tụi bay âm mưu ám sát cô Mai Hoa phải không?

A Cẩu ấp úng:

- Dạ, dạ em đâu có dám âm mưu gì. Bà Kim Linh sai em đi tìm thằng Thoáng thì em đi tìm nó cho bả vậy thôi. Còn thằng Phóng gặp thằng Thoáng về chuyện gì,

em đâu dám hỏi tụi nó!

- Im ngay. Mày nói láo vừa vừa chứ. Bà Kim Linh cho mày bao nhiêu tiền? Thằng Thương thân thiết với mày lắm, làm sao nó gặp bà Kim Linh về chuyện gì mà mày không được biết? Mày không khai ra, tao sẽ gọi công an đến điệu mày về bót Catinat, cả thằng Thoáng nữa.

A Cẩu mếu máo:

- Dạ, lạy đại nhân. Xin đại nhân đừng cho công an bắt em, tội cho em lắm. Em chỉ biết bà Kim Linh có sai thằng Thoáng và thằng Phóng làm chuyện gì đó thôi. Họ

đâu có cho em biết. Em nói thật mà đại nhân không tin em?

Lý xì thẩu nghiến răng trèo trẹo. Thế này thì đúng là mụ Kim Linh chủ mưu vụ này rồi. Công an mà họ điều tra ra thì chết cả lũ. Ngặt nỗi là lúc chúng bắn Mai Hoa lại có sự hiện diện của tướng Đỗ ở đó. Thành ra vụ này lái sang chuyện chính trị. chuyện tày trời chứ chẳng nhỏ đâu. Cha chả, mụ Kim Linh nghe phong phanh mình định cưới Mai Hoa rồi mụ ta nổi ghen, mướn thằng Phóng đi làm chuyện này đây chứ chẳng sai!

Lý Long vào bệnh viện Grall, nhìn thấy Mai Hoa thì mếu máo. ông ta thương Mai Hoa thật tình. Lúc đó cũng có Vân Bích ngồi cạnh giường bệnh.

Nghe Bích nói bác sĩ đã gắp ra viên đạn ở vai trái, còn viên đạn trúng vai phải đã đi xuyên qua thịt mà ra ngoài. Thật là hú vía. Trúng tim là đi đời rồi. Mai Hoa đã

được sang máu. Nàng còn mệt lắm, không nói được. Vả lại bác sĩ cũng cấm nàng nói, cho tới khi khỏe hẳn.

Thăm Mai Hoa xong, Lý Long trở về Chợ lớn. Trên đường về ông chửi bới thằng Cẩu bằng đủ thứ danh từ.

Về đến nhà Lý Long định hạch hỏi mụ Kim Linh ngay, nhưng mụ ta đi dâu đó. Lý Long đành trở ra văn phòng của đại công ty do lão làm chủ, để làm việc.

Chiều tối lão về nhà cũng không thấy bóng dáng Kim Linh. Sinh nghi, lão gọi thằng Cẩu vào quát tháo hỏi no:

- Lúc sáng khi tao ở trong bệnh viện Grall, mày có gọi điện thoại về thông tin cho bà Kim Linh không?

Lúc đầu, thằng Cẩu chối dài. Lão Lý chụp cái gậy đập nó túi bụi và la lớn:

- Tao nuôi mày bao nhiêu lâu nay, bây giờ mày phản lại tao, phải không? Hừ, mụ Kim Linh mới từ Hongkong qua đây có hai năm mà mày xem mụ ta lớn hơn tao, phải không?

Sau mỗi tiếng phải không, lão Lý lại quất cho thằng Cẩu mấy cái đau điếng. Bị đòn đau quá, A Cẩu khai thật: vì nó sợ dính líu đến nó, nên lúc sáng hồi xì thẩu ở trong nhà thương thăm bệnh, nó đã lấy xe chạy ra phố tìm điện thoại gọi về nhà, hỏi bà Linh có thật bà chủ đã mưu sát cô Mai Hoa hay không, ông chủ đang nghi đó, bà tính sao, bà có che chở cho em không.

Nghe lời khai của thằng Cẩu, lão Lý càng nổi điên. Lão quật nó mấy gậy nữa rồi vào buồng riêng của mụ Miêu Kim Linh, vặn đèn lên xem

xét.

Quần áo của mụ ta đã được dọn sạch. Lão Lý bật khóc:

- Thế này thì quả đúng con mụ là thủ phạm rồi. Không dưng sao nó bỏ trốn? ôi cha, công an mà tìm ra nó, rồi nó khai láo khai lếu cho mình thì đi tù cả đám!

Đúng là nuôi ong tay áo. Mình đừng lôi nó từ Hongkong sang thì đâu có chuyện gì. May mà Mai Hoa chỉ bị thương. Cổ mà chết thì mình sẽ gánh tội nặng.

Để mình đi tìm. lão trùm Mã Thầu Dậu hỏi cho biết tụi thằng Phóng có tiết lộ chuyện gì cho lão nghe hay chăng?

Cả đêm hôm ấy, lão Lý trằn trọc mãi, không ngủ được Lão nghĩ: mình sẽ bảo tụi nó tìm cho ra mụ Miêu rồi đưa tiền cho nó mua vé tàu trốn về Hongkong, sang ở

luôn bên Ma cao, vậy là xong? Nó còn lẩn quẩn ở đây, công an phăng ra nội vụ, lúc ấy mình sẽ tốn bộn bạc để chạy tội đồng lõa. Chúng biết mình là triệu phú, làm gì bọn chúng không nhân cơ hội này mà bóp cổ, bóp họng mình để moi tiền.

Lão vừa nghiến răng vừa tức giận, vừa thở dài. Bỗng lão sực nhớ đến bà Dưỡng rồi nhờ dắt đến gặp bả. Nếu có chuyện gì bả cần đến mình thì mình phải làm ngay. Vụ con mụ Kim Linh có đổ bể ra ta sẽ nhờ bà Dưỡng che chở.

Nghĩ đến đây Lý Long cảm thấy đỡ lo phần nào.

*

* *

Tại bộ tư lệnh của quân VC, thuộc vùng Mỏ Vẹt cũng có cuộc họp giữa các tướng chỉ huy toàn cõi Nam Bộ. Lúc đó tư lệnh của quân VC tại miền nam

là Nguyễn Bình.

Hiện diện trong phiên họp có Mười Trí và Bảy Viễn. Nguyễn Bình đưa mấy tờ báo cho mọi người đọc. Y nói:

- Bọn công tác thành tự ý làm ẩu. Tôi đâu có ra lệnh cho mấy đồng chí ấy phải hạ sát Lê Văn Đỗ. Giết tướng quân sự bằng thủ đoạn ám sát đâu có phải là chủ trương của tôi. Tôi có chỉ thị cho anh La Văn Liếm hạ được thằng công an, cảnh sát phòng nhì nào thì cứ làm. Còn bọn quân sự đừng đụng tới. Vậy mà ảnh sai đàn em đi ám sát Lê Văn Đỗ, mà ám sát hụt nữa chớ? Tụi báo chí trong nội thành nó đều chê mình không hạ được Lê Văn Đỗ tại trận địa nên cho đặc công trong thành phố mưu sát ông ta. Như vậy tụi mình đâu có anh hùng? Các đồng chí nghĩ sao?

Mười Trí phát biểu:

- Phải đợi báo cáo của bọn La Văn Liếm đã. Chắc gì bọn đặc công nội thành chủ trương vụ này. Nếu là bọn nó thì mình phải gọi đồng chí Liếm vào đây để khiển trách. Chẳng những khiển trách về vụ tự ý mưu sát Lê Văn Đỗ mà khiển trách về việc ám sát hụt nữa. Bắn thì phải cho trúng mục tiêu chứ nhắm bắn một người mà đạn lại bay trúng người khác thì tệ quá. Đặc công gì mà bắn tệ lậu quá vậy?

Bọn Bình, Viễn, Trí thảo luận qua vấn đề khác. Sau buổi họp, Nguyễn Bình đọc cho thư ký thảo ngay công văn khẩn gởi về thành, triệu La Văn Liếm vào bộ tư lệnh để báo cáo.

Phần 29

Nhân viên của bà Dưỡng hoạt động ráo riết để tìm ra manh mối vụ mưa sát. Những người này có nhiều nguồn tin hơn là Công An và Phòng Nhì. Giản dị là vì họ cũng ở trong đám buôn lậu, tuy bề ngoài họ là nhân viên nhà nước. Họ quả quyết với bà xếp lớn rằng vụ này không phải kẻ bắn Mai Hoa đã nhắm vào ông Đỗ rồi hụt, nên đạn trúng Mai Hoa. Họ biết, kẻ chủ mưu, nếu muốn hạ sát ông thì đã ra tay từ lúc chập tối hôm trước, lúc ông ta lén lái xe riêng ra khỏi nhà để đến gặp bọn Mai Hoa. Lúc ấy trời đã tối, dễ hạ thủ quá, vì sao phải đợi đến trưa hôm sau?

Bản báo cáo kết luận Mai Hoa bị bắn vì có kẻ ghen ghét. Có thể là bà Đỗ, có thể Mai Hoa là mục tiêu của mấy người đàn bà khác, vì Mai Hoa có nhiều tình nhân.

Vợ của những người này nổi ghen nên thuê người hạ thủ.

Nhưng bộ hạ của Dưỡng vẫn chưa tìm ra thủ phạm. Bà Dưỡng đọc báo cáo, gật gù, suy nghĩ Bỗng bà vỗ tay lên trán:

- Ủa, ông Đỗ cũng là tình nhân của con Mai Hoa đây mà! Đúng rồi. Không thế thì ông ta ở nhà con Hoa làm gì? Báo cáo nói hàng xóm thấy rõ ràng ông ta từ trong nhà con Hoa bước ra lề đường, theo chân con nhỏ này. Vậy thì chạy trời ông ta cũng ngủ cả đêm tại nhà con Hoa. Cha chả! Cái thằng cha này!

Bà Dưỡng nhớ lại, nhiều lần bà gọi ông Đỗ đến tư dinh vào lúc ông Sa Lăng vắng nhà. Bà thích ông lắm nhưng anh này không thích bà tí nào cả. Bà đã tống tình

ông Đỗ một cách trắng trợn nhưng ông ta cử lờ đi, giả vờ như không biết gì? Hắn chê mình, bây giờ lại cặp bồ với tụi con Bích, con Hoa.

Bà Dưỡng nghiến răng. Bà quyết trả thù. Hắn là cái thá gì mà dám chê bà? Tụi con Hoa, Bích là đồ ớ điếm thì lại đâm đầu vào.

Suy nghĩ một lát rồi bà vụt cười khoái trá. Bà đã nghĩ ra kế rồi. Phen này thì mi phải chết? Hai ông Cù và Dẹp còn bị ta đá văng ra tận ngoài Huế, mi có mang hơn hai tên kia một sao tên vai cũng chẳng

nghĩa lý gì.

Về phía phòng nhì thuộc bộ chỉ huy của tướng Đỗ, sau mấy ngày ráo riết điều tra, đã báo cáo cho ông ta biết vụ này không do ban ám sát hay công tác thành của La

Văn Liếm chủ trương. Đây có thể là hành động riêng rẽ của mấy tên vô kỷ luật nào đó. Báo cáo nói La Văn Liếm bị gọi vào mật khu để báo cáo về vụ này. Hắn ta tức giận đám đàn em làm ẩu, còn đàn em của hắn thì quả quyết vụ này chỉ là một vụ trả thù vì ghen tuông. Có thể vợ của tướng Đỗ là kẻ chủ mưa cũng chưa biết chừng! Đó là giả thuyết của tụi đặc công dưới quyền La Vãn Liếm đưa ra.

Giả thuyết của tụi VC đã khiến tướng Đỗ lạnh xương sống. Vợ ông ta chủ mưu bắn Mai Hoa vì ghen? Chà ! chà, nếu đúng như vậy thì chuyện này rắc rối to chứ không phải chuyện đùa.

Về phía công an, họ cũng ráo riết điều tra. Giám đốc ngành này cũng ra lệnh cho nhân viên phải tìm cho ra vụ mưa sát. Chẳng phải họ thương tướng Đỗ hay muốn lấy lòng ông này. Họ cần phăng ra các tổ đặc công VC để thủ tiêu hết, hoặc đầy đi Côn đảo, vì các ban đặc công này luôn luôn nhắm vào công an, cảnh sát. Họ có tin tức chắc chắn VC đang nhắm ám sát công an. Vậy phải trừ khử tụi nó, trước khi tụi nó đến gần được mình. Đó là chiến thuật của công an. Họ có nhiều điềm chỉ viên ở khắp nơi, trong mọi giới. Điềm chỉ viên của công an phần lớn chẳng được lãnh đồng nào. Họ chỉ cần công an che chở hoặc lờ đi những vụ làm ăn lén lút, phạm pháp của họ. Công an có rất nhiều mật báo viên trong vùng Chợ lớn.

Chánh thanh tra Michel hôm nay nhận được báo cáo của một nhân viên ở Chợ lớn cho biết tại một căn nhà nọ có một thiếu phụ người Tàu mới đến ở. Nơi đây là đường Gaudot. Thiếu phụ này không biết nói tiếng Việt, chỉ biết tiếng Quảng Đông. Điều đáng nói là kẻ đưa mụ Tàu ấy đến căn nhà nọ ở là tên Phóng. Tên này có nhiều thành tích bắt hảo, xem chuyện vào tù ra khám như chuyện chơi. Hắn lui tới thậm thụt với mụ này. Hắn bỗng dưng có rất nhiều tiền để ăn nhậu, chơi gái điếm. Hắn thường đi cặp với tên Thoáng. Cả hai tên, hắng đêm, đắt một tên khác tên là Cẩu đến căn nhà có mụ Tàu Quảng Đông mới dọn lại. Chúng xì xầm cả đêm với nhau. Người hàng xóm, cũng là người Quảng Đông, nghe lỏm được vài mẩu chuyện của bốn

đứa, thấy chúng có đề cập đến một vụ nào đó ở ngoài Sài gòn. Tên Thoáng chê tên Phóng bắn dở ẹc. Mụ Quảng Đông cũng phụ họa, chê tên Phóng. Lại có hôm mụ hỏi giấy tờ xong chưa. Ngày nào thì mụ có thể xuống tàu.

Đọc xong báo cáo, thanh tra Michel gọi ngay nhân viên thuộc quyền vào bảo phải cải trang, ăn mặc theo người Tàu (áo xá xầu) và đến tìm mật báo viên X. để hắn dắt đến căn nhà ở đường Gaudot. Sau vài ngày theo dõi, họ biết A Cẩu là tài xế của lão Lý Long. Mụ Quảng Đông tên là Miêu Kim Linh do Lý Long dắt từ Hongkong sang. Lý Long có liên hệ chi đó với Mai Hoa, nạn nhân của vụ mưu sát ở đường Legrand, vì ngày. nào lão cũng vào bệnh viện Grall để thăm nàng. Mai Hoa vẫn còn nằm điều trị tại đây.

Xét lý lịch hai tên Phóng và Thoáng lòi ra nhiều thành tích. Phóng đã vào tù hai lần. Thoáng chưa vào tù lần nào vì hắn được cảnh sát quận năm che chở. Thanh tra Michel bèn cho lệnh bắt cả ba tên Thoáng, Phóng và Miêu Kim Linh để thẩm vần. Hai tên Thoáng, Phóng vị tra tấn nhưng nhất định không khai. Nhân viên thẩm vấn bèn xoay qua Kim Linh.

Nhưng họ Miêu không biết nói tiếng Việt. Trưởng toán thẩm vấn bèn xin cấp trên chỉ định cô thư ký tùng sự tại Nha Công An đường Catinat tên là A Lìn làm thông dịch viên tham dự các cuộc thẩm vấn, vì lẽ A Lìn là người Tàu lai, nói tiếng Quảng Đông rành rẽ. A Lìn được miễn tới sở trong giờ làm việc. CÔ chỉ đến vào lúc ban đêm, khi ban thẩm vấn hỏi cung Kim Linh.

Họ Miêu cũng lì lợm, nhất định chối không hay biết gì về những vụ xảy ra tại Sài gòn.

Lẫm, trưởng toán thẩm vấn viên, gồm bốn người, ra lệnh cho lột hết áo quần của Kim Linh ra. Lẫm nhìn thấy thân hình nở nang cân đối của Kim Linh thì muốn chơi nhưng chàng ngại sự hiện diện của A Lìn. Chàng vẫn thường đến văn phòng nơi A Lìn làm việc để tán tỉnh nàng. A Lìn mới hai mươi tuổi, chưa có chồng. Lẫm cũng chưa có vợ A Lìn biết thế, nên để mặc chàng mon men, tán tỉnh. Lẫm rủ nàng đi xem hát hoặc đi ăn uống, A Lìn đều thuận. Nhưng mỗi lần chàng định sờ mó đùi hay ngực của nàng đều bị A Lìn cự tuyệt, hất tay ra.

Lẫm xin cấp trên giao A Lìn cho chàng trong thời gian thẩm vấn Kim Linh là có chủ ý. Chàng biết Kim Linh lì lợm, thế nào cũng bị các nhân viên thẩm vấn chơi,

gọi là một hình thức tra tấn.

Thời bấy giờ đàn bà con gái bị bắt vào bót Catinat về tội hoạt động cho VC thì khó tránh khỏi bị nhân viên thẩm vấn hiếp dâm. Cấp trên cho các nhân viên

thẩm vấn được quyền tra tấn cách nào tùy ý miễn là những người bị bắt chịu nhận tội có hoạt động cho VC. Chưa có ai đám đi kiện Nha Công An về tội xâm phạm nhân quyền hay xúc phạm danh dự nữ tội nhân.

A Lìn chưa tham dự các buổi thẩm vấn bao giờ, nên cũng tò mò muốn biết, vì vậy nàng nhận lời làm thông dịch viên. Vả lại, nàng có muốn từ chối cũng chẳng được. Nàng là một nhân viên công an, chỉ tạm thời giữ chức vụ thư ký hành chánh, như vậy chuyện phải làm việc trong phòng thẩm vấn nằm trong bổn phận nàng.

Lúc này Kim Linh đã bị lột hết quần áo. Hai nhân viên thẩm vấn đẩy nàng nằm sấp trên một cái bàn dài. Bàn này vẫn dùng để các tội nhân nằm trong khi họ bị tra tấn. Lẫm bảo A Lìn hỏi Kim Linh có khai ra vụ mưa sát hay là đợi bì ăn đòn. Kim Linh vẫn nói nàng không biết gì.

Lập tức, một nhân viên rút cái roi mây to tướng treo trên vách xuống và quất vào lưng Kim Linh. Roi mây mà quất vào lưng thì đau lắm nhưng đối với Kim Linh thì chẳng nhằm nhò gì. Nàng gồng mình lên và xem những ngọn roi mây như chổi lông gà phủi bụi cho nàng. Đánh một chục roi, Kim Linh vẫn kêu oan. Lẫm bảo đánh nữa. Bây giờ đến lượt đôi mông tròn trịa của nàng bị những lằn roi hằn đỏ. Nhưng vẫn chẳng có kết quả nào.

Lẫm bảo A Lìn:

- Em bảo nó nếu cố lì lợm, hai người đàn ông kia sẽ thay phiên hiếp dâm nó, xem nó có sợ không?

A Lìn thông dịch. Kim Linh vẫn lắc đầu. Lẫm hất hàm ra lệnh.

Hai gã nhân viên bèn cởi quần áo của họ, trong nháy mắt hai gã đã hoàn toàn khỏa thân. A Lìn đã từng có tình nhân, một vào lúc nàng mới mười tám tuổi. Gã này là mối tình đầu của nàng. Hắn đã phá trinh nàng với sự đồng ý của nàng. Mối tình đầu tan vỡ, phải hai năm sau nàng mới cặp bồ với một gã khác. Tuy không có cưới hỏi nhưng A Lìn ở chung với gã này hai năm. Sau đó A Lìn và gã nọ chia tay, đường ai nấy đi. Lúc đó A Lìn đã vào làm ở sở công an đường Catinat. Từ hơn một năm nay A Lìn không có nhân tình. Nàng thèm khát đàn ông nhưng chán ngất cái cảnh vợ chồng hục hặc rồi bỏ nhau nên cố chịu đựng ở vậy một mình. Gần đây có anh chàng Lẫm làm chung sở theo tán tỉnh, nàng cũng muốn cho hắn phứt để hắn khỏi theo nàng tò tò mỗi ngày, nhưng nàng còn muốn kéo dài thêm một thời gian nữa để cho Lẫm phải điêu đứng vì nàng. Đó cũng là một cách để trả thù đàn ông, cho bõ ghét.

Tối nay nhìn thấy hai gã thẩm vấn viên trần truồng, A Lìn cảm thấy nóng mặt. Không phải nàng mắc cỡ. Đã có lần, trước đây hai năm, nàng và gã tình nhân làm tình trước mặt một người đàn ông khác. Gã kia là bạn của tình nhân nàng, đến căn phòng khách sạn mà A Lìn và tình nhân thuê ở tháng, chơi đánh bài rồi ngủ lại đó. Ba người ngủ chung một giường. Khi A Lìn và tình nhân làm tình, trên người không một mảnh vải, gã kia nằm đó nhìn. Lúc đầu A Lìn nói:

Thôi mình nghỉ một đêm. Có anh Chánh nằm chung giường mà mình chơi nhau coi kỳ quá.

Gã tình nhân phản đối:

- Kỳ gì mà kỳ. Mình lớn rồi chứ còn con nít đâu mà mắc cỡ. Hắn thấy thì cho hắn thèm chết luôn!

A Lìn thu hết can đảm, cởi quần áo ra làm tình với tình nhân. Tới lúc nàng gần ra, A Lìn quên cả sự hiện diện của gã nọ, nàng rên rỉ luôn miệng. Gã bạn ngồi nhỏm dậy nhìn.

Phần 30

Rồi gã nứng quá, đưa tay sờ và bóp vú nàng. Ánh đèn ngủ vừa đủ sáng để A Lìn nhìn thấy mặt gã nghiệt ra, trong khi tình nhân của nàng đang nằm trên bụng, nắc liên hồi. Gã tình nhân mặc kệ, cứ để cho tên bạn bóp vú A Lìn.

Một lát, gã bạn ý chừng nứng quá, tuột quần ra. Cặc của hắn cương cứng, ngóc ngóc đầu.

Chánh, tên gã bạn, hỏi tình nhân của A Lìn:

- Tao nứng quá, mày để em A Lìn nắm cu tao súc lọ một lát cho tao ra, được không?

Tình nhân của A Lìn gật đầu nói:

- Mày hỏi thẳng em A Lìn xem em có chịu không? Tao thì không sao.

A Lìn đang sướng vì được đụ, chẳng để ý gì đến những lời đối đáp giữa hai người đàn ông.

Chánh hỏi A Lìn:

- Em nắm cu anh tuột nó một lúc cho nó ra, được không A Lìn? Anh nứng quá. Thằng Bào đã cho phép rồi đó.

A Lìn nghĩ buồn cười cho cả hai người đàn ông này! Sau cùng, nàng nói:

- Muốn em súc chai cho anh hả? Được!

Nàng thò tay nắm con cu cương cứng vuốt lên vuốt xuống. Bào nắc mạnh hơn, A Lìn cảm thấy kích thích hơn khi vừa được một gã đụ, còn gã kia đưa cu cho nàng thủ dâm. Càng lúc A Lìn càng nắm chặt cu của Chánh vuốt mạnh hơn để phù hợp với nhịp độ của Bào. Nàng cảm thấy kích thích quá sức, mông nàng nẩy lên để cho cặc của Bào vào sát hơn.

Khi nàng ra thì cả Bào lẫn Chánh cũng ra. A Lìn hét một tiếng nhỏ,

tay nàng nắm cu của Chánh vuốt liên hồi. Cơn mê sảng vì khoái lạc qua rồi, A Lìn mới nhìn thấy bàn tay nàng ướt đẫm chất tinh khí trắng đục của Chánh.

Sau này khi đã chia tay với Bào, A Lìn có lần gặp lại Chánh trong một rạp chớp bóng. Chánh nhắc lại chuyện cũ khiến A Lìn nứng quá. Nàng muốn Chánh mò lồn, nên nói nhỏ :

- Anh nhắc lại chuyện đêm hôm đó làm em nứng quá đây nè. Em chảy nước ra rồi đây. Không tin, anh thọc tay vào rờ xem.

Chánh làm ngay. Sợ nàng đổi ý thì mất dịp may. Quả thật nước nhờn cửa nàng chảy ra ướt đẫm quần lót. Chánh lợi dụng bóng tối của rạp, móc ngón tay vào lỗ của A Lìn. Nàng nẩy nẩy người lên rồi thò tay qua phía Chánh, cởi nút quần của hắn, thọc tay vào nắm con cu lúc này đã cương cứng. Nàng chỉ tuột tuột, vuốt vuốt mấy phút là Chánh đã bắn khí ra đầy quần.

Cả hai nhìn nhau cười ngón nghẽn. Hôm ấy A Lìn rủ Chánh về phòng và cho hắn đụ.

A Lìn còn đang nghĩ miên man về chuyện quá khứ thì Lẫm đã kéo nàng lại một góc phòng. Nơi đó có một tấm nệm để ở dưới đất. Lẫm bảo nàng cùng ngồi bệt

xuống nệm với hắn.

Mắt A Lìn không rời cảnh trước mắt.

Hai gã công an đã kéo Kim Linh bắt nàng quì lên, chổng mông. Một tên quì ở phía sau đút cu vào chơi. Tên công an thứ hai ra đứng ở phía đầu Kim Linh. Gã bắt nàng ngậm cu hắn, bú.

Kim Linh đâu có ngán chuyện bị bắt phải bú cặc, càng không ngán con cu của tên công an ở phía đàng sau nàng đang nắc tới. Nhưng nàng giả vờ khóc lóc, làm như

khổ sở lắm.

A Lìn thấy vậy, lên tiếng bảo Kim Linh, bằng tiếng Quảng:

- Chị nên khai hết ra đi. Không thì mấy người này họ thay phiên đụ chị cả đêm đó. Chị nhắm có chịu nổi không?

Kim Linh khóc lóc rấm rứt, không trả lời:

Bắt chợt A Lìn cảm thấy bàn tay của Lẫm đang thò vào váy nàng mò mò chỗ sì-líp. Nàng không hất tay Lẫm như những lần trước. Hiện tại, nhìn hai gã đàn ông chơi một mụ đàn bà, tiếng hự hự của gã công an quì đàng sau mỗi khi hắn nắc, hòa với tiến suýt xoa hít hà của gã đang được bú cặc, khiến A Lìn nứng dữ dội. Cho nên nàng để mặc bàn tay của Lẫm muốn làm gì thì làm.

Năm ngón tay của Lẫm đã lọt vào cấm địa. Một ngón tay thọc vào lỗ móc nhẹ. Chỉ vài phút là nước nhờn. từ âm đạo tuôn ra. Một lát Lẫm cho thêm một ngón tay vào Hai ngón tay móc tứ phía. Dâm thủy càng chảy ra nhiều hơn.

Đến lượt A Lìn rên nho nhỏ. Nàng trân mình. Mắt mở thao láo xem cảnh hoạt náo trước mắt, miệng rên nho nhỏ vì mấy ngón tay làm nàng nứng quá sức. . .

Một bàn tay của Lẫm thọc vào bên trong áo nịt vú, bóp bóp. A ùn càng nứng hơn. Nàng khẽ bảo Lẫm:

Anh làm em nứng quá.

Lẫm giả vờ dọa:

- Vậy anh rút mấy ngón tay ở dưới ra nghe?

A Lìn nói nhanh:

- Đừng đừng? Không sao đâu. Anh cử làm đi, nhưng móc nhẹ nhẹ thôi, móc mạnh quá em đau. Nhẹ như vậy Nàng sợ Lẫm rút tay ra khỏi lồn thì mất sướng, . .

nhưng cũng còn giả vờ kêu đau. Kỳ thật nàng có đau tí nào đâu. Nàng đâu còn là một xử nữ nữa mà đau.

Cuối cùng A Lìn là kẻ đầu hàng trước. Nói qua hơi thở gấp rút:

- Anh Lẫm, chúng mình qua bên phòng làm việc của anh được không?

Lẫm nói:

- Được chứ! Chàng biết A Lìn đã nứng lắm rồi. Vậy là kế hoạch của chàng hoàn toàn thành công!

Lẫm dìu A Lìn qua phòng bên. Nơi đây, ngoài bàn giấy ra còn có một cái sofa để ban đêm, làm việc xong chàng có thể ngủ lại đây luôn.

Lẫm đẩy A Lìn ngồi xuống ghế. Chàng vòi tay ra sau lưng nàng để mở mấy cái khuy áo. Khi áo ngoài và nịt vú đã được tuột khỏi ngực A Lìn, nàng bảo:

- Để em tự cởi váy và quần lót. Anh lo phần anh đi.

Lẫm nghe nói như mở cờ trong bụng. Quả thật em này nứng quá, muốn cởi áo quần cho nhanh nhanh.

Khi Lẫm và A Lìn đã hoàn toàn trần truồng, chàng đè A Lìn nằm ngửa và bảo nàng xoạc hai chân ra, và co chân lại, như lúc đi bác sĩ nằm cho bác sĩ khám vậy đó.

Lẫm rờ mu lồn, nó ướt sũng chất nước nhờn. Chàng vuốt vuốt cái mu và bóp bóp nó. A Lìn càng banh chân ra xa hơn, miệng nàng rên nho nhỏ. Nàng nói:

- Em muốn anh hôn em ngay chỗ đó. Anh chiều em nghe. Hôn lâu lâu cho em sướng.

Lẫm nói thầm:

- Thì em cứ nói đại ra là em thích được bú lồn đi, việc gì còn phải nói trớ là chỉ thích được hôn. Đã vậy ta chỉ hôn không thôi cho nhà ngươi tức!

Nghĩ vậy, Lẫm bèn hôn lên cái mu, hôn chùn chụt, kiểu như người ta

hôn vào má nhau. Chàng hôn như thế một lúc thì A Lìn cười ròn:

- Anh làm gì mà hôn nghe trót trót? Kỳ thấy mồ!

Thì em bảo em thích được hôn?

A Lìn cười ngất. Nàng biết Lẫm định trêu chọc nàng. A Lìn bèn tỏ cho thấy nàng không còn là gái ngây thơ, ngờ nghệch:

- Em nói thế mà anh chẳng hiểu gì cả. Em bảo anh hôn chỗ ấy của em là ý em muốn... muốn... anh bú nó cơ. Thôi, có lẽ anh giả bộ, em biết. Đời nay ông nào mà

không biết gái bảo hôn chỗ ấy tức là bảo phải bú chứ hôn chụt chụt thì sướng ích gì.

Lẫm cười hình hích:

- À ra thế. Tại em không nói rõ ra, anh đâu có biết.

Nói xong, chàng cúi xuống liếm khắp cái mu, rồi banh hai mép lồn ra, liếm vào phía trong, chỗ cái lỗ.

A Lìn gồng người, hai tay nàng ôm đầu Lẫm ấn vào, miệng nàng hít hà liên hồi.

Chỉ một thoáng sau là A Lìn ra. Cũng lâu rồi nàng không được đàn ông đụ nên vừa được bú là nàng ra ngay. Lẫm đã xoay qua cái mồng đóc. Chàng biết A Lìn đã ra nhưng chàng tiếp tục mút mút, bú mồng đóc của nàng để chờ nàng năn nỉ chàng mới leo lên chơi.

Lẫm đoán đúng. Lát sau, cơn nứng lại dồn dập vì mồng đóc được chiếu cố tận tình nên A Lìn rên to và la lớn:

- Anh... anh... thôi đủ rồi. Anh leo lên, đút vào đi.. E nứng muốn phát điên lên đây.

Lẫm chờ nàng năn nỉ lần thứ nhì mới leo lên đút cu vào.

Chàng nắc thật mạnh. A Lìn càng rên rỉ. Nàng nói qua hơi thở đứt

quãng:

- Ừ, ừ làm như vậy em chịu đó. Anh... anh ơi... em sướng quá... anh nắc mạnh hơn nữa đi...

Lẫm nhấp nhô đều đều cho tới khi chàng cảm thấy sắp bắn tinh khí ra. Chàng cố kéo dài thêm vài ba phút, chờ đợi A Lìn. Nàng cũng ra vì con cu thọc vào trong

nàng mỗi lúc mọt nhanh hơn khiến nàng đạt được khoái lạc cùng lúc với tinh khí bắn vào sâu trong tử cung.

A Lìn siết chặt lưng Lẫm. Nàng nhắm mắt để tận hưởng khoái lạc đang tràn lan khắp thân thể.

Lẫm nằm đè lên người nàng, thở dốc. Chàng hỏi nhỏ vào tai nàng:

- Em sướng không?

- Sướng. Cám ơn anh nhiều.

- Thế có muốn anh bú nữa không?

- Để em đi tắm một cái đã. Trong khu thẩm vấn này có nhà tắm không anh?

- Có chứ. Ở ngay bên cạnh phòng này. À, mà trong khi em tắm, anh qua bên kia xem mụ ta đã khai chưa.

Khi A Lìn tắm xong trở qua phòng thẩm vấn thì thấy Kim Linh nằm dài trên bàn, mụ vẫn trần truồng. Hai gã công an thì mỗi anh ngồi một xó. Lẫm ngồi trên ghế, dựa tường.

A Lìn hỏi Kim Linh:

- Thế nào? Chị nhấm có chịu đựng nổi nữa không?

Kim Linh giả vờ mếu máo:

- Cô nói hộ. Xin các ông đừng hành hạ tôi nữa. Từ lúc cô bỏ ra ngoài,

hai ông ấy đã làm tôi tơi bời. Tôi phải nuốt tinh khí của họ đến mấy lần rồi. Cổ họng tôi rát quá. Nhờ cô nói họ cho tôi trở về phòng giam. Tôi mệt lắm rồi.

A Lìn thông dịch cho Lẫm nghe.

Chàng quát:

- Nó giả bộ đó. Hai tên này chơi như gà chết, thấm tháp gì với nó. Em đừng có tin. Anh ở lâu trong nghề anh biết. Có đứa chịu đựng cả tá tràng đụ mà vẫn trơ trơ...

Ngừng một lát Lẫm nói:

- Điệu này phải cho chó berger chơi nó mới xong. Ừ, phải đó. Ê, tụi bay mệt rồi hả? Quất cho nó mấy cái roi mây nữa rồi cho nó về trại giam. Ngày mai tụi bay mượn hai con chó berger vào đấy. Thử xem mụ này gan đến bực nào?

A Lìn hỏi:

- Cho chó chơi à? Chó chơi người được sao?

Có mấy con chó đã được huấn luyện. Tụi nó biết chơi người.

A Lìn le lưỡi:

- Cu chó dài và khi nứng nó cong cong, đút vào không tét mu ra thì lạ thật!

Cả ba người đàn ông cười xòa. Miêu Kim Linh ngơ ngác...

Đêm hôm sau, bọn công an dẫn vào hai con chó berger, lưỡi le ra dài thượt.

A Lìn lại phải chứng kiến một màn tra tấn kiểu mới.

Nàng bảo Kim Linh, lúc ấy đã bị lột trần truồng, đang ngồi trên bàn:

- Chị kia! Có thấy hai con chó không? Tụi nó định cho chó đụ chị đấy.

Thôi, liệu mà khai đi. Đọc hồ sơ của chị tôi biết chị đã mướn hai thằng Thoáng và Phóng đi

ám sát người ta. Chị càng chối, càng khổ thân chị. Tôi đâu có xin xỏ gì được. Phận sự của họ, họ làm.

Kim Linh nhìn hai con chó cũng hơi sợ. Nhưng nàng trấn tĩnh được ngay. ở Hongkong nàng biết có mấy mụ góa chồng vẫn cho chó chơi, để được tiếng là ở vậy, thủ tiết với chồng. Mấy mụ ấy vẫn phây phây có sao đâu!

Một gã công an ra dấu cho Kim Linh bảo nàng nhẩy xuống đất. Gã nhờ A Lìn thông ngôn. A Lìn bảo Kim Linh:

- Tụi nó bảo chị quì xuống, chổng mông lên để cho con chó nó chơi.

Nhưng con berger chưa chơi vội. Nó ngửi ngửi lồn của Kim Linh rồi le lưỡi ra liếm. Kim Linh sướng quá, nhưng nàng giả vờ khóc. Vừa khóc nàng vừa làu nhàu

bằng tiếng Quảng Đông:

- Đụ cha tụi mày. Nó cho chó đụ tao, thế có khốn nạn không?

Nghe Kim Linh làu nhàu, Lẫm hỏi A Lìn:

- Mụ ta nói gì thế?

- Nói là từ khi cha mẹ sinh ra đến bây giờ mới biết chó cũng biết chơi người!

Nghe A Lìn thông dịch, cả ba gã công an cười ré lên. Nhìn con chó liếm và nhìn nét mặt Kim Linh, A Lìn biết chị ta đang sướng vì được liếm. Lưỡi con chó thè ra dài thượt, nó liếm mu lồn Kim Linh ra chiều thích thú lắm. Lẫm bảo bọn thuộc hạ:

- Sao không cho nó đụ đi cho xong, để xem mụ ta có chịu đựng được không? Cho nó liếm chi vậy.

Một gã trả lời:

- Dạ, xếp không biết à! Vì đây không phải là đồng loại của nó nên nó phải liếm một lúc nó mới nứng. Xếp không thấy nó chưa nứng hay sao?

Một lát cu con chó nứng, dài thượt và cong cong. Gã công an búng tay một phát. Con chó chồm lên phía sau đôi mông của Kim Linh. Nó ôm lưng của nàng bằng hai chân trước rồi lắc cho cu của nó vào đúng cái lỗ. Khi đã đúng chỗ, nó nắc một cái thật mạnh. Trọn con cu lọt vào lồn Kim Linh. Nàng hự một tiếng và chịu đựng

những cái nắc của con chó!

Lâu lắm con chó mới ra. Khi ra, nó cũng rên gừ gừ và ôm siết lưng người đàn bà bằng hai chân trước. Một lát nó rút ra. Nhưng phải chờ lâu lắm nó mới rút ra được vì sau khi ra cu chó chưa xìu ngay.

Con chó được lôi ra một chỗ. Kim Linh nằm sấp xuống sàn thở dốc.

Phần 31

Mụ mệt thật. Nhưng bọn công an không cho mụ nghỉ. Chúng bắt mụ phải quì lên, lại chổng mông cho chó liếm lồn.

Kim Linh đã có vẻ hơi ngán. Có lẽ vì sau khi chó ra rồi, lúc rút ra hơi khó. Bộ phận sinh dục của chó và người khác nhau. Chắc mụ Kim Linh cảm thấy đau lúc chó rút ra nên đã hơi sợ.

Con chó thứ nhì liếm xong, nứng lên, nó cũng chồm lên như con trước. Kim Linh lại hự hự...

Tới khi con chó ra, nó cũng chờ một lúc lâu mới rút ra được. Ngay lúc đầu, nó có thử nhưng rút không ra. Có lẽ Kim Linh đau nên nhìn A Lìn, chửi làu bàu.

A Lìn le lưỡi! Nàng nghĩ cho chó liếm thì được, có lẽ sướng đấy, nhưng để cho chó đụ thì ghê quá.

Lẫm bảo A Lìn dọa mụ Linh nếu không khai ngày mai sẽ cho bốn con đụ. A Lìn nói cho Kim Linh nghe và khuyên mụ nên chịu thua đi. Tụi công an nói là làm đó.

Miêu Kim Linh vụt khóc to. Nghe nói sẽ cho bốn con chó thay phiên nhau đụ, nàng đã chột dạ. Chắc là chịu không thấu. Và nàng cảm thấy nhục nhã quá. Chổng mông cho chó chơi để làm trò chơi tiêu khiển cho bọn An Nam này! Còn gì nữa mà không nhục. Sau một lúc, Kim Linh nói với A Lìn:

- Thôi, cô bảo tụi nó khỏi cần tăng cường thêm chó nữa? Để tôi khai ra cho nó xong chuyện! Chính tôi đã mướn thằng Phóng đi ám sát Mai Hoa.

Nghe A Lìn thông dịch lại, bọn công an cười khoái trá. Và chúng cho Kim Linh đi tắm rửa, chuẩn bị khai đầy đủ Sau lời khai của Kim Linh, hai thằng Phóng và

Thoáng bị lôi lên tẩn cho một trận nên thân. Cả hai có thể lãnh án tù 10 năm về tội giết người mướn.

Biên bản lập xong, nội vụ giải tòa vào ngày hôm sau. A Lìn được trở về phòng hành chánh, nhưng từ nay nàng không có lý do nào nữa để từ chối không cho Lẫm đụ. Vả chăng, nhịn đàn ông đã khá lâu rồi, nàng cũng cần xả hơi chứ!

*

* *

Mai Hoa đã rời bệnh viện về nhà nằm tính dưỡng. Vết thương ở hai bờ vai của nàng đã lành, nhưng chỗ mổ dể gắp đạn ra đã thành sẹo. Hai cánh tay của nàng bây giờ không còn cử động nhanh nhẹn như xưa. Nàng biết nàng đã yếu sức đi, so với lúc còn lành lặn. Hôm nay Vân Bích đến thăm bạn. Nàng vẫn đến thăm Mai Hoa luôn. Vì bệnh nên Mai Hoa phải chay tịnh tạm ngừng các cuộc truy hoan, vì thế nàng không còn giữ được sự vui vẻ cố hữu nữa. Về phần Vân Bích, nàng không đau ốm gì cả mà cũng phải chay tịnh.

Hai ông Cù và Dẹp bị đẩy ra tận ngoài Huế. ông Đỗ ở miết trên Biên Hòa và nghe đâu bà vợ ông ta lên trên bộ chỉ huy làm ầm ỹ nhiều lần. Như vậy làm sao ông ta còn dám lén đến gặp Vân Bích. Còn bọn thằng Hoài, Phong chả lẽ Bích gọi tụi nó đến hưởng một mình, trong khi Mai Hoa còn nằm trên giường bệnh?

Vân Bích đem đến cho Mai Hoa một sắp báo hàng ngày. Nàng ngồi bên cạnh giường, đọc cho Mai Hoa nghe tin sốt dẻo.

Tờ Tin Điện chạy tít lớn:

"Vụ mưu sát ông Lê Văn Đỗ đã giải tòa! Thủ phạm Miêu Kim Linh thuê giết tình địch là Mai Hoa, không có ý nhắm vào tướng Đỗ."!

Tờ Nhà Nam đặt tít giật gân hơn:

* Vợ bé của triệu phú Lý Long là thủ phạm vụ mưu sát tướng Đỗ.

* Không hẳn Miêu Kim Linh đã khai sự thật?

* Nạn nhân Mai Hoa có thể là nạn nhân của một tổ chức buôn lậu quốc tế!

Nói chung thì các bài tường thuật đều dựa theo lời khai của Miêu Kim Linh, A Phóng và A Thoáng tại Nha Công An.

Cả ba đều khai không biết tướng Đỗ là ai, và không hề biết hôm ấy ông ta lại có mặt tại nhà Mai Hoa. Nghe Vân Bích đọc xong các bài tường thuật của báo chí, Mai Hoa buông tiếng thở dài:

- Hóa ra con mụ vợ bé của lão Lý Long chủ mưa giết em để dành trọn lão Lý cho mụ ta. Thật là xui xẻo cho em. Đó là lão ấy và em chưa hề có gì với nhau mà người ta đã định giết em, nếu như em chánh thức làm vợ lão chắc không còn sống đến ngày hôm nay.

Vân Bích tìm lời an ủi cô bạn gái. Trong thâm tâm, Bích cảm thấy tội lỗi. Nếu nàng đừng cố ý làm bà mai ghép lão Lý Long vào cho Mai Hoa thì đâu có xảy ra vụ mưu sát.

Còn ông Đỗ nữa. Nếu nàng không rủ ông ta đến nhà Mai Hoa hôm đó thì ông ta đâu có bị mang tiếng và đâu có bị bà vợ nhiếc mắng không ngừng?

Một lát Mai Hoa nói:

- Em nghĩ em bị nạn đây cũng là do tiền định. Có lẽ vì em chủ trương hại ông chồng già của em, ông Triệu đó, chị nhớ không, ừ, nếu em không bắt ông ta làm đêm bảy, ngày ba thì ông ta đâu có chết! Tại em ác quá, giết ông ta bằng cách bắt ông ta đụ miết, cho nên ngày hôm nay trời phạt em như thế này. Nhân quả mà chị !

Vân Bích nắm tay Hoa bóp nhẹ:

- Em đừng nghĩ quẩn. Đời người có lúc hên, lúc xui chứ! Sông có khúc, người có lúc mà!

Mai Hoa cười nhẹ:

- Còn chị nữa, chị cũng đưa ông chồng trẻ về bên kia thế giới bằng một cách giống hệt như em đã hại ông Triệu, cho nên bây giờ chị mất một số vốn lớn vì bị mất hàng, còn hai ông Cù và Dẹp cũng vì chị mà bị đẩy tuốt ra miền Trung. Thế là trời hại hai chị em mình đấy.

Vân Bích ngồi trầm ngâm trước nhận xét của Mai Hoa. Nàng nói:

- Có thể em nói cũng có lý. Nhưng ông Triệu của em lẫn thằng chồng trẻ của chị chết sớm là vì họ ham chuyện đụ đéo quá chứ ai bắt được họ? ông Triệu có bị chết sớm là do tự ý ông ta nhất định cưới em đấy chứ. Thằng chồng trẻ của chị cũng vậy. Nó nằng nặc đòi bố mẹ nó cưới chị chứ ai mà bắt ép nó. Rồi cũng đâu có ai ép nó phải đụ liên miên cho tới nỗi bị thượng mã phong mà chết. Nó mê lồn thì chết là tại nó chứ tại chị à?

Rối Vân Bích:

- À, bây giờ em bị nạn thì nói thế đấy, mai kia, khỏe lại như xưa, có tên nào muốn nhào đầu vô em để mà chết như một con thiêu thân thì chắc em cũng đâu có ngăn cản hắn.

Mai Hoa cười phụ họa. Tuy Vân Bích nói vậy chứ trong tâm Mai Hoa thật sự nàng cảm thấy nàng tội lỗi. Nàng dự định mai kia làm ăn khá trở lại nàng sẽ cúng tiền cho các cơ quan từ thiện. Còn chuyện vắng đàn ông thì chưa biết sau sẽ ra sao?

Vân Bích hỏi:

- Thế còn lão Lý? Lão có đến thăm em thường như lúc em còn nằm trong bệnh viện không?

- Không? Từ hôm em về nhà đến giờ không thấy lão đến. à, lão có gọi điện thoại cách nay mấy hôm.

Vân Bích bảo Mai Hoa:

- Chị nghĩ, mình còn có chỗ dựa là ông Đỗ, và Lý Long có thể giúp vốn cho em tiếp tục chuyện làm ăn thì chị em ta còn có thể gây dựng lại cơ đồ! Em nghĩ sao?

Mai Hoa cười hình hích:

- Gây dựng lại cơ đồ nhà Hán à?

Tối hôm đó Vân Bích ngủ lại nhà Mai. Hoa để trò chuyện. Mai Hoa nói:

- Chị lại đây ngủ hoài, bỏ ông Thảng ở nhà một mình tội ống quá.

- Xí! Em đừng lo. Chị cho ổng được hoàn toàn tự do đi với gái trẻ bắt cứ lúc nào kia mà.

- Ủa, chị bảo ông ấy đã hoàn toàn bắt lực rồi, sao còn đi kiếm gái trẻ được nữa?

Cũng còn đi được với gái trẻ chứ sao không? Cu của ổng xìu xìu chứ môi và lưỡi của ổng còn nhám lắm em à.

Mai Hoa phá lên cười:

- Thôi, em hiểu rồi. Ổng kiếm gái tơ để bú liếm phải không?

- Đâu đó đa? Em sao chậm hiểu quá!

*

* *

Sáng hôm sau Bích và Hoa vừa thức giấc thì có bọn Hoài và Phong đến thăm. Bốn người ngồi chuyện trò tíu tít Hoa vui lắm vì thấy hai gã này càn khăng khít với nàng. Hy vọng mai kia nàng bình phục rồi chúng sẽ đến phục vụ nàng như xưa.

Vân Bích cũng mừng vì nàng có thể hẹn hai gã đến nhà nàng vào một hôm nào đó. ý nghĩ này khiến nàng tự thẹn với chính nàng. Mai Hoa còn nằm trên giường bệnh, sao nàng lại có thể nghĩ đến chuyện vui thú một mình với hai gã thanh niên này? ăn sáng xong, Vân Bích nói nàng phải về lo việc nhà. Nàng vừa bước ra khỏi cửa, bà Tư chưa kịp đóng cửa lại thì bọn Hoài, Phong đã từ trên lầu chạy xuống. Chúng cũng ra về.

Vân Bích leo lên chiếc xe Peugeot của nàng sắp sửa rồ máy thì Phong và Hoài đến và bảo hai chàng muốn gặp Bích bắt kỳ ở chỗ nào. Bích ngần ngại. Nàng lặng thinh vì nàng vẫn có mặc cảm về vụ

Mai Hoa, nhưng bọn Hoài năn nỉ riết. Sau cùng nàng hẹn hai gã đến nhà nàng vào tối thứ bảy sắp tới để "cùng ăn một bữa cơm cho vui! "

Bọn Phong, Hoài leo lên mô tô đi rồi Vân Bích còn ngồi trước tay lái. Nàng chặc lưỡi:

- Từ hôm vui thú với Đỗ và Mai Hoa đến giờ, mình nhịn thèm, nhịn khát khá lâu rồi. Thôi thì vui với bọn này một đêm cũng chẳng có tội gì với Mai Hoa.

Trong lúc lái xe, nàng xếp đặt trong trí, tối thứ bảy nàng sẽ cho ông Thảng được một bữa no mắt. Nàng sẽ cho ông ta biết nàng có hẹn với hai thanh niên, nàng sẽ

làm tình với hai gã ấy cho ông núp ở phòng bên nhìn qua cái cửa kính có tráng thủy ngân (có thể nhìn thấy hai chiều). ông chồng nàng vẫn ước ao được thấy nàng trong tay hai gã trai để ổng xem mức độ dâm của nàng như thế nào?

Vân Bích nói một mình:

- Chắc mình lại phải đãi Hoài và Phong một nồi súp bouillabaisse, tôm càng nướng, vào tối hôm ấy. Còn phải mua vài chai champagne nữa chứ!

Sau khi bọn Miêu Kim Linh, Phóng, Thoáng đã cung khai tất cả những gì chúng đã âm mưu thì Lý Long được mời đến bót Catinat để khai về hành động của thằng tài xế Cẩu.

Lão Lý phải làm giấy báo đảm mọi hành vi của A Cẩu tên này mới không bị bắt giam.

Ở bót ra, Lý Long run cầm cập. May mà lão không bị nghi ngờ gì trong vụ Kim Linh mưu sát Mai Hoa. Lão chạy ngay đến nhà một người thân cận của bà Sa Lăng.

Người này gọi điện thoại cho bà đại tướng. Bà Dưỡng bảo Lý Long lại gặp bà, có chuyện thảo luận.

Vừa gặp Lý Long, bà Dưỡng hỏi chân đầu về môi liên lạc giữa Vân

Bích, Mai Hoa và lão ta. Lão nói quả thật trước đây có làm ăn chung nhưng nay thì đã chấm dứt

rồi.

Bà Dưỡng đưa ra miếng mồi hợp tác, với điều kiện là Lý Long phải tuyệt đối trung thành với bà, chặt đứt hẳn mọi liên lạc với bọn Hoa, Bích Bà Dưỡng nói:

- Tụi công an có hỏi tôi về ông. Tôi bảo đảm với họ rằng vụ mưu giết người là do bọn Kim Linh, ông không có dính dáng gì vào chuyện đó đâu. Do đó mà tụi công an mới không gọi ông đến để thẩm vấn. Dù sao thì mụ Kim Linh cũng là vợ bé của ông. Lấy gì làm bằng chứng rằng ông không xúi nó hạ sát con Mai Hoa, để trả thù vụ con nhỏ đó nó không ưng lấy ông.

Lý Long sợ toát mồ hôi. Lão dạ dạ liên hồi.

Áp đảo tinh thần họ Lý xong rồi bà Dưỡng mới xoay qua thảo luận việc hợp tác phân phối hàng.

Lão Lý phải long trọng thề tuyệt đối trung thành với bà Dưỡng mới được bà ta tiết lộ về hoạt động của cái nhóm do bà điều khiển.

Khi ông đại tướng từ bộ tổng tư lệnh về, Lý Long được bà giới thiệu với ông đại tướng. ông Sa Lăng cười cười:

- À, tôi có gặp ông Lý rồi. Bà quên hay sao? Ông Lý lại thăm mình hay có chuyện gì?

Bà Dưỡng nói:

- Tôi đã mời ổng gia nhập công ty của tôi. Ổng nhận lời rồi.

Ông Sa Lăng có vẻ hân hoan:

- Vậy từ nay, nếu không gặp bà nhà tôi đây, nếu có chuyện cần, ông cứ đến bộ tư lệnh gặp tôi.

Khi Lý Long ra về, lão mới giật mình:

Té ra bữa trước vụ hàng của bọn Vân Bích bị bắt là do chính bà Dưỡng chỉ huy cuộc chặn xét. Và rồi bà ta đã dấu nhẹm cả một xe vận tải chở đầy thuốc phiện tịch thu được của bọn Hoa, Bích. Chứ làm gì bà ấy có sẵn hàng ngay như thế, và bảo mình lo chuyện phân phối.

Lão Lý lắc đầu lẩm bẩm một mình:

- Chỉ vì lợi lộc mà thiên hạ không ngần ngại hạ độc thủ để hại lẫn nhau! Ghê thật, mình đã thề sẽ trung thành với bà ta thì mình phải giữ lời, kẻo rồi mang họa.

Và lão tự hứa với chính lão rằng lão sẽ bám sát tổ chức làm ăn của bà Dưỡng để làm ăn.

Từ đó về sau, Lý Long trở thành trụ cột kinh tài của bà Dưỡng, khét tiếng khắp Sài gòn, Chợ lớn. Người Tàu ở Chợ lớn đều nể sợ lão.)

Phần 32

Hôm nay là ngày thứ bảy, nhớ vụ hẹn với hai gã Hoài, Phong; Vân Bích gọi người làm xách giỏ theo nàng đi chợ. Nàng mua loàn những thức ăn đầy bổ dưỡng và

kích dục.

Bữa ăn tối hôm đó, theo lời dặn của nàng, ông Thảng đã lánh mặt. ông ta ra nhà hàng ăn một mình, đợi đúng giờ mới trở về nhà vào căn phòng ngủ do một lối riêng từ phía cửa sau. Thầu khoán Thảng hân hoan, thơ thới vì sắp được xem một (hay nhiều) màn cụp lạc giữa vợ và hai thanh niên. Trước kia, khi chưa bị bắt lực, ông Thảng đã mắc bệnh thị dâm. Thảng thích xem các cặp trai, gái làm tình. Mỗi lần được xem cảnh ấy, Thảng nứng lên ngay. Nếu có sẵn gái ở bên cạnh, ông đè xuống và làm tình như vũ bão. Thảng cưới Vân Bích vì y biết xem tướng. Y biết Vân Bích có tướng dâm mà y thì thích có vợ dâm. Để vợ y đừng bao giờ từ chối y mỗi khi y đòi hỏi. Thảng đã có hai dời vợ trước khi lấy Bích. Cả hai bà này đều chịu không thấu nên đành bỏ nhau. Thảng đòi vợ phải để cho y thỏa mãn suốt đêm. ông ta còn xúi vợ ngủ với những người có quyền thế để ông ta lợi dụng. Nếu để cho y lén xem cảnh làm tình được thì tốt, còn nếu phải làm tình ở chỗ khác thì

bà vợ lúc về nhà phải thuật lại cho y nghe để y nổi hứng, đè vợ chơi ngay lúc ấy.

Vì làm quá độ với Vân Bích nên Thảng trở thành bắt lực Chữa đủ thứ thuốc đều vô hiệu quả. Từ đó trở đi, Thảng còn ghiền xem cảnh trai gái làm tình hơn lúc xưa

nữa.

Nhất là khi thấy Vân Bích làm tình với bắt cứ ai, y sung sướng tưởng tượng như chính y đang làm cho Bích hưởng khoái lạc. Sau đó thì Vân Bích tắm rửa sạch sẽ và để cho Thảng bú lồn.

Tối nay khi Thảng đi ăn ở ngoài về, y đi nhẹ nhàng, lẻn vào phòng của vợ chồng y. Phòng này ở sát cạnh một phòng khác. Đặc biệt là giữa hai phòng có gắn một tấm kiếng mà chỉ đứng ở phòng của

Thảng mới nhìn thấy. Phía bên kia tấm kiếng được tráng thủy ngân, ở bên ấy chẳng nhìn thấy gì hết.

Thảng kéo tấm màn che kiếng ra. Y không vặn đèn ở bên này. Nhìn sang phòng bên, đèn vặn sáng choang. Hoài, Phong và Vân Bích đã kéo nhau vào phòng,

sau khi ăn uống no say. Cả ba đã uống cạn một chai champagne. Hoài và Phong ngồi trên hai cái ghế bành thứ nhỏ kê sát tường. Bích mặc váy đầm rất ngắn. ở trên là một áo thêu, bằng loại vải mỏng dính, nhìn thấy rõ da thịt và cái áo nịt vú chỉ vừa đủ che một nửa của đôi gò bồng đảo.

Vân Bích nói:

- Để chị vặn nhạc và biểu diễn một màn thoát y cho hai đứa rửa mắt nghe.

Hoài và Phong hoan hô hảo ý của bà chị có sắc đẹp đầy quyến rũ. Mùi nước hoa Chanel số 5 càng làm cho Bích quyến rũ hơn. Bích vặn tape nhạc. Một điệu Valse

nổi lên. Nàng khởi sự vũ theo điệu nhạc, thỉnh thoảng nàng lại cho váy chạm vào hai gã đang ngồi chăm chú theo dõi.

Hết bài Blue Danube, nhạc bắt qua một điệu Boston. Vừa vũ Bích vừa cười chúm chím. Nàng ra lệnh cho Hoài:

- Hoài, lại vặn cái công tắc điện ở góc đàng kia.

Hoài làm theo lệnh. Hai ngọn đèn một xanh, một đỗ, có choa chụp, treo trên trần nhà bừng sáng. Bích vừa vũ vừa tiến lại một góc tường, tắt ngọn đèn trắng sáng

choang.

Căn phòng trở nên mờ ảo do hai ngọn đèn màu. Vân Bích đã cởi cái áo thêu, nàng quăng vào lòng Phong. Rồi đến áo nịt vú, nàng quăng vào người Hoài.

Nhạc đã chuyển sang một điệu Rum ba, bản Taboo. Bích nâng đôi vú bằng đôi bàn tay, vũ uốn éo trước mặt hai gã trai. Nàng chìa cái khóa kéo của chiếc váy cho Phong kéo nó xuống. Chiếc quần lót bằng loại vải tulle trắng hiện ra. Tuột cái váy, Bích cầm nó quay quay vài vòng rồi ném vào mặt Hoài.

Còn lại chiếc sì-líp. Nó phong che đậy gì nhiều vì chỉ nhỏ bằng bàn tay và trong suốt. Bích múa và xoay người cho sì líp cọ vào mũi Phong, rồi lại cọ vào mũi Hoài. Một lát, khi bản nhạc gần dứt, Bích tuột chiếc sì-líp ra, cầm nó dí vào mặt Hoài. .

Mùi nước hoa Chanel thoang thoảng bay khắp phòng.

Đêm nay Bích bôi dầu thơm vào mớ lông mu vì nàng biết trước nàng sẽ vật lộn với hai gã suốt đêm, mồ hôi sẽ ra nhiều, cần phải có dầu Chanel để át bớt đi. Vả lại, mùi dầu thơm trộn lẫn với mùi riêng của nàng càng làm cho đàn ông bị kích thích. Hiện giờ, Bích đã hoàn toàn trần truồng. Nàng đứng uốn éo, ưỡn mu vào mặt Phong và bảo:

- Ngửi đi Phong. Em sẽ nứng lên ngay đó !

Quả thật, vừa hít hít vài cái là Phong đã dựng cột cờ lên ngay.

Rồi đến lượt Hoài cũng thế? Cả hai cười khúc khích.

Bích hạ lệnh:

- Bây giờ chị đã trần truồng rồi, hai đứa còn đợi gì mà chưa cởi hết ra? Mau đi?

Hoài và Phong cũng trần truồng sau đó vài phút.

Bích ngồi trên mép giường rồi nằm nửa người trên giường, nửa người ở phía ngoài. Nàng dạng hai chân ra, để hai gót chân trên sàn và bảo Phong:

- Em lại đây, quì xuống giữa hai chân chị và lấy tay banh hai mép lồn chị ra. Mà này, hai đứa đừng có ngạc nhiên khi nghe chị nói tục, thật tục trong đêm nay. Chị có nói tục mới nổi hứng, đụ mới hăng đấy!

Phong đã quì giữa hai đùi Bích. Chàng banh hai mép lớn ra và áp mặt vào liếm hai mép nhỏ.

- Phong liếm cho tới khi nào chị bảo thôi nhé. Còn Hoài, leo lên giường, quì ở phía đầu chị và đưa cặc của em đây cho chị bú. Chà, em đã nứng quá rồi đây mà.

Cứng như khúc củi. Em cố gắng đừng ra sớm nghe Hoài. Để chị bú một lát, cho nó đã. Mấy tuần nay chị đâu có đụ ai.

Bích đưa cu của Hoài vào miệng. Nàng cầm khúc thịt gân liếm từ trên xuống dưới. Hoài sướng rên. Bích biết đàn ông cũng thích được bú và liếm y như đàn bà.

Nàng cũng muốn chiều chuộng hai gã trai này để tụi nó chiều lại nàng. Có qua, có lại mới toại lòng nhau.

Bích liếm hòn dái, liếm khắp nơi, xong cắn nhè nhẹ, tay nàng vuốt vuốt khúc gân ở trên. Bỏ hòn dái, nàng liếm dần lên tới chỗ qui đầu. Nơi đây đã rịn ra vài giọt khí non. Bích không dám liếm chỗ qui đầu quá hơn vài giây đồng hồ. Nàng biết đây là chỗ nhạy cảm nhất của người đàn ông. Liếm và bú chỗ này thì người đàn ông sướng ngất, nhưng sẽ mau bắn tinh khí ra. Đó là điều nàng không muốn. Hoài ra rồi thì nàng sẽ phải đợi cho tới khi hắn nứng trở lại. Nàng đưa trọn khúc thịt gân vào miệng, ngậm chặt bằng đôi môi rồi rút nó ra từ từ, xong lại nut vào cuống họng. Hoài rên vài tiếng.

Phía dưới này, Phong đã bỏ hai mép nhỏ, đi lần vào chỗ cái lỗ. Dâm thủy tràn ra ướt đẫm. Chàng liếm liếm phía ngoài lỗ rồi luồn lưỡi vào bên trong.

Bích chọn Phong liếm nàng vì xuyên qua lần trước, nàng hiểu Phong có kinh nghiệm về khoa bú lồn. Phong đang nứng nhưng chàng cố gắng bú Bích, làm cho nàng thỏa mãn đã, nhiên hậu chàng mới leo lên đụ sau. Lưỡi Phong quậy quậy tứ phía trong âm đạo khiến Bích nẩy nẩy mông lên vì sướng. Nàng rên rên ư ừ trong cuống họng không phát âm được vì nàng còn bận ngậm con cu của Hoài mút mút.

Nhưng tới khi Phong bú và liếm mồng đóc thì Bích không thể không

rên. Nàng rút cặc của Hoài ra để rên cho nó đã. Nàng lảm nhảm:

- Ôi ... ôi sướng quá... Phong đừng nhả cái hột le của chị ra nghe. Cứ bú như thế đi... ôi... ôi... em giỏi quá . thương em quá...

Rồi Bích giựt giựt chân tay. Nàng ra. Nàng đã đạt được khoái cảm tột đỉnh. Tay nàng vẫn còn nắm cu của Hoài, Bích hét lên một tiếng nhỏ, nàng lịm hẳn người đi, hồn nàng bay bổng.

Một lát, khi đã hoàn hồn nàng bảo Hoài:

- Em leo lên ngồi trên ngực chị, đút cặc vào miệng chị và đút vào rút ra y như em đút vào lồn chị vậy. Nhanh lên ?

Hoài làm theo sự chỉ dậy của Bích. Chàng ngồi chồm hổm trên ngực Bích, đút cu vào miệng và nhấp nhô, đút vào rút ra. Hai môi Bích ngậm chặt khúc gân. Chỉ một chập ngấn ngủi là Hoài đã rùng mình rồi bắn tinh khí ra. Bích cầm con cặc đút sâu vào cuống họng. Hoài rên to vì môi Bích ngậm chặt khiến chàng đê mê. Khi tinh khí đã bắn ra hết, Bích rút ra, liếm liếm những giọt tinh khí còn đọng lại chỗ qui đầu.

Nàng rất quí tinh khí, không thể để cho rơi ra ngoài.

Phía dưới, Phong vẫn còn bú và liếm. Dâm thủy của Bích chảy ra ướt sũng mép giường. Hai chân nàng giựt giựt liên hồi.

Nàng vụt la lớn:

- Phong, đứng dậy, đút cu vào đụ chị đi. Đụ mạnh vào! Gã trai chỉ đợi có thế? Chàng đứng, đút cu vào và nắc thật mạnh. Bích đưa hai đùi lên phía trần nhà. Phong nắm hai cổ chân nàng, banh ra. Phong nắc thật mạnh. Từ nãy tới giờ chàng nứng quá lắm rồi, bây giờ mới được phép thì chàng phải đụ thật dữ dội để trả thù chứ!

Trên giường, Hoài nằm xoay ngang, áp mặt vào vú Bích ngon lành. Tay chàng se se đầu vú bên kia. Bích thở hổn hển. Phong càng nắc mạnh. Một lát Phong la lên:

- Em ra đây... ra đây chị Bích.

Nàng cong người lên để đón nhận những đợt tinh khí đang bắn vào âm đạo, và nàng rùng mình cùng ra một lúc với Phong. Tay chân nàng giựt mạnh. Nàng chụp đầu Hoài, hôn vào môi gã trai.

Ở phòng bên cạnh, thầu khoán Thảng cũng hít hà. Y thọc tay vào quần, bóp bóp cu và hòn dái nhưng mặc dầu bị kích thích đến tột độ, Thảng vẫn không lên được.

Cặc của Phong đã bắn tinh khí, nó đã xìu xuống. Chàng rút và leo lên giường nằm cạnh Bích.

Nàng nói:

- Đây mới là hiệp đầu. Nghỉ một lát, tụi mình sẽ đấu hiệp thứ hai. Chị biết hai em mau cứng trở lại mà.

Phong sẽ đổi chỗ cho Hoài. Lần này mình chơi kiểu chó. Hoài sẽ đụ từ phía sau đụ tới, còn Phong đứng ở phía trước đút cặc đụ vào miệng của chị. Hai đứa nhớ nghe! Lát nữa mình sẽ chơi đứng, hai đứa thay nhau chơi. Rồi chơi ngồi. Mình sẽ làm đủ kiểu.

Vài phút sau, Bích bảo:

- Hai em nằm đây chờ chị một chút, chị sẽ trở lại.

Nàng vào buồng tắm rồi chạy sang buồng bên cạnh.

Thảng đang ngồi trên một chiếc ghế bành. Vân Bích hỏi:

- Anh có muốn bú em bây giờ không? Em rửa sạch sẽ rồi.

Thảng gật đầu. Bích đứng, áp sát mu lồn vào miệng chồng. Thảng banh hai mép ra liếm và bú tới tấp. Y như đã bị kích thích mạnh. Vân Bích vò nhẹ tóc chồng rồi ấn đầu chàng vào. Nàng khẽ hỏi:

- Anh xem em đụ tụi nhỏ có thích không?

Thảng ừ hữ vì còn bận ngậm cái mồng đóc. Bích cảm thấy thương chồng quá nên ra ngay. Nàng nói nhỏ:

- Liếm hết khí của em đi cho em sướng.

Thẳng liếm trơ trật. Vài phút sau Bích đẩy đầu chồng ra và nói vào tai chàng:

- Để em qua bên ấy cho tụi nhỏ nó tiếp tục đụ.

Thằng Phong đụ mạnh quá, em sướng muốn phát điên.

Lát nữa, xong hiệp nhì em sẽ trở qua cho anh bú nữa.

Rồi nàng rời phòng này, chạy sang bên kia. Vừa bước vào nàng hỏi:

- Hai em đã cứng trở lại chưa?

Vân Bích chụp cả hai cu nắm trong hai bàn tay, tuột lên tuột xuống.

Mấy phút sau nàng đã nắm hai con cặc cứng ngắc.

Được rồi đó. Nàng la lớn. Bây giờ chị chổng mông, em Hoài quì ở phía sau đụ tới nghe. Cứ làm cho mạnh vào.

Nàng quì hai gối, chống hai tay, đưa mông về phía sau. Hoài quì ở sau, cầm cu đút vào. Và nắc thật mạnh.

- Ừ, mạnh như vậy đó, chị chịu được.

Còn Phong đâu rồi? Em đứng lên, đút cặc vào miệng chị mà đụ. Đụ thật sự nghe. Chị sẽ ngậm chặt cặc em y như em đang chơi lồn chị vậy. ở... ờ... Phong nắc nhẹ vào miệng chị đi. Như thế đó. Em Hoài ở đàng sau cứ tiếp tục làm mạnh đi.

Vân Bích hứng chí lắm. Mấy khi được đụ hai người đàn ông một lúc. Toàn thân nàng lắc lư.

Một lát Phong rùng mình rồi bắn khí vào cổ họng Bích. Chàng không thể kềm lâu hơn được nữa. Nhìn thấy cái miệng xinh xinh ngậm trọn con cu của chàng trong khi chàng nắc vào, điều này kích thích Phong quá sức, nên chàng ra sớm.

Vân Bích cứ ngậm cặc của Phong cho tới khi nó xìu xuống mới nhả ra.

Ở phía đàng sau, Hoài nắc mạnh. Vân Bích rùng mình. Cặc của Hoài vào sát quá khiến nàng sướng rên nên nàng lại ra. Cùng lúc, Hoài cũng la lên:

- Em... em ra... ra đây chị...

Vân Bích thở hổn hển. Nàng đẩy đẩy mông về phía sau. Lát sau, cả ba lại nằm nghỉ dưỡng sức, và trọn đêm hôm đó, Vân Bích không cho hai gã ngủ...

Nàng chỉ ngừng khi trời đã rừng sáng. Bấy giờ Bích mới buông tha cho hai gã trai. Trước khi cả ba đi vào giấc điệp Bích cười rúc rích và nói:

- Võ Hậu xin cám ơn nhị vị tướng quân!